

PARELS VAN DE RAMADĀN

الشَّيْخُ أَحْمَدُ بْنُ مُوسَى بْنِ جَبْرِيلَ
Sayg Aḥmad Ibn Mūsā Ibn Jibrīl

Millatu Ibrāhīm Publicaties

In de naam van Allāh, de Barmhartige, de Genadevolle.

Titel:	Parels van de Ramaḍān
Auteur:	Şayg Aḥmad Ibn Mūsā Ibn Jibrīl
Vertaling:	Millatu Ibrāhīm Publicaties
Datum:	Ramaḍān, 1439H.

Millatu Ibrāhīm Publicaties

Facebook | YouTube | Vimeo

INTRODUCTIE

In de naam van Allāh, de Barmhartige, de Genadevolle. Voorwaar, alle lof is aan Allāh. Wij zoeken Zijn hulp en Zijn vergiffenis. Wij zoeken toevlucht bij Hem tegen het kwaad van onze eigen zielen en het kwaad van onze slechte daden. Wie Allāh leidt, zal nooit worden afgedwaald, en wie Allāh laat dwalen, zal nooit geleid worden. Ik getuig dat er geen aanbedene is dan Allāh alleen, zonder deelgenoten, en ik getuig dat Muḥammad Zijn dienaar en boodschapper is.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تُقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنتُمْ مُسْلِمُونَ﴾

O jullie die geloven, vrees Allāh zoals Hij gevreesd dient te worden. En sterf niet, behalve als Muslimūn.¹

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ ۚ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا﴾

O mensen, vrees jullie Heer Die jullie heeft geschapen uit één ziel, en daaruit heeft Hij zijn echtgenote geschapen. En uit hen beide verspreide Hij vele mannen en vrouwen. En vrees Allāh aan Wie jullie vragen en [verbreek niet de relaties van] de baarmoeders. Waarlijk, Allāh ziet voortdurend op jullie toe.²

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا ۚ يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ ۗ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا﴾

O jullie die geloven, vrees Allāh en spreek met passende woorden. Hij zal voor jullie jullie daden succesvol laten zijn en Hij zal voor jullie jullie zonden vergeven. En wie Allāh en Zijn boodschapper gehoorzaamt, heeft zeker een grandioze overwinning behaald.³

Voorwaar, het meest waarachtige woord is het boek van Allāh, en de beste leiding, is de leiding van Muḥammad ﷺ. En de meest kwaadaardige zaken, zijn de geïnnoveerde [zaken]. En elke nieuwe uitgevonden zaak is een innovatie, en elke innovatie is een dwaling, en elke dwaling is in het vuur. Wat volgt:

Dit is de Nederlandse vertaling van de lezing-reeks, Parels van de Ramadān, die ṣayg Aḥmad Ibn Mūsā Ibn Jibrīl hield in de Ramadān 1434 H. Ik vraag Allāh de Almachtige om het te accepteren en het te doen laten meewegen in de weegschaal op de dag des oordeels.

¹ Sūrah Āl 'Imrān, 102.

² Sūrah An-Nisā', 1.

³ Sūrah Al-Aḥzāb, 70-71.

BIOGRAFIE VAN DE ŞAYG

Şayg Aḥmad werd geboren in de Verenigde Staten, hij verbleef een aantal jaren van zijn jeugd in Al-Madīnah toen zijn vader, şayg Mūsā Ibn Jibrīl, daar studeerde aan de Islāmitische Universiteit van Al-Madīnah. Daar had hij op 11 jarige leeftijd de gehele Qur'ān gememoriseerd. Hij memoriseerde Şaḥīḥ Al-Bugārī en Muslim alvorens hij in de Verenigde Staten zijn middelbare school af maakte in 1989. Hij memoriseerde later de ketenen van Al-Bugārī en Muslim, en memoriseerde vervolgens de 6 boeken van ḥadīṭ. Hij keerde daarna terug naar Al-Madīnah om daar aan de Islamitische Universiteit te studeren. Hij studeerde af met een diploma in de şarī'ah.

Hij studeerde ook verschillende boeken van kaft tot kaft met şayg Ibn 'Uṭaymīn. Hij bestudeerden de boeken van şayg Muḥammad Ibn 'Abdil-Wahhāb رحمته الله en şayg Ibn Taymiyyah رحمته الله met şayg Bakr Abū Zayd رحمته الله. Hij studeerde verder onder şayg Muḥammad Al-Mugtār Aş-Şinqīṭī رحمته الله voor 4 jaar en hij studeerde ook onder şayg Ḥamūd Al-'Uqlā' Aş-Şu'ībī رحمته الله. Hij studeerde onder şayg Iḥsān ilhā Żahīr رحمته الله die een klasgenoot was van zijn vader. Hij studeerde ook voor 5 jaar onder şayg Şafiyur-Raḥmān Al-Mubārakfūrī [de auteur van Ar-Raḥīq Al-Magtūm] رحمته الله. Hij studeerde verder met şayg Muqbil, şayg 'Abdullāh Al-Ġunaymān, şayg Muḥammad Ayyūb, şayg 'Attīyah As-Sālim, şayg Ibrāhīm Al-Ḥussayn en şayg Šāliḥ Al-Ḥussayn.

Şayg Ibn Bāz moedigde studenten aan om kennis te nemen van şayg Aḥmad en zijn vader. Verder zij hij over hem: Een şayg die een juiste 'aqīdah heeft en goed bekend is bij mij.

Verder heeft de şayg naar andere landen gereisd zoals Egypte en Jordanië om kennis op te doen.

Hij keerde daarna terug naar de Verenigde Staten waar hij zijn JD/LLM [master of law] diploma behaalde van de Michigan Law Schools. Hij verblijft momenteel in Detroit, Michigan. Moge Allāh hem en zijn familie beschermen.

INHOUDSOPGAVE

INHOUDSOPGAVE.....	4
TRANSLITERATIE TABEL	5
KETEN JOUW BEGEERTEN.....	6
VERLANGEN NAAR ALLĀH	13
GEHEIMEN MET ALLĀH.....	19
HET VASTEN IS VOOR MIJ	26
VROUWEN IN DE RAMAḌĀN.....	33
VANG DE BRIES	40
LAAT DE COMPETITIE MAAR BEGINNEN	47
TAWBAH & INĀBAH	52
HIJ VERHOORD DE SMEEKBEDEN	62
DE PIJLEN VAN DE NACHT MISSEN NOOIT	70
EÉN VINGER DIE MEER WAARD IS DAN EEN DUIZEND SOLDATEN	75
HERLEEF VERLATEN AANBIDDINGEN.....	78
BEVRIEND DE QUR'ĀN	86
DE KRACHT VAN DE QUR'ĀN	93
GEEF AAN DE ARME, DE WEES EN DE GEVANGENE	100
ZOETHEID IN HET VASTEN	109
ONS SPANJE & RAMAḌĀN	117
DE LAATSTE TIEN DAGEN VAN DE RAMAḌĀN	125
DE NACHT VAN AL-QADR.....	133
'AYN JĀLŪT IN RAMAḌĀN.....	142
'IZZAH IN RAMAḌĀN.....	155
HET VASTEN VAN DE TONG.....	165
VAARWEL RAMADAN: EXCUSEER EN VERGEEF	179

TRANSLITERATIE TABEL

Letter	Transliteratie	Zin	Betekenis
ا	ā		Gezegend en Verheven is Hij.
ب	b		Heilig en Verheven is Hij.
ت	t		Machtig en Groot is Hij.
ث	ṭ		Allāh's groet en vrede zij met hem.
ج	j		Met hem is de groet en de vrede [van Allāh].
ح	ḥ		Vrede zij met hem.
خ	g		Vrede zij met hen beide.
د	d		Vrede zij met hen.
ذ	ḏ		Moge Allāh tevreden met hem zijn.
ر	r		Moge Allāh tevreden met haar zijn.
ز	z		Moge Allāh tevreden met hen beide zijn.
س	s		Moge Allāh tevreden met hen zijn.
ش	ṣ		Moge Allāh genadig met hem zijn.
ص	ṣ		Moge Allāh genadig met hen beide zijn.
ض	ḍ		Moge Allāh genadig met hen zijn.
ط	ṭ		
ظ	ẓ		
ع	‘		
غ	ġ		
ف	f		
ق	q		
ك	k		
ل	l		
م	m		
ن	n		
ه	h		
و	w, ū		
ي	y, ī		
ء	‘		

KETEN JOUW BEGEERTEN

In de naam van Allāh, de Barmhartige, de Genadevolle. Alle lof is aan Allāh, en zegeningen en vrede zij met de boodschapper van Allāh, zijn familie en metgezellen, en groet hen met vele en vermeerderende vrede tot aan de dag des oordeels. Voorts:

Alle lof is aan Allāh, en nogmaals, alle lof is aan Allāh voor de grote zegen van het meemaken van de Ramadān. Een ware zegen, een zegen waar vele die zich in de graven begeven wanhopig een kans op wouden maken. Een zegen waarvan vele bijstanders spijt zullen hebben dat zij er geen gebruik van hebben gemaakt. Alhoewel er geen specifiek bewijs is voor het feliciteren van elkaar voor het begin van de Ramadān, is er wel een algemeen bewijs voor de toelaatbaarheid van het groeten van elkaar, in algemene zaken bij het ontvangen van verblijde tijden en goed nieuws. Wij kennen allemaal het verhaal van Ka'b Ibn Mālik en zijn twee lotgenoten رضي الله عنه toen Allāh openbaarde dat zij vergeven waren nadat de profeet ﷺ bevolen had dat zij genegeerd en verlaten dienden te worden. In Sūrah At-tawbah, zegt Allāh ﷻ:

﴿وَعَلَى الثَّلَاثَةِ الَّذِينَ خُلِّفُوا﴾

En [Hij vergaf ook] de drie achtergebleven.⁴

Hij verklaarde dat Hij hen vergeven had. Nadat dit was geopenbaard, gingen de mensen feliciterend in groepen naar hen toe. Ibn Al-Qayyim رحمه الله zei over dit verhaal in Zād al-Ma'ād: Dit het bewijs is dat elke religieuze zegen een reden is om elkaar te omhelzen en elkaar ervoor te feliciteren. Ibn Muflīh رحمه الله leverde over deze zaak vele meningen van Imām Aḥmad رحمه الله over, maar op het einde verklaarde hij dat de meest populaire mening is dat hij het toestond. Allāh ﷻ zei:

﴿قُلْ بِفَضْلِ اللَّهِ وَبِرَحْمَتِهِ فَبِذَلِكَ فَلْيَفْرَحُوا هُوَ خَيْرٌ مِمَّا يَجْمَعُونَ﴾

Zeg: Laat hen zich met de Gunst van Allāh en met Zijn genade verblijden. Dat is beter dan dat wat zij verzamelen [van wereldse zaken].⁵

Dit gezegd te hebben, zeg ik: Moge Allāh jullie Ramadān zegenen en het van jullie accepteren, moge Allāh jullie eren door jullie de kans te schenken om het meeste uit deze Ramadān te halen, en dat het oprecht voor Hem is. Ik vraag Allāh dat jullie mogen behoren tot de speciale, wiens nekken zijn gemarkeerd als zijnde gered van de bestraffing van de hel.

⁴ Sūrah At-Tawbah, 118.

⁵ Sūrah Yūnus, 58.

Wij zullen, als Allāh het wilt, dagelijkse reflecties, of vermaningen houden na het ‘Aṣr gebed. Ik zal mij best doen om ze rond de tien minuten te houden. Zij zullen kort zijn zodat ze ons niet weg zullen houden van onze aanbiddingen. Omdat elke seconde van jouw leven kostbaar is, en nog kostbaarder, is elke seconde van de Ramadān. Het doel van deze lezingen is om het om te zetten tot daden, net zoals dat het doel is van alle soorten kennis [dat wordt geleerd]. Het begint al tijdens de lezing. Wanneer er een āyah wordt aangehaald, verbeeld je dan in alsof Allāh tot jou spreekt en jij er klaar voor bent om erna te handelen. Wanneer je een ḥadīṭ hoort, verbeeld je dan in alsof de profeet ﷺ voor je staat en jij luistert aandachtig, overpeinzend en klaar staat om erna te handelen. Wanneer je een verhaal hoort over de vrome voorgangers, laat jouw gedachten dan teruggaan tot hun tijd, alsof jij hun om raad vraagt, daar zittend genietend van hun waardevolle adviezen.

In de Ramadān, vergeleek de profeet ﷺ degenen die slaagden en hun vergiffenis kregen van Allāh als degene wiens nek is bevrijd. Wat betekent, als een slaaf die bevrijd is. Waarom deze vergelijking? Om dit te begrijpen, moet je een fiqh regel kennen. In het uitspreken van de scheiding, en het bevrijden van een slaaf, of men nou serieus is of niet, er is geen manier om erop terug te komen. Als hij zegt dat hij van zijn vrouw gescheiden is, en als hij een slaaf vrijzet, dan is er geen manier om erop terug te komen. Als een mens, met al zijn onvolmaaktheden, niet terug kan komen op zijn besluit van het bevrijden van een slaaf. Wat dan te denken van de Almachtige, de Vergever, de Barmhartige, de Edele. Als Hij jouw nek bevrijd van de hel, denk je dan dat Hij terug zal komen op Zijn woord? Verheven is Allāh boven dat, met een grote verheving.

Dit is de maand waar de vergeving tot je komt vanuit elke hoek. Geen vergeving van Allāh verkrijgen in deze maand, betekent dat je hard je best hebt gedaan om geen vergeving van Allāh te krijgen. Terwijl de Ramadān begint, houdt deze drie aḥādīṭ in je gedachten omtrent het verkrijgen van de vergiffenis van Allāh.

مَنْ صَامَ رَمَضَانَ إِيمَانًا وَاحْتِسَابًا غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ

Wie de Ramadān vast uit geloof, en zoekend naar zijn beloning, zijn voorgaande zonden zullen vergeven worden.⁶

Twee woorden in deze ḥadīṭ, īmān en iḥtisāb. Ibn Ḥajar رحمه الله zei dat īmān, in deze drie aḥādīṭ, betekent: Het is de overtuiging hebben dat het vasten verplicht is voor jou. En iḥtisāb betekent dat je de beloning alleen bij Allāh zoekt. Over welke beloning hebben wij het? Vergeving van Allāh. Stopt het daar? Nee, er worden personen uitgekozen van wie hun nekken bevrijd zullen worden van het hellevuur. Stopt het daar? Nee, elke dag krijg je gouden momenten waarin je smeekbedes worden verhoort. Elke dag krijg je bergen aan goede daden, alleen Allāh berekent het [de beloning] voor jou. Elke dag dat je vast, ben je zeventig jaar verwijderd van de hel, als het niet meer is. Als je de

⁶ Ṣaḥīḥ Al-Bugārī, 38.

Ramadān correct afsluit, zeventig maal dertig, dan ben je eenentwintighonderd jaar verwijderd van de hel.

Dus de eerste ḥadīṭ vertelt dat wie vast voor het aangezicht van Allāh, īmān en iḥtisāb, voor het aangezicht van Allāh, hij krijgt vergeving. De tweede ḥadīṭ heeft een soortgelijk einde, maar een ander begin.

مَنْ قَامَ رَمَضَانَ إِيمَانًا وَاحْتِسَابًا غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ

Wie in de Ramadān het nachtgebed verricht uit geloof, en zoekend naar zijn beloning, zijn voorgaande zonden zullen vergeven worden.⁷

Laten we zeggen dat je een tekortkoming had in het vasten, dan is er nog een andere mogelijkheid, een andere kans om de vergeving van Allāh ﷻ te verkrijgen. Bidden in de nachten, wat wij tarawīḥ noemen. Er is zelfs een derde mogelijkheid:

مَنْ قَامَ لَيْلَةَ الْقَدْرِ إِيمَانًا وَاحْتِسَابًا غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ

Wie de nacht van Al-Qadr bidt uit geloof, en zoekend naar zijn beloning, zijn voorgaande zonden zullen vergeven worden.⁸

Elke van deze drie aḥadīṭ staan in de authentieke boeken [Al-Bugārī & Muslim]. Laten we zeggen dat iemand een tekortkoming had in het vasten en dat hij een tekortkoming had in het nachtgebed [de tarawīḥ]. Dan is er de derde mogelijkheid, de nacht van Al-Qadr. En dat is op zichzelf genoeg om de vergeving van Allāh ﷻ te verkrijgen.

Alle drie van deze aḥadīṭ hebben hetzelfde einde, je zal vergeven worden. Je zal vergeven worden als je de dagen van Ramadān vast, als je de nachten van Ramadān in gebed doorbrengt, en als je de nacht van Al-Qadr in gebed doorbrengt. En tussen al deze vergeving, geeft Allāh meervoudige beloningen om jou de hoge rangen van het paradijs te geven. Dus als je niet vergeven wordt door Allāh, dan weet je zeker hoe je zaken dient te ontwijken. Maar je ontwijkt vergeving van de Vergever. Je ontwijkt de barmhartigheid en vergiffenis die na je gegoten wordt vanuit elke hoek. Barmhartigheid en vergiffenis die jij wanhopig nodig hebt voor zegeningen in dit leven, en nog belangrijker, om het paradijs te betreden.

Zo veel kansen voor vergiffenis en om de hoge rangen te bereiken, dat de genade voor de mensheid, de profeet ﷺ en de heilige geest, Jibrīl ﷺ een smeekbede verrichtte tegen degene die deze kansen verspilt. Abū Hurayrah ﷺ zei in een authentieke ḥadīṭ:

De profeet ﷺ besteeg de minbar, en hij zei āmīn bij elke stap. Āmīn, āmīn. Zij zeiden o profeet van Allāh, waarom zei u āmīn? Hij zei: Jibrīl kwam naar mij en zei: Moge Allāh

⁷ Ṣaḥīḥ Al-Bugārī, 37.

⁸ Ṣaḥīḥ Al-Bugārī, 1901.

zijn neus door het stof halen, degene die de Ramadān meemaakt en niet vergeven wordt door Allāh, dus ik zei āmīn.⁹

De superioriteit van de Ramadān komt door het weten dat wat je doet in de Ramadān extra in beloning is. Het is het weten dat het de tijd is om datgene goed te maken waar je tekort in bent geschoten in de afgelopen elf maanden. Wat je leest van de Qur'ān, wat je verricht van gebeden, wat je zegt van lofprijzingen is meer waard dan in elk andere maand. Meervoudige beloningen, niet ik noch iemand anders kan het berekenen, daarom zei de profeet ﷺ in een ḥadīṭ Qudsī:

كُلُّ عَمَلِ ابْنِ آدَمَ لَهُ إِلَّا الصِّيَامَ هُوَ لِي وَأَنَا أَجْزَى بِهِ

Elke daad van de zoon van Ādam is voor hem, behalve het vasten. Het is voor Mij en Ik zal hem ervoor belonen.¹⁰

Zoveel beloning dat Allāh het voor jou berekend, om jou te eren. Het is voor Hem. Hij zegt: Het is voor Mij en Ik zal jou belonen. De beloning gaat door in het stijgen van waarde, totdat het de top bereikt van een waarde van 83,33 jaar [een duizend maanden]. Eén rak'ah op de nacht van Al-Qadr krijgt dezelfde waarde alsof je het voor dertigduizend nachten hebt verricht. Eénmaal [het zeggen van] subḥān Allāh krijgt dezelfde waarde alsof je het voor dertigduizend nachten hebt verricht.

Het pad naar het zoeken van de top van het paradijs, is een tevreden pad van aanbidding. Wanneer je dit pad inslaat [en nu is het de tijd om ermee te beginnen], dan zie je vlaktes, valleien, heuvels en bergen, en aan de linkerkant van dat pad zal je bandieten en schurken zien. Deze schurken, overvallers, griezels en dieven op dat pad, en op die reis. Zij willen jouw geld niet. Zij willen jouw rijkdom niet, zij willen jouw leven niet, zij willen iets waardevoller dan dat. Zij zijn uit op jouw religie en jouw geloof en jouw tijd om dit te verkrijgen. Om veiligheid en redding te bereiken, heeft een persoon op dat pad leiding nodig. Hij heeft een kaart nodig om hem de weg te wijzen naar de veilige routes, en om de verborgen plekken [te vermijden] waar de bandieten tevoorschijn komen, om te weten wanneer hij sneller moet lopen, om te weten wanneer hij rustig aan dient te doen, en dat is waar wij, als Allāh het wilt, het over gaan hebben in deze reflecties.

Ramadān is een deugdzame periode, en een tijd voor toewijding. Het is een algemene [verplichting] door het jaar heen, maar nog nadrukkelijker in de Ramadān, Het is onze plicht om elkander aan te sporen tot de waarheid, en om elkaar te inspireren tot het verrichten van aanbiddingen en rechtschapen daden. Zoals het in Sūrah Al-Aṣr vermeld staat:

⁹ Jāmi' At-tirmidī, 3545.

¹⁰ Ṣaḥīḥ Al-Bugārī, 1904.

﴿وَتَوَاصَوْا بِالْحَقِّ وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ﴾

En elkaar aansporen tot de waarheid, en elkaar aansporen tot geduld.¹¹

Niemand is vrijgesteld van het aanbevelen [van het goede], en niemand staat boven het accepteren van de aanbevelingen. In de Ramadān wijken vele af van waarvoor de Ramadān eigenlijk bedoeld was. In bepaalde culturen is het een tijd geworden om zichzelf te verwijderen van Allāh, in plaats van het naderen tot Allāh. Het werd gestript van waar het voor bedoeld was [het naderen van Allāh]. Sommige besteden het in ijdelheid, andere in het toegestane, en andere lopen zondes op. Het zijn de enkele die op het pad blijven, de bandieten vermijding, versnellend op hun pad, onderweg richting Allāh ﷺ.

﴿النَّفْسُ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ﴾

De ziel draagt op tot het slechte.¹²

De duivel is geketend, en hij is één oorzaak van het zondigen. De andere oorzaak is jouw eigen ziel. Als iemand erger wordt in de Ramadān, dan kan hij zijn eigen ziel «die opdraagt tot het slechte» diagnosticeren als zijnde het hebben van kwaadaardige neigingen dan de duivel.

Nu is het de tijd om de ziel te onderwerpen en te verslaan. Zoals de duivel is geketend, dien je ook jouw ziel «die opdraagt tot het slechte» te ketenen. De kwaadaardige neigingen. Net zoals de duivel getekend was, moet jij jouw ziel «die opdraagt tot het slechte» ketenen.

Ramadān is een therapie voor iemands īmān, omdat naarmate de tijd verstrijkt jouw īmān verslijt. Wanneer jij je kleding wast en het draagt, keer op keer, dan verslijt je ze. Na verloop van tijd wanneer metaal in aanraking komt met lucht en vochtigheid, oxideert het, en ontstaat er roest op het metaal. En dat is de ḥadīṭ van de profeet ﷺ op gezag van ‘Abdullāh Ibn ‘Umar ؓ in At-Ṭabarānī:

إن الإيمان ليخلق في جوف أحدكم كما يخلق الثوب. فاسألوا الله أن يجدد الإيمان في قلوبكم

Voorwaar al-īmān [het geloof] verslijt in ieders borstkas, zoals de kleding verslijt. Dus vraag Allāh dat Hij jullie īmān vernieuwd in jullie harten.¹³

Je vraagt het aan Allāh en je handelt er ook na. Ramadān stoft jouw hart af. Het lapt je kleren op, het doet jouw īmān herleven en ontbrandt het voor een opstijging. Je begint deze īmānische therapie door jouw neigingen aan te sturen en jouw begeerten te

¹¹ Sūrah Al-‘Aṣr, 3.

¹² Sūrah Yūsuf, 53.

¹³ Al-Mustadrak ‘alā Aṣ-Ṣaḥīḥayn, 5.

bevechten. Jouw neigingen te ketenen, zoals de duivel is geketend. Als jij het eten en drinken en jouw vrouw [d.w.z. het gemeenschap] verlaat, wat normaliter toegestaan is op normale dagen [dan kan je zeker de verboden zaken laten], dit is een trainingskamp om jou te trainen om nooit iets te doen wat verboden is door het hele jaar heen.

Je moet een belangrijk concept begrijpen m.b.t. jouw relatie met Allāh. Het proces begint met jou, Het begint met jou. Jij moet de eerste stap vooruitzetten. In de ḥadīṭ Qudsī, Allāh ﷻ zei:

أَنَا عِنْدَ ظَنِّ عَبْدِي بِي وَأَنَا مَعَهُ حِينَ يَذْكُرُنِي إِنْ ذَكَرَنِي فِي نَفْسِهِ ذَكَرْتُهُ فِي نَفْسِي وَإِنْ ذَكَرَنِي فِي مَلَأٍ ذَكَرْتُهُ فِي مَلَأٍ هُمْ خَيْرٌ مِنْهُمْ وَإِنْ تَقَرَّبَ مِنِّي شِبْرًا تَقَرَّبْتُ إِلَيْهِ ذِرَاعًا وَإِنْ تَقَرَّبَ إِلَيَّ ذِرَاعًا تَقَرَّبْتُ مِنْهُ بَاعًا وَإِنْ أَتَانِي يَمْسِي أَتَيْتُهُ هَرَوَلَةً

Ik ben zoals Mijn dienaar over Mij denkt [dat Ik ben], en Ik ben met hem wanneer hij Mij gedenkt. Als hij Mij in zichzelf gedenkt, dan gedenk Ik hem in Mijzelf. En als hij Mij vernoemt in een groep, dan vernoem Ik hem in een betere groep. Als de slaaf Mij nadert met een handspan, dan nader Ik hem met een lengte van een arm. En als hij Mij een armlengte nadert, dan nader Ik hem met twee armlengtes. En als hij lopend tot Mij komt, dan kom Ik tot hem rennend.¹⁴

In elke zin van de ḥadīṭ, begint de relatie met jou en dan beantwoord Allāh. Het is in lijn met de āyāt uit de Qur'ān.

﴿ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ﴾

Roep Mij aan, dan geef Ik gehoor aan jullie.¹⁵

Jij moet Mij aanroepen, dan zal Ik antwoorden. Jij begint met het aanroepen, dan zal Allāh jou geven.

﴿فَاذْكُرُونِي أَذْكُرْكُمْ﴾

Gedenk Mij, en Ik zal jullie gedenken.¹⁶

Jij moet ermee beginnen. Dus jij moet jouw relatie met Allāh ﷻ beginnen. Ramadān is het seizoen om jouw verlangen naar Allāh te ontbranden. Net zoals wanneer de winter nadert, dat je dan de verwarming aansteekt, moet je ook jouw verlangen ontwakken naar Allāh. Ontvlam jouw verlangen naar Allāh zodat je de aanbiddingen in deze maand met plezier, genot en vermaak kan uitvoeren. Als jij jouw verlangen naar Allāh

¹⁴ Ṣaḥīḥ Muslim, 2675.

¹⁵ Sūrah ḡāfir, 60.

¹⁶ Sūrah Al-Baqarah, 152.

niet ontwaakt, dan kan jij jouw aanbiddingen niet verrichten met plezier. Wij willen niet dat jij Allāh slechts aanbidt, maar wij willen dat jij het doet met plezier.

﴿فَمِنْهُمْ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ وَمِنْهُمْ مُّقْتَصِدٌ وَمِنْهُمْ سَابِقٌ بِالْخَيْرَاتِ إِذْنِ اللَّهِ﴾

Onder hen zijn er die zichzelf onrecht hebben aangedaan, en onder hen zijn er die gematigd zijn, en onder hen zijn er die [anderen] zijn voorgegaan in het goede, met de toestemming van Allāh.¹⁷

Er is een verschil tussen degene die vast en het haat, ﴿die zichzelf onrecht hebben aangedaan﴾ en tussen degenen wie slechts vast en wie vast en ervan geniet. Er zijn sommige die het middenpad volgen, en dan is er nog een derde categorie boven dat, de beste die vast en ervan geniet. ﴿Die zijn voorgegaan in het goede﴾ degenen die het beste zijn in het verrichten van hun goede daden. Je hebt iemand die tarawīḥ verricht en die niet kan wachten voor de Imām om de taslīm te verrichten, vervolgens heb je iemand die het gewoon doet, en dan heb je degene die het doet en enthousiast is omdat hij voor Allāh staat. Sommige zijn oppervlakkig en traditioneel in hun aanbiddingen. Andere genieten ervan wanneer hun maag rommelt, gorgelt en gromt, omdat zijn gedachte zijn lichaam te boven gaat in het realiseren hoe mooi dit vasten is. Hij realiseert zich hoeveel hij houdt van Degene voor wie hij al zijn begeerten verlaat. Zijn maag is aan het grommen maar zijn hart is aan het lachen over hoeveel dit hem verwijderd van de hel, en hoeveel hem dit dichterbij het paradijs brengt. Hij staat urenlang op zijn benen, opgetogen, enthousiast en gretig omdat zijn gedachte bij de beloning is waar dit staan hem zal brengen. Een paleis, waarvan het plafond de troon van Allāh is, wonen in de buurt van Allāh ﷻ in het paradijs. Dit is waarom jij jouw verlangen naar Allāh moet ontvlammen, zodat jij van jouw aanbiddingen geniet en, als Allāh het wilt, zullen wij daarover praten in één van de [latere] zittingen.

¹⁷ Sūrah Fātir, 32.

VERLANGEN NAAR ALLĀH

In de naam van Allāh, de Barmhartige, de Genadevolle. Alle lof is aan Allāh, en zegeningen en vrede zij met de boodschapper van Allāh, zijn familie en metgezellen, en groet hen met vele en vermeerderende vrede tot aan de dag des oordeels. Voorts:

We waren gisteren gebleven bij hoe iemand zijn aanbiddingen dient te verrichten, verlangend naar Allāh, om te haasten tot Zijn aanbidding. En de aanbidding, het is een ontmoeting tussen jou en Allāh, dus kijk ernaar uit. Kijk naar het verhaal van Mūsā عليه السلام toen hij een ontmoeting had met Allāh. Allāh ﷻ citeert hem zeggend, hij zei tegen Allāh:

﴿وَعَجِلْتُ إِلَيْكَ رَبِّ لِتَرْضَى﴾

En ik haastte mijzelf naar U, o mijn Heer, zodat U tevreden zult zijn.¹⁸

En dat is ons onderwerp. Nadat Allāh ﷻ de farao had vernietigd, maakte Allāh een ontmoetingsafspraken met Mūsā en de kinderen van Isra'īl, en dat is waar Allāh tegen hem sprak bij de berg, en waar hij vroeg om Allāh te zien, en waar hem de Tawrah werd gegeven. Nadat hij de kinderen van Isra'īl met Harūn عليه السلام liet en de ontmoeting met Allāh naderde, versnelde hij haastig zijn loopas en haastte zich tot de ontmoeting. Mūsā عليه السلام kon langzaam gaan wandelen. De afspraak was met Allāh, de afspraak zou niet gemist [kunnen] worden. Maar Mūsā عليه السلام haastte zich omdat hij verlangde naar Allāh en hij was enthousiast om met Allāh te spreken. Jij hebt vijf dagelijkse ontmoetingen met Allāh ﷻ. Los van dat, je hebt elke minuut van de Ramadān als een ontmoeting met Allāh. Je kan er traag naar toe lopen, je kan ernaartoe sprinten, en je kan jouw ontmoeting in zijn geheel afzeggen. Het is jouw keuze.

Wat liet Mūsā عليه السلام haastte naar de ontmoeting met Allāh? Dat was zo omdat hij ervan genoot. Hij genoot van een ontmoeting met Allāh, om een gesprek te voeren met Allāh, hij genoot van aanbidding. Jij zal niet genieten van de aanbidding tenzij jij jouw verlangen, en liefde voor Allāh ontvlamt. Wanneer iemand reageert op een ander van wie hij houdt, hij reageert op iets wat zij vragen zonder dat gehaast, en zonder die vonk, die speciale opwindende, dan noem je dat 'koudbloedige liefde', liefde zonder geur of smaak. Jouw aanbidding is jouw hoofddoel, je versiert dat hoofddoel met het verlangen naar Allāh, zodat je enthousiasme kan ervaren wanneer je het uitvoert.

Laten wij erachter komen waarom wij onze verlangen naar Allāh ﷻ verliezen. Naarmate de tijd verstrijkt, verkrijgt jouw hart rān over zich heen. Zoals Allāh ﷻ zei:

¹⁸ Sūrah Tāhā, 84.

﴿كَلَّا بَلْ رَانَ عَلَى قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾

Nee! Hun harten zijn bedekt met dat wat zij verwierven.¹⁹

Rān zijn kleine zwarte puntjes dat over een hart word geplaatst nadat die persoon een zonde heeft begaan. Voor sommige, worden zij wel gewassen wanneer zij berouw tonen. En voor andere, wordt het een zwart hart, zoals een kraai. Nu is het een voorspoedig seizoen om die rān weg te wassen. Die roest moet gedesoxideerd worden, en die kleding dient opgelapt te worden. Je moet jouw verlangen naar Allāh doen herleven, het kan dood zijn, maar dit is iets wat je terug tot leven kan brengen. Het zou nu bedekt kunnen zijn, maar je kunt het altijd schoonmaken.

Hoe doe ik mijn verlangen tot Allāh herleven? In deze enkele momenten, laten wij vier snelle stappen ondernemen om het te doen.

Neem de Qur'ān ter harte

Reciteer de Qur'ān, begrijp de betekenis en overpeins het, en begrijp de Namen en Eigenschappen van Allāh tijdens het lezen van de Qur'ān. Als je de Arabische betekenis ervan niet begrijpt, lees dan een vertaling [erbij] wanneer je de Qur'ān leest. Lees de exegese, we hebben allemaal de exegese van Ibn Kathīr en het is vertaald [ook naar het Nederlands], één van de grootste prestaties. Harten hebben een slot, en je moet dat slot breken om de Qur'ān te begrijpen.

﴿أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنَ أَمْ عَلَى قُلُوبٍ أَقْفَالُهَا﴾

Denken zij dan niet na over de Qur'ān? Of zitten er sloten op hun harten?²⁰

Deze āyah impliceert geen vraag, het impliceert een verklaring. Het verklaart, Overpeinzen zij de Qur'ān niet omdat zij sloten op hun harten hebben? Wanneer je de Qur'ān leest, wees er dan niet gedachteloos over. Het is erg makkelijk om de Qur'ān te lezen, het is erg makkelijk om Allāh te prijzen en te verheerlijken, maar je gedachten kunnen afdwalen, en dat is wat moeilijk is.

﴿وَلَا تُطِيعُ مَنْ أَغْفَلْنَا قَلْبَهُ عَن ذِكْرِنَا﴾

En gehoorzaam niet degene van wie Wij het hart onachtzaam hebben gemaakt voor Onze gedenking.²¹

Waarom zei Hij om niet degenen te gehoorzamen van wiens harten onachtzaam zijn? Omdat vele tongen Allāh ﷻ veelvuldig gedenken, maar er zijn slechts weinig harten

¹⁹ Sūrah Al-Mutaffifīn, 14.

²⁰ Sūrah Muḥammad, 24.

²¹ Sūrah Al-Kahf, 28.

die samengaan met de tong. Kijk naar een ideaal voorbeeld van hoe jij de Qur'ān zou moeten lezen. Het voorbeeld van Abū Ad-Daḥdāḥ رضي الله عنه hoe de Qur'ān hem aanspoorde tot het handelen [erna] wanneer hij één āyah ervan hoorde.

﴿مَنْ ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا﴾

Wie is degene die Allāh een goede lening zal geven?²²

Hij hoorde de āyah [Wie is degene die Allāh een goede lening zal geven] Nadat Abū Ad-Daḥdāḥ رضي الله عنه het hoorde, vroeg hij aan de profeet ﷺ: Wilt Allāh een lening van ons o profeet? De profeet ﷺ zei: Ja o Abū Ad-Daḥdāḥ. Abū Ad-Daḥdāḥ zei: Geef mij uw hand o profeet van Allāh, ik geef u een overeenkomst om mijn boomgaard van dadels uit te lenen.²³

Abū Ad-Daḥdāḥ رضي الله عنه gaf zijn gehele, zijn beste boomgaard van dadels weg, zeshonderd palmbomen aan de profeet ﷺ. Abū Ad-Daḥdāḥ bezat vele boerderijen, hij was erg rijk. Hij ging naar de beste. Weet je welke? De ene waar hij en zijn familie woonde. Hij vertelde zijn vrouw om in te pakken en weg te gaan. Laten we gaan, Ik heb dit landgoed uitgeleend aan Allāh en het is niet langer meer van ons. Wat denk je dat zijn vrouw zei? Ging zij zeuren en klagen? Waarom, wat is er aan de hand? Ik zal niet eens zeggen dat ze ging zeuren of klagen, maar integendeel zij stond op en pakte de kinderen bij de hand. Het landgoed was uitgeleend en wat zich bevindt in het landgoed wordt tezamen uitgeleend met het landgoed. Zij haalde de dadels uit de monden, en mouwen van haar kinderen en begeleide hen uit de tuin.

Verlangen naar Allāh is het begrijpen van het woord van Allāh, laat er geen aarzeling, noch enkele weerstand zijn in accepteren en toepassen van wat er in de Qur'ān staat. Nadat de profeet ﷺ hoorde wat hij had gedaan zei hij:

كَمْ مِنْ عِذْقٍ رِدَاحٍ فِي الْجَنَّةِ لِأَبِي الدَّحْدَاحِ

Hoeveel trossen dadels zijn er in het paradijs voor Abū Ad-Daḥdāḥ!²⁴

Radāḥ betekent enorme dadel trossen.

Gedenk de zegeningen en voorzieningen van Allāh

De tweede manier om jouw verlangen en het houden van Allāh ﷻ op te wekken is door oneindige zegeningen en voorzieningen te gedenken die Allāh jou heeft geschonken. Mensen hebben een neiging en een natuurlijke aanleg die Allāh in hen heeft geplaatst om te houden van degene die goed voor hen is. Iemand toont dankbaarheid en

²² Sūrah Al-Baqarah, 245.

²³ Tafsīr Ibn Kaṭīr, 2:45.

²⁴ Ṣaḥīḥ Muslim, 965b.

waardering tegenover iemand die hem een bos bloemen geeft, of hem helpt om een baantje te krijgen. Soms is het voor iets kleiner dan dat, en soms is het voor iets groter dan dat. Nochtans, Allāh heeft jou meer gegeven dan al dat, en datgene wat niemand anders jou kan geven. Er zijn genoeg āyāt in de Qur'ān over het gehoor, de tong, het zicht, over de lucht, over de aarde, over de nacht en de dag. Waarom denk je dat er zoveel āyāt in de Qur'ān zijn die de zegeningen van Allāh over ons vernoemen? Het is zodat het zich in onze harten kan nestelen, zodat onze verlangen naar Allāh ﷻ kan oplichten in onze harten.

Des te meer je weet, des te meer je bewust wordt van de zegeningen van Allāh over jou, des te meer jij verlangt om Hem te bedanken. Zit elke dag voor een paar minuten en overpeins de zegeningen van Allāh over jou en over jouw familie. Kijk naar degenen om je heen die niets hebben en zit en denk aan Allāh, Dat zal jouw liefde en verlangen naar Allāh ontvlammen. Alle lof zij Allāh, dat ik vandaag in veiligheid ben opgestaan, terwijl andere worden geterroriseerd in gevangenissen en onder bombardementen. Alle lof zij Allāh, dat ik mijn voorziening voor de dag heb. Luister naar de ḥadīṭ:

مَنْ أَصْبَحَ مِنْكُمْ آمِنًا فِي سِرِّهِ مُعَافًى فِي جَسَدِهِ عِنْدَهُ قُوتٌ يَوْمِهِ فَكَأَنَّمَا حِيزَتْ لَهُ الدُّنْيَا

Wie in zijn huis in veiligheid wakker wordt, gezond is en zijn voorziening voor de dag heeft, het is alsof hij alle wereldse bezittingen heeft verworven.²⁵

Betreur het verleden en keer terug in berouw

Herleef je hart en het verlangen naar Allāh ﷻ door spijt te hebben van het verleden, dat of opging in ijdelheid, jij moet daar spijt van hebben, of het verleden dat opging zonder aanbidding en het verleden dat opging in het plegen van bepaalde zondes. Hebt er dusdanig spijt van om het berouw te ontvlammen, wat inhoud dat je verlangt om Allāh te aanbidden. Nadat je het hebt herinnerd, spijt en berouw hebt getoond, plaats er daar dan een punt. Plaats een punt achter jouw verleden en begin een nieuwe zin. Sla de bladzijde om en begin op een nieuwe bladzijde. Nu, is het jouw doel om bij te komen en beter dan ooit te worden, en beter dan iedereen te worden.

Kijk op naar de beste

Kijk op naar de beste, zodat je in het gezelschap van de beste kan zijn en zodat jij jezelf kan vergelijken met hen, dit zal een gevoel aanwakkeren dat je aanspoort om met hen te wedijveren.

﴿وَسَارِعُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ﴾

En haast jullie naar de Vergiffenis van jullie Heer.²⁶

²⁵ Jāmi' At-tirmidhī, 2346.

²⁶ Sūrah Āl 'Imrān, 133.

﴿سَابِقُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ﴾

Race met elkaar naar de Vergiffenis van jullie Heer.²⁷

﴿وَفِي ذَٰلِكَ فَلْيَتَنَافَسِ الْمُتَنَافِسُونَ﴾

Laat degenen die wedijveren, wedijveren.²⁸

Ja, voor de rangen van het paradijs dien je te wedijveren. Verlangen naar Allāh is als brandstof voor jouw imān. Het lokt je om Allāh opgetogen, met plezier en genot te aanbidden. Wanneer de vonk in jouw aanbidding vervaagt, wanneer het verlangen naar Allāh dimt in jouw hart, gedenk dan de ultieme bestemming die je probeert te bereiken. De bestemming van degene die houden, verlangen naar Allāh.

Onthoud deze ḥadīṭ. Plaatst deze ḥadīṭ die ik jou ga vertellen in jouw gedachten, en voor jouw computer, huis en slaapkamer, en belangrijker, laat het nooit jouw hart verlaten.

إِذَا دَخَلَ أَهْلُ الْجَنَّةِ الْجَنَّةَ قَالَ : يَقُولُ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى : تُرِيدُونَ شَيْئًا أَزِيدُكُمْ

Wanneer de mensen van het paradijs, het paradijs betreden, zal Allāh, Gezegend en Verheven is Hij, hen vragen: Willen jullie dat Ik jullie nog iets anders geef?

Iedereen is bezig in de blijdschap en vreugde van het paradijs.

﴿إِنَّ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ الْيَوْمَ فِي شُغْلٍ فَاكِهِونَ﴾

Voorwaar, de bewoners van het paradijs zullen op die dag verblijd zijn met de bezigheden die zij aan het verrichten zijn.²⁹

فَيَقُولُونَ : أَلَمْ تُبَيِّضْ وُجُوهَنَا , أَلَمْ تُدْخِلْنَا الْجَنَّةَ وَتُنَجِّنَا مِنَ النَّارِ , فَيَكْشِفُ الْحِجَابَ فَمَا أُعْطُوا شَيْئًا أَحَبَّ إِلَيْهِمْ مِنَ النَّظَرِ إِلَى رَبِّهِمْ عَزَّ وَجَلَّ

Zij zeggen: “Heeft U niet al onze gezichten verlicht? Heeft U ons niet het paradijs doen betreden, en ons gered van het vuur?” Hij zal de sluier verwijderen en niets is hen geliefder van wat zij krijgen dan het aanschouwen van hun Heer.³⁰

²⁷ Sūrah Al-Ḥadīd, 21.

²⁸ Sūrah Al-Mutaffifīn, 26.

²⁹ Sūrah Yāsīn, 55.

³⁰ Ṣaḥīḥ Muslim, 181a.

Verlang naar de genade van Allāh, naar de ontmoeting van Allāh, naar het zien van Allāh in het paradijs, en naar Al-Firdaws. Naar Al-Firdaws, zodat het plafond van jouw paleis de troon van Allāh ﷺ zal zijn. Jouw doel in deze Ramadān is om de troon van Allāh als plafond te krijgen. Dat zal dan de top van jouw plafond worden. En van de zijanten, en in jouw buurt, zal je proberen zo dicht mogelijk bij de wasīlah te komen. Je wilt in de buurt van Abū Bakr, ‘Umar, Uṭmān, ‘Ali, Gālīd, Abū ‘Ubaydah, ‘A’īṣah, Gadījah, Umm Salamah en Saffīyah رضي الله عنها. Dit is hoe jij jouw verlangen naar Allāh bereikt.

Concluderend, weet dat in jouw pad naar het ontvlammen van dit verlangen naar Allāh, dat je de bandieten van het hart, waar wij het altijd over hebben, tegen zal komen. Banen, aanzien, geld, kinderen en echtgenoten. Sommige kunnen plezier en genot zijn, maar laat het geen fitnah [beproeving] voor jou zijn. En moge Allāh Zijn zegeningen en vrede sturen naar onze meester Muḥammad, zijn familie en metgezellen, en alle lof is aan Allāh de Heer der werelden.

GEHEIMEN MET ALLĀH

In de naam van Allāh, de Barmhartige, de Genadevolle. Alle lof is aan Allāh, en zegeningen en vrede zij met Zijn boodschapper, zijn familie en metgezellen, en groet hen met vele en vermeerderende vrede tot aan de dag des oordeels. Voorts:

Al onze daden dienen ten alle tijden slechts voor het aangezicht van Allāh te zijn. Je verricht geen enkele daad voor een ander dan Allāh. Niet om te pronken of om iets anders.

﴿وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ﴾

En zij werden niets anders opgedragen om slechts Allāh te aanbidden, zuiver aan Hem toegewijd, als monotheïsten.³¹

Eén van de beste geneesmiddelen voor degenen die te kampen hebben met, of denken dat ze te kampen hebben met het pronken [van hun daden], is om te realiseren dat in dit simpele leven, mensen tegen beproevingen aanlopen door de qadā en qadar [lotsbepaling] van Allāh ﷻ. En iedereen kan jou vertellen over gebeurtenissen waar de mensen hen in de steek lieten, nadat zij kleine of grote moeilijkheden ondergingen. Mensen keerde zich van hen af en lieten hen in de steek. Als zij niet eens bereid zijn om jou te helpen in dit leven, waarom zou jij hen dan één van jouw meest waardevolle bezittingen geven, terwijl de Enige die er voor jou zal zijn, en jouw daden waard is, Allāh ﷻ is. Zowel in dit leven als in het hiernamaals. Geheime, verborgen, oprechte daden tussen jou en Allāh is waarmee jij Allāh vraagt wanneer jij wanhopig in nood bent, zowel voor dit leven en voor zaken in het hiernamaals.

Het is verhaald in Ṣaḥīḥ Muslim dat de profeet ﷺ zei:

بَيْنَمَا ثَلَاثَةٌ نَفَرٍ يَتَمَشُّونَ أَخَذَهُمُ الْمَطَرُ فَأَوْوُوا إِلَى غَارٍ فِي جَبَلٍ فَأَخْطَتْ عَلَى فَمِ غَارِهِمْ صَخْرَةٌ مِنَ الْجَبَلِ فَانْطَبَقَتْ عَلَيْهِمْ فَقَالَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ انْظُرُوا أَعْمَالًا عَمِلْتُمُوهَا صَالِحَةً لِلَّهِ فَادْعُوا اللَّهَ تَعَالَى بِهَا لَعَلَّ اللَّهَ يَفْرُجُهَا عَنْكُمْ . فَقَالَ أَحَدُهُمَ اللَّهُمَّ إِنَّهُ كَانَ لِي وَالِدَانِ شَيْخَانِ كَبِيرَانِ وَأَمْرَاتِي وَلِي صَبِيَّةٌ صَغِيرَةٌ أَرْعَى عَلَيْهِمْ فَإِذَا أَرَحْتُ عَلَيْهِمْ حَلَبْتُ فَبَدَأْتُ بِوَالِدَيْ فَسَقَيْتُهُمَا قَبْلَ بَنِي وَأَنَّهُ نَأَى بِي ذَاتَ يَوْمٍ الشَّجَرُ فَلَمْ آتِ حَتَّى أَمْسَيْتُ فَوَجَدْتُهُمَا قَدْ نَامَا فَحَلَبْتُ كَمَا كُنْتُ أَحْلُبُ فَجِئْتُ بِالْحِلَابِ فَقُمْتُ عِنْدَ رُءُوسِهِمَا أَكْرَهُ أَنْ أُوْقِظَهُمَا مِنْ نَوْمِهِمَا وَأَكْرَهُ أَنْ أَسْقِيَ الصَّبِيَّةَ قَبْلَهُمَا وَالصَّبِيَّةُ يَتَضَاغُونَ عِنْدَ قَدَمَيَّ فَلَمْ يَزَلْ ذَلِكَ دَائِي وَدَأْبُهُمْ حَتَّى طَلَعَ الْفَجْرُ فَإِنْ كُنْتُ تَعْلَمُ أَيَّيَّ فَعَلْتُ ذَلِكَ ابْتِغَاءً وَجْهِكَ فَافْرُجْ لَنَا مِنْهَا فُرْجَةً نَرَى مِنْهَا السَّمَاءَ . فَفَرَجَ اللَّهُ مِنْهَا فُرْجَةً فَرَأَوْا مِنْهَا السَّمَاءَ

³¹ Sūrah Al-Bayyinah, 5.

Drie mannen gingen op reis, de regen overviel hen waardoor zij toevlucht zochten in een grot. Een rotsblok viel van de berg en blokkeerde de ingang van de grot. Eén van hen zei: Kijk naar jullie daden die jullie hebben verricht voor het aangezicht van Allāh, en roep Allāh ermee aan, zodat Allāh jullie wellicht zal redden. Eén van hen zei: Ik had twee ouders die erg oud waren, en mijn vrouw en kleine kinderen. Ik leidde de kudde [schapen etc.] en wanneer ik tot hen terug keerde in de avond dan melkte ik hen. Ik gaf [de melk] als eerste aan mijn ouders, totdat zij verzadigd waren alvorens ik het aan mijn kinderen gaf. Op een dag was ik genoodzaakt om naar een verre plek te gaan om veevoer te zoeken, en ik kon pas in de avond terugkomen, en ik trof hen [de ouders] slapend aan. Ik melkte de dieren zoals ik gewoon was om ze te melken, en ik bracht de melk naar hen toe en ik bleef bij hen wachten, zonder hen te storen, en ik vond het niet gepast om mijn kinderen voor hen melk te geven. Mijn kinderen huilde bij mijn voeten. En zij bleven in die staat, net zoals mijn ouders [in slaap bleven] totdat het ochtend was. Als U weet dat ik dit deed voor Uw aangezicht, bevrijd ons dan van deze noodsituatie waar wij ons in begeven. De steen schoof een stuk opzij, waardoor zij de lucht konden zien.

Let op hoe hij zei [Als U weet dat ik dit deed voor Uw aangezicht] Ja, het was de daad die hij deed wat telt, maar het is ook de oprechtheid van die daad, de heimelijkheid van die daad.

وَقَالَ الْآخَرُ اللَّهُمَّ إِنَّهُ كَانَتْ لِي ابْنَةٌ عَمَّ أَحَبَبْتُهَا كَأَشَدِّ مَا يُحِبُّ الرِّجَالُ النِّسَاءَ وَطَلَبْتُ إِلَيْهَا نَفْسَهَا فَأَبَتْ حَتَّى آتَيْهَا بِمِائَةِ دِينَارٍ فَتَعَبْتُ حَتَّى جَمَعْتُ مِائَةَ دِينَارٍ فَجِئْتُهَا بِهَا فَلَمَّا وَقَعْتُ بَيْنَ رِجْلَيْهَا قَالَتْ يَا عَبْدَ اللَّهِ أَتَقِي اللَّهَ وَلَا تَفْتَحِ الْخَاتَمَ إِلَّا بِحَقِّهِ . فَقُمْتُ عَنْهَا فَإِنْ كُنْتُ تَعْلَمُ أَنِّي فَعَلْتُ ذَلِكَ ابْتِغَاءَ وَجْهِكَ فَافْرُجْ لَنَا مِنْهَا فُرْجَةً . فَقَرَجَ لَهُمْ . وَقَالَ الْآخَرُ اللَّهُمَّ إِنِّي كُنْتُ اسْتَأْجَرْتُ أَجِيرًا يَفْرِقُ أُرْزٍ فَلَمَّا قَضَى عَمَلَهُ قَالَ أَعْطِنِي حَقِّي . فَعَرَضْتُ عَلَيْهِ فَرَقَهُ فَرَغَبَ عَنْهُ فَلَمْ أَزَلْ أُرْزِعُهُ حَتَّى جَمَعْتُ مِنْهُ بَقَرًا وَرِعَاءَهَا فَجَاءَنِي فَقَالَ أَتَقِي اللَّهَ وَلَا تَظْلِمُنِي حَقِّي . قُلْتُ أَذْهَبَ إِلَى تِلْكَ الْبَقَرِ وَرِعَائِهَا فَخَذَهَا . فَقَالَ أَتَقِي اللَّهَ وَلَا تَسْتَهْزِئُ بِي . فَقُلْتُ إِنِّي لَا أَسْتَهْزِئُ بِكَ خُذْ ذَلِكَ الْبَقَرِ وَرِعَاءَهَا فَأَخَذَهُ فَذَهَبَ بِهِ فَإِنْ كُنْتُ تَعْلَمُ أَنِّي فَعَلْتُ ذَلِكَ ابْتِغَاءَ وَجْهِكَ فَافْرُجْ لَنَا مَا بَقِيَ . فَقَرَجَ اللَّهُ مَا بَقِيَ

De tweede zei: O Allāh ik had een nicht, ik hield van haar op de sterkste wijze dat een man kan houden van een vrouw. En ik wou haar hebben [voor geslachtsgemeenschap] maar zij weigerde, [totdat zij getroffen werd door hongersnood] zij stelde als voorwaarde dat ik haar honderd dīnār gaf. Ik verzamelde honderd dīnār en gaf het aan haar, en op het moment dat ik met haar geslachtsgemeenschap wou hebben, zij zei: O Dienaar van Allāh, vrees Allāh! En verbreek niet het zegel [van kuisheid] behalve op een toegestane wijze. Ik stond op en verliet haar. Als U weet dat ik dit deed voor Uw aangezicht, bevrijd ons dan van deze noodsituatie waar wij ons in begeven. Het werd nog een stuk geopend, maar niet genoeg. De derde man zei: O Allāh, ik had een werknemer, die voor mij werkte inruil voor rijst. Nadat hij klaar was met zijn werk, gaf ik hem zijn deel van de rijst, maar hij weigerde het aan te nemen. Waarop ik die rijst had geplant, en ik rijk werd met kuddes koeien en schapen vanwege die

investering. Hij kwam [na een lange tijd] terug en zei: Vrees Allāh en doe mij geen onrecht aan. Dus ik vertelde hem dat die kudde schapen en koeien allemaal van hem waren. Hij zei: Vrees Allāh en bespot mij niet. Ik zei: Ik ben jou niet aan het bespotten. Waarop hij het pakte en ermee weg ging. Als U weet dat ik dit deed voor Uw aangezicht, bevrijd ons dan van deze noodsituatie waar wij ons in begeven. De steen schoof nog een stuk en zij waren instaat om de grot te verlaten.³²

Wil jij dat dit ook met jou gebeurd? Het is niet onmogelijk, daarom heeft de profeet ﷺ dit ons geleerd. Als jij wilt dat dit bij jou gebeurd, Ramadān is de beste tijd om heimelijke, oprechte daden in te slaan. Laat niemand ervan af weten, Jij zelf moet ze proberen te vergeten. De dagen verstrijken, Het leven zit vol met beproevingen. Misschien na een aantal jaren wordt een kind van jouw ziek, misschien wordt je getroffen door kanker, pijn en armoede, moge Allāh jullie hiervoor behoeden. Dan hef jij jouw handen, en zeg je: O Allāh! Ik deed die daad, en ik deed het heimelijk en oprecht voor U, o Allāh schenk mij redding van deze moeilijkheid waarin ik mijzelf begeef. Of vergeet het in zijn geheel, en laat Allāh het jou doen herinneren wanneer het geplaatst wordt op jouw weegschaal op de dag des oordeels. En bij Allāh de Almachtige, Allāh zal jou eraan herinneren.

﴿وَنَضْعُ الْمَوَازِينَ الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيَامَةِ فَلَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَإِنْ كَانَ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِّنْ خَرْدَلٍ أَتَيْنَا بِهَا وَكَفَى بِنَا حَاسِبِينَ﴾

En Wij zullen de weegschalen van rechtvaardigheid klaarzetten voor de dag der opstanding. Geen ziel zal dan onrecht worden aangedaan. En als er iets is ter grootte van een mosterdzaadje, dan zullen Wij het naar voren brengen. En Wij volstaan als Berekenaars.³³

Ibn Al-Qayyim رحمه الله zei: Daden zonder oprechtheid zijn als een reiziger die een waterfles vol modder met zich meedraagt. Het dragen van die fles belast hem, en brengt hem geen enkel profijt. Wat een uitspraak, wat een geweldige uitspraak. Daden zonder oprechtheid zijn als een reiziger wie een waterfles draagt waar slechts modder in zit. Wat voor nut heeft modder en zand voor iemand die niks anders heeft dan zand in een woestijn.

Dāwūd Ibn Abī Hind رحمه الله vaste voor veertig jaar, zijn eigen vrouw wist hier niks van. Hij was een wolspinner, en zijn vrouw maakte wat eten voor hem klaar voor wanneer hij naar zijn werk vertrok. Hij gaf het dan aan een arme man op de marktplaats en keerde terug in de avond, na al-Mağrib om zijn vasten te verbreken met zijn vrouw. De mensen van de markt dachten dat hij at met zijn vrouw. En zijn vrouw dacht dat hij at van datgene wat zij voor hem had klaargemaakt, wat hij aan de arme man gaf. Oprechtheid, daar ging het om. Hij verrichte het nachtgebed voor twintig jaar, en zijn vrouw wist er niks van af, zuivere toewijding jegens Allāh ﷻ.

³² Ṣaḥīḥ Muslim, 2743a.

³³ Sūrah Al-Anbiyā', 27.

Ayyūb As-Sagtiyānī ؑ was gewoon om de hele nacht te bidden, en dan een aantal momenten voor Al-Fajr verhief hij zijn stem in recitatie, zodat de mensen zouden denken dat hij pas enkele momenten voor Al-Fajr opstond, terwijl hij in realiteit, de hele nacht niet had geslapen.

Ḥassān Ibn Abī Sinān ؑ zijn vrouw zei over hem: Mijn man was gewoon mij te foppen, zoals ouders hun kinderen fopten. Hij fopte mij om te gaan slapen, en als ik dan lag te slapen, stond hij op en ging hij bidden. Op een keer betrapte zij hem, en zei: Abū ‘Abdillāh, met zijn kunyah, waarom straf jij jouzelf zo op deze wijze? Wees niet zo hard voor jezelf. Hij zei Wee jij o vrouw, Wil jij dat ik ga slapen? Ik zal gaan slapen en ik zal gaan slapen en mijn rust krijgen op een dag waarop ik nooit zal opstaan van mijn slaap.

Zayn Al-‘Abidīn ؑ de kleinzoon van ‘Alī Ibn Abī Ṭālib ؑ was gewoon om de arme te voeden in Al-Madīnah voor tien jaar, niemand wist wie hen het eten bracht. Elke ochtend vonden zij eten voor hun huizen. Nadat Zayn Al-‘Abidīn was overleden, kwamen zij erachter dat hij het was, omdat ze geen eten meer ontvingen. En nadat zij hem waste en hem in het doodskleed wikkelde troffen zij op zijn rug sporen aan van de zakken die hij droeg naar de arme mensen.

Al-A‘maṣ ؑ zei: Ik bezocht Ibrāhīm An-Naga‘ī en hij begon met het lezen van de Qur’ān en hij las constant de Qur’ān. Elke keer wanneer hij gasten ontving, stopte hij de Qur’ān haastig weg, en verborg hij het. En hij zou tegen mij zeggen: Beloof mij [dat je dit geheim houdt], ik wil niet dat de mensen zien dat ik de Qur’ān lees.

Wat een verschil tussen hen en degene die nog nooit hebben gezweet voor de zaak van Allāh, maar toch ermee pronken. Degenen die pronken over een simpele preek die zij hebben gegeven, of met een paar wezen hebben onderhouden, of misschien een vijf minuten gesprek hebben gehouden, of twee of drie nachten de tarawīḥ hebben mee gebeden in de Ramaḍān, het zijn meestal diegenen met zulke daden die ermee pronken waar geen oprechtheid in zit. En het zijn degenen met heimelijke daden die de profijtvolle en oprechte daden hebben.

Ibn Al-Jawzī ؑ zei: ‘Abdullāh Ibn Al-Mubārak, die honderd-en-tachtig jaar na de hijrah is overleden, was een oprechte meester die vreesde voor het verliezen van zijn oprechtheid als de mensen te weten kwamen over zijn daden, of als zij hem zouden prijzen.

Na‘īm Ibn Ḥammād ؑ zei: Wanneer Ibn Al-Mubārak een ḥadīṭ zou lezen, hij zou huilen als een kameel of koe wanneer zij geofferd worden. Het geluid dat zij maken wanneer zij geofferd worden.

Sufyān Aṭ-Ṭawhrī ؑ zei: Ik wou dat ik voor één jaar in mijn leven, dat ik daden kon verrichten die Ibn Al-Mubārak ؑ verrichtte. Hij zei: Ik kon niet eens drie dagen van daden volhouden die Ibn Al-Mubārak deed.

‘Abdullāh Ibn Al-Mubārak, een aanbidder, een Imām in kennis, een man die kennis vertaalde tot daden, baatvolle kennis, een Mujāhid. Hij ging een keer mee met het Islāmitische leger om de Romeinen af te weren, en wanneer de troepen op elkaar stuitten, of zich stationeerden om te beginnen met de oorlog, zoals dat het gebruik was des tijds, een man van ieders kant zou beginnen met het gevecht. Dus een man van de Romeinen stond op. Hij zei: Wie wilt er met mij zwaardvechten? Wat het een één op één vechten is met het zwaard. Een Muslim stond op tegen hem, hij vocht met hem voor een tijdje, hij raakte gewond en de Romein doodde hem. Een tweede Muslim stond op tegen hem, hij onderging hetzelfde lot. Een derde Muslim werd gedood, hetzelfde gebeurde. Een vierde man vocht met hem voor een tijdje en doodde hem. De mensen schaardden zich om deze heldhaftige man om te zien wie hij was. ‘Abda Ibn Sulaymān zei: Ik was van onder degenen die zichzelf om deze heldhaftige man schaardden om te zien wie hij was. Het bleek iemand te zijn die gemaskerd was, hij bedekte zijn gezicht. Hij wou niet dat iemand wist wie hij was, en hij liep van de menigte weg alsof er niks gebeurd was. ‘Abda zei: Ik greep zijn masker en trok het van zijn gezicht af, en het was niemand minder dan ‘Abdullāh Ibn Al-Mubārak. ‘Abdullāh Ibn Al-Mubārak zei: Abū ‘Umar, de kunyah van ‘Abda, behoort jij tot degenen die ons ontmaskeren [d.w.z. onze geheimen verklappen]? Hij zag het als ontmaskering.

Als commentaar op dit verhaal, zei Ibn Al-Jawzī: Hij was een oprechte meester die vreesde dat het zijn oprechtheid zou aantasten, als iemand hem zag of iets van zijn daden zou prijzen.

Aḥmad Ibn Ḥanbal رحمته الله zei: Allāh heeft de rang van ‘Abdullāh Ibn Al-Mubārak niet verheven tot de rang die hij heeft bereikt, behalve vanwege de geheimen die hij had tussen zichzelf en Allāh.

Breng deze geheimen daden tot stand in deze maand, in deze dagen. Ibn Al-Jawzī vertelde dat Al-Ḥasan Al-Basrī en Ibn Al-Mubārak رحمته الله, zij leefde in dezelfde tijdsperiode, een keer samen een wandeling maakte. Nadat zij bij een fontein aankwamen om wat te drinken, was het daar erg druk. Als de mensen wisten wie zij waren en hun hadden herkend, dan zouden ze de weg voor hun hebben vrijgemaakt, maar niemand wist wie zij waren. ‘Abdullāh Ibn Al-Mubārak brak door de menigte heen, kwam bij de fontein aan, dronk wat en vertrok. Al-Ḥasan Al-Basrī zei: Hij keek mij aan en zei: Dit de juiste manier om te leven.

Een Imām vanuit elk aspect. Zij waren allemaal a’immah vanuit elk aspect, zij wilden niks openbaar maken.

Heimelijke daden waarvan niemand wat af weet. Tranen in de diepe duisternis van de nacht, Qur’ān recitatie in de diepe duisternis van de nacht, Allāh zal jouw vernoeming, jouw eer verhogen in beide levens. Ar-Rabī’ Ibn Guṭaym رحمته الله de aanbidder die zijn aanbidding verborgen hield, zodat niemand wist wat hij deed. Wanneer hij de Qur’ān aan het reciteren was en hij opmerkte dat er mensen langs hem zouden gaan passeren,

dan zou hij het bedekken met zijn gewaad, zodat niemand zag dat hij bezig was met het reciteren.

﴿فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُم مِّن قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾

En geen ziel weet wat er voor hen verborgen is gehouden aan verkoeling voor de ogen, als beloning voor dat wat zij hebben verricht.³⁴

Waarom zei Allāh verborgen? Waarom is het verborgen? Zij waren gewoon om hun daden te verbergen voor de mensen, dus Allāh heeft voor hen een speciale beloning verborgen. De beloning hangt af van de daad, je oogst wat je zaait. Je hield wat verborgen, Allāh zal dan wat voor jou verbergen. In Ṣaḥīḥ Muslim:

رب أشعث أغبر مدفوع بالأبواب لو أقسم على الله لأبره

Menig man met ruige en stoffige haren, worden geweigerd bij de deuren, als zij zouden zweren bij Allāh, dan zou Allāh hun eed vervullen [vanwege hun vroomheid].³⁵

أشعث betekent een ruige ragebol, أغبر betekent stoffig, مدفوع بالأبواب betekent er word zo erg op hem neergekeken dat als hij bij de deur aanklopt, er niet eens voor hem wordt opengedaan. Hij wordt verwaarloosd in de maatschappij, iedereen kijkt op hem neer. Hoe zit het met hem? De profeet ﷺ zei dat als hij een eed zweert bij Allāh, dat Allāh ﷻ het zal vervullen. Jij en ik kunnen denken dat hij niks voorstelt, maar hij heeft bepaalde geheime daden thuis, in de duistere nachten dat als hij een eed zweert bij Allāh ﷻ in de vorm van een smeekgebed, Allāh hem dan zal verhoren. D.w.z. als hij zou zeggen: Bij Allāh, O Allāh U zal dit voor mij doen, met natuurlijk de intentie van een smeekgebed, het dan verhoort zal worden.

Elke dag zeg je [minimaal] zeventien keer:

﴿إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ﴾

U alleen aanbidden wij, en U alleen vragen wij om hulp.³⁶

Bij verplichting zeg je het zeventien keer per dag. Elke dag zeg je zeventien keer: [U alleen aanbidden wij en U alleen vragen wij om hulp] En je zegt het tien of meer keer buiten dat in de vrijwillige gebeden. Elke keer dat je het zegt, herinner dan om jouw gelofte te vernieuwen, dat jij dit slechts doet voor het aangezicht van Allāh, en maak het zo heimelijk mogelijk.

³⁴ Sūrah As-Sajdah, 17.

³⁵ Ṣaḥīḥ Muslim, 2854.

³⁶ Sūrah Al-Fātiḥah, 5.

Voor deze Ramadān, plan en maak jouw daden heimelijk. En stel een heimelijke relatie op met Allāh ﷻ. Aanbiddingen waarvan niemand wat van af weet behalve Allāh, oprecht voor het aangezicht van Allāh. Houdt het verborgen: het gebed, de zakāh, het reciteren van de Qur'ān, tarawīḥ, liefdadigheid, kennis op doen of da'wah. Jijzelf moet proberen het te vergeten, bij Allāh ﷻ je zal er herinnerd aan worden op de dag des oordeels, bij Allāh de Geweldige je zal de vruchten ervan proeven in dit leven. Als je getroffen wordt door een ramp jaren en jaren later, hef dan je handen tot Allāh en zeg: O Allāh ik stond elke nacht op in de Ramadān, niemand wist ervan behalve U. Als ik dit deed voor Uw aangezicht en Uw aangezicht alleen, red mij dan van deze noodsituatie en beproeving waar ik in bevind.

اللهم إنا نعوذ بك من أن نشرك بك شيئاً نعلمه و نستغفرك لما لا نعلمه

O Allāh, wij zoeken toevlucht bij U bij het toekennen van een gelijke aan U terwijl wij het weten, en wij zoeken Uw vergiffenis voor datgene wat wij uit onwetendheid doen.

En moge Allāh Zijn zegeningen en vrede sturen naar onze meester Muḥammad, zijn familie en metgezellen, en alle lof is aan Allāh de Heer der werelden.

HET VASTEN IS VOOR MIJ

In de naam van Allāh, De Barmhartige, De Genadevolle. Alle lof is aan Allāh, en zegeningen en vrede zij met de boodschapper van Allāh, zijn familie en metgezellen, en groet hen met vele en vermeerderende vrede tot aan de dag des oordeels. Voorts:

De profeet ﷺ zei dat Allāh ﷻ zei:

كُلُّ عَمَلِ ابْنِ آدَمَ لَهُ إِلَّا الصِّيَامَ هُوَ لِي وَأَنَا أَجْزَى بِهِ

Elke daad van de zoon van Ādam is voor hem, behalve het vasten. Het is voor Mij en Ik zal hem ervoor belonen.³⁷

De ḥadīṭ staat in Ṣaḥīḥ Al-Bugārī en het is een ḥadīṭ qudsī. Aḥādīṭ Al-Qudsiyyah zijn aḥādīṭ die zijn geopenbaard aan de profeet ﷺ met de bewoording van Allāh. Het verschil tussen hen en de Qur'ān is dat je ze niet kan reciteren in het gebed, en dat er voor het reciteren van deze aḥādīṭ een algemene beloning geldt, en niet de specifieke beloning van de Qur'ān, waarbij je tien ḥasanāt per letter krijgt. En zij worden nauwkeurig onderzocht op authenticiteit zoals de andere aḥādīṭ, dus sommige worden geaccepteerd en andere worden verworpen. Je accepteert niet automatisch een ḥadīṭ qudsī, enkel om het feit dat het een ḥadīṭ qudsī is. De geleerden van ḥadīṭ vertellen jou welke authentiek is en welke niet.

In deze ḥadīṭ, zegt Allāh ﷻ dat elke goede daad van de zoon van Ādam voor hemzelf is, behalve het vasten, het is voor Hem en Hij zal de vastende persoon ervoor belonen. Alle daden zijn voor Allāh ﷻ, dat weten wij. Dat is een vaststaand feit, waarom heeft Hij dan het vasten hier uitgezonderd? [Het vasten is voor Mij]. Dat is ons onderwerp vandaag. [Het vasten is voor Mij], Allāh ﷻ zei dat. Je kan denken dat dit een simpele kwestie is, maar Aḥmad Ibn Ismā'īl Al-Qazwīnī رحمه الله, in zijn boek Ḥaṣā'ir Al-Quds, noemde vijftig meningen omtrent deze zaak. Ibn Ḥajar رحمه الله noemde er tien. In de volgende momenten zullen wij een aantal van de populaire meningen bespreken, zodat we ons doel kunnen bereiken in het begrijpen van de ḥadīṭ en om het vasten beter te begrijpen.

1. In het vasten zit geen pronkerij

Al-Māzirī, Al-Qurtubī, Ibn Al-Jawzī en andere رحمه الله zeiden dat het vasten uitgezonderd werd in deze ḥadīṭ, en dat Allāh ﷻ het aan Zichzelf toeschreef is om de reden dat in het vasten geen riyā' [pronkerij] zit. Het kent geen ogendiensten, geen hypocrisie, geen veinzerij het heeft geen pronkerij in zich. Het vasten is een speciale aanbidding tussen jou en Allāh ﷻ, het kent geen pronkerij, tenzij je erover spreekt. In tegenstelling tot andere daden van aanbidding. Als je een aalmoes geeft, een preek geeft, het gebed

³⁷ Ṣaḥīḥ Al-Bugārī, 1904.

verricht, de bedevaart verricht, als je onderdanig je ouders gehoorzaamd, als je goed bent voor jouw burens, en andere zaken van aanbidding. Zij zijn klaarblijkelijk en er kan dus een pronkerij in voor komen, omdat de mensen het kunnen zien. De daad zelf kan omwille van pronkerij zijn, en soms dient er zelfs een worsteling met jezelf plaats te vinden om de intentie te zuiveren, om het gepronk uit deze aanbiddingen te halen.

Maar met het vasten ligt het anders. Een man die vast om te pronken terwijl zijn buik vol is, een oplichter, ziet er hetzelfde uit voor de mensen als degene die oprecht voor het aangezicht van Allāh vast, een echte Muslim. Beide tonen aan het publiek als zijnde niet etend, zij eten niet. Niemand kent de realiteit van de zaak behalve Allāh ﷻ. Iemand kan vrijwillig vasten, een sunnah, een niet-verplichte buiten de maand Ramadān en niemand weet ervan behalve Allāh. En iemand kan zijn verplichte vasten in de Ramadān verbreken, en niemand weet ervan behalve Allāh. Vasten is op zichzelf een stille, heimelijke aanbidding waarvan niemand wat van af weet tenzij jij erover spreekt.

Laat mij het duidelijk maken met een voorbeeld, een verhaal wat ik ooit heb gelezen. Er was een rij bij een vleesmarkt en een man achter in de rij zei tegen de slager: Schiet op, ik moet naar huis om het vlees nog te koken voor Al-Mağrib, omdat ik vandaag aan het vasten ben. Waarop een onverstandige man achter hem, die waarschijnlijk nog erger was dan hem, tegen hem zei: Je wilt dat hij opschiet terwijl je maar slechts één dag hebt gevast, ik ben al drie dagen aan het vasten, en ik sta hier al de hele dag en ik heb hem niks gevraagd. Het punt is, dat Allāh ﷻ de zaak verborgen had gehouden. Als beide hierover stil waren geweest, dan zou niemand het hebben geweten. Het is een zaak die alleen bij Allāh bekend is.

Er is een zwak gezegde wat toegeschreven wordt aan de profeet Muḥammad ﷺ dat er geen pronkerij in het vasten zit.

الصِّيَامُ لَا رِيَاءَ فِيهِ

In het vasten zit geen pronkerij.

Het is een zwakke ḥadīṭ en het kan niet gebruikt worden. Echter als het authentiek was geweest, dan zou het doorslaggevend zijn geweest in het interpreteren van deze ḥadīṭ. Dus deze eerste mening, en je zal leren van al deze meningen, dat het in tegenstelling tot andere zaken, het vasten een aanbidding is dat geen pronkerij met zich mee draagt. Het is erg uniek en speciaal op dat vlak. Dus dat is één wetenschappelijke interpretaties van deze ḥadīṭ, [Het vasten voor Mij is en Ik ervoor zal belonen].

2. Het vasten behoort tot één van de meest geliefde daden van aanbidding bij Allāh.

De tweede mening waarom Allāh het vasten uit heeft gekozen om aan Zichzelf toe te schrijven boven andere daden van aanbidding, is omdat het vasten behoort tot één van de meest geliefde daden van aanbidding bij Allāh. Het gebed behoort ook tot één van de meest geliefde daden van aanbidding bij Allāh. In een authentieke ḥadīṭ, Aḥmad Ṣākir verklaarde het authentiek:

خَيْرَ أَعْمَالِكُمُ الصَّلَاةُ

De beste van jullie daden is het gebed.³⁸

Maar zo is ook het vasten één van de beste daden, omdat in een andere ḥadīṭ, de profeet ﷺ zei:

عَلَيْكَ بِالصَّوْمِ فَإِنَّهُ لَا عَدْلَ لَهُ

Vast, want het kent geen gelijke.³⁹

De profeet ﷺ vertelde een man om te vasten, omdat er geen gelijke is aan het vasten. Het vasten wordt gezien als één van de beste aanbiddingen, omdat het de vrees voor Allāh opwekt. Het vasten is uniek in dat het een diepe liefde en vrees voor Allāh ontwaakt. Het vasten vestigt vrees voor Allāh in het hart, omdat Allāh zei over het vasten, het is om Godsvrees te verkrijgen.

«لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ»

Opdat jullie Godvrezend zullen zijn.⁴⁰

Bewust zijn dat Allāh jou ziet en hoort, en constant alles over jou weet. Je dient constant alert te zijn, wetend dat Allāh naar jou kijkt. Dat is waarom jij jouw vrouw niet benaderd voor gemeenschap, dat is waarom jij de koelkast vermijdt.

3. Alleen Allāh kent de beloning voor het vasten

De derde mening waarom Allāh ﷻ zei [Het vasten is voor Mij], is omdat niemand de beloning kent voor het vasten dan Allāh. En dit staat ook in de tweede zin van de ḥadīṭ. Alle daden hebben een specifieke hoeveelheid aan beloning, behalve het vasten. De profeet ﷺ zei:

كُلُّ عَمَلٍ ابْنِ آدَمَ يُضَاعَفُ الْحَسَنَةُ عَشْرُ أَمْثَالِهَا إِلَى سَبْعِمِائَةٍ ضِعْفٍ قَالَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ إِلَّا الصَّوْمَ فَإِنَّهُ لِي وَأَنَا أَجْزِي بِهِ

³⁸ Sunan Ibn Mājah, 277.

³⁹ Sunan An-Nasā'ī, 2223.

⁴⁰ Sūrah Al-Baqarah, 183.

Elke [goede] daad van de zoon van Ādam heeft een tien tot zeven honderdvoudige beloning. Allāh ﷻ zei: Behalve het vasten, het is voor Mij en Ik ervoor zal belonen.⁴¹

Het is voor Allāh. Niemand weet, of is instaat om [de beloning] van het vasten te berekenen behalve Allāh. Niemand kent de specifieke beloning voor het vasten, behalve Allāh. Niemand [is in staat] om de veelvoudige beloningen, die boven de reguliere beloningen komt te berekenen, behalve Allāh ﷻ. Je ziet misschien al uit de bovenstaande ḥadīṭ waar men tien tot zeven honderdvoudige beloning krijgt, behalve het vasten, wat, als Allāh het wilt, betekent dat het vasten nog veel meer is dan zevenhonderd. Bij Allāh, wie hier goed over nadenkt, zal het meeste van zijn leven [als] een Ramadān maken [d.w.z. veelvuldig vasten]. Wanneer een koning, of een prominent persoon of een werkgever in dit leven een cadeau geeft, dan geeft hij het in mate van vrijgevigheid dat past bij de positie die hij bekleedt. Dus stel je dan voor, de Koning der koningen, wanneer Hij zegt over het vasten, Ik zorg voor jou in deze beloning.

4. Het vasten omvat alle soorten van geduld

De vierde reden waarom Allāh zei [Het vasten is voor Mij]. Geduld bestaat uit drie soorten. Het vasten vereist al de drie soorten van geduld. Er is geduld in het gehoorzamen van Allāh, geduld in het wegblijven van de verbodene en er is geduld in de qadā en qadar [lotsbestemming]. Drie soorten geduld. In tegenstelling tot vele vormen van aanbidding, en wereldse zaken waar slechts één soort geduld vereist is, is in het vasten alle drie de soorten geduld vereist.

1. Geduld in het wegblijven van de verbodene.

Hoe heeft het betrekking tot het vasten? Je moet jezelf onthouden van eten, je moet jezelf onthouden van drinken, je moet jezelf onthouden van gemeenschap met jouw vrouw. Eten, drinken en gemeenschap met jouw vrouw is verboden tijdens de dagen van de Ramadān, dus men dient daar geduldig in te zijn. Men dient ook weg te blijven van andere verbodene, zoals het roddelen, slechtspreken, kwaadspreken en liegen. Wat verboden is op normale dagen, is nog meer verboden op de dagen dat men aan het vasten is. Het vereist veel geduld voor iemand om in de nacht van de Ramadān in een bijeenkomst, waar alleen maar geroddeld wordt, op te staan en weg te lopen.

2. Geduld in het verrichten van het verplichte.

Men heeft geduld nodig om te vasten in gehoorzaamheid aan Allāh ﷻ. Vooral wanneer de ziel, mens eigen ik, vaak een afkeer heeft van het vasten vanwege de moeilijkheid ervan. Hij gebruikt geduld om te vasten, om zijn ziel te bedwingen, die eigen ik.

⁴¹ Ṣaḥīḥ Muslim, 1151e.

﴿التَّفَسُّ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ﴾

De ziel draagt op tot het slechte.⁴²

Iemand die een afkeer heeft van het vasten omdat het van Allāh ﷻ komt, dat is dan een ander verhaal. De daden van die persoon vergaan en hij dient zijn geloofsgetuigenis te vernieuwen [omdat hij afvallig is geworden]. Maar er zijn zaken zoals het vasten die zwaar kunnen zijn, waarvoor hij geduld voor dient te hebben om ze te kunnen doorstaan.

3. Geduld in de lotsbestemming.

Dat heb je nodig in het vasten. Allāh heeft warme dagen voorbeschikt, je moet daarin vasten, je accepteert de voorbeschikking van Allāh. Soms moet je werken, soms word je lui of verveeld, of dorstig, maar toch accepteert je de voorbeschikking van Allāh. Je gaat erdoorheen omdat je weet dat Allāh het voor jou had voorbeschikt. Allāh had die warme dag voorbeschikt, Allāh had bepaald dat jij niet zo energiek zou zijn die dag op het werk, dus je accepteert die voorbeschikking. Wanneer het vasten de drie soorten geduld omvat, dan heb jij al de drie soorten geduld nodig, de beloning is enorm. Dus dit is waarom Allāh het vasten aan Zichzelf heeft toegeschreven, en [tevens] het geven van de beloning, Hij zei:

وَأَنَا أَجْزِي بِهِ

en Ik zal hem ervoor belonen.

5. Allāh eert de vastende hierdoor

Een vijfde reden die sommige geleerden vernoemden omtrent waarom Allāh zei [Het vasten is voor Mij] is omdat Allāh de vastende hiermee eert. Je weet wanneer je zegt baytullāh, het huis van Allāh, je hiermee het huis van Allāh eert. Wanneer je zegt de vrouwtjes-kameel van Allāh.

﴿نَاقَةَ اللَّهِ وَسُقْيَاهَا﴾

De vrouwtjes-kameel van Allāh, en haar drinkbeurt.⁴³

Zoals vaak vernoemd is in de Qur'ān, je eert de kameel hierdoor. De regel in de ūsūl [de fundamentele stelregels] van het uitzonderen van een zaak wat normaliter algemeen is, is om het te eren. We weten dat de moskeeën, moskeeën zijn, maar wanneer Allāh zegt baytullāh dan is het om het te eren. Wanneer je zegt nāqatullāh, de vrouwtjes-kameel van Allāh, dan zeg je dat om het te eren. Zakāh, het vasten, het gebed, het zijn

⁴² Sūrah Yūsuf, 53.

⁴³ Sūrah Aṣ-Ṣams, 13.

allemaal aanbeddingen voor Allāh ﷻ, maar wanneer het uitgezonderd word en wanneer Allāh zegt [Het vasten is voor Mij] dan is dat [op die manier gezegd] om het te eren.

Het vasten is groot en geweldig. Waarom? Omdat het jouw neigingen en begeerten vastzet voor het aangezicht van Allāh ﷻ. Dat is waar vasten omgaat. Zijn vrouw is achter gesloten deuren, maar hij raakt haar niet aan. Hij keert terug op een warme dag van zijn werk, zonder eten en drinken uit de koelkast te pakken, omdat hij Allāh vreest. Dus dat vereist veel beloning, en Allāh ﷻ eerde het hierom. Het kan geen normale beloning zijn, dus Allāh eerde het door te zeggen [Het vasten is voor Mij, en Ik zal hem ervoor belonen]. Dit is op zichzelf genoeg eer, genade en verdiensten voor diegenen die wijs genoeg zijn om de waarde van het vasten te kennen in het weten dat Allāh het aan Zichzelf heeft toegeschreven, en dat Hij de beloning waarvan Hij de Enige is die het zal geven aan Zichzelf heeft toegeschreven.

6. Alle daden kunnen van de dienaar afgepakt worden, behalve het vasten

Een zesde mening die de geleerden noemde waarom Allāh ﷻ het vasten aan Zichzelf heeft toegeschreven, is omdat op de dag des oordeels, de mensen die elkaar onrecht hebben aangedaan, daden van elkaar mogen pakken. Als iemand mij onrecht heeft aangedaan, dan kan ik op de dag des oordeels wat van zijn daden pakken. Alle daden, behalve het vasten, kan gepakt worden op de dag des oordeels, dit is de mening van Sufyān Ibn ‘Uyaynah ؓ.

Voordat een persoon de voortuin van het paradijs betreedt, nadat hij de širāt [de brug over de hel] heeft gepasseerd, zijn er mensen die naar Al-Qantarāh dienen te gaan om de zaken te vereffenen. En het is geen geldzaak die zij vereffenen, het zou een gemakkelijk zijn geweest als het om geld ging, maar het gaat om daden. Zij dienen een brug op te gaan en zij vereffenen het met hun daden. Als ik iemand onrecht heb aangedaan, dan pakken zij van mijn daden. Als zij mij onrecht hebben aangedaan, dan pak ik van hun daden. Moge Allāh ons daarvoor behoeden. Je hebt het gebed, zakāh, de bedevaart, de ‘umrah, liefdadigheid, mensen kunnen van dat alles pakken, en als dat allemaal is verdwenen, dan worden er bij de mensen waar onrecht is aangedaan zondes weggehaald en bij de persoon gelegd die hen onrecht heeft aangedaan, behalve het vasten. Dit is de mening van Sufyān Ibn ‘Uyaynah, hij ؓ zei dat het vasten onaangetast blijft, omdat Allāh ﷻ zei: [Het vasten is voor Mij].

7. De polytheïsten pleegden geen afgoderij in het vasten

De zevende mening die wij vandaag zullen noemen is die van bepaalde geleerden die zeiden over [Het vasten is voor Mij], dat Allāh ﷻ het voor Zichzelf uitzonderde omdat de mushrikīn [polytheïsten] geen širk [afgoderij] pleegde in het vasten. Het was altijd slechts voor Allāh. Wat wij daarmee bedoelen is je hoorde over de mushrikīn die offerden voor hun standbeelden, die eden zweerden op hun standbeelden, zij baden in buigingen en knielingen voor hun standbeelden, zij vreesden hen en hadden goede

hoop in hen, in tegenstelling tot het vasten, waarin wij nooit hebben gehoord dat de mushrikīn vastten voor hun standbeelden. Dus de betekenis hier is dat širk nooit in de aanbidding van het vasten is gekomen.

8. Om het belang van het vasten aan te tonen

Ten slotte, Allāh ﷻ schreef het vasten en de beloning toe aan Zichzelf om het belang van het vasten aan te tonen. Om jullie harten en gedachten erop te zetten, om deze daad van aanbidding serieus te nemen. Jouw vastende dagen dienen niet zoals jouw normale dagen te zijn, vooral niet in de Ramaḍān. Het vasten is een reiniging, het is een universiteit van Godsvrees. Het is een school die je dient te waarderen. Beeld je de beloning in, jouw moeder en jouw vader zijn niet instaat om jou die dag te helpen, maar het vasten komt tot jou op die dag om jou te helpen en te redden. Als de Muslimūn de deugd van het vasten zouden realiseren, en hoe Allāh ons ermee heeft geëerd, toen Hij het aan Zichzelf toeschreef, en hoeveel beloning eruit voortvloeit, als wij de waarde ervan begrepen, dan zouden wij onszelf neergooien in prosternatie voor Allāh ﷻ, Hem bedankend voor het verplicht stellen van het vasten in deze maand. En hiermee sluiten wij af. En moge Allāh Zijn zegeningen en vrede sturen naar onze meester Muḥammad, zijn familie en metgezellen, en alle lof is aan Allāh de Heer der werelden.

VROUWEN IN DE RAMAḌĀN

In de naam van Allāh, De Barmhartige, De Genadevolle. Alle lof is aan Allāh, en zegeningen en vrede zij met Zijn boodschapper, zijn familie en metgezellen, en groet hen met vele en vermeerderende vrede tot aan de dag des oordeels. Voorts:

Eén van de meest veelvoorkomende vragen die ik krijg, sinds het starten van de Ramaḍān, gaan over vrouwen, omtrent vrouwen tijdens hun menstruatieperiode in deze maand. De meeste van onze zusters zijn bedroefd dat zij niet instaat zijn om te vasten, terwijl de rest geniet van zijn aanbiddingen. Dus wij zullen deze les toewijden aan dit onderwerp. Deze les is meer gericht aan de zusters, maar de broeders dienen geduldig te zijn, en het is ook iets wat zij dienen te weten. Als zij bijv. geen vrouw hebben, dan hebben zij moeders, zussen en tantes, en in de toekomst, als Allāh het wilt, zullen zij dochters hebben, dus het is iets waar zij over dienen te weten.

Laat mij beginnen met het zeggen, onze zusters moeten zich niet gekweld, droevig of gedeprimeerd te voelen, of denken dat andere jou hebben verslagen in aanbidding, omdat jij geboden bent om niet te vasten of te bidden in de Ramaḍān door de Zelfde die andere gebood om te vasten en te bidden. Dus jij bent in een staat van aanbidding doormiddel het gehoorzamen van Allāh.

Het is een gemeenschappelijk gevoel onder onze zusters, en het wordt gevoeld onder vele van onze zusters. En het werd hiervoor gedeeld door onze moeder ‘A’iṣah رضي الله عنها. Moge Allāh onze zusters verheven paleizen naast die van ‘A’iṣah schenken. In de ḥadīṭ van Ṣaḥīḥ al-Bugārī, was de profeet ﷺ onderweg naar Makkah. Hij stopte aan de rand van Makkah, in een plek genaamd Sarif. Hij zag dat ‘A’iṣah aan het huilen was. Hij zei: Wat is er aan de hand? Zij zei: Ik wou dat dit jaar geen bedevaart had verricht. En de profeet ﷺ wist gelijk waar zij het over had. Dus hij vroeg aan haar: Misschien ben je menstruerend? Waarop ‘A’iṣah رضي الله عنها antwoordde: Ja. Waarop de profeet ﷺ haar vervolgens troostte en geruststelde. Hij vertelde haar: Dit iets is wat Allāh heeft voorgeschreven voor alle dochters van Ādam. Nadat hij haar gerust had gesteld, gaf hij haar het oordeel [over wat zij tijdens haar menstruatie kan doen]. Hij ﷺ zei:

فَاعْلَمْ مَا يَفْعَلُ الْحَاجُّ غَيْرَ أَنْ لَا تَطُوفَ بِالْبَيْتِ حَتَّى تَطْهَرِي

Doe [alles] wat de pelgrims doen, behalve de ṭawāf om het huis [de ka’bah], totdat je rein bent.⁴⁴

Let op deze uitspraak, want wij zullen er een paar keer naar terug refereren in deze les. [Doe wat de pelgrims doen, behalve de ṭawāf om het huis, totdat je rein bent.] Dus het is het gevoel van verdriet dat onze zusters ervaren van het niet instaat zijn om belangrijke, speciale aanbiddingen te verrichten, zoals de rest van de gemeenschap in gezegende perioden, en gezegende gebeurtenissen.

⁴⁴ Ṣaḥīḥ Al-Bugārī, 305.

Wees gerust, [weet dat] ongetwijfeld elke zuster die werkelijk, wezenlijk en oprecht van plan was om een aanbidding te gaan verrichten, zoals het vasten en het gebed, zowel verplicht als vrijwillig, doch het enigste wat haar daarvan weerhield haar maandelijksse dagen was, dat zij dan, als Allāh het wilt, de volledige beloning zal ontvangen, geen greintje minder dan als zij het werkelijk had verricht. Luister naar deze ḥadīṭ. In Ṣaḥīḥ al Bugārī, de profeet ﷺ zei:

إِذَا مَرِضَ الْعَبْدُ أَوْ سَافَرَ كُتِبَ لَهُ مِثْلُ مَا كَانَ يَعْمَلُ مُقِيمًا صَحِيحًا

Als de dienaar ziek of op reis is, word er voor hem hetzelfde opgeschreven van datgene wat hij verrichtte toen hij thuis en gezond was.⁴⁵

Hij werd onthouden door een geldig excuus, dus hij ontvangt alsnog de beloning. Een vrouw in haar periode is niet anders dan dat. Je kan de ḥadīṭ begrijpen als zijnde, als een vrouw haar periode heeft, dat zij dan dezelfde beloning ontvangt, als wanneer zij had gevast. Wanneer men onthouden wordt van aanbidding door iets wat boven hun vermogen gaat, dan zullen zij de beloning ontvangen voor daden die zij zijn misgelopen, omdat het niet hun keuze was.

De ḥadīṭ vermeldt dat wanneer iemand ziek wordt, zij dan de daden van aanbidding krijgen die zij zijn misgelopen, omdat zij ziek zijn. Degene tijdens haar periode, is zeer vergelijkbaar, zelfs bijna identiek in verhouding tot dat [de zieke]. De gemeenschappelijke factor is dat zij beide uit onmacht niet instaat zijn om hun aanbidding te verrichten. Ibn Hajar zei dat deze ḥadīṭ toepasbaar is op eenieder die anderszins gewoonlijk was een daad te verrichten, doch niet instaat is om ermee door te gaan door omstandigheden die boven hun vermogen liggen.

Er zijn meerdere aḥadīṭ die impliceren dat wanneer men niet in staat is om een daad van aanbidding te verrichten, vanwege omstandigheden wat boven hun vermogen gaat, de beloning ervan [alsnog] doorgaat. Zij zullen de beloning ontvangen. Zelfs in jihād. De profeet ﷺ vertrok een keer voor een veldslag en liet een aantal mannen achter in Al-Madīnah. En hij ﷺ zei:

إِن بِالْمَدِينَةِ لِرَجَالٍ مَّاسَرْتُمْ مَسِيرًا وَلَا قَطَعْتُمْ وَادِيًا إِلَّا كَانُوا مَعَكُمْ حِسْبَهُمُ الْعَدُوَّ

In Al-Madīnah zijn er mannen [die niet met ons mee zijn gegaan], [weet dat] geen stap die jullie hebben gezegd, geen vallei waar jullie door zijn gegaan, behalve dat zij met jullie waren, omdat zij tegengehouden zijn door een geldige reden.

Het punt is, wees niet bedroefd, ellendig of verdrietig. De zusters die niet hun aanbidding verrichten, die verrichten [juist] aanbidding, omdat Allāh hen geboden heeft het niet te doen, en zij zullen de beloning, als zij oprecht zijn, krijgen.

⁴⁵ Ṣaḥīḥ Al-Bugārī, 2996.

Kan een zuster de pil slikken om haar menstruatiecyclus uit te stellen?

Simpel gezegd, ja. Waarom? Omdat zulke zaken onder een algemene regel binnen de Islām vallen, namelijk dat zij toegestaan zijn, totdat het bewezen wordt dat zij verboden zijn. De enigste persoon waarover ik gelezen heb die het verboden verklaarde, was imām Mālik رحمته الله. Hij zag het als verboden, omdat het schadelijk is. Dat is dus om een totaal andere reden, wanneer het schadelijk is. In al-Muḡnī citeerde Ibn Al-Qudāmah imām Aḥmad dat hij het toestond, en evenzo liet imām Aṣ-Ṣāfi'ī رحمته الله het toe. En het is duidelijk dat het toegestaan is, tenzij het schadelijk is. Dan is het een totaal ander verhaal. Je dient je huiswerk te doen om er zeker van te zijn dat het niet schadelijk voor jou is.

In feite, ik herinner mij toen ik tien of elf jaar was. Bij Allāh, ik herinner dat ik samen met mijn vader één van de lessen van ṣayg 'Attiyah Sālim رحمته الله bijwoonde. In de gewijde omgeving, in Al-Madīnah. Hij vertelde een ḥadīṭ die bleef hangen in mijn hoofd, over de miswāk, en één van de voordelen van het gebruiken van de miswāk. En later las ik het in de muṣannaf van 'Abdurrazzāq waar 'Amr zei: Dat Ibn 'Umar werd gevraagd of een vrouw medicatie mag innemen om haar menstruatie uit te stellen. En Ibn 'Umar zei: Het is geen probleem, en hij raadde de miswāksoep aan. Dus zij hadden dit al in die tijd. Wat zij deden was, zij pakten een miswāk, en zorg ervoor dat het een arāk miswāk is, de echte miswāk. Zij sneden het in kleine stukjes en kookte het in een pot, voor wat vandaag de dag gelijk staat aan ongeveer tien minuten. Daarna drink je het twee tot driemaal per dag, beginnend op de dag voordat je verwacht dat de menstruatie gaat beginnen. Ik weet niet of dat ook werkt met de miswāk die wij nu hebben, omdat ik ze beschouw als verlopen miswāk. De miswāk die ik kreeg in Al-Madīnah, ik kocht ze van handelaren die ze vers sneden, een paar dagen voordat zij ze verkochten. En sommige soorten hebben een krachtige natuurlijke smaak, een soort pepermuntsmaak die soms zo sterk is, dat je de miswāk niet eens een paar minuten in jouw mond kan houden. Dat was natuurlijk, niet iets wat zij daarin aan hadden toegevoegd.

Een andere bijzaak, en ik wil er niet door worden afgehouden, Maar laat mij er over spreken. In het veelvoorkomende fouten tijdens de Ramadān⁴⁶ artikel dat gehaald is uit onze fiqh lessen, zei ik dat ik tandpasta niet eens beschouw als afgeraden. Het is echter toegestaan, op basis van analogie. Omdat de miswāk is toegestaan gedurende de dag wanneer je aan het vasten bent zelfs richting de late avond. Het is toegestaan. En de miswāk heeft soms een sterkere smaak dan tandpasta. Dus dat was het rationele erachter.

Terug naar ons onderwerp, ik weet dat de soep van de miswāk vroeger werd gebruikt als middel om de menstruatie uit te stellen, alleen weet ik niet of vandaag de dag, de miswāk die wij krijgen überhaupt effect hebben, omdat van de tijd dat zij gesneden zijn, oud en zoals ik al zei, verlopen zijn. Het is een poging waard, en als het werkt, laat het ons dan weten, dan zullen wij het doorvertellen.

⁴⁶ Lees het artikel: hier

Het volgende punt. Wat kan een vrouw tijdens deze dagen doen? Nou zij kan alles doen, behalve vasten, bidden of het verrichten van de ṭawāf, als zij op 'Umrah gaat. En zij haalt haar vasten in, maar niet haar gebed. Zij kan voor de rest alles doen. En wat hier gebeurt, en het is een probleem, sommige zusters denken dat het wanneer het die tijd van de maand is, wanneer zij niet vast, dat de Ramaḍān dan op pauze komt te staan. En voor de tv kan gaan zitten en deze gezegende dagen kan verwaarlozen. Dat is het probleem. Ja, je kan niet vasten. Ja, je kan niet bidden. Maar jij bevindt je nog steeds in gezegende dagen, en er zijn genoeg andere daden van aanbidding die jij kan verrichten. Er is het gedenken van Allāh, gebruik je energie voor het verrichten van smeekgebeden. Je kan de Qur'ān reciteren. Wat ons brengt naar het volgende punt.

Kan zij de Qur'ān reciteren?

Dit punt bevat twee aspecten:

1. Kan zij de Qur'ān reciteren uit geheugen?
2. Kan zij de Qur'ān reciteren door het aan te raken?

En beide zaken worden betwist.

1. Kan zij de Qur'ān reciteren uit geheugen?

Wat betreft het reciteren van de Qur'ān, vanuit haar geheugen, zonder het aan te raken, dan is daar is een meningsverschil over. En de correcte mening is wat Ibn Taymiyyah رحمته الله verklaarde in zijn 21ste volume van de Fatāwā. Imām Mālik, Aṣ-Ṣawkānī en andere رحمهم الله verkozen dezelfde mening dat het toegestaan is voor een vrouw om te reciteren vanuit haar geheugen, of zonder de Qur'ān aan te raken. Want de oorsprong van zaken zoals deze zijn, dat zij toegestaan zijn, totdat het bewezen is, met een doorslaggevend bewijs, dat zij verboden zijn. En er is geen doorslaggevend bewijs. Laat mij dat herhalen, er is geen doorslaggevend, authentiek bewijs dat aantoonst dat het verboden is voor een vrouw om de Qur'ān tijdens haar menstruatie te reciteren. Imām Mālik, Imām Aḥmad en Ibn Taymiyyah en zoals ik al zei Aṣ-Ṣawkānī رحمهم الله zeiden dat een vrouw kan reciteren vanuit haar geheugen. Omdat dit zaken zijn, die alleen verboden kunnen worden middels doorslaggevende bewijzen, en er is geen doorslaggevend bewijs omtrent deze zaak, en dit is correct. Er is een uitspraak toegeschreven aan de profeet ﷺ dat een vrouw tijdens haar menstruatie geen Qur'ān mag reciteren. Het staat vermeld in Sunan Ibn Mājah en in At-tirmidī, maar het is een zo'n zwakke ḥadīth, dat het niet eens is toegestaan om het aan de profeet Muḥammad ﷺ toe te schrijven.

Andere gebruikte analogie om een vrouw te vergelijken met een man die in een staat van grote onreinheid is. Wij hebben een authentieke, duidelijke ḥadīth die vermeldt dat de profeet ﷺ niet reciteerde wanneer hij in die staat was. Maar, om een man die in een staat van grote onreinheid is te vergelijken met een vrouw tijdens haar periode, dan dienen zij soortgelijk te zijn, alvorens er analogie kan plaatsvinden. Een man die in een grote staat van onreinheid verkeert, is dat uit vrije keuze. Hij kan opstaan en een douche nemen, terwijl het bij de vrouw niet zo is. Zij is gedwongen om te wachten. Dus er is een verschil dat de geldigheid van de analogie doet vervallen.

Een vrouw die haar periode heeft, is iets wat alle vrouwen overkomt, sinds de tijd van de profeet ﷺ en daar voor. En er waren toen vele Muslimāt, en de profeet ﷺ had vele vrouwen ﷺ die ons de uiterste, diepste details van het leven van de profeet ﷺ overleverden. Denk je dan niet dat wij op zijn minst één onomstotelijke, authentieke ḥadīṭ zouden hebben, die verklaarde dat het verboden was, als het echt verboden was geweest?

2. Kan zij de Qur'ān reciteren door het aan te raken?

Deze zaak keert terug tot de kern kwestie van of het toegestaan is om de Qur'ān aan te raken wanneer iemand onrein is. De grote, overweldigende meerderheid van de geleerden zeggen dat iemand rein dient te zijn, de minderheid zegt dat het toegestaan is voor eenieder om de Qur'ān aan te raken terwijl zij onrein zijn. En onder hen is Ibn 'Abbās, Aṣ-Ṣa'bi, Ad-Daḥḥāk, Al-Ḥakīm Ibn 'Uṭaybah, Ḥammād Ibn Abī Sulaymān, Dāwūd Aḍ-Ḍāhiriyyah ﷺ. Echter, wij gaan niet af op het aantal stemmen, maar wij gaan af op de bewijzen, het is hier geen democratie.

In mijn tweede jaar van de Ṣarī'ah studie, toen ik in Al-Madīnah verbleef, moest ik van elk vak dat ik volgde een korte essay schrijven, ik denk dat het ongeveer vijftien bladzijden waren. En voor fiqh, vertelde mijn leraar: Jouw onderwerp is dit, je moet wat schrijven over dit. En het was dit onderwerp. Dat was in de begin jaren negentig, en met Islāmitische kennis, zolang je door gaat met onderzoek, ontwikkel en groei je met de tijd in kennis. En na verloop van tijd vind je de ḥadīṭ die je destijds miste, de mening die je niet kende, of geen waarde aan schonk, kom je erachter dat de ḥadīṭ waarvan jij dacht dat het authentiek was, zwak bleek te zijn, en vice versa. Maar sinds die tijd, tot de dag van vandaag blijf ik bij de conclusie die ik schreef in de laatste regel van mijn essay. Ik zei: Over dit onderwerp is de conclusie: Elke expliciete, directe uitspraak omtrent deze zaak is niet authentiek, en datgene wat authentiek is, is niet expliciet. Laat mij dat herhalen: Elke expliciete uitspraak over deze zaak is niet authentiek, en datgene wat authentiek is, is niet expliciet. Bijv. er zijn vele niet-authentieke aḥadīṭ, maar er is één bewijs dat vele gebruiken, wat een āyah uit de Qur'ān is.

﴿لَا يَمَسُّهُ إِلَّا الْمُطَهَّرُونَ﴾

Het [boek] wordt slechts aangeraakt door de gereinigde.⁴⁷

Het bevindt zich op het puntje van de tong van degenen die dit gebruiken als bewijs. De āyah is: [Een boek wat niemand kan aanraken, behalve de gereinigde.] Ibn 'Abbās zei: Dit is het boek in de hemelen, het wel bewaarde tablet. Het gaat hier niet eens om de Qur'ān. Het refereert hier naar de engelen en naar het wel bewaarde tablet. Niet naar ons, noch naar de Qur'ān. En bovendien, je gebruikt het woord gereinigd in het Arabisch, je gebruikt niet het woord mutahhar, behalve voor degenen die onfeilbaar

⁴⁷ Sūrah Al-Wāqī'ah, 79.

zijn. Ik en jij, wij gebruiken dat woord niet voor ons. Ook al is het vergelijkbaar met het woord puur dat wij gebruiken. Wanneer wij de wassing verrichten dan gebruiken wij mutatahhir en niet mutahhar. Mutahhar is voor degenen die onfeilbaar zijn, zoals de engelen. Bovendien, de eerste ḥadīṭ die ik opnoemde voor jullie, toen de profeet ﷺ tegen ‘A’iṣah رضي الله عنها zei: Doe wat de pelgrims doen, behalve de ṭawāf en het gebed. Tijdens de bedevaart lezen de mensen uit de Qur’ān. En zij raken het aan, en zij deden dat elke dag. En natuurlijk des te meer tijdens de bedevaart. Dus waarom heeft de profeet ﷺ haar dan niet verteld om de Qur’ān niet aan te raken en het niet te reciteren?⁴⁸ Er is echter één authentieke ḥadīṭ:

لَا يَمَسُّ الْقُرْآنَ إِلَّا طَاهِرٌ

Niemand de Qur’ān aanraakt behalve de reine.⁴⁹

Al-Ḥākim, Aḥmad, Mālik en andere zeiden: Niemand raakt de Qur’ān aan behalve de reine. Maar ṭāhir kan hier betekenen, puur [vrij] van ongeloof. Het betekent niet per se rein doormiddel van de wassing. Allāh zei:

﴿إِنَّمَا الْمُشْرِكُونَ نَجَسٌ﴾

De polytheïsten zijn slechts onrein.⁵⁰

Dus dat betekent dat de gelovigen rein zijn. Dus het kan hier verwijzen naar de reinheid van Islām. Er is nog een andere ḥadīṭ die zegt:

إِنَّ الْمُؤْمِنَ لَا يَنْجُسُ

De Muslim wordt nooit onrein.⁵¹

Dus het kan ook die betekenis dragen. Dus het kan verwijzen naar de reinheid van islam versus de onreinheid van ongeloof. De ḥadīṭ was een letter die geschreven was door de profeet ﷺ naar ‘Amr Ibn Ḥizām رضي الله عنه toen hij in Najrān tussen de christenen leefde. Dus het kan zijn dat de profeet ﷺ hem instrueerde om de ongelovigen niet de pagina’s van de Qur’ān te laten aanraken. Dus feitelijk is er geen authentiek, expliciet bewijs om het te verbieden. En datgene wat authentiek is, omvat meerdere betekenissen.

⁴⁸ Er kan echter gezegd worden: De profeet ﷺ heeft dit verbod verzwegen, net zoals hij het verbod op het bidden en het vasten hier heeft verzwegen, omdat hij slechts sprak omtrent de handelingen die specifiek relateert zijn aan de bedevaart.

⁴⁹ Al-Muwaṭṭa’ Mālik, 473.

⁵⁰ Sūrah At-Tawbah, 28.

⁵¹ Ṣaḥīḥ Al-Buḡārī, 283.

Respect voor het woord van Allāh

De kwestie van toegestaan of verboden terzijde, dan is er nog de kwestie van respect. De Qur'ān, het woord van Allāh dient gerespecteerd te worden. Dat is een ander verhaal. Ook al geloof ik niet dat er een expliciete, authentieke ḥadīṭ bestaat die zegt dat een Muslim rein dient te zijn om de Qur'ān aan te raken, kan ik mij geen enkele keer herinneren vanaf de tijd dat ik nog een klein kind was dat ik de Qur'ān heb aangeraakt zonder wassing te hebben. Ook al is het niet verplicht, het gaat om respect.

﴿ذَلِكَ وَمَنْ يُعْظَمْ شَعَائِرَ اللَّهِ فَإِنَّهَا مِنْ تَقْوَى الْقُلُوبِ﴾

Dat [is zo]. En wie de rituelen van Allāh eert, waarlijk, dat is dan door de vroomheid van de harten.⁵²

Dat is een teken dat zij veel godsvrees bezitten in hun harten. Sommige van de salaf zoals Ibn 'Umar waren gewoon om de wassing te verrichten voordat zij de Qur'ān aanraakte. Andere, uit respect, verrichtten de wassing, poetste hun tanden met de miswāk, richtten henzelf tot de Qiblah, zaten nederig met respect en reciteerden de Qur'ān. Omdat dit is het woord van Allāh. De zuster mag ervoor kiezen om dit hele geschil te vermijden, en de Qur'ān te reciteren met een soort van barrière. En dat is toegestaan. Of ze kan nog verder gaan en het reciteren via een iPhone, een iPad of een computer, omdat dat niet beschouwd wordt als een muṣḥaf. De regelgeving wordt daarop niet toegepast op zulke zaken. Dat is zeker toegestaan. Omdat de regelgeving van de muṣḥaf daarop niet wordt toegepast. De tijd is om, wij zullen hiermee afsluiten. Moge Allāh jullie belonen met het goede. En moge Allāh Zijn zegeningen en vrede sturen naar onze meester Muḥammad, zijn familie en metgezellen, en alle lof is aan Allāh de Heer der werelden.

⁵² Sūrah Al-Ḥajj, 32.

VANG DE BRIES

In de naam van Allāh, De Barmhartige, De Genadevolle. Alle lof is aan Allāh, en zegeningen en vrede zij met Zijn boodschapper, zijn familie en metgezellen, en groet hen met vele en vermeerderende vrede tot aan de dag des oordeels. Voorts:

Ibn Abī Ad-Dunyā verhaalde dat Mālik Ibn Dinār en evenzo Mujāhid, in één overlevering, de volgende uitspraak deden, en eigenlijk is deze uitspraak, met een iets andere bewoording, door meerdere personen gedaan. Je ziet dat Al-Ḥasan Al-Basrī, Abū Bakr Al-Muzzanī en andere het hebben gezegd. De uitspraak is: Er is geen dag dat voorbij gaat, zonder dat het zegt: O zoon van Ādam, ik ben tot jou gekomen en ik zal niet zal niet terugkeren tot aan de dag des oordeels, dus pas op wat je doet tijdens mijn verblijf. Wanneer die dag is gepasseerd en afgelopen is, wordt hij opgevouwen en bezegeld, om nooit meer geopend te worden door iemand, totdat Allāh hem opent op de dag des oordeels. In een andere uitspraak vergeleek Al-Ḥasan Al-Basrī de dagen met gasten. Hij zei de dagen zeggen: O zoon van Ādam ik ben jouw gast, en gasten verlaten jou altijd dankend of kwaadsprekend. Zij zeggen ofwel dat hij gul of gierig was. Zij spreken goed of kwaad over jou. En evenzo zijn de dagen en de nachten zo. D.w.z. Zij getuigen ofwel voor of tegen jou.

Weet dat de nacht en de dag als twee schatkisten zijn. Pas op met wat je ermee doet en hoe je ze uitgeeft. Zorg voor ze zoals je voor een schat zou zorgen. Het is alsof jij bestaat uit tijd. Tijd is jouw vermogen en investering. De tijd zijn dagen, en de dagen zijn jouw leven, en het leven is als een weg, het zal je ofwel leiden naar het paradijs, of naar de hel, en wij zoeken onze toevlucht bij Allāh. De nachten en dagen zijn voor de aanbidding, met de nadruk op de nachten [voor de aanbidding], en de dagen zijn voor de marktplaats.

Ik ging een keer met ṣayg Ibn Qa'ūd ﷺ de bedevaart verrichten, moge Allāh zijn rang doen verheffen tot het paradijs, een ware imām van onze tijd die de waarheid sprak. Hij behoorde tot de officiële geleerden van al-iftā' jaren en jaren geleden. In feite was het zo lang geleden dat ik denk dat niemand van jullie al geboren was in de tijd dat hij in de officiële iftā' groep zat. Hij sprak over een aantal zaken en trad daarna af van al-iftā'. Of beter gezegd, hij werd gedwongen om af te treden. Vele zeggen waar zijn de geleerden die de waarheid spreken? Alle lof zij aan Allāh, hoe slecht de situatie ook mag zijn, deze gemeenschap heeft vrome geleerden. Echter het probleem ligt in het waar zoeken deze mensen naar hen? Zij zoeken hen op de verkeerde plekken, omdat zij zijn verbannen van de satelliet kanalen. Zij worden aan de kant gezet en gevangengenomen door regeringen die hen kapot maken en andere onwetenden figuren promoten [als geleerden]. En jammer genoeg zijn de massa's de draad kwijtgeraakt in het onderscheiden van de ware geleerden van de valse.

Wat betreft Ibn Qa'ūd ﷺ één van de zaken waar hij destijds over sprak was de tv. In de jaren zeventig en tachtig was de tv in het Arabische-schiereiland troep, die het zuivere

land van de ḥaramayn vervuilde. Toen wij in 1979 in Al-Madīnah waren, ik kan het mij nog heel goed herinneren dat wij de gewijde plek verlieten, zoals wij elke dag deden, en alle lof is aan Allāh, de Heer der werelden. De markt was direct naast de poort, in tegenstelling tot hoe het vandaag is, wij kwamen langs tv-winkels die hun tv's toonde door de gehele winkel heen. En Ze stonden allemaal op het enigste overheidskanaal die ze hadden, en het was het enigste kanaal in het hele land. Ik herinner me dat wij op een dag uit de gewijde plek liepen en zij hadden Donny Osmond op hun tv. De tv en de situatie rondom de tv was één van de redenen voor het bloedbad van 1979 in Makkah. Dat was één van de redenen die Juḥaymān [de leider van de aanval op Makkah] noemde. Dus om de situatie te sussen, had de koning een ontmoeting met de grote geleerden, omdat de mensen luisteren na de geleerden. Hij zei: Alle lof is aan Allāh we hebben de tv verbeterd, en nu is het da'wah georiënteerd. Om het aan de geleerden te verkopen. Er heerste totale stilte [onder de geleerden], maar toen moest de leeuw, moge Allāh zijn rang verheffen tot Al-Firdaws, brullen. Ibn Qa'ūd stond op en zei: Nee, dat is niet waar [de Tv was nog steeds troep]. En dat was het punt waardoor de vete begon.

De rede waarom ik dit aanhaal is, toen ik de bedevaart met hem verrichtte, zat ik een keer met hem en kwam er een man naar hem toe die aan hem vroeg: Ṣayg wat is het oordeel over het kijken van tv? De man zag eruit als een leek, hij was geen student van kennis waar de ṣayg in zijn antwoord tot in de details zou kunnen treden. Dus hij hield het duidelijk, kort en bondig op een manier dat de man het zou begrijpen. En dit heeft te maken met onze lezing van vandaag, daarom vermeld ik het. Hij zei: Is er iemand met een gezond verstand, die weet dat elke hartklopping, elke in en uitademing, dat elk van deze geteld zijn, zou iemand die zich dat realiseert zijn tijd verspillen aan die troep?

Al die uitspraken die ik aan jullie heb vermeld van Al-Ḥasan Al-Basrī, Mujāhid en andere, gaan over de normale dagen. Normale dagen zijn kostbaar voor de gelovige. Ga nu een stapje hoger, en beeld je in hoe waardevol het is wanneer de beloning veelvoudig is zoals in de dagen waar wij ons nu in bevinden.

Allāh gaf bepaalde maanden meer verdienste, belang en sierlijkheid over andere maanden. Kijk naar de vier gewijde maanden.

﴿مِنْهَا أَرْبَعَةٌ حُرُمٌ ۚ ذَٰلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ ۚ فَلَا تَظْلِمُوا فِيهِنَّ أَنْفُسَكُمْ﴾

Vier daarvan zijn gewijd, dat is de rechte godsdienst. Doe daarin dus geen onrecht aan jullie zelf.⁵³

Uit die [twaalf], is een tweede niveau, de gewijde maand.

⁵³ Sūrah At-Tawbah, 36.

«الْحُجَّ أَشْهُرُ مَعْلُومَاتٍ»

De bedevaart is in de bekende maanden.⁵⁴

We hebben twaalf [maanden], en daaruit vier [geweide maanden], en daaruit is Dūl-Ḥijjah, en de beste maand is zonder twijfel:

«شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنْزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ»

De maand Ramadān is het, waarin de Qur'ān is nedergezonden.⁵⁵

Evenzo zijn sommige dagen beter dan andere dagen, en de nachten hebben een verdienste en een belang over de dagen inzake zoals het nachtgebed.

Bijvoorbeeld, Een eed werd gezworen bij de tien dagen van Dūl-Ḥijjah.

«وَالْفَجْرِ، وَلَيَالٍ عَشْرٍ»

Bij de dageraad. \ En de tien nachten.⁵⁶

De nacht van Al-Qadr is beter dan een duizend nachten. Wij bevinden ons nu in de Ramadān. En nu is het de tijd om een zuchtje van die Ramadānische bries op te vangen dat jou geen verkoudheid zal bezorgen, maar daarentegen, jou tot één van de meest succesvolle personen zal maken. Waar heb jij het over Aḥmad? Een zuchtje en een bries, wat is dat? Laat mij dat herhalen. Vang een zuchtje op van die Ramadānische bries dat jou geen verkoudheid zal bezorgen, maar daarentegen, jou laat behoren tot diegene die nooit meer ellendig zullen zijn. Je weet hoe er een gezegde is als je op kamertemperatuur bent, en je haar is nat, of je bent aan het zweten in de gym. Er wordt dan gezegd, ga niet naar buiten anders wordt je verkouden. De profeet ﷺ vergeleek in een ḥadīṭ de gezegende dagen, in het algemeen [zoals die van de Ramadān of de eerste tien dagen van Dūl-Ḥijjah], als een bries. Het is als het opvangen van een vleugje parfum, ruik het zolang het duurt, omdat het spoedig zal verdwijnen. Het is als een koude bries die jou passeert, binnen enkele seconden is het verdwenen.

Dit zal jou geen verkoudheid geven. Het zal jou één van de meest gelukkigste personen maken, en die nooit ellendig zullen zijn, omdat de profeet ﷺ in een authentieke ḥadīṭ in At-Ṭabarānī, op het gezag van Muḥammad Ibn Maslamah, dat de profeet ﷺ zei:

إِنَّ لَّهِ فِي أَيَّامِ دَهْرِكُمْ نَفَحَاتٍ

⁵⁴ Sūrah Al-Baqarah, 197.

⁵⁵ Sūrah Al-Baqarah, 185.

⁵⁶ Sūrah Al-Fajr, 1-2.

Voorwaar Allāh heeft in jullie levensdagen briesjes van weldadigheid geplaatst.

Nafahāt betekent briesjes, een zuchtje.

فتعرضوا لها

Dus profiteer ervan.

Onderwerp jezelf eraan, stort jezelf in de wind, strek je armen uit naar de wind.

لعله أن يصيبكم نفحة منها فلا تشقون بعدها أبدا

Wellicht zal één van jullie een briesje ervan opvangen, waarna hij nooit meer ellendig zal zijn.⁵⁷

Hij zal nooit meer tot de ellendelingen behoren als hij één van die briesjes opvangt. Dat is in dagen waar er meervoudige beloningen zijn, zoals in de dagen waar we ons nu in begeven. Zoals in Ramadān, Ḍūl-Ḥijjah en de nacht van Al-Qadr.

Een vrome, wijze man was eens bij een begrafenis, en hij zei tegen de man naast hem: Deze man die overleden is, als hij weer tot leven zou komen, denk jij dan niet dat hij dan goede daden zou verrichten, of wat denk jij dat hij zou doen? Waarop de andere man zei: Natuurlijk geen twijfel mogelijk. Hij zou terugkomen en betere daden verrichten, en op zijn minst zou hij wensen om op te kunnen staan en twee rak'ah te verrichten en daarna weer te sterven. Waarop de man zei: Als hij het niet is, laat het ons dan zijn. D.w.z. laat het een les voor ons zijn.

Wanneer je overmand bent met luiheid en gewoontes die jou weerhouden van het verrichten van aanbidding. Of wanneer de duivels van onder de mensen en jinn een barrière zijn geworden om die bries op te vangen, rebelleer en verzet jezelf er dan tegen. Wij hebben in onze religie een oplossing voor elke zaak. Onze profeet ﷺ heeft ons niet als barbaren achtergelaten. Elke oplossing voor deze problemen: luiheid, verveling of duivels van onder de mensen en de jinn, over elke oplossing kan je een aparte lezing houden.

Wist jij dat wanneer de profeet ﷺ opstond in de nacht en het nachtgebed ging verrichten, dan zou hij beginnen met twee voorbereidende rak'āt. Wanneer je gaat trainen, wanneer je wilt gaan gewichtheffen, en wanneer je wilt gaan joggen, dan vertellen zij jou om eerst uit te rekken, omdat je anders een spier verrekt. Zo wil je ook geen hart of ziel spier verreken. De ziel worstelt soms met zichzelf om de verplichtingen te doen, en wij worstelen met onszelf om de aanbevolen daden te verrichten. Je overkomt verveling en luiheid door te beseffen wat de beloning voor al

⁵⁷ Al-Ṭabarānī, Al-Kabīr, blz. 250.

dat is. Leer over het leven van de vrome voorgangers ﷺ. Neem rechtschapen vrienden om mee te wedijveren en om elkaar te vermanen. Weet dat de kans in dit leven heel kort is.

Al-Ḥasan Al-Basrī ؓ zei: Als iemand met jou wilt wedijveren in de religie, ga er dan voor en accepteer de uitdaging. Maar als het een zaak van het wereldse is, gooi het dan in zijn gezicht en loop weg. Omring jezelf deze maand met hen die beter zijn dan jou. Je hoeft niet per se tegen hem te zeggen: Ik wedijver met jou. Maar zie het als een wedstrijd.

﴿وَفِي ذَلِكَ فَلْيَتَنَافَسِ الْمُتَنَافِسُونَ﴾

En daarvoor, laat degenen die wedijveren, wedijveren.⁵⁸

Bij Allāh, het is een race naar Allāh. Wuhayb Ibn Al-Ward ؓ zei: Als je de eerste kan zijn in de race naar Allāh, wees dat dan. Şams Ad-Dīn Muḥammad Ibn 'Uṭmān At-Turkistānī ؓ zei: Nooit hoorde ik over iemand die een daad van aanbidding verrichtte, behalve dat ik het soortgelijke of meer ervan verrichtte.

Zij vroegen Nāfi': Hoe was het leven van 'Umar ؓ in het huis? Vertel ons hoe zijn leven was. Hij zei: In zijn huis was het: de wassing en het gebed, en daar tussenin was het de recitatie van de Qur'ān. Wanneer de zoon van 'Umar, 'Abdullāh Ibn 'Umar een gezamenlijk gebed miste, dan zou hij de volgende dag vasten, een slaaf bevrijden en de gehele nacht bidden. Hoorde je dat? Als hij het gezamenlijk gebed miste, en je weet dat Ibn 'Umar ؓ het slechts miste met een geldige reden. Dit waren superieure mensen die verheven doelen hadden, en zichzelf aan verheven standaarden hielden.

Het punt dat jullie vandaag dienen te begrijpen is datgene wat ik jullie heb geadviseerd. En Allāh is mijn getuige dat ik dit allereerst zelf nodig heb, alvorens iemand anders. Ik ben slechts mijzelf hardop aan het vermanen, dat is alles wat ik in werkelijkheid aan het doen ben. Tijd is waardevoller dan goud en geld. Sommige van de voorgangers waren guller met hun geld dan dat zij met hun tijd waren. Wij hebben een hele Sūrah, Sūrah Al-'Aşr die oproept om de tijd te waarderen. En dat is tijdens de normale dagen. Dus beeld je in hoe het is in gezegende dagen zoals deze. Dagen waar de daden niet tussen de tien en zevenhonderd vermenigvuldigd worden [in beloning], de profeet ﷺ zei:

كُلُّ عَمَلِ ابْنِ آدَمَ يُضَاعَفُ لَهُ الْحَسَنَةُ بِعَشْرِ أَمْثَالِهَا إِلَى سَبْعِمِائَةِ ضِعْفٍ. قَالَ اللَّهُ سُبْحَانَهُ إِلَّا الصَّوْمَ فَإِنَّهُ لِي وَأَنَا أَجْزَى بِهِ

⁵⁸ Sūrah Al-Mutaffifīn, 26.

Elke daad van de zoon van Ādam, zijn beloning wordt met tien tot zevenhonderd vermenigvuldigd. Allāh ﷻ zei: Behalve het vasten. Het is voor Mij en Ik zal hem ervoor belonen.⁵⁹

Denk jij dan dat het slechts tot negenmaal vermenigvuldigd zal worden? Het betekent, als Allāh het wilt, over 700.

Wat het ook mag zijn wat jou weerhoudt van het pad van aanbidding, de Islām heeft ons een oplossing geboden om hoe er mee om te gaan. Maak je klaar voor de aanbidding. Gedenk de dood, het zal je verveling wegnemen. Luister naar stukken van het leven van de salaf, en van degene die wij hebben genoemd, het zal de luiheid doen vergaan. De Islām heeft voor jou voor alles een oplossing geboden.

Vorig jaar Ramadān was het 1433 H. dit jaar is het 1434 H. De tijd vliegt, en voordat je het weet is het 1435 H. als wij het halen. En voordat je het weet, zullen wij ons allemaal begeven in de wereld van het ongeziene. Maak jezelf ervoor klaar. Dit is de tijd om jezelf er voor klaar te maken.

Ter afsluiting, laat ik jullie met een weetje die ik zelf verbazingwekkend vind. Heb de intentie, en streef ernaar jouw daden in zijn geheel voor het Aangezicht van Allāh te verrichten. Jouw leven is voor Allāh, en jouw intenties zijn voor Allāh. Je zal dan het beste van beide werelden krijgen. Dat is een feit en een belofte. Het is net zoals wanneer je naar een winkel gaat om iets te kopen. En zij zeggen tegen jou: Vandaag hebben wij een aanbieding, koop er één, en krijg er één gratis.

﴿وَلِلَّهِ الْمَثَلُ الْأَعْلَى﴾

En aan Allāh behoort de meest verheven beschrijving toe.⁶⁰

Dat is hoe het werkt inzake het volgende leven. Ben je dit aan het verzinnen Aḥmad? Onze Qur'ān verteld ons:

﴿مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنَّىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيَاةً طَيِّبَةً ۖ وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾

Wie een goede daad verricht, hij zij man of vrouw, en hij is gelovig, die zullen Wij een zalig leven als vergelding geven. En hun zullen Wij hun loon vergelden voor het beste wat zij bedreven.⁶¹

﴿Die zullen Wij een zalig leven als vergelding geven﴾ betekent: Voorziening in dit leven, tevredenheid in dit leven. Het gaat over zaken van dit leven. Stopt het daar? Nee.

⁵⁹ Sunan Ibn Mājah, 3823.

⁶⁰ Sūrah An-Nahl, 60.

⁶¹ Sūrah An-Nahl, 97.

﴿En hun zullen Wij hun loon vergelden voor het beste wat zij bedreven﴾ Betekent: Het paradijs en het hiernamaals. Dus je krijgt het beste van beide.

Beoog het Aangezicht van Allāh, en laat jouw leven draaien om Allāh, en je zal dan het beste van beide werelden krijgen. Je zal dan een freebie [een cadeau] krijgen, en Allāh begon met [het noemen van] de freebie, en vernoemde daarna het uiteindelijke doel, het hiernamaals.

En moge Allāh Zijn zegeningen en vrede sturen naar onze meester Muḥammad, zijn familie en metgezellen, en alle lof is aan Allāh de Heer der werelden.

LAAT DE COMPETITIE MAAR BEGINNEN

In de naam van Allāh, De Barmhartige, De Genadevolle. Alle lof is aan Allāh, en zegeningen en vrede zij met Zijn boodschapper, zijn familie en metgezellen, en groet hen met vele en vermeerderende vrede tot aan de dag des oordeels. Voorts:

Een belangrijk onderwerp, en voor vele, één van de beste manieren om hun aanbidding op te laden en te ontvlammen, is om terug te bladeren in onze gouden geschiedenis. Er zijn vele manieren om jezelf op te laden voor het verrichten van de aanbidding. Wij hebben gesproken over het ontvlammen van jouw verlangen naar Allāh, dus laten wij het hebben over het ontvlammen van jouw aanbidding. Bijv. één van de manieren is, om eerst op te warmen alvorens de aanbidding, zoals de twee korte raka'āt die de profeet ﷺ verrichtte. Dat zal je energie geven, en je doen uitmunten in aanbidding. Het gedenken van de dood haalt [het gevoel van] verveling en slaap bij jou weg, waardoor je ruimte hebt voor aanbidding. [Het lezen van] stukken uit het leven van de salaf overkomt luiheid, het verfrist, het doet men uitmunten [in aanbidding], en dat is waar ik over wil praten.

Bevriend de voorgangers. Kies iemand van de voorgangers en bevriend hem. Iedereen heeft sterren waar zij naar opkijken, en de Muslimūn hebben de voorgangers als hun sterren. Dat zijn onze sterren. Iemand vraagt zich misschien af: Hoe bevriend ik de voorgangers, terwijl zij allemaal al overleden zijn? Ja zij zijn allemaal overleden, daar is geen twijfel over. Maar hun nalatenschap van aanbidding om te imiteren en na te boosten leeft voort. Vandaag de dag ligt de lat zo laag, dat wanneer iemand niet al te veel zondigt, hij door vele beschouwd wordt als een heilige. De toestand om ons heen is er zo slecht aan toe, dat degene die de Sunnan en de aanbevolen handelingen van hun gebed verrichten, worden beschouwd als de voorrenners in aanbidding.

﴿سَابِقٌ بِالْخَيْرَاتِ بِإِذْنِ اللَّهِ﴾

Zijn voorgegaan in het goede, met de toestemming van Allāh.⁶²

Maar laten wij kijken naar onze voorvaderen, de echte normen waar wij naar opkijken. Ik zal het proberen om geen voorbeeld van hun aanbidding in de Ramadān te geven, maar ik wil jullie een glimp laten zien van hoe hun leven 365 dagen per jaar was. Een normale dag. En als dat een normale dag was, vraag dan jouzelf af hoe hun dagen en nachten in de Ramadān waren.

Abū Mūsā Al-Aṣ'arī ؓ de helper van de profeet ﷺ de uitnodiger, en één van de twee die de Islām helemaal naar Yemen heeft gebracht. Yemen en de omliggende gebieden, vandaag de dag krijgen Abū Mūsā Al-Aṣ'arī en Mu'āḍ ؓ in hun graven de beloning van eenieder die daar is. Dit is één kant die we [van hem] kennen, maar hij had nog een andere kant, zoals elke geleerde, herlever [van de religie], strijder en vrome Imām, en

⁶² Sūrah Fātir, 32.

elke vrome Muslim zou moeten hebben. Abū Mūsā streefde tijdens zijn leven hard in zijn aanbidding. Wanneer zij hem zo zagen, zeiden zij tegen hem: Waarom ontspan je niet een beetje, Abū Mūsā? Hij zei: Wanneer de paarden het einde van de race naderen, of wanneer zij een waterbron ontdekken en op het punt staan om het te bereiken, dan sprinten zij erna toe. En ik ben aan het einde [van mijn leven], dus laat mij doorgaan totdat ik overlijd. En dat deed hij ook, moge Allāh tevreden met hem zijn. Verbaasd? Nou wat nog verbazingwekkender dan dat is, is dat zij zulke uitspraken niet deden in pensioenleeftijd, maar zij zeiden zulke uitspraken in hun jeugd. Vele van hen stonden erom bekend dat zij zulke uitspraken in hun jeugd deden.

Wanneer iemand een 2km sprint doet, dan dient hij een bepaalde snelheid aan te houden. Hij begint langzaam, trekt langzaam op, en dan in de laatste ronde, in de laatste paar meter, sprint hij naar de finishlijn. Hun leven en aanbidding was niet zoals dat. Hun leven was zoals die laatste paar meter, zoals die laatste ronde die jij sprint.

Abū Mūsā Al-Gawlānī ﷺ verlangde er zo erg na om de profeet ﷺ te ontmoette. Een eenmansleger die in zijn eentje, met de kracht van Allāh, Al-Aswad Al-'Ansī neerhaalde. De man die in Yemen opdook die beweerde een profeet van Allāh te zijn.

Terwijl de legers tegen elkaar botsten, en degenen die de Qur'ān hadden gememoriseerd één voor één werden gedood, in de tientallen, en in een andere overlevering in de honderdtallen in het afweren van Musaylimah Al-Kaḍḍāb [een andere valse profeet]. Haalde Abū Mūsā Al-Gawlānī aan de andere kant van de wereld Al-Aswad Al-'Ansī in zijn eentje neer met de wil van Allāh. Een man van wiens smeekgebed werd beantwoord. Hij deed een soortgelijke uitspraak zoals zijn leraar Abū Mūsā Al-Aṣ'arī, maar hij zei ook iets verbazingwekkends tegen de metgezellen. Nadat hij was verdreven uit Yemen, haastte hij zich naar Al-Madīnah om de profeet ﷺ te ontmoeten. Alleen om erachter te komen dat de profeet ﷺ kort voor zijn aankomst was overleden. In zijn verdriet van het niet bereiken van het niveau van een metgezel, zei hij: Denken jullie metgezellen dat jullie ons ooit zullen verslaan? Nee, bij Allāh wij zullen met jullie wedijveren [in het goede] en van jullie winnen. Een gedurfde, en gewaagde uitspraak van een gigant. Dit zou ook mijn en jullie uitspraak moeten zijn. Wij zouden moeten wedijveren met onze voorgangers, mits je hun niveau wilt bereiken, en hun gezelschap wilt hebben in het paradijs.

﴿أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا مِنْكُمْ وَيَعْلَمَ الصَّابِرِينَ﴾

Of denken jullie dat jullie het paradijs zullen binnentreden zonder dat Allāh aantoont wie degenen onder jullie zijn die strijden en aantoont wie de geduldige zijn?⁶³

Denk jij dat je hetzelfde paradijs van Bilāl, Abū Bakr, Gālīd, 'Umar, Ḥafsaḥ, Sumayyah ﷺ zal betreden zonder het werk te verrichten die zij hebben verricht? Denk jij dat jij enkel om het feit dat je de geloofsgetuigenis hebt uitgesproken, of omdat

⁶³ Sūrah Āl 'Imrān, 142.

je geboren bent in de Islām, dat je dan een vrijkaart krijgt voor Al-Firdaws zonder een aantal slapeloze nachten van aanbidding?

Het is verbazingwekkend om te lezen in de boeken die de biografieën van de voorgangers gedetailleerd beschrijven. Uitspraken die zij deden over die en die, dat als zij hem zouden vertellen dat hij morgen zou komen te overlijden, dat er dan niks [extra's] zou passen in zijn schema van zijn aanbidding. Bij Allāh, ik kwam dit meerdere malen tegen. Elke dag van hun leven was alsof zij die dag, of de daar opvolgende zouden sterven. Jullie zouden kunnen zeggen: Wij kunnen niet zoals hen zijn. Maar bij Allāh de Almachtige, het is mogelijk. De metgezellen ontvingen geen openbaring, en evenmin ontvingen wij het. De opvolgers [van de metgezellen] zagen degene die de openbaring ontving niet, en evenmin zagen wij hem ﷺ. Zij waren vastberaden, en wij zijn dat niet. Dat is het probleem. Is het moeilijk? Ja. Onmogelijk? Nee. Wij noemen ook zulke verheven voorbeelden zodat wanneer iemand een klein deel ervan van wat wij zeiden dat zij deden verricht, dat hij dan de hindernis der hindernissen overkomt, in het behoren tot de succesvolle, die gered zijn van de hel, en toegelaten worden tot het paradijs.

﴿فَمَنْ رُحِزَ عَنِ النَّارِ وَأُدْخِلَ الْجَنَّةَ فَقَدْ فَازَ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْغُرُورِ﴾

Wie dan gevrijwaard wordt van het vuur en tot het paradijs wordt toegelaten, is zeker triomfantelijk. En het wereldse leven is niets anders dan een misleidende genieting.⁶⁴

Voorbeelden die men inspireert om de gezegende dagen niet voorbij te laten gaan zonder er gebruik van te hebben gemaakt. En het is niet slechts de kwantiteit van hun aanbidding, maar echter ook de kwaliteit van hun aanbidding wat superior was. Qutādah zei dat Mawriq Al-‘Ajli ﷺ zei dat het ideale voorbeeld van een gelovige in deze wereld is als een man wiens schip is gezonken, drijvend op een kleine houten plank terwijl hij roept: O Allāh! O Allāh! Zodat Allāh hem veilig uit het water kan verlossen. Dat is hoe het leven hoort te zijn. Hun hele leven was als een man in een oceaan. Zijn leven hangt af van een klein stukje hout, ten einde raad hopen dat Allāh hem verlost naar de kust. Zij bedoelden met de kust het paradijs.

Zij beschreven Sufyān Aṭ-Ṭawrī ﷺ alsof hij zich bevond op een zinkend schip. De meeste woorden van hem waren: O Heer behoud mij, o Heer behoud mij. De supplicatie van de boodschappers op de dag van verschikking. Fātimah Bint ‘Abdil-Mālik, de vrouw van ‘Umar Ibn ‘Abdil-‘Azīz ﷺ de geweldige galif zei: Ik heb nog nooit iemand gezien die meer het gebed verrichte of vastte, of godsvrees had dan ‘Umar. Fātimah zei: Hij zou het ‘īsā’ gebed verrichte en daarna huilen, de hele nacht in en uit sluimerde. Zij zei dat wanneer hij met mij in bed lag, dat hij zich dan een āyah herinnerde, of dacht aan een zaak van het hiernamaals dat hij dan begon te trillen en bibberen als een natte vogel, [dan] recht op ging zitten en de hele nacht hilde, terwijl ik hem probeerde te bedekken en te troosten. Laat mij jullie nog meer vertellen.

⁶⁴ Sūrah Āl ‘Imrān, 185.

Fātimah vertelde Al-Muḡīrah Ibn Ḥakīm dat er misschien mensen zijn die meer bidden en vasten dan ‘Umar Ibn ‘Abdil-‘Azīz, maar niemand van jullie kwamen in de buurt van zijn [niveau van] godsvrees. Dit waren mannen van wiens aanbidding hun had gemaakt tot de herlevers [van de religie] die zij waren.

‘Uqbah Ibn Nāfi’ رضي الله عنه zei: Ik ging naar Fātimah toe en ik vroeg, hoe was de aanbidding van jouw man ‘Umar? Zij leerden van elkaar, dus wij dienen van hen te leren, en dat is ons onderwerp. ‘Uqbah ging naar Fātimah toe om de geheimen van ‘Umar Ibn ‘Abdil-‘Azīz te leren. Van de enigste persoon die het zou kunnen weten. Hij wou weten wat hij deed achter gesloten deuren en achter die muren. Waarom denk jij dat ‘Uqbah naar haar toe ging om erachter te komen? Omdat ‘Umar Ibn ‘Abdil-‘Azīz in zijn twee jaar, vier maanden en een aantal dagen als galīf, rechtvaardigheid en de wetgeving van Allāh over deze aarde verspreide, en hij maakte niet alleen de Muslimīn rijk, maar hij maakte de algehele Muslimwereld rijk, inclusief de ahl Ḍimmah [de ongelovigen in de Islāmitische staat]. Luister naar haar antwoord. Zij zei: Ik heb hem geen douche zien nemen voor janābah sinds hij de galīf werd. Een nette manier om te zeggen dat in die twee jaar en vier maanden zij geen gemeenschap hadden gehad. Overdag was het aanbidding doormiddel het vestigen van rechtvaardigheid en de wetgeving van Allāh op deze aarde. Dat is aanbidding, dat is de tawḥīd van Allāh. En ‘s nachts was het het vestigen van de persoonlijke tawḥīd van Allāh. Er was geen tijd voor gemeenschap met zijn vrouw voor twee jaar, vier maanden en een aantal dagen.

Zij vroegen aan ‘Āmir Ibn ‘Abdillāh رضي الله عنه hoe hou je het vol om zoveel aanbidding te verrichten? Hij zei: Simpel, Het enigste wat ik doe is mijn etenstijd uit te stellen tot de nacht, en mijn slaap verschuif ik een stukje naar voor op de dag. Makkelijk? Ja, enkel voor giganten zielen. Een andere keer vroegen zij het aan hem en hij antwoordde: Wanneer ik moe word, dan gedenk ik de hel, en het blaast de slaap uit mijn ogen en het houdt mij de hele nacht wakker. Aḥmad Ibn Ḥarb رضي الله عنه zei: Het verbaast mij dat iemand weet dat het paradijs boven hem versierd wordt, en dat de hel onder hem aan het laaien is, en dat hij dan rust in slaap tussen hen beide.

Mansūr Ibn Al-Mu‘tamir رضي الله عنه wanneer de mensen hem zagen, dan zouden zij zeggen: Deze man is getroffen door een ramp. Zijn ogen waren altijd tranend, zijn hart gebroken en heel stilletjes. Zijn moeder zou hem vragen: Wat heb je gedaan? Je huilt de hele nacht, en je stopt nooit met huilen, heb je iemand vermoord? Hij zou dan zeggen: Moeder, ik weet wat ik heb gedaan.

﴿تَتَجَافَى جُنُوبُهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ خَوْفًا وَطَمَعًا﴾

Hun zijden houden zich ver van de ligplaatsen, om hun Heer met vrees en hoop aan te roepen.⁶⁵

⁶⁵ Sūrah As-Sajdah, 16.

In het leven van Šafwān Ibn Salīm ؓ, ik las een keer dat hij vaak pijn in zijn voeten had van het elke dag staan van de hele nacht. Zij zeiden over hem. Zij zeiden dat hij het punt in aanbidding had bereikt, dat als jij hem zou vertellen dat de dag des oordeels morgen aanbrak, dat hij dan niks van aanbidding kon toevoegen aan zijn dagbesteding. Hij zei vaak: O Allāh ik hou ervan om U te ontmoeten, dus houd ervan om mij te ontmoeten.

Verlangend naar Allāh, en verlangend naar het ontmoeten van Allāh was als een zachte bries die constant over hun harten blies, die de vlam van het wereldse in hun hart doofde. Mūsā Ibn Ismā'īl ؓ zei: Als ik jullie vertel dat ik Ḥammād Ibn Salamah nog nooit heb zien lachen, zouden jullie mij dan geloven? Hij was altijd bezig met het les geven, hij was een geleerde. Hij was of aan het les geven, of de Qur'ān aan het lezen, of Allāh aan het prijzen, of lopend naar de Moskee, en dat was hoe zijn hele dag werd ingevuld. Ḥammād Ibn Salamah ؓ zei: Wij hebben Sulaymān At-Taymī nooit gezien, of hij was in gehoorzaamheid aan Allāh. Hij was of in het gebed, of de Moskee verlatend, of hij ging naar een janāzah⁶⁶, of een janāzah verlatend, of aan het les geven of aan het leren. Wij zeiden: Deze man is niet eens instaat om te zondigen. Is hij onfeilbaar? Of zeggen zij dat hij onfeilbaar is? Wij zijn geen š'ah [dat wij onfeilbaarheid toeschrijven aan de schepping]. Zij zeiden dit op basis van wat zij zagen, dat deze man geen zonde kon begaan al zou hij het hebben gewild, omdat hij er geen tijd voor had. Omdat zijn hele leven draaide om aanbidding. Wakī' ؓ zei: Al-'Amaṣ ؓ was zeventig jaar en hij had nog nooit de openingstakbīr achter de imām gemist. Voor zestig jaar lang miste hij de eerste rak'ah van het gebed niet.

فتشبهوا بهم إن لم تكونوا مثلهم إن التشبه بالكرام فلاح

Imiteer hen als jullie niet op hen lijken, want het imiteren van de verhevene is een weg naar voorspoed.

En moge Allāh Zijn zegeningen en vrede sturen naar onze meester Muḥammad, zijn familie en metgezellen, en alle lof is aan Allāh de Heer der werelden.

⁶⁶ Het doden gebed.

TAWBAH & INĀBAH

In de naam van Allāh, De Barmhartige, De Genadevolle. Alle lof is aan Allāh, en zegeningen en vrede zij met Zijn boodschapper, zijn familie en metgezellen, en groet hen met vele en vermeerderende vrede tot aan de dag des oordeels. Voorts:

Wij zijn allemaal bekend met de term tawbah, wanneer iemand berouw toont aan Allāh. Maar er is nog een andere soortgelijke term genaamd inābah. Een term die vaak in de Qur'ān is vermeld. En omdat het Ramadān is, willen wij van tawbah overgaan tot inābah. Ibn Al-Qayyim رحمه الله zei dat het haasten om Allāh te behagen, terwijl je continue terug keert tot Allāh [in berouw]. D.w.z. Het is tawbah, maar dan een onophoudende tawbah.

Een onderdeel van inābah is om tot Allāh terug te keren met je hart, met liefde, met ontzag en oprechtheid in overeenstemming met de Qur'ān en de sunnah. Net zoals dat men zich terugtrekt in de laatste tien dagen in de Ramadān voor iktikāf, alles achterlatend. Is inābah het continue terugkeren in iktikāf naar Allāh. Een hart dient zich met eer terug te trekken tot Allāh, omdat als hij dat niet doet bij Allāh, het dat dan zal doen in vernedering bij andere dan Allāh. Het volledig keren tot Allāh in beproevingen en in gemak is inābah. Een persoon die munīb is, is een persoon die berouw toont na het plegen van een zonde, en verder gaat dan dat om te veranderen en in een constant contact te staan met Allāh, een relatie met Allāh. Allāh zei over Ibrāhīm عليه السلام:

﴿إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَحَلِيمٌ أَوَّاهٌ مُنِيبٌ﴾

Voorwaar, Ibrahim was waarlijk zachtmoedig, treurend en berouwvol.⁶⁷

Een āyah die door sommige geleerden als de meest hoopvolle āyah wordt beschouwd:

﴿قُلْ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِن رَّحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا ۖ إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ۝ وَأَنِيبُوا إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَأَسْلِمُوا لَهُ﴾

Zeg: O Mijn dienaren die buitensporig zijn geweest tegenover zichzelf, wanhoop niet aan de genade van Allāh. Waarlijk, Allāh vergeeft alle zonden. Voorwaar, Hij is de Vergevende, de Genadevolle. En keer berouwvol terug naar jullie Heer, en onderwerp jullie zelf aan Hem.⁶⁸

Na het berouw, vermeld Allāh: ﴿En keer berouwvol terug﴾ Dit is waar we het over hebben. Inābah bestaat uit drie niveaus. Het eerste niveau, is de bron van inābah, het

⁶⁷ Sūrah Hūd, 75.

⁶⁸ Sūrah Az-Zumar, 53-54.

principe, wat het verlaten van širk voor tawhīd, het verlaten van kufr voor Islām inhoudt. Dat is het eerste niveau, en het is ontleend uit de volgende āyah:

﴿وَالَّذِينَ اجْتَنَبُوا الطَّاغُوتَ أَنْ يَعْبُدُوهَا وَأَنَابُوا إِلَى اللَّهِ لَهُمُ الْبُشْرَىٰ فَبَشِّرْ عِبَادِ﴾

En degenen die de Tāgūt⁶⁹ vermijden, door hen niet te aanbidden, en zich berouwvol keren tot Allāh, voor hen zijn er blijde tijdingen. Dus verblijd Mijn dienaren.⁷⁰

Het tweede niveau van inābah, is de inābah van de vromen. Het verlaten van de zonden, en toegewijd zijn in het verrichten van [goede] daden. Wie dit niet heeft, hij is [wel] een Muslim en hij valt onder de Islām, maar we vrezen de hel voor hem, tenzij Allāh hem vergeeft. Omdat hij zonden heeft. Dit is ontleend uit de āyāt van Sūrah Az-Zumar:

﴿قُلْ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْعَفُورُ الرَّحِيمُ ۝ وَأَنِيبُوا إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَأَسْلِمُوا لَهُ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ ثُمَّ لَا تُنصَرُونَ﴾

Zeg: O Mijn dienaren die buitensporig zijn geweest tegenover zichzelf, wanhoop niet aan de genade van Allāh. Waarlijk, Allāh vergeeft alle zonden. Voorwaar, Hij is de Vergevende, de Genadevolle. ۝ En keer berouwvol terug naar jullie Heer, en onderwerp jullie zelf aan Hem, voordat de bestraffing tot jullie komt, waarna jullie niet meer geholpen zullen worden.⁷¹

Het derde, en laatste niveau van inābah is het niveau wat wij deze Ramadān proberen te bereiken. De inābah van de muḥsinīn. De top, een totale wending tot Allāh middels het lichaam en ziel. Het constant terug keren tot Allāh, keer op keer, ten alle tijden en in alle situaties. En in het zijn van totale onderwerping aan Allāh. Dit is de beste vorm van inābah. Dit is de inābah van Ibrāhīm, dit was het niveau van Ibrāhīm ﷺ.

﴿إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَحَلِيمٌ أَوَّاهٌ مُنِيبٌ﴾

Voorwaar, Ibrahim was waarlijk zachtmoedig, treurend en berouwvol.⁷²

En het is ook vermeld dat Šu‘ayb ﷺ zei:

﴿وَمَا تَوْفِيقِي إِلَّا بِاللَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ﴾

⁶⁹ Alles wat aanbeden wordt naast Allāh, en tevreden is met de aanbeding van degenen die hem aanbidden, of volgen, of gehoorzamen in iets anders dan in de gehoorzaamheid aan Allāh en Zijn boodschapper, is een Tāgūt.

⁷⁰ Sūrah Az-Zumar, 17.

⁷¹ Sūrah Az-Zumar, 53-54.

⁷² Sūrah Hūd, 75.

En mijn succes komt alleen van Allāh. Op Hem heb ik mijn vertrouwen gesteld, en tot Hem keer ik berouwvol terug.⁷³

Ibn Taymiyyah رحمته الله zei dat de mensen van dit niveau, de mensen zijn die het meest beproefd worden door de duivel. Omdat zij de beste zijn, en de duivel wilt de beste doen afdwalen. Kijk naar de meester van de mensen, de imām van al de a'immah, de meester van de berouwvolle, de meester van de aanbidders رحمته الله. Hij zei:

وَاللّٰهُ اِنِّيْ لَأَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ وَاتُوبُ اِلَيْهِ فِي الْيَوْمِ اَكْثَرَ مِنْ سَبْعِيْنَ مَرَّةً

Bij Allāh, voorwaar ik vraag vergeving bij Allāh, en ik keer tot Hem in berouw meer dan zeventig keer per dag.⁷⁴

Meer dan zeventig keer in Ṣaḥīḥ Al-Bugārī en honderd keer in Sunan An-Nasā'ī. Als de profeet ﷺ van wie de voorgaande, huidige en toekomstige zonden vergeven werden berouw toont en Allāh elke dag tussen de zeventig en honderd keer om vergeving vraagt, hoe vaak dienen wij dan te vragen, terwijl wij niet eens verzekerd zijn dat wij vergeven zijn voor één van de honderden, of duizenden zonden die wij hebben verricht?

De zonden verhardden het hart, dus toon berouw om jouw hart te verzachten. Het is een ziekte.

ثُمَّ قَسَتْ قُلُوبُكُمْ مِّنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَهِيَ كَالْحِجَارَةِ أَوْ أَشَدُّ قَسْوَةً

Vervolgens verhardden jullie harten zich daarna, en werden zij als stenen, of nog heviger in hardheid.⁷⁵

De zonden verduisteren het hart, dus toon berouw zodat jij jouw hart kan reinigen. Er is geen betere tijd hiervoor dan deze gezegende dagen. Allāh zei:

كَلَّا بَلْ رَانَ عَلَى قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ

Nee! Hun harten zijn bedekt met dat wat zij verwierven.⁷⁶

Punt na punt wat geplaatst wordt op het hart. Op een moment dien je het weg te wassen.

‘Awn Ibn ‘Abdillāh رحمته الله zei: Degenen die constant in berouw keren tot Allāh, zijn degenen waar jij altijd mee moet zijn, want zij hebben de zachtste harten.

⁷³ Sūrah Hūd, 88.

⁷⁴ Ṣaḥīḥ Al-Bugārī, 6307.

⁷⁵ Sūrah Al-Baqarah, 74.

⁷⁶ Sūrah Al-Mutaffifin, 14.

Berouw is een geweldig handelsmiddel met Allāh. Kijk naar de deal die je eruit haalt. Je maakt een fout, je zondigt, je toont berouw en verbetert je toekomst, al jouw zonden worden vergeven en nog een hele hoop meer. Niemand is vergeten om deze Ramadān voedsel en boodschappen in te slaan, en als zij dat wel deden, dan zullen zij het voor Al-Mağrib regelen. Maar hoe zit het dan met het opslaan van istigfār, tawbah, goeden daden en spijt?

O Heer, als de grootheid van mijn zonden vermeerderd, dan weet ik dat Uw vergeving groter is. Als alleen de rechtschapen U aanroepen, naar wie moeten de zondaren zoals ik zich dan naar toe keren. Ik roep U aan mijn Heer zoals U bevolen heeft, met nederigheid -met eerbied-, als U mijn handen afslaat, wie anders zal mij dan genadig zijn? Als U mijn handen afslaat, wie anders zal mij dan genadig zijn? Als U mijn handen afslaat, wie anders zal mij dan vergeven? Het enige wat ik heb is hoop in U, o Allāh, dat U mij zal vergeven en dat ik een Muslim ben.

Eén van de meest populaire vragen die ik krijg over dit onderwerp van berouw en inābah is: Ik toon berouw, en vervolgens zondig ik, dan toon ik berouw en vervolgens zondig ik weer, waarna ik opgeef en wanhoop. Allāh praat tegen jou, heb jij de Qur'ān gelezen? Allāh praat tegen jou, roepend:

﴿قُلْ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِن رَّحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ﴾

Zeg: O Mijn dienaren die buitensporig zijn geweest tegenover zichzelf, wanhoop niet aan de genade van Allāh. Waarlijk, Allāh vergeeft alle zonden. Voorwaar, Hij is de Vergevende, de Genadevolle.⁷⁷

Allāh zei niet: O jullie die geloven. Hij zei niet: O mensen. Zoals Hij vaak deed in de Qur'ān. Hij zei niet: De godvrezende. Hij zei niet: De vrome. Hij zei niet: Degenen die goed doen. Hij zei niet: De voorrenners [in het goede]. Hij riep op naar de zondaren om niet te wanhopen.

'Āsim Ibn Rajā' zei dat 'Umar Ibn 'Abdil-'Azīz een toespraak hield waarin hij zei: O mensen, als jullie in een zonde vervallen, toon dan berouw. En als jullie het weer doen, toon dan opnieuw berouw. En als jullie het weer doen, toon dan opnieuw berouw, want de zonden omhullen de nekken, en zij zijn een vernietiging. En het hoogtepunt van de vernietiging, de vernietiging der vernietigingen, is het blijven op zonden en het volharden erin zonder berouw te tonen.

⁷⁷ Sūrah Az-Zumar, 53.

Een authentieke ḥadīṭ Qudsī in Sunan At-Tirmidī:

قَالَ اللَّهُ يَا ابْنَ آدَمَ إِنَّكَ مَا دَعَوْتَنِي وَرَجَوْتَنِي غَفَرْتُ لَكَ عَلَى مَا كَانَ فِيكَ وَلَا أُبَالِي يَا ابْنَ آدَمَ لَوْ بَلَغَتْ ذُنُوبُكَ عَنَانَ السَّمَاءِ ثُمَّ اسْتَغْفَرْتَنِي غَفَرْتُ لَكَ وَلَا أُبَالِي يَا ابْنَ آدَمَ إِنَّكَ لَوْ أَتَيْتَنِي بِقُرَابِ الْأَرْضِ خَطَايَا ثُمَّ لَقِيتَنِي لَا تَشْرِكُ بِي شَيْئًا لَأَتَيْتُكَ بِقُرَابِهَا مَغْفِرَةً

Allāh zei: O zoon van Ādam, zolang jij Mij aanroept, zal Ik jou vergeven voor wat jij hebt gedaan, en Ik zal er niet na omkijken. O zoon van Ādam, zelfs al zouden jouw zonden de wolken in de lucht bereiken, en jij zou dan komen en om Mijn vergiffenis vraagt, dan zou Ik jou vergeven en Ik zal er niet na omkijken. O zoon van Ādam, al zou jij tot Mij komen met zondes die bijna even groot zijn als de aarde; en jij zou Mij ontmoeten [na jouw dood] zonder enige afgoderij te hebben begaan, dan zou Ik tot jou komen met een vergiffenis die bijna even groot is als de aarde, en Ik zal er niet na omkijken.⁷⁸

Je hebt te maken met de Vergever, de Genadevolle, je hebt te maken met de Vergevensgezinde. Dit is wat je krijgt uit de eigenschappen van Allāh waar je over vanaf weet.

Ibrāhīm Ibn Ṣaybān zei dat er een twintig jarige jonge man was die hij kende. De satan verleide hem [zeggend]: Je bent nog jong, waarom zou je nu berouw tonen en de genietingen van dit leven verlaten? Je hebt nog een lang leven voor je. Waarop hij terugkeerde naar zijn zonden en zijn oude leven. Te midden van de zonden, had hij een flashback van zijn oude dagen met Allāh. Een gelovige blijft een gelovige, zelfs tijdens het zondigen. Hij heeft nog steeds lā ilāha illā Allāh in zijn hart. Waarop hij begon te huilen en verlangen naar die dagen. Hij zei: Zal Allāh ooit nog van mij accepteren? Waarop hij een stem hoorde, waarschijnlijk sprak hij tegen zichzelf, zeggend: Jij aanbad Ons waarop Wij dankbaar waren, jij zondigde en Wij gaven jou uitstel, en als jij tot Ons terugkeert dan zullen Wij van jou accepteren.

Als jij berouw hebt getoond en belazerd bent door de ṣaytān, keer dan terug, en wees niet beschaamd en wanhoop niet. Wanneer je continue berouw toont, het is als een worstelpartij met de duivel. Iedere keer wanneer je berouw toont, heb je de duivel vastgeklemd en gewonnen. Jij bent de kampioen. Zodra je gaat wanhopen en stopt met het tonen van berouw, werd de duivel de kampioen, en dat wil je niet. Wees geen overgever en accepteer niet dat je constant zondigt en op het verkeerde pad zit. Weersta en bevecht de zonden. Wellicht zullen één van jouw roepingen van berouw richting Allāh zo oprecht zijn dat Hij jou zal schrijven onder hen die zijn weggevoerd van de hel, en jou naar het paradijs zal brengen.

Hoe kan jij wanhopen in Allāh met al deze āyāt en aḥadīṭ? Terwijl Hij jou vraagt. Waarom vraagt Hij jou om berouw te tonen, terwijl Allāh mij noch jou nodig heeft? Hij is Onafhankelijk en Soeverein. Dat is de Genadevolle, de Vergever, de

⁷⁸ Sunan At-Tirmidī, 3540.

Vergevensgezinde. Bij Allāh de Almachtige, je hebt te maken met Iemand die barmhartiger is dan jouw moeder.

In Ṣaḥīḥ al-Bugārī en Muslim staat vermeld, dat de metgezellen zaten na een veldslag, en zij zagen een vrouw onder de gevangenen. Zij liep elk kind na op zoek naar haar zoon. Zij pakte elk kind, gaf hem een knuffel en wat te eten, en stapte vervolgens over naar het volgende kind. Het was een emotionele gebeurtenis die de metgezellen en de profeet ﷺ raakte. Waarop de profeet ﷺ besloot om er een les van te maken voor de metgezellen. Hij vroeg aan hen: Denken jullie dat die moeder haar zoon ooit in de hel zou werpen? Zij zeiden: Nee, nooit. Waarop hij zei: Allāh is genadevoller met Zijn dienaren dan dat die moeder is met haar kind.

Een aantal dagen geleden las ik Sūrah An-Nisā' en er schoot bij mij een betekenis te binnen, waar ik nog nooit eerder aan had gedacht. Allāh beveelt in de Qur'ān de ouders om voor hun kinderen te zorgen wanneer Hij spreekt over de erfenis.

﴿يُوصِيكُمُ اللَّهُ فِي أَوْلَادِكُمْ﴾

Allāh draagt jullie ten aanzien van jullie kinderen op:⁷⁹

Vele mensen denken dat de meest genadevolle voor hen, hun ouders zijn. Maar Allāh vertelt in deze āyah aan degenen van wie jij denkt dat zij de meest genadevolle zijn – jouw moeder en vader – om te zorgen voor hun kinderen. Allāh vertelt aan degenen van wie jij denkt de meest genadevolle zijn, om voor jou te zorgen.

Zie je die barmhartigheid? Het was de supplicatie van één van de vromen: O Allāh, mijn moeder is de meest genadevolle voor mij, en zij zou mij nooit laten lijden en zij zou mij ervan verlossen. O Allāh, U bent genadevoller voor mij dan mijn moeder, dus bescherm mij van de bestraffing, o Barmhartigste der Barmhartigen.

Wanneer je met mij te maken hebt, een mens, wanneer je een fout maakt, of zelfs al vóóordat je een fout maakt, vóór je eerste, tweede en derde poging verlaat ik jou al. Maar wanneer je te maken hebt met de Vergever, de Genadevolle, de Vergevensgezinde, dan heb je met een andere maatstaf te maken.

﴿وَلِلَّهِ الْمَثَلُ الْأَعْلَى﴾

En aan Allāh behoort de meest verheven beschrijving toe.⁸⁰

Wanhoop nooit. In de authentieke ḥadīṭ in Ṣaḥīḥ Muslim, op het gezag van Abū Sa'īd Al-Gudrī, wordt er verhaald over de man die negenennegentig moorden had gepleegd, één van de grootste zonden naast širk. Hij ging naar een onwetende monnik en vroeg aan hem of hij nog berouw kon tonen. De monnik zei: Negenennegentig? Nee

⁷⁹ Sūrah An-Nisā', 11.

⁸⁰ Sūrah An-Naḥl, 60.

onmogelijk. Waarop hij hem ook doodmaakte. En dat is op zichzelf al een les. Als de deuren van berouw gesloten waren, dan zou dat voor chaos zorgen op aarde, omdat wat heb je dan nog te verliezen? Ga je gang en wees volslagen slecht, je hebt toch niets te verliezen. Daarna vroeg hij een geleerd persoon. Hij vertelde hem: Ik heb honderd mensen vermoord, kan ik nog berouw tonen? Hij zei: Niets kan jou weerhouden van het tonen van berouw, verlaat dit kwaadaardige land. Allāh vergaf hem niet alleen, Hij veranderde het universum voor hem. Toen hij onderweg was naar de nieuwe stad [en overleed], verkorte Hij het universum voor hem om hem te eren, nadat de engelen die de goede ziel nemen discussieerde met de engelen die de kwade ziel nemen. Allāh veranderde het universum voor een moordenaar die berouw toonde na het vermoorden van honderd onschuldige zielen. Bedenk dan wat Hij voor jou en mij zal doen.

Wanneer je wanhopig bent, en je gaat wanhopen in Allāh, gedenk dan het verhaal, dat iedereen kent, over de mensen van de greppel. Het was een slachting, een genocide. Zij roeide de mensen van lā ilāha illā Allāh uit. Zij vermoordde de vrome jongen die tegen hen in opstand kwam. Een afslachting en een genocide, wat zegt Allāh hierover?

﴿إِنَّ الَّذِينَ فَتَنُوا الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَتُوبُوا﴾

Voorwaar, degenen die de gelovige mannen en de gelovige vrouwen beproeven, en vervolgens geen berouw tonen⁸¹

En geen berouw toonden. Moet je zien, en geen berouw toonden, weet je wat dat betekent? Hadden zij berouw getoond voor hun misdaden, dan had Allāh hen vergeven, omdat Hij zei: ﴿en vervolgens geen berouw tonen﴾.

Er is geen zonde te groot of te klein. Toon berouw en Allāh vergeeft het allemaal. Ramadān is het seizoen ervoor, begin er nu mee. Heb spijt van het verleden. Beloof om het niet meer te doen en zeg: Ik vraag Allāh om vergeving. Als het te maken had met de rechten van een ander, probeer om het op een directe manier terug te geven, zo niet dan op een indirecte manier. Als dat voor problemen zorgt, verricht dan een smeekbede voor hen, geef liefdadigheid uit in hun naam of prijs hen in het bijzijn van andere. Simpel, als je dit oprecht doet, dan bij Allāh, de Vergever, de Genadevolle zal het van je accepteren.

﴿وَهُوَ الَّذِي يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَيَعْفُو عَنِ السَّيِّئَاتِ وَيَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ﴾

En Hij is Degene die het berouw van Zijn dienaren aanvaardt, en de slechte daden vergeeft. En Hij is op de hoogte van wat jullie doen.⁸²

⁸¹ Sūrah Al-Burūj, 10.

⁸² Sūrah Aṣ-Ṣūrā, 25.

Hij heeft een belofte gedaan.

﴿وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ قِيلًا﴾

En wie is waarachtiger in uitspraak dan Allāh?⁸³

Hij accepteert het niet alleen, Hij zet het om in daden.

﴿إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ ۖ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا﴾

Behalve wie berouw toont en goede daden verricht, gelooft en goede daden verricht. Voor hen zal Allāh hun slechte daden inruilen voor goede daden. En Allāh is Vergevensgezind, Barmhartig.⁸⁴

Niet alleen dat, Hij zal van jou houden.

﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ﴾

Waarlijk, Allāh houdt van degenen die berouw tonen en Hij houdt van degenen die zichzelf reinigen.⁸⁵

Sta op mijn broeder en zuster, en schud het stof van de zonden van jouw rug af. Versier en verfraai jouw berouw door de wassing te verrichten en twee rak'ah te verrichten. Verklaar jouw berouw aan Hem, huil van angst over jouw zonden en begin aan het pad naar Allāh. Berouw is een schaduw wat jou nooit zou mogen verlaten. Berouw is als een rouwbetuiging voor degenen die rechtschapen zijn. Ramadān is het welvarende seizoen voor dit alles. Wordt niet arrogant door de kennis die je bezit, of door daden die je ooit hebt verricht. Het maakt niet uit hoeveel je ervan hebt. Bij Allāh, wij zitten allemaal in hetzelfde schuitje van zonden. Wij zitten allemaal in hetzelfde schuitje.

In Ṣaḥīḥ Al-Bugārī, kijk naar deze mooie, geweldige ḥadīṭ. Een dienaar beging een zonde en zei: O Allāh vergeef mijn zonde. Waarop Allāh zei: Mijn dienaar heeft een zonde begaan, en hij weet dat hij een Heer heeft die zijn zonden vergeeft en straft voor zijn zonden, dus Ik vergeef hem. Daarna zondigde hij opnieuw. Allāh kent ons, Allāh kent Zijn dienaren.

﴿أَلَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ﴾

Weet Hij dan niet, Die geschapen heeft? En Hij is de Zachtaardige, de Alwetende.⁸⁶

⁸³ Sūrah An-Nisā', 122.

⁸⁴ Sūrah Al-Furqān, 70.

⁸⁵ Sūrah Al-Baqarah, 222.

⁸⁶ Sūrah Al-Mulk, 14.

Hij weet dat wij het opnieuw zullen doen, dat wij meer zullen gaan zondigen. Hij kent onze aard omdat Hij ons geschapen heeft. Hij zondigde opnieuw, en de zondaar zei: O Allāh vergeef mijn zonde. Waarop Allāh zei: Mijn dienaar heeft een zonde begaan, en hij weet dat hij een Heer heeft die zijn zonden vergeeft en straft voor zijn zonden. Daarna zei hij voor een derde keer: O Heer, ik heb gezondigd, vergeef mijn zonde. Kijk eens aan, drie keer. Allāh zei: Mijn dienaar heeft een zonde begaan, en hij weet dat hij een Heer heeft die zijn zonden vergeeft en straft voor zijn zonden, doe wat jij wilt, Ik heb jou vergeven. Ik versprak mijzelf hier niet, Allāh vertelt hem: Doe wat jij wilt, Ik heb jou vergeven. Hoorde je dat? Het betekent niet dat je een gratis ticket hebt voor het paradijs. Het betekent dat je vergeven wordt zolang je oprecht berouw toont. Zoals het aangegeven is in het eerste deel van de ḥadīṭ, en je doorgaat met het tonen van berouw.

Bij Allāh er zit zoveel hoop in deze aḥadīṭ, dat wij soms moeten waarschuwen over het hebben van te veel hoop. Laat je niet meeslepen met hoop, want dat is op zichzelf ook gevaarlijk. Toon nooit berouw terwijl jij de volgende zonde al aan het plannen bent. Dat is nep en bedriegerij tegen Allāh.

Maak Allāh gelukkig. Ja ik zei het goed, maak Allāh gelukkig. In Ṣaḥīḥ Al-Bugārī: Allāh is gelukkiger met iemand die berouw toont dan een man die op reis in een woestijn is, hij verliest zijn eten, drinken en zijn kameel. Waarop hij bij een boom ging zitten, de dood afwachtend. Plotseling, kijkt hij omhoog en ziet hij zijn kameel met zijn eten en drinken en alles wat hij nodig heeft. Van afwachtend op de dood, naar plotselinge opluchting. Uit opwinding zei hij: O Allāh U bent mijn slaaf en ik ben Uw heer. Allāh schetst een scenario van hoe gelukkig iemand is wanneer hij gered word van een zekere dood, en Allāh is gelukkiger dan dat wanneer iemand berouw toont. Maak Allāh gelukkig mijn broeder en zuster, door niet te gaan slapen totdat jij jouw hart hebt gelucht bij Allāh. Niet alleen vandaag, maar elke dag. Vandaag is het begin. Doe het vandaag, zodat wanneer jij overlijdt, je Allāh ontmoet met een schone lei. Heeft men dan geen schaamte dat Allāh neerdaalt naar de laagste hemel, in het laatste derde deel van de nacht. Op een manier die bij Zijn Majesteit past, wij weten niet hoe.

﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ ۖ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾

Niets is aan Hem gelijk, en Hij is de Alhorende, Alziende.⁸⁷

Hij daalt neer en vraagt op een tijdstip waarin bijna iedereen zich bevind tussen zonden of slaap. Zij zijn ofwel aan het kijken naar wat Allāh verboden heeft, of aan het drinken op plaatsen die Allāh verboden heeft of zij bevinden zich in een diepe slaap. Dat is de meerderheid van de wereld, wees van onder de weinigen van de weinigen die huilen en smeken bij Allāh.

⁸⁷ Sūrah Aṣ-Ṣūrā, 11.

Ter afsluiting, ik zei een aantal dagen geleden dat eenieder die een daad verricht de vruchten ervan zal plukken in dit leven en in het hiernamaals. Jij krijgt de bonus, de bonus is dit leven, maar het hoofddoel is het hiernamaals. Uit de āyah:

﴿مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيَاةً طَيِّبَةً وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾

Wie een goede daad verricht, hij zij man of vrouw, en hij is gelovig, die zullen Wij een zalig leven als vergelding geven. En hun zullen Wij hun loon vergelden voor het beste wat zij bedreven.⁸⁸

Het tegenovergestelde is vandaag de dag de realiteit. M.b.t. onze lezing, zei Ibn Abī Mulaykah: Wanneer Asmā' رضي الله عنها hoofdpijn had, dan zou zij haar hoofd vastpakken en zeggen: Dit komt door een zonde die ik heb gepleegd, en Allāh vergeeft veel.

De Qur'ān is hier duidelijk en helder in.

﴿وَمَا أَصَابَكُمْ مِّنْ مُّصِيبَةٍ فِيمَا كَسَبَتْ أَيْدِيكُمْ وَيَعْفُو عَنْ كَثِيرٍ﴾

Wat voor ramspoed jullie ook moge treffen, het is vanwege wat jullie handen hebben verworven. En Hij vergeeft veel.⁸⁹

O Allāh, U bent onze Heer. Er is geen aanbedene dan U. U heeft ons geschapen, en wij zijn Uw dienaren. Wij houden ons aan Uw verbond en belofte zoveel wij kunnen. Wij zoeken toevlucht bij U tegen het kwaad wat wij hebben verricht. Wij erkennen Uw gunst over ons, Wij bekennen onze zonden, vergeef ons, want voorwaar, niemand vergeeft de zonden behalve U.

⁸⁸ Sūrah An-Naḥl, 97.

⁸⁹ Sūrah Aṣ-Ṣūrā, 30.

HIJ VERHOORD DE SMEEKBEDEN

In de naam van Allāh, De Barmhartige, De Genadevolle. Alle lof is aan Allāh, en zegeningen en vrede zij met Zijn boodschapper, zijn familie en metgezellen, en groet hen met vele en vermeerderende vrede tot aan de dag des oordeels. Voorts:

Als je kijkt in Sūrah Al-Baqarah, dan zal je een serie āyāt vinden over de Ramadān.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ﴾

O jullie die geloven, het vasten is jullie voorgeschreven.⁹⁰

De tweede āyah is:

﴿أَيَّامًا مَّعْدُودَاتٍ﴾

Voor een aantal dagen.⁹¹

De derde āyah is:

﴿شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنْزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ﴾

De maand Ramadān is het, waarin de Qur'ān werd neergezonden.⁹²

Drie āyāt achterelkaar omtrent het vasten. Daarna krijg je opeens de vierde āyah, het valt buiten het onderwerp, het gaat over de supplicatie [het aanroepen van Allāh].

﴿وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ ۖ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ﴾

En wanneer Mijn dienaren jou over Mij vragen: Voorwaar, Ik ben nabij, Ik verhoor de smeekbeden van de smekende wanneer hij Mij aanroept.⁹³

Dan heb je de vijfde āyah, die weer gaat over de regels van het vasten.

﴿أُحِلَّ لَكُمْ لَيْلَةَ الصِّيَامِ﴾

Het is voor jullie toegestaan om in de nacht van het vasten ...⁹⁴

⁹⁰ Sūrah Al-Baqarah, 183.

⁹¹ Sūrah Al-Baqarah, 184.

⁹² Sūrah Al-Baqarah, 185.

⁹³ Sūrah Al-Baqarah, 186.

⁹⁴ Sūrah Al-Baqarah, 187.

Waarom is er een āyah over het aanroepen van Allāh te midden van serie āyāt die direct spreken over het vasten? Waarom zou Allāh hier een āyah plaatsen die off topic is? Is het off topic? Onmogelijk. Elk aspect van de Qur'ān is perfect. Er is een onderbreking in de āyāt van de Qur'ān omtrent het vasten om jouw aandacht te vestigen op het belang van de supplicatie. Dat de Ramadān de maand van het smeekgebed is.

Er zijn tijden waarin het smeekgebed waarschijnlijker zal worden verhoord, en de Ramadān is daar één van de beste tijden voor. Kijk nog eens goed naar de āyah.

﴿وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ ۖ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ﴾

En wanneer Mijn dienaren jou over Mij vragen: Voorwaar, Ik ben nabij, Ik verhoort de smeekgebeden van de smekende wanneer hij Mij aanroept.⁹⁵

In de Qur'ān zal je veertien keer de zin: «Zij vragen jou» en «En wanneer zij jou vragen» tegenkomen. Dertien keer «Zij vragen jou» en één keer «En wanneer zij jou vragen». En elke keer wanneer Allāh zegt «Zij vragen jou» dan zal je erna «Zeg» vinden, behalve één keer in de Qur'ān, en dat is bij het smeekgebed. De āyāt zijn consequent hierin behalve bij de supplicatie. Bij «En wanneer zij jou vragen» komt er geen «Zeg». Het probeert pure monotheïsme aan jou uit te drukken, dat dit een directe relatie is tussen jou en Allāh.

Geen boodschapper, noch walī [vriend van Allāh], zelfs de profeet ﷺ staat niet tussen jou en Allāh. Het smeekgebed is direct tussen jou en Allāh. Het is complete monotheïsme, pure monotheïsme, en dat is waarom er geen «Zeg» tussen staat.

Het smeekgebed wordt op elk tijdstip en in elke situatie verhoort. Allāh verhoort het op elk tijdstip, overdags, 's nachts, in elke situatie, staand, zittend of liggend in bed. Met of zonder de rituele wassing, het maakt niet uit. Maar er zijn tijden en situaties waarin het smeekgebed waarschijnlijker verhoort zal worden. Laten wij wat tips doornemen zodat wij ons smeekgebed kunnen perfectioneren, in deze maand van de supplicatie. En niet alleen dat, maar dat wij, als Allāh de Verhevene het wilt, nooit meer zullen stoppen met het verrichten ervan. Jaag op de speciale tijden. Bijv. de dagen van 'Arafāt, de maand Ramadān, het laatste derde deel van de nacht, wanneer het regent, na de iqāmah, tussen de aḍān en de iqāmah een vastende persoon.

In het laatste derde deel van de nacht daalt Allāh neer naar de nabije hemel en vraagt: Is iemand is die iets nodig heeft? Is er iemand die vergeven moet worden zodat Ik hem kan vergeven? Hoe meer jij de speciale momenten combineert met elkaar, hoe meer kans jij hebt dat jouw smeekgebed, als Allāh het wilt, wordt verhoord. Bijv. Het combineren van de Ramadān met de nacht van Al-Qadr, met het neerknielen, met het laatste derde deel van de nacht. Kijk hoe geweldig dat is, speciale tijden en momenten. Dus dat is de eerste zaak.

⁹⁵ Sūrah Al-Baqarah, 186.

Je kan op elk moment en in elke situatie een smeekgebed verrichten, maar wees soms formeel. Bijv. verricht de wassing en plan het, het is als een afspraak. Plan het, verricht de wassing, bid twee rak'ah, richt jezelf tot de qiblah, wees formeel en hef jouw handen op. In Ṣaḥīḥ Muslim: De profeet ﷺ hief zijn handen een keer op tot zijn oksels te zien waren. De witheid van zijn oksels waren te zien. Soms hief hij ze dicht bij zijn borstkas, en soms verrichte hij een smeekgebed met zijn vinger. Het is correct om een smeekgebed te doen met je vinger.

إِنَّ رَبَّكُمْ تَبَارَكَ وَتَعَالَى حَيٌّ كَرِيمٌ يَسْتَحْيِي مَنْ عَبْدُهُ إِذَا رَفَعَ يَدَيْهِ إِلَيْهِ أَنْ يَرُدَّهُمَا صِفْرًا

Voorwaar, jullie Heer, Gezegend en Verheven is Hij, de Eeuwige Levende, de Meest Edele, schaamt Zich voor Zijn dienaar, wanneer hij zijn handen heft, dat Hij ze dan leeg terugstuurt.⁹⁶

Hij zal jouw handen nooit leeg afslaan, en Hij is beschaamd om dat te doen. Abū Dardā' was gewoon om te zeggen: Hef jullie handen voor Allāh, voordat zij gebonden zijn in ketens.

Het volgende punt:

Verricht het smeekgebed met een niet te harde of te zachte stem. Toen de metgezellen hun stemmen verhieven, zei de profeet ﷺ:

يَا أَيُّهَا النَّاسُ ارْجِعُوا عَلَى أَنْفُسِكُمْ فَإِنَّكُمْ لَا تَدْعُونَ أَصَمَّ وَلَا غَائِبًا

O mensen, wees niet hard voor jullie zelf, want Voorwaar Degene die jullie aanroepen, is niet doof of afwezig.⁹⁷

En zo ook in de Qur'ān.

﴿وَلَا تَجْهَرُ بِصَلَاتِكَ وَلَا تُخَافِتُ بِهَا﴾

En spreek in jouw gebed niet te hard noch te zacht.⁹⁸

﴿ادْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً﴾

Roep jullie Heer in nederigheid en heimelijkheid aan.⁹⁹

⁹⁶ Sunan Abī Dāwūd, 1488.

⁹⁷ Ṣaḥīḥ Al-Bugārī, 6610.

⁹⁸ Sūrah Al-Isrā', 110.

⁹⁹ Sūrah Al-A'rāf, 55.

Dit zijn Āyāt die betekenen: niet te luidruchtig noch te zacht, maar om daartussenin een weg te volgen. En dat is één van de ethiek regels in het verrichten van een smeekgebed.

Zakariyyā, toen hij Allāh had geprezen, prees Allāh hem voor het houden van een gematigde stem.

﴿إِذْ نَادَى رَبَّهُ نِدَاءً خَفِيًّا﴾

Toen hij zijn Heer aanriep met een zachte roeping.¹⁰⁰

Probeer om jouw smeekgebed niet expres rijmend te maken zoals een gedicht. Als het toevallig gebeurt, dan is het niet erg, maar om het zo te maken, dat is verkeerd. Het gebeurt niet zo vaak in het Engels [of Nederlands], maar wel in het Arabisch, dat heet saja' waar zij te ver gaan in het rijmend maken van hun smeekgebeden.

Allāh zei in de Qur'ān:

﴿ادْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ﴾

Roep jullie Heer in nederigheid en heimelijkheid aan. Voorwaar, Hij houdt niet van de overtreders.¹⁰¹

Toen Hij sprak over het smeekgebed, zei Hij op het einde dat Hij degenen die de maat overschrijden in het smeekgebed niet liefheeft. Sommige geleerden beschouwen dit als overschrijding, zoals het zeggen van: Raḥmān, Qur'ān, Insān, bayyān en daarin overdrijven. Alhoewel het geen probleem is in het Engels, heb ik het toch vermeld omdat er een les uit te halen valt.

De reden dat het afgekeurd wordt door de vrome voorgangers, met een directe uitspraak van Ibn 'Abbās in Ṣaḥīḥ Al-Bugārī waar hij zijn slaaf vertelde om dat niet te doen, is omdat het de nederigheid uit het smeekgebed haalt. Jij moet in jouw smeekgebed tegen Allāh oprecht en nederig zijn, op een manier waarbij jij voelt dat het [smeekgebed] het beste uit jouw hart komt. Dat is het doel van het smeekgebed. Niet om welsprekend te zijn, dat is niet hoe het werkt met Allāh. In dit leven dien je welsprekend te zijn om bepaalde posities te behalen. Maar met Allāh, dien je ervoor te zorgen dat je nederigheid, oprechtheid en jouw hart in jouw smeekgebed stort.

¹⁰⁰ Sūrah Maryam, 3.

¹⁰¹ Sūrah Al-A'rāf, 55.

﴿إِنَّهُمْ كَانُوا يُسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَيَدْعُونَنَا رَغَبًا وَرَهَبًا ۖ وَكَانُوا لَنَا خَاشِعِينَ﴾

Waarlijk, zij haastten zich in het verrichten van goede daden, en zij riepen Ons aan met hoop en vrees, en zij waren nederig tegenover Ons.¹⁰²

﴿ادْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً﴾

Roep jullie Heer in nederigheid en heimelijkheid aan.¹⁰³

Wees vastberaden in jouw smeekgebed, wetend dat Allāh jou zal verhoren. In Sunan At-Tirmidī:

ادْعُوا اللَّهَ وَأَنْتُمْ مُوقِنُونَ بِالْإِجَابَةِ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ لَا يَسْتَجِيبُ دُعَاءَ مَنْ قَلْبٍ غَافِلٍ

Roep Allāh aan, overtuigd dat jullie verhoort zullen worden. En weet dat Allāh, Machtig en Glorieus is Hij, geen smeekgebed verhoort van een hart dat onachtzaam is.¹⁰⁴

Wanneer je een smeekbede verricht, wees dan vastberaden en stort jouw hart erin. Wees ervan overtuigd dat Allāh jou zal verhoren. Zeg niet: O Allāh vergeef mij als U wilt. Zeg: O Allāh vergeef mij, punt. Vastberaden en weet dat Allāh jou zal vergeven. Twijfel er niet over dat Allāh jou zal verhoren. Als Allāh zelfs de ṣaytān verhoort, denk jij dan dat Hij niet mij en jou zal verhoren? De ṣaytān vroeg aan Allāh: Geef mij uitstel tot aan de dag dat zij opgewekt zullen worden.

﴿قَالَ أَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمٍ يُبْعَثُونَ ۚ قَالَ إِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ﴾

Hij zei: Verleen mij uitstel tot aan de dag dat zij opgewekt worden. Hij zei: Voorwaar, jij behoort tot degenen wie uitstel is verleend.¹⁰⁵

Ik en jij zijn niet erger dan de ṣaytān. Ongeacht wat wij op ons geweten hebben, zijn wij niet erger dan de ṣaytān, hoewel wij bergen aan zonden hebben. Als Allāh het smeekgebed van de ṣaytān niet heeft afgewezen, zal Hij dan wel ons smeekgebed afwijzen?

Zelfs de ongelovigen, de polytheïsten, zij die standbeelden aanbidden, vroegen een keer oprecht aan Allāh en Allāh verhoorde hen.

Nadat zij in zich begaven in de oceaan, en de winden golven hen bijna lieten verdrinken, richtten zij zich tot Allāh alleen. Zij verlieten de afgoderij en richtten zich

¹⁰² Sūrah Al-Anbiyā', 90.

¹⁰³ Sūrah Al-A'rāf, 55.

¹⁰⁴ Jāmi' At-Tirmidī, 3479.

¹⁰⁵ Sūrah Al-A'rāf, 14-15.

voor een moment tot Allāh alleen. Dit waren mensen die partners aan Allāh toeschreven, en mensen waarvan Allāh wist dat zij terug zouden keren naar het toeschrijven van partners aan Hem zodra Hij hen terugkeert naar de kust. Maar toch, voor momenten toen zij oprecht en zuiver Allāh, Heilig en Verheven is Hij, aanriepen, verhoorde Hij hun smeekgebed. Als hij het smeekgebed van de polytheïsten, die slechts voor een korte periode oprechte smeekgebeden verrichtten, denk jij dan dat Hij niet het smeekgebed van de monotheïsten zal verhoren?

Wees volhardend in jouw smeekgebed. En dit heeft een A en een B. Wanneer ik zeg wees volhardend, dan betekent dat A: Ten eerste, verricht jouw smeekgebed in volharding. Wanneer jij Allāh vraagt, vraag het Hem dan keer op keer, pleitend en smekend.

In Ṣaḥīḥ Muslim, de profeet ﷺ was gewoon om zijn smeekgebed drie keer te verrichten. Ibn Mas'ūd zei: Hij was gewoon om het drie keer te herhalen. Allāh het drie keer te vragen. Dat is in het verrichten van het smeekgebed, wees er daarna volhardend in van tijd tot tijd. Als jij het niet gelijk krijgt, geef dan niet op. Verricht meer smeekgebeden en zeg nooit: Ik verricht zoveel smeekgebeden en Allāh verhoort mij niet. Op deze manier doe jij jouw smeekgebed te niet. In Ṣaḥīḥ Al-Bugārī en Muslim zei de profeet ﷺ:

يستجاب لأحدكم ما لم يعجل فيقول قد دعوت فلم يستجب لي فإذا دعوت فاسأل الله كثيراً فإنك تدعو كريماً

Het smeekgebed wordt verhoord van eenieder zolang hij niet ongeduldig wordt en zegt: Ik heb een smeekgebed verricht, maar ik ben niet verhoord.¹⁰⁶ Dus wanneer jij aanroept, vraag Allāh veelvuldig, want jij roept Een Vrijgevige aan.¹⁰⁷

Er waren sommige van de voorgangers die 20 jaar lang niet kregen wat zij wilden, maar alsnog zeiden: Wij hebben de hoop dat Allāh ons zal verhoren.

Begin en eindig jouw smeekgebed met de ṣalāh over de profeet ﷺ uit te spreken, en zoek een plekje tussenin om ṣalāh uit te spreken over de profeet ﷺ. Abū Sulaymān Ad-Darānī zei een prachtige uitspraak. Hij zei: Begin jouw smeekgebed met de ṣalāh over de profeet ﷺ uit te spreken en eindig het met de ṣalāh over de profeet ﷺ. Waarom? Kijk hoe geweldig zijn uitspraak was. Hij zei: Omdat de ṣalāh over de profeet ﷺ in ieder geval verhoord wordt, en de meest Vrijgevige, Allāh, zal niet het begin en het einde verhoren, zonder daarbij het midden te laten.

Spreek altijd de ṣalāh uit over de profeet ﷺ in het begin, midden en het einde van jouw smeekgebed. In Jāmi' At-Tirmidī, en Ibn Kaṭīr zei dat de ketting authentiek is: 'Umar Ibn Al-Gaṭṭāb رضي الله عنه zei: Het smeekgebed wordt vast gehouden tussen de hemel en de aarde, niks ervan wordt ervan omhoog gebracht, totdat jij de ṣalāh over de profeet

¹⁰⁶ Ṣaḥīḥ Al-Bugārī, 6340.

¹⁰⁷ Iḥyā' 'Ulūm Ad-Dīn, blz. 307.

Muḥammad ﷺ uitspreekt. Dit kan een persoonlijke uitspraak van ‘Umar Ibn Al-Gaṭṭāb zijn, omdat hij het zei en hij zei niet: De profeet ﷺ heeft gezegd. Echter, de regel m.b.t. zulke uitspraken is dat zij toegeschreven kunnen worden aan de profeet ﷺ omdat dit zaken van de religie zijn. Het is onmogelijk dat ‘Umar hier zelf mee is gekomen. Het is een regel over deze zaak en soortgelijke aḥadīṭ.

Al-Bayhaqī leverde een soortgelijke uitspraak van ‘Alī رضي الله عنه over in Ṣu‘b Al-Īmān. Hij zei dat ‘Alī رضي الله عنه zelf zei: Geen smeekgebed wordt verhoord totdat men de ṣalāh over de profeet ﷺ uitspreekt. Deze ḥadīṭ is ook door Baqī' Ibn Maglad van ‘Alī in marfū' vorm overgeleverd, d.w.z. dat ‘Alī zei dat de profeet ﷺ het heeft gezegd. Dus het wordt toegeschreven aan de profeet ﷺ door Baqī' Ibn Maglad. Weet jij wie Baqī' Ibn Maglad is? Baqī' Ibn Maglad is degene waarover ik een lezing heb gehouden, degene wiens smeekgebed werd verhoord voor een gevangene die was gepakt. Toen hij het smeekgebed verrichtte, bleven de ketens maar breken en breken totdat zij hem vrijlieten en zeiden: Iemand heeft voor jou een smeekgebed verricht.

Als laatste: werk aan jouw innerlijk, en dat duurt heel lang. Dit hele onderwerp is erg lang, maar dit is een korte samenvatting ervan. Zoals, toon berouw voordat je een smeekgebed verricht. Herstel de rechten van andere, keer oprecht tot Allāh, geef uit in liefdadigheid en weest gerust, want Allāh zal jou dan niet laten zitten. Hij zei: Vraag, en Ik zal jou geven. En dat zal Hij ook doen. Ibn Al-Mubārak zei: Ik ging een keer naar Al-Madīnah ten tijde van een droogte, en de mensen kwamen naar buiten om het istisqā' gebed voor een langere tijd te verrichten. Hij zei: Op een dag ging ik naar de Moskee en zat ik naast een zwarte man die gaš droeg, ruwe kleding gemaakt van kamelen of geiten haar. De mensen waren al lang aan het vragen, maar Allāh had hen niet verhoort, en ik zat toevallig naast hem in de Moskee. Zijn kleding was om zijn buik en schouders gewikkeld. Ik hoorde hem zeggen: O Allāh, U heeft de regen opgehouden om de zondaren een lesje te leren. O Barmhartige, o Allāh, o Barmhartige, o Allāh, o Barmhartige, o Allāh, Degene wiens dienaren niks van Hem zien dan het goede, schenk hen regen. Geef hen nu regen, geef hen nu regen, nu, nu, hij bleef het herhalen. Ibn Al-Mubārak zei: Hij bleef het zeggen van nu totdat de wolken vanuit elke richting kwamen en het begon te onweren en regenen over het gehele gebied. De giganten onder de geleerden waren al een tijd bezig met het verrichten van het istisqā gebed, de rijke, de arme, de leiders en de burgers, maar deze verwaarloosde zwarte man die de meest armzalige kleding van zijn tijd droeg, toen hij zijn handen hief in een smeekgebed, verhoorde Allāh hem.

Mijn broeders en zusters, als onderdeel van de islamitische gemeenschap, wordt je aansprakelijk gehouden voor jouw tekortkomingen tegen de onrecht aangedane Muslimīn. Degenen die worden onderdrukt. Laat geen dag voorbij gaan waarin jij geen smeekgebed voor jezelf, jouw familie en jouw geliefden verricht, maar betrek ook elke dag de onderdrukte Muslimīn in jouw smeekgebed. Zodat wanneer jij voor Allāh staat, je op zijn minst kan zeggen: O Allāh ik heb U gesmeekt.

Ibn Al-Mubārak bezocht Al-Fudayl Ibn ‘Iyād na deze gebeurtenis. Zij waren beide giganten en beide imām. Al-Fudayl keek naar het gezicht van Ibn Al-Mubārak en zei: Ibn Al-Mubārak wat is er aan de hand? Hij zei: Er zijn andere zaken waar de mensen ons in hebben ingehaald. Hij vertelde hem het verhaal en zij waren beide gekweld hoe de mensen Allāh in heimelijkheid aanbaden en hun daarin versloegen. Hun smeekgebeden werden verhoord. Nadat hij het aan Al-Fudayl Ibn ‘Iyād had verteld, gaf hij een gil en viel bewusteloos.

Een broeder liet mij een paar dagen geleden een filmpje zien van een groep Muslimūn in een cel, en een rechter, arrogant met zijn borst naar voren, gaf het bevel, dat zij geëxecuteerd dienen te worden. Zij liepen weg, en hij liep weg, zij gingen naar de gevangenis en hij ging weg. De dagen gingen voorbij, het filmpje laat eigenlijk zien hoe één van hen aan het praten is, hij zei: Wij maakten oprecht een smeekgebed richting Allāh dat Hij ons bevrijd uit de gevangenis, met eer. En wij waren er volhardend in. Wanneer je afgezonderd en alleen bent, en je gekweld en gemarteld wordt, dan komt het smeekgebed uit het diepste van jouw hart. Hij zei: Wij dachten dat iemand ons uit de gevangenis zou komen graven, of dat de gevangenis zou openbarsten of dat er een aardbeving zou komen. Wij wisten niet hoe, maar wij wisten dat Allāh onze smeekgebed zou verhoren. Dan komt er opeens op een dag iemand met de sleutel, opent de deur en zegt: Jullie zijn vrij om naar huis te gaan. De wereld is veranderd, de leider van het land is weg, en jullie zijn vrij om te gaan.

In deze maand, start de aanbidding van het smeekgebed. Wanneer je het smeekgebed verricht, los van alle voordelen die het met zich meebrengt, word jij al beloond voor het slechts vragen van Allāh.

Je weet hoe je beloning ontvangt voor het lezen van de Qur’ān, je wordt beloond voor het gedenken van Allāh. Zo wordt je ook beloond voor het verrichten van het smeekgebed. Ja, Allāh zal jouw smeekgebed verhoren, maar je krijgt er nog een bonus bij. Je ontvangt al beloning voor slechts het verrichten van ervan omdat het een aanbidding is. De boodschapper van Allāh ﷺ zei:

الدعاء هو العبادة

Het smeekgebed is aanbidding.¹⁰⁸

Dus vraag Allāh, smeeke en keer tot Degene wiens deur nooit gesloten is.

Wij vragen U om de vrijlating van alle onderdrukte broeders te bespoedigen. Verheven bent U, o Allāh, en alle lof is aan U. Wij zoeken Uw vergiffenis en keren tot U in berouw. En moge Allāh Zijn zegeningen en vrede sturen naar onze meester Muḥammad, zijn familie en metgezellen.

¹⁰⁸ Sunan Abī Dāwūd, 1465.

DE PIJLEN VAN DE NACHT MISSEN NOOIT

In de naam van Allāh, De Barmhartige, De Genadevolle. Alle lof is aan Allāh, en zegeningen en vrede zij met Zijn boodschapper, zijn familie en metgezellen, en groet hen met vele en vermeerderende vrede tot aan de dag des oordeels. Voorts:

Gisteren hadden wij het over het belang van het smeekgebed in de Ramadān en hoe het in het midden van de reeks āyāt over de Ramadān, daar een āyah is over het smeekgebed.

﴿وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ﴾

En wanneer Mijn dienaren jou over Mij vragen: Voorwaar, Ik ben nabij, Ik verhoor de smeekbeden van de smekende wanneer hij Mij aanroept.¹⁰⁹

Dit is om jouw aandacht te vestigen op het belang van het smeekgebed in de Ramadān. Hoe machtig en mooi is het waarachtige en oprechte smeekgebed. ‘Umar Ibn Al-Gattāb was gewoon om te zeggen: Ik maak mij geen zorgen dat mijn smeekgebed verhoord wordt, ik maak mij meer zorgen om het maken van een smeekgebed. Wie een smeekgebed verricht laat het aan Allāh over, en Allāh zal het verhoren.

Wist je dat de Qur’ān begint en eindigt met een smeekgebed. Het begint met Al-Fātiḥah, en Al-Fātiḥah bevat één van de meest geweldige, mooiste gemeenschappelijke smeekgebed.

﴿هُدًى لِّلصِّرَاطِ الْمُسْتَقِيمِ﴾

Leid ons naar het rechte pad.¹¹⁰

En aan het einde van de Qur’ān, in Sūrah An-Nās:

﴿مِّنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ﴾

Van het kwaad van de wegkruipende fluisteraar.¹¹¹

Dus de Qur’ān begint met een smeekgebed om ons te leiden, jij vraagt Allāh om ons te leiden. En het eindigt met het zoeken van toevlucht tegen de bandieten en schurken die tussen jou en Allāh komen. Het begint en eindigt met supplicatie. En in het midden van de āyāt over de Ramadān is de āyah:

¹⁰⁹ Sūrah Al-Baqarah, 186.

¹¹⁰ Sūrah Al-Fātiḥah, 5.

¹¹¹ Sūrah An-Nās, 4.

﴿وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ﴾

En wanneer Mijn dienaren jou over Mij vragen: Voorwaar, Ik ben nabij, Ik verhoor de smeekgebeden van de smekende wanneer hij Mij aanroept.¹¹²

Al-Awzā'ī رحمته الله zei: De mensen kwamen naar buiten om het gebed om regen te verrichten. En de man die de toespraak hield was Bilāl Ibn Sa'd. Hij stond op, prees en verheerlijkte Allāh en zei: O mensen die zich hier verzameld hebben, bekennen jullie dan niet jullie zonden? Zij riepen allemaal ja. Hij zei: O Allāh, U heeft gehoord wat zij zeiden.

﴿مَا عَلَى الْمُحْسِنِينَ مِنْ سَبِيلٍ﴾

Voor de weldoeners is er geen aanleiding [voor bestraffing].¹¹³

Wij bekennen onze fouten o Allāh, zal Uw vergeving dan voor andere zijn dan voor ons die hun fouten toegeven? Vergeef ons en heb genade met ons, vergeef ons en heb genade met ons, vergeef ons en heb genade met ons. Hij hief zijn handen, en bleef smeken bij Allāh, en hij liet zijn handen pas zakken nadat het begon te regenen. Degene die de hemel opent met overvloedige regen kan jou de echtgenoot brengen waarna jij wenst, als jij een smeekgebed verricht, omdat de āyah waar wij het over hebben zegt:

﴿إِذَا دَعَانِ﴾

Wanneer hij Mij aanroept.¹¹⁴

Hij kan jou de vrouw van jouw dromen brengen, als je een smeekgebed verricht. Hij kan jou de vrede brengen die jij mist in jouw leven, als je smeekgebed verricht. Mist de rust in jouw huwelijk, keer tot Allāh. Beheerst Allāh dan niet het hart van jouw echtgenoot meer dan dat hij er zelf controle over heeft? Hij beheerst het hart van jouw vrouw meer dan dat zij er controle over heeft.

﴿وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ﴾

En weet dat Allāh tussen een persoon en zijn hart staat.¹¹⁵

Degene die vraagt kan iedereen zijn. Zeg niet: Ik heb teveel zonden. Ja daar dien je aan te werken, maar vraag ook.

¹¹² Sūrah Al-Baqarah, 186.

¹¹³ Sūrah At-Tawbah, 91.

¹¹⁴ Sūrah Al-Baqarah, 186.

¹¹⁵ Sūrah Al-Anfāl, 24.

‘Atā As-Sulamī zei: Wij werden een keer onthouden van regen, en op bevel van de leider gingen wij het gebed voor regen verrichten. Wij passeerden een man die in een steegje stond. De man herkende ‘Atā en zei: ‘Atā is dit de dag van wederopstanding? Is dit de dag waarop ﴿naar buiten wordt gebracht wat zich in de graven bevindt﴾¹¹⁶

Hij zag een enorme menigte, zo iets had hij nog nooit eerder. ‘Atā zei: Nee, we zijn alleen gekomen om Allāh om regen te smeken. De man zei: Met aardse harten of met hemelse harten? ‘Atā zei: Met de wil van Allāh met hemelse harten. De man hief zijn handen tot Allāh alvorens iemand de moskee had bereikt en zei:

Mijn God, Mijn Meester, Mijn Beschermheer, vernietig niet Uw land vanwege de zonden van Uw dienaren. ... O Wie over alle zaken Almachtig is, o Wie over alle zaken Almachtig is. ‘Atā zei: Alvorens zij hun bestemming hadden bereikt begon het te stormen en te regenen. Een man, waarvan je aan de hand van de vragen die hij stelde zou kunnen zeggen dat hij niet helemaal geestelijk in orde was, maar niet voor Allāh. Wat er zich ook in jouw hart begeeft, zeg en gooi het eruit in dit seizoen.

Een man beschuldigde Sa'd Ibn Abī Waqqās ﷺ voor verduistering of fraude. Hij zei: Hij is een lafaard die niet meedoet aan de veldslagen. Hij stuurt mensen maar gaat zelf niet. En hij is een onrechtvaardige man. ‘Umar Ibn Al-Gattāb, ondanks dat Sa'd Ibn Abī Waqqās een prominente metgezel was, nam deze beschuldigingen serieus en onderzocht het. Sa'd zei: O Allāh, als deze dienaar van Uw een leugenaar is, die het zegt om gezien en gehoord te worden, geef hem dan een lang leven vol armoede en beproevingen. Een overleveraar van de ḥadīth, ‘Abdul-Mālik Ibn ‘Umayr zei: Toen ik hem later zag als een oude man, zag ik hem in de steegjes vrouwen proberen te verleiden om verboden dingen met hem te doen. Toen ik hem daarop aansprak zei hij: Ik ben een oude man die getroffen is door de smeekbede van Sa'd Ibn Abī Waqqās.

De inwoners van Bagdad gingen naar Al-Mu'tasim. Hij had jonge Turkse soldaten die hij betaalde om zijn leger aan te vullen, en zij overbevolkte Bagdad. Zij waren erg hard en tiranniek tegenover de inwoners van Bagdad. Waarop zij het op een dag zat werden en een vertegenwoordiger, een geleerde, stuurde om te spreken met Al-Mu'tasim. Toen hij bij Al-Mu'tasim aankwam zei hij: Houd jouw soldaten in bedwang, anders zullen wij jou bevechten. Al-Mu'tasim moest waarschijnlijk lachen, hij zei: Jullie willen mij bevechten terwijl ik 80.000 soldaten heb? De man zei: Ja, wij zullen jou bevechten, wij zullen jou bevechten met de pijlen van de nacht, smeekbedes richting Allāh. Wij hebben geen andere mogelijkheid, dat is alles wat wij hebben en wij zullen het gebruiken. Hoewel hij een onderdrukkende tiran was, zei hij: Daar kan ik niet tegen op. Waarop hij van Bagdad naar wat vandaag bekend staat als Sāmarrā'. Hij was één van de mensen die Aḥmad Ibn Ḥanbal onderdrukten, maar hoe sterk of groot zijn leger was, hij wist dat wanneer zij hem bedreigde met Allāh, dat er geen projectielen zijn die de pijlen van de nacht kunnen onderscheppen. Het is een krachtig wapen en het scherpste zwaard.

¹¹⁶ Sūrah Al-ʿĀdiyāt, 9.

Hoeveel van die pijlen hebben wolken van onderdrukking weggevaagd, tirannen vernietigd en onderdrukkers geweerd. Het is tijd om jouw pijlen te slijpen en hen in hun koker te doen. Het is tijd om het koord van O Allāh aan te spannen. De pijlen van de nacht missen nooit.

Toen Al-Ḥajjāj Sa'īd Ibn Al-Musayyib had vermoord, bereikte het nieuws Al-Ḥassan Al-Basrī. Al-Ḥasan Al-Basrī hief zijn handen en zei: O Allāh, Verdelger van de tirannen, verdelg Al-Ḥajjāj. Hij leefde daarna niet nog een dag.

اتَّقُوا دَعْوَةَ الْمَظْلُومِ وَإِنْ كَانَ كَافِرًا فَإِنَّهُ لَيْسَ دُونَهَا حِجَابٌ

Vrees het smeekgebed van de onderdrukte, al is hij ongelovig, omdat er tussen hem en Allāh geen Barrière is.¹¹⁷

In tijde van de 'Abbāsiyyah gilāfah [196H.], was er in Afrika een leider genaamd 'Abdullāh Ibn Aḡlāb. Hij was een onderdrukkende tiran en arrogant en slecht gemanierd. De grote geleerde van Afrika destijds was Ḥafs Ibn Ḥumayd. Hij ging naar de leider en zei tegen hem: Vrees Allāh in jouw jonge jaren, heb genade met jouw lichaam en uiterlijk zodat het nooit zal worden aangeraakt door het hellevuur. Omdat hij bekend stond om zijn kracht en een mooi uiterlijk. Stop met deze overdreven belastingheffingen die jij ons hebt opgelegd. En regeer over ons met de Qur'ān en Sunnah. De leider wende zich nog arroganter af dan voorheen, en als wraak verhoogde hij de belastingen. Ḥafs Ibn Ḥumayd keerde terug tot de mensen en zei: Ik heb geen hoop meer in de leider, maar ik wanhoop niet aan Allāh. Vannacht van Al-'Iṣā' tot aan Al-Fajr, gaat iedereen smeekgebeden verrichtten. Laat jullie tongen los in supplicatie van Al-'Iṣā' tot aan Al-Fajr. De mensen verzamelden zich in de moskeeën en huizen. De mensen waren de wassing aan het verrichten en maakte zich klaar van Al-'Iṣā' tot aan Al-Fajr, zeggend: O Allāh, stop deze onderdrukking, o Allāh, ontnem hem zijn dagen. Plotseling krijgt hij een tumor of een scheur onder zijn oor wat hem nog geen vijf dagen langer liet leven. Tijdens die vijf dagen, waren zij zelf een les. Zijn kleur veranderde, hij was eerst zwart en het veranderde naar rottend wit. Hij werd beschreven als erg knap en sterk, en Allāh ontnam dat van hem alvorens Hij zijn ziel ontnam.

Toen de legers van Ṭālūt en Jālūt op het punt stonden om tegen elkaar te strijden. Naar wie keerden zij zich toen?

﴿رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَثَبِّتْ أَقْدَامَنَا وَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ﴾

Onze Heer, schenk ons geduld, en plant stevig onze voeten en maak ons overwinnend over het ongelovige volk.¹¹⁸

¹¹⁷ Musnad Aḥmad, 12140.

¹¹⁸ Sūrah Al-Baqarah, 250.

Wat was het resultaat?

﴿فَهَزَمُوهُمْ بِإِذْنِ اللَّهِ﴾

Toen versloegen zij hen met de toestemming van Allāh.

Šalāḥ Ad-Dīn overleed in 589 H. En de Muslim wereld werd verdeeld na hem. Zijn zonen namen een deel en zijn broers namen een deel. Iedereen wou een leider zijn. Egypte ging naar zijn zoon, Al-‘Azīz Uṭmān. En deze man had vrienden van onder de Jahmiyyah, zij die de Namen en Eigenschappen van Allāh ontkennen, en ook een corrupte overtuiging hebben m.b.t. Al-Qadr. De Jahmiyyah speelde met het verstand van deze leider om een groep van rechtschapen geleerden van onder de Ḥanābilah te verbannen. Die zich op het rechte pad van de sunnah bevonden en de massa's keerden zich tegen hen. Terwijl zij wouden dat de massa's zich gingen keren tegen die Jahmiyyah. De geleerden kregen te horen dat zij zullen worden verbannen en dat zij moesten vertrekken. Zij keerde zich [tot Allāh] en verrichtte een smeekgebed. Zij hadden geen andere uitweg. Dit was op de 19de dag van Muḥarram in 595 H.

De zoon van Šalāḥ Ad-Dīn nam zijn weg en genoot van zijn jaag routine, en de onderdrukkers werden vrolijk. Dat is hoe zij meestal zijn. Zij eten en slapen in blijdschap, denkend dat alles geregeld is, terwijl de massa's of een enkele persoon een smeekgebed verricht vanwege hun slapeloze nachten. Terwijl hij op zijn paard zat te jagen en genoot van het leven, denkend dat alles voorbij was, achtervolgde een wolf zijn paard, en schrikte hem af. Het paard schudde hem eraf en hij viel op de wolf. De wolf verslond hem. Nadat het nieuws zich had verspreid, kregen die Ḥanābilah respect van de mensen uit Aṣ-Šām en Egypte.

﴿وَيَمْكُرُونَ وَيَمْكُرُ اللَّهُ وَاللَّهُ خَيْرُ الْمَاكِرِينَ﴾

En zij beraamde een plan, en Allāh maakte een plan. En Allāh is de beste der planners.¹¹⁹

¹¹⁹ Sūrah Al-Anfāl, 30.

EÉN VINGER DIE MEER WAARD IS DAN EEN DUIZEND SOLDATEN

In de naam van Allāh, De Barmhartige, De Genadevolle. Alle lof is aan Allāh, en zegeningen en vrede zij met Zijn boodschapper, zijn familie en metgezellen, en groet hen met vele en vermeerderende vrede tot aan de dag des oordeels. Voorts:

Al-Hāfiẓ ‘Abdul-Ġānī Al-Maqdisī was even imām van ḥadīṭ, hij was zowel bekend onder de leken als bij de geleerden. Hij kon het met iedereen vinden en iedereen mocht hem. Een man met een zacht hart en ogen die altijd traande uit vrees voor Allāh. Een man die de waarheid sprak. Personen zoals deze geleerde worden benijd omdat er regeringen zijn die miljoenen investeren om bepaalde figuren te promoten, zodat die figuren hun agenda kunnen promoten met de oneindige middelen die zij hebben. Nochtans is er een ware geleerde die wellicht niet eens de voorziening voor één dag bezit, maar toch de liefde en aandacht van de massa’s verkrijgt. Het zijn niet altijd de massa’s, maar zij zijn effectiever dan de massa’s van hun tegenstanders.

Op een dag, preciezer gezegd, op de 24ste van Ḍūl-Ḥijjah 594 H. Tijdens een les die hij gaf in Damascus, kwamen twee mannen naar hem toe om hem kwaad te doen. Hij was een les in geloofsleer aan het geven. Al-Gatīb Diyā’ Ad-Dīn en Al-Qādī Ibn Az-Zukkī gingen naar de leider en vertelde hem dat deze man een ketter is. Waarop de leider hen uitnodigen om een debat te houden, en onze geleerde hier won het debat. Daar werden die twee aṣ’aris nog woedender van waardoor zij nogmaals naar de leider gingen en hem bleven opjutten totdat hij het zat werd en tegen ‘Abdul-Ġānī Al-Maqdisī zei: verlaat mijn land. Hij vertrok en tijdens zijn vertrek verrichtte hij een smeekgebed tegen die twee aṣ’aris. Al-Qādī Ibn Az-Zukkī was een rechter hij ging van binnen een paar dagen van het zijn van een rechter tot het zijn van een gestoorde man die aanvallen kreeg in de straten en kort daarna overleed, evenals zijn compagnon.

Bij Allāh er zijn verhalen die men kan vertellen, maar laat mij een persoonlijk verhaal vertellen, waar ik vaak aan denk. Toen ik een tiener was, gaf mijn vader een preek in een plaatselijke moskee, een moskee die hij hielp met het oprichten ervan toen hij zelf nog een tiener was. In de jaren 80' was Gumaynī zo populair en hij was als een soort Messias die Muslim wereld zou gaan bevrijden, Palestina terug zou geven en alles zou doen. Het was ongevoel om een huis van de mensen van de ‘sunnah’ te betreden zonder dat zij een foto van hem hadden, moge Allāh hem vervloeken. Destijds had mijn vader een ṣayg uitgenodigd genaamd Iḥsān ilhā Ḍahīr uit Pakistan. Hij was een oplever in het ontmaskeren van de šī’ah en hij werd waarschijnlijk kort daarna gedood door hen, ongeveer één jaar na ons te hebben bezocht. Nadat Iḥsān ilhā Ḍahīr terugging naar Pakistan, werd hij aangevallen door de šī’ah omdat zij daar de meerderheid vormen.

Zij [in Amerika] spraken slecht over hem, en in de moskee, iemand die zich toeschreef aan de Sunnah, sprak kleinerende woorden over 'Ā'īṣah ﷺ. Waarop mijn vader de preekstoel op klom en uitleg gaf.

En voor een feit, ik weet dat dit de eerste keer was dat iemand in de VS op de preekstoel de geloofsleer van de ṣī'ah ontmaskerde. Moge Allāh mijn vader een lang leven vol daden schenken. Hij vond het nodig, omdat het destijds zeer normaal was dat iemand jou vertelde: Ik was een sunni en nu ben ik een ṣī'ite.

Na de preek van mijn vader, achtte de voorzitter van de gemeenschap m.b.t. over het praten over de ṣī'ah als een fitnah. Hij verbande mijn vader van een moskee, die hij zelf had opgebouwd, en waarvan hij één van degenen was die mijn vader in de moskee had gebracht. Hij ging door met het schaden van ons, en op een dag nadat hij een bepaald kwaad bij ons had gedaan, hoorde ik mijn vader zeggen: Moge Allāh hem verblinden. En trouwens, vanwege die preek, is het voor mijn vader tot de dag van vandaag niet toegestaan om te preken in die moskee. Terwijl hij de stichter was van die moskee. Dagen, maanden en jaren verstreken en wij raakten het contact met die man kwijt. Iedereen gaat zijn eigen weg, en wij vergaten hem. Vijftien jaar later, bij Allāh de Geweldige, ik was in een begraafplaats, de moeder van één mijn studenten te begraven. Ik stond bij het graf op een hoger stuk een preek te geven, en er was een menigte. En in de verte kwam er een blindeman aanlopen met een jongetje die hem begeleide. Toen ik hem zag terwijl ik aan het praten was, werd ik erdoor afgeleid, en ik werd er stil van. Na de begrafenis ging ik direct naar die man, en zei ik: Vrede zij met jou. En hij zei: En vrede zij met jou. Ik zei: Bent u die-en-die? Hij zei: Ja, wie ben jij? Ik zei: Ik ben ṣayy Musa's zoon. En hij zei: Oh. Hij was mogelijk vergeten wat hij had gedaan, en na een oppervlakkig gesprek gingen hij en ik weg.

Ik ging naar mijn vader en zei: Weet jij wie ik zag? En ik vertelde het aan mijn vader en hij zei: Alle lof is aan Allāh. Hij was zelfs blij dat ik die man had ontmoet. Ik zei tegen mijn vader: Ben je niet verbaasd dat hij blind is? Hij zei: Nee, waarom zou ik? Ik zei: Jij had een keer een smeekgebed tegen hem verricht. Nadat ik hem de details had herinnerd zei hij: Bij Allāh, je hebt gelijk. Hij herinnerde hoe hij ons schade en zus-en-zo had aangedaan. Natuurlijk had mijn vader na dat alles hem vergeven, en elke Muslim die nog veel ergere dingen had gedaan. Maar het punt is, de pijlen bereiken Allāh. Als ik hem niet had ontmoet bij de begraafplaats dan zou ik hebben gedacht, oké hij heeft zijn ding gedaan, en wij hadden een smeekgebed verricht en dat was het. Maar de pijlen van de supplicatie hangen in de lucht wachtend op het bevel van Allāh om te zeggen: Nu is het de juiste tijd. Het is niet aan jou om te zeggen wanneer het de tijd is, het is aan Allāh.

Denk jij dat wat er op de wereld gebeurt, van het oosten tot het westen, en van het noorden tot het zuiden, zomaar gebeurt? Bij Allāh, het vergt slechts de smeekbede van één iemand, één vinger richting Allāh op het juiste moment, met een oprecht hart zal naties doen vernietigen.

As-Ṣāfi' عليه السلام zei: Jij bespot en veracht de supplicatie, maar jij weet niet wat de supplicatie heeft bewerkstelligd. De pijlen van de nacht missen niet, maar zij hebben een bestemming en zij zullen het bereiken.

Voordat ik afsluit moet ik zeggen, ik kan niet afsluiten zonder dit te vermelden. In het tweede volume van Sifah As-Safwah, en in het zesde volume van Siyar A'lām An-Nubulā', Qutaybah Ibn Muslim Al-Bāhili عليه السلام sloot zich aan bij een leger richting Gurusān om tegen de Turken te strijden. Hij schrok, het leger tegenover hem is tienmaal groter dan zijn leger. Het is een vreselijk aangezicht.

Hij riep: Waar is Muḥammad Ibn Wāsī'? De soldaten gingen opzoek naar waar de generaal om vroeg, zij wouden deze man vinden. Zij vonden hem, hij leunde tegen een speer aan met zijn vinger opgeheven. Kijkend naar zijn vinger en de lucht. Qutaybah zei: Nu is het de tijd om door te gaan. Nu is het de tijd om door te gaan. Dat was alles wat hij moest weten. Toen hij eenmaal zijn toestand kende, was dat alles wat hij moest weten. Hij zei: De vinger van Muḥammad Ibn Wāsī' is mij meer geliefd dan duizend zwaarden in de handen van duizend sterke soldaten. Die kleine vinger is sterker dan duizend soldaten. Het mag dan wel een vinger zijn van bloed, aderen en botten, maar als het in supplicatie verbonden staat met Allāh, dan is het gevaarlijk. Na de overwinning, ging de generaal naar zijn soldaat en vroeg hem: Wat was jij aan het doen toen jij jouw vinger ophief? Hij zei: Ik was het pad aan het verbinden. Hij was zeker het pad aan het verbinden, maar niet een wereldse pad, maar het pad tussen hen en Allāh. Nu is het de tijd voor de smeekgebeden. Wat er ook in je hart zit, persoonlijk of voor de gemeenschap, zeg het nu. En op jou rust de plicht om niet jouw broeders die onderdrukt worden te vergeten in jouw smeekgebeden.

Vraag de kinderen van Ādam niets. Maar vraag Degene wiens deuren niet sluiten.

Ik sluit mijn deur, maar Allāh sluit niet Zijn deur.

Allāh wordt kwaad wanneer jij Hem niet vraagt. Terwijl de kinderen van Ādam, wanneer je hen vraagt, kwaad worden.

Zoals bij mij, wanneer jij iets aan mij vraagt dan word ik boos, maar bij Allāh ligt het anders.

﴿وَلِلَّهِ الْمَثَلُ الْأَعْلَى﴾

En aan Allāh behoort de meest verheven beschrijving toe.¹²⁰

¹²⁰ Sūrah An-Nahl, 60.

HERLEEF VERLATEN AANBIDDINGEN

In de naam van Allāh, De Barmhartige, De Genadevolle. Alle lof is aan Allāh, en zegeningen en vrede zij met Zijn boodschapper, zijn familie en metgezellen, en groet hen met vele en vermeerderende vrede tot aan de dag des oordeels. Voorts:

Een succesvolle zakenman met Allāh achtervolgt alles wat Allāh behaagt. En jouw aanbidding is op zichzelf een zakelijke transactie. Ik heb deze terminologie niet van mijzelf, het komt direct uit de Qur'ān:

﴿إِنَّ الَّذِينَ يَتْلُونَ كِتَابَ اللَّهِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَنفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً يَرْجُونَ تِجَارَةً لَّن تَبُورَ﴾

Waarlijk, degenen die het boek van Allāh voordragen en het gebed onderhouden en uitgeven van datgene waarmee Wij hen hebben voorzien, in het geheim en in het openbaar, hopen op een handelstransactie die noot zal vergaan.¹²¹

Het reciteren van de Qur'ān, het verrichten van het gebed en het uitgeven van liefdadigheid, zowel openlijk als heimelijk, zijn zaken van aanbidding. Wat is ermee? Zij hopen voor een zekere handelswinst met Allāh die nooit zal vergaan. Allāh noemde het een handelswinst [een zakelijke transactie], maar een transactie die nooit zal vergaan en het is een win-win deal. Wat vaak voorkomt is dat de meeste mensen op bepaalde aanbidding blijven hangen en niet buiten dat gaan, en na verloop van tijd worden sommige aanbiddingen vreemd, verlaten of verwaarloosd. Er is een lange lijst van zulke [aanbiddingen], maar vandaag zullen wij, als Allāh het wilt, het hebben over drie van zulke aanbiddingen.

Vraag om vergeving vóór het aanbreken van Al-Fajr

De eerste is om Allāh om vergiffenis te vragen voor [het aanbreken van] Al-Fajr [vóór de oproep van het gebed]. Dit is anders dan Qiyām en dit is anders dan tarawīḥ [vormen van het nachtgebed]. Een aanbidder achtervolgt alles wat Allāh behaagt in verschillende vormen, dat is aanbidding.

﴿الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا إِنَّنَا آمَنَّا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ﴾

Degenen die zeggen: Onze Heer, waarlijk wij geloven, dus vergeef ons onze zonden en red ons van de bestraffing van het vuur.¹²²

Aan het einde van de āyah zegt Allāh ﷻ:

¹²¹ Sūrah Fātir, 29.

¹²² Sūrah Āl 'Imrān, 16.

«الصَّابِرِينَ وَالصَّادِقِينَ وَالْقَانِتِينَ وَالْمُنْفِقِينَ وَالْمُسْتَغْفِرِينَ بِالْأَسْحَارِ»

De geduldige, de waarachtige, degenen die gehoorzamen, de uitgevers en degenen die om vergeving vragen vóór de ochtend.¹²³

saḥar is het einde van de nacht, vlak voor Al-Fajr. En dat is waarom het eten in de nacht suḥūr wordt genoemd, omdat het aan het eind van de nacht is. Nadat je Qiyām hebt verricht, nadat je de Qur’ān hebt geciteerd en Allāh hebt herdacht, ga jij met jouw familie vlak voor Al-Fajr een maaltijd nuttigen. Zonder jezelf dan af en vraag Allāh voor vergiffenis vlak voor Al-Fajr. Er zit zoveel beloning en eer in omdat je onder de āyah valt:

«الصَّابِرِينَ وَالصَّادِقِينَ وَالْقَانِتِينَ وَالْمُنْفِقِينَ وَالْمُسْتَغْفِرِينَ بِالْأَسْحَارِ»

De geduldige, de waarachtige, degenen die gehoorzamen, de uitgevers en degenen die om vergeving vragen vóór de ochtend.¹²⁴

Wij zeiden dat de Ramadān een imānische therapie is om nog meer aanbiddingen te verrichten en jezelf te verbeteren. Bouw dit geleidelijk op, begin langzaam. Wellicht vijf minuten voor Al-Fajr of misschien drie minuten voor Al-Fajr, ga zitten en vraag om vergeving. Wordt niet te enthousiast na het beluisteren van dit en ga niet urenlang door, want soms is dat een Satanische tactiek. Men raakt ergens door geïnspireerd en het lukt de duivel dan om hem al zijn energie in één nacht te doen steken en vervolgens verlaat hij het. Aanbidding is net zoals het kopen van een nieuwe auto. Zij vertellen jou dat je de motor rustig moet inrijden, je gaat niet gelijk 70km/u. rijden op de eerste dag. Jij moet de motor inrijden. De weinige voortdurende aanbidding die je verricht zijn beter dan de vele aanbiddingen die daarna ophouden.

Terwijl iedereen aan tafel zit en suḥūr en ontbijt eet, en met elkaar in gesprek gaan over mogelijk ijdele zaken of soms zelfs zondige zaken, zondig jezelf af en vraag om vergeving. Zeg: Ik zoek de vergiffenis van Allāh. Zeventig tot honderd keer zoals de Profeet ﷺ of vraag voor vergeving op een andere manier. Dat is het begin van een nieuwe aanbidding in jouw leven. Elk moment is geschikt voor het vragen om vergeving, maar dit moment is een aanbevolen moment in de Qur’ān. Verricht het en jij zal behoren tot degenen die door Allāh ﷻ zijn geprezen in de Qur’ān. Verricht het en jij zal, als Allāh het wilt, de vergiffenis van Allāh verkrijgen.

«فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ إِنَّهُ كَانَ غَفَّارًا»

Ik zei: Vraag jullie Heer om vergeving. Voorwaar, Hij is Meest Vergevensgezind.¹²⁵

¹²³ Sūrah Āl ‘Imrān, 16.

¹²⁴ Sūrah Āl ‘Imrān, 16.

¹²⁵ Sūrah Nūh, 10.

Allāh ﷻ zal degenen die vergiffenis zoeken vergeven. Heb je financiële problemen? Hebben jullie als echtpaar te kampen met vruchtbaarheidsproblemen, Het zoeken van vergeving is, door een duidelijke āyah, een medicijn voor dat alles. En de beste tijd ervoor is de tijd van suḥūr.

﴿وَيُؤَدِّكُمْ بِأَمْوَالٍ وَبَنِينَ﴾

En Hij zal jullie versterken met bezittingen en kinderen.¹²⁶

Wil jij macht? Wilt jij een functie of promotie? Probeer jij toegang te krijgen tot een universiteit, die jou blijft afwijzen? Bij Allāh, richt jezelf tot het verrichten van vragen van vergeving en jij zal zien.

﴿يَا قَوْمِ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا وَيَزِدْكُمْ قُوَّةً إِلَى قُوَّتِكُمْ﴾

En o mijn volk, vraag jullie Heer om vergeving en toon vervolgens berouw aan Hem. Hij zal dan vanuit de lucht regen in overvloed op jullie doen neerdalen, en Hij zal jullie kracht met kracht doen toenemen.¹²⁷

Kracht boven jouw kracht. Het kan gaan om een functie, een universiteit of een promotie op het werk. Wil jij genieten van het leven?

﴿يُمَتِّعُكُمْ مَتَاعًا حَسَنًا﴾

Opdat Hij jullie een goede genieting zal schenken.¹²⁸

Ibn Kaṭīr رحمه الله zei dit gaat om dit leven. Dan zegt de volgende zin:

﴿وَيُؤْتِ كُلَّ ذِي فَضْلٍ فَضْلَهُ﴾

En Hij schenkt Zijn gunst aan elke bezitter van goedheid.¹²⁹

Dat is het hiernamaals, dus je krijgt beide van het vragen om vergeving. Wil jij gered worden van het kwaad? Wil jij gered worden van de straf door zonden in dit leven en in het hiernamaals?

¹²⁶ Sūrah Nūḥ, 12.

¹²⁷ Sūrah Hūd, 52.

¹²⁸ Sūrah Hūd, 3.

¹²⁹ Sūrah Hūd, 3.

﴿وَمَا كَانَ اللَّهُ مُعَذِّبَهُمْ وَهُمْ يَسْتَغْفِرُونَ﴾

En Allāh zal hen niet bestraffen, terwijl zij om vergeving vragen.¹³⁰

De genade van Allāh ﷻ daalt op jou neer wanneer je om vergeving vraagt.

﴿لَوْلَا تَسْتَغْفِرُونَ اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ﴾

Vroegen jullie Allāh maar om Zijn vergiffenis, opdat jullie begenadigd zullen worden.¹³¹

Als jij de genade van Allāh hebt verkregen, wat heb jij dan nog meer nodig? Vertel mij, is het de moeite waard? Begin in deze gezegende dag en wees vastbesloten om er een gewoonte van te maken vlak voor Al-Fajr. Wordt iets eerder wakker en vraag om vergeving. Begin met jouw tong en zorg ervoor dat jouw hart zich in dezelfde staat bevindt als jouw tong. Wees consequent en bij Allāh je zal een verandering zien. Als je hieraan twijfelt, dan, twijfel je aan de Qur'ān.

Nu, een bijzaak, waarom is de tijd vóór de ochtend in de Qur'ān gespecificeerd met een specialere betekenis? Wij weten dat elk moment goed is om voor vergeving te vragen, dus waarom is het gespecificeerd? Omdat dat het begin van de dag is. Een frisse, schone lei, dat is wat jij nodig hebt, zodat Allāh ﷻ jouw dag kan zegenen en zodat jij niet zal worden beroofd van zegeningen. Zodat wanneer jij begint, dat je dan begint met een schone lei, met de vergiffenis van Allāh, zodat Allāh jouw dag zegent. Jij gaat naar jouw werk [een materialistische wereld en leven] en Allāh wilt dat jij de exacte reden weet van waarom jij bent geschapen, dus vraag voor vergeving voordat jouw dag begint. Het laatste derde deel van de nacht is in zijn geheel een gezegende periode. Ik heb genoeg gesproken over qiyām en over het laatste derde deel van de nacht, maar dit is een speciaal moment uit het laatste derde deel van de nacht om vergiffenis aan Allāh te vragen.

Het overpeinzen

De tweede soort aanbidding die enigszins vreemd is geworden, is de aanbidding van het overpeinzen. Om na te denken en te overpeinzen. Om na te denken over de Namen en Eigenschappen van Allāh, over de macht van Allāh. Over de universele āyāt van Allāh, de hemel, de aarde, de bergen, de dag en de nacht, de wind en de tekstuele tekenen in de Qur'ān. Overpeins de āyāt in de Qur'ān, overpeins de schepping van Allāh en Zijn macht om te scheppen. Overpeinzen? Ja overpeinzen. Ben jij plotseling een šūfī geworden? Nee, dit is een aanbidding die in de Qur'ān is genoemd:

¹³⁰ Sūrah Al-Anfāl, 33.

¹³¹ Sūrah An-Naml, 46.

﴿إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لَآيَاتٍ لِأُولِي الْأَلْبَابِ﴾

Voorwaar, in de schepping van de hemelen en de aarde en de afwisseling van de nacht en de dag bevinden zich zeker tekenen voor de bezitters van verstand.¹³²

Wat staat er op het eind?

﴿الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَامًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾

Degenen die Allāh staand, zittend en liggend op hun zij gedenken, en overpeinzen de schepping van de hemelen en de aarde.¹³³

Wat betekent Tafakkur? Het betekent: overpeinzen. Zij gedenken Allāh in hun gebeden. Zij denken na over de schepping van de hemelen en de aarde en zij overpeinzen het. Zij denken erover na en wanneer zij het overpeinsd hebben, waar leidt dat overpeinzen hen naar toe? Kijk naar het volgende deel van de āyah:

﴿رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَاطِلًا﴾

Onze Heer, U heeft dit niet zonder reden geschapen.¹³⁴

Wanneer zij het hebben overpeinsd, komen zij tot de juiste conclusie in hun Tawhīd. Het bewerkstelligd Tawhīd in jou. Er zijn vele andere āyāt die aan moedigen tot het overpeinzen. Er zijn honderden āyāt in de Qur'ān die hiertoe tot aansporen.

﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ﴾

Daarin bevinden zich zeker tekenen voor een volk dat nadenkt.¹³⁵

﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ﴾

Daarin bevinden zich zeker tekenen voor een volk dat begrijpt.¹³⁶

Dit is de aanbidding die met jouw andere aanbiddingen zou moeten stromen zoals een ziel stroomt in een lichaam. Het moet door de openbaring worden ingeperkt. Je kunt het niet als bron nemen, het is een zaak die door de openbaring moet worden ingeperkt. De aanbidding van het overpeinzen ontgrendelt het hart en verheldert het hart met dat waarmee het hart door de teer van zonden werd afgeschermd. Het

¹³² Sūrah Āl 'Imrān, 190.

¹³³ Sūrah Āl 'Imrān, 191.

¹³⁴ Sūrah Āl 'Imrān, 191.

¹³⁵ Sūrah Ar-Ra'd, 3.

¹³⁶ Sūrah Ar-Ra'd, 4.

verwijdert die teer. Deze aanbidding opent de harten voor de betekenis van de Qur'ān en brengt dosering na dosering van īmān. Deze aanbidding verwezenlijkt zekerheid in Allāh ﷻ het verwezenlijkt angst voor Allāh, liefde voor Allāh, hoop in Allāh, vertrouwen op Allāh en voortdurende berouw [Inābah] aan Allāh. Deze aanbidding verzacht jouw hart, het verzacht die harde harten. Wanneer jij voortdurend de macht van Allāh overpeinsd, zal het jou nederig maken. Wanneer jij de vergiffenis en gulheid van Allāh overpeinsd, spoort het jou aan om beter te zijn. Het overpeinzen van de āyāt en tekenen van Allāh zijn als zeep die jouw gedachten en ziel reinigt. Overpeins elke zaak die jij ziet, maak er een gewoonte van.

Abū Sulaymān ad-Darānī zei ﷺ: Ik heb nooit mijn huis verlaten en mijn blik ergens op geworpen, behalve dat ik de zegeningen van Allāh erin zag of Zijn macht erover. Laat mij dat herhalen, want dit vat de hele zaak samen. Abu Sulaymān ﷺ zei: Ik heb nooit mijn huis verlaten en mijn blik ergens op geworpen, behalve dat ik de zegeningen van Allāh erin zag, of Zijn macht erover. Alles wat hij ziet, daar ziet hij de zegeningen van Allāh in of Zijn macht erover. Elke keer als jij naar de hemel kijkt, vraag jouzelf dan af, wie heeft de hemel verheven zonder pilaren? Kijk naar de hemel en kijk dan naar de muren van jouw huis. Om de paar maanden moet jij de klusjesman bellen om het te herstellen, maar toch een creatie zo magnifiek als de hemel wordt jaar na jaar ondersteund en onderhouden door Allāh. Wanneer jij hierover nadenkt, en erover nadenkt nadat jij uit het huis of de moskee wandelt, kijk en overpeins, en zeg: Degene die dat bij de hemel heeft gedaan is in staat om mijn smeekgebed te beantwoorden die ik net bij de moskee heb verricht. Het vult jouw hart met zekerheid, dat is wat het doet. Begrijp jij nu wat overpeinzen inhoudt?

Ga zitten en visualiseer de details van het hiernamaals. ‘Abdullāh Ibn Al-Mubārak ﷺ bezocht eens Sahl Ibn ‘Alī ﷺ en hij zag hem in gedachten verzonken. Als je vandaag iemand in gedachten verzonken ziet, dan vertel je hem om eruit te komen. ‘Abdullāh Ibn Al-Mubārak vroeg: Waar hadden jouw gedachten jou gebracht? Sahl Ibn ‘Alī zei: Ik was bij de sirāt. Sahl zat te dagdromen over hoe hij die brug over de hel zou oversteken, dat is waar hij aan dacht. In Musnad Aḥmad en At-Tirmidī:

حَدَّثَنَا النَّضْرُ بْنُ أَنَسٍ بْنِ مَالِكٍ عَنْ أَبِيهِ قَالَ سَأَلْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ يَشْفَعَ لِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَقَالَ أَنَا فَاعِلٌ. قَالَ قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ فَأَيْنَ أَطْلُبُكَ قَالَ أَطْلُبُنِي أَوَّلَ مَا تَطْلُبُنِي عَلَى الصِّرَاطِ. قَالَ قُلْتُ فَإِنْ لَمْ أَلْقَكَ عَلَى الصِّرَاطِ قَالَ فَاطْلُبُنِي عِنْدَ الْمِيزَانِ. قُلْتُ فَإِنْ لَمْ أَلْقَكَ عِنْدَ الْمِيزَانِ قَالَ فَاطْلُبُنِي عِنْدَ الْخَوْضِ فَإِنِّي لَا أَخْطِئُ هَذِهِ الثَّلَاثَ الْمَوَاطِنَ.

An-Nadr Ibn Anas Ibn Mālik ﷺ verhaald van zijn vader dat hij aan de Profeet ﷺ vroeg: Waar kan ik u op de des oordeels ontmoeten zodat ik uw voorspraak kan verkrijgen? De profeet ﷺ zei: Jij mij zult vinden bij de sirāt. Hij zei: Wat als ik u daar niet vind? Hij zei: Dan bij de weegschaal. Hij zei: Wat als ik u daar niet vind? Hij zei: Dan bij de bassin van Al-Kawṭar.¹³⁷

¹³⁷ Jāmi' At-Tirmidī, 2433.

Denkt jij dat iemand zo'n vraag zou stellen zonder deze kwestie te hebben overpeinsd en lang te hebben na gedacht over de details van de hiernamaals en de dag des oordeels? Overpeins de zegeningen die Allāh ﷻ jou heeft gegeven. Overpeins het paradijs, zijn landhuizen en de omgeving waar jouw paleis zal staan. En hoe groot jouw voor- en achtertuin zal zijn, hoe groot jouw tent zal zijn en hoe blij jouw familie zal zijn wanneer jullie herenigd zullen worden in een zorgeloos leven. Het overpeinzen laat jou ontsnappen aan de beproevingen en moeilijkheden van de gevangenis van deze wereld. Het zal jou vrede en tevredenheid geven en het in jouw hart doen verankeren. Overpeins het worden opgeroepen door Allāh voor een ontmoeting met Allāh ﷻ. Het zal jouw liefde voor Hem vernieuwen, het zal jou een zware dosis Godsvrees geven en een sterke weerstand bieden tegen de duivel omdat jij die ontmoeting wilt. Overpeins de hel. De ellende van de bewoners van de hel en hun marteling. Het zal jouw hart doen smelten, jou spijt doen laten krijgen van jouw verleden, het tonen van berouw doen herleven en jou een betere toekomst laten plannen op basis van geloof en Godsvrees. Deze aanbidding verwezenlijkt zekerheid in Allāh. Toen een bedoeïen, ver weg van beschaving en onderwijs, ging zitten en overpeinzen, leidde het hem naar iets beters dan de meeste van de hoogopgeleide mensen van onze tijd zouden weten. Kamelen poep geeft aan dat er kamelen waren, voetafdrukken geven aan dat er een reis was, een hemel met zijn sterrenbeelden en de zee met zijn golven, dat alles laat zien dat er de Alwetende, de Almachtige is. Door over die zaken na te denken realiseerde hij het bestaan van Allāh ﷻ.

Het volledig toewijden aan Allāh

De derde en laatste verwaarloosde kwestie is: Het afzonderen van alle wereldse zaken en zich naar Allāh te wenden. Elk van deze aanbiddingen is in de Qur'ān te vinden.

﴿وَتَبَتَّلْ إِلَيْهِ تَبْتِيلًا﴾

En wijd je volledig aan Hem toe.¹³⁸

Wijd jezelf volledig toe aan Allāh. Een van de bijnamen van Maryam ؑ was Al-Batūl. Zij werd Al-Batūl genoemd van dit woord: Tabattal [het toewijden aan Allāh in aanbidding] omdat zij zichzelf afzonderde of onthield van het huwelijk zodat zij zich kon wijden aan de aanbidding. En dat is de terminologie van Tabattal. Dit betekent niet dat jij naar een grot of kerk gaat en daar gaat zitten afgezonderd van de wereldse zaken.

Er zijn drie soorten van tabattal. Het eerste type is zoals de katholieken en monniken doen, zij zonderen zich af in een plaats van aanbidding zonder huwelijk en andere essentiële wereldse zaken. Dat is niet Islām. Allāh schiep de mens en weet wat de mens nodig heeft. En een onderdeel van de Islām is om te trouwen. Het plaatsen van hen op dergelijke plaatsen creëert en genereert pedofielen, niet toegewijde aanbidders. Zij

¹³⁸ Sūrah Al-Muzammil, 8.

beseffen dat nu, wat de Islām ons al veertien eeuwen geleden leerde. Zij overwogen om het te veranderen, maar de Islām had het ons al verteld, omdat onze leiding komt van Allāh, de Schepper, die weet wat wij nodig hebben.

Het tweede type van tabattal is om een bepaald deel van jouw dag of nacht of het laatste derde deel van de nacht te nemen, en in afzondering met Allāh te zijn. Laat deze wereld achter jou en breng wat tijd door met Allāh. Vijf of twintig minuten, hoelang het ook moge zijn. Aanbidding, het gebed, het gedenken van Allāh, supplicaties en het reciteren van de Qur'ān jezelf toewijden aan Allāh met een volledige toewijding. En natuurlijk is de beste tijd voor aanbidding het laatste derde deel van de nacht.

Het derde type van Tabattal is om jouw gedachten volledig te richten op het hiernamaals. En er zijn slechts weinigen onder de gemeenschap die door Allāh hiermee gezegend zijn. Fysiek gezien zijn zij bij jou. Het zijn mensen die fysiek aanwezig zijn, maar hun gedachten zijn afwezig in hemelse zaken. Mensen wanneer zij spreken, dat jij denkt dat zij met jou spreken, en aandachtig luisteren naar jouw woorden, maar hun gedachten zeggen: Is het toegestaan of verboden wat ik zeg? Behaagt het Allāh of niet? Jij zou hun verdrietig kunnen zien vanwege iets wat hen is overkomen, maar vanbinnen zijn zij gehecht aan Allāh met tevredenheid en acceptatie van de lotsbestemming van Allāh. Kortom, het is iemand die fysiek aanwezig is, maar spiritueel is zijn gedachten toegewijd aan het behagen van Allāh. Hij is zowel aanwezig als afwezig. Dat behoort tot de niveaus van Iḥsān, moge Allāh ons en jou dit niveau doen bereiken.

BEVRIEND DE QUR'ĀN

In de naam van Allāh, De Barmhartige, De Genadevolle. Alle lof is aan Allāh, en zegeningen en vrede zij met Zijn boodschapper, zijn familie en metgezellen, en groet hen met vele en vermeerderende vrede tot aan de dag des oordeels. Voorts:

Er is een diepe, sterke relatie tussen de Qur'ān en de Ramadān.

﴿شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنْزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِّنَ الْهُدَىٰ وَالْفُرْقَانِ﴾

De maand Ramadān is het, waarin de Qur'ān werd neergezonden als leiding voor de mensen en als verduidelijking van de waarheid en het criterium.¹³⁹

Dat heeft betrekking op de maand, maar aangaande de nacht:

﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ مُبَارَكَةٍ﴾

Voorwaar, Wij hebben het neergezonden in een gezegende nacht.¹⁴⁰

﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ﴾

Voorwaar, Wij hebben het neergezonden in de nacht van Al-Qadr.¹⁴¹

Is er hier sprake van een tegenstrijdigheid? Er zijn twee āyāt die verklaren dat het werd geopenbaard in de Nacht van Al-Qadr en een andere die verklaard dat het werd geopenbaard in de maand van Ramadān. De oriëntalisten beweren dat er een tegenstrijdigheid in deze kwestie bestaat. Als jij naar de Sunan An-Nasā'ī en Al-Hākim kijkt, dan zie je dat Ibn Abbās en Ibn Jarīr, met een andere bewoording, hebben gezegd: De gehele Qur'ān werd geopenbaard in de nacht van Al-Qadr. Daarna werd het van de zevende hemel naar de dichtstbijzijnde hemel gebracht, en in de loop van drieëntwintig jaar werd het geopenbaard aan de profeet Muḥammad ﷺ.

De relatie tussen de Ramadān en de Qur'ān is dieper dan men denkt. Je kent het bekende verhaal van dat Jibrīl ﷺ naar de Profeet ﷺ ging. Hij greep hem en hij zei: Lees! Lees! En hij maakte de profeet ﷺ bang. Ibn Ishāq, Abu Sulaymān ad-Dimaṣqī, Ibn al-Jawzī en anderen zeiden: Dat dit in Ramadān gebeurde. Het is zelfs nog dieper dan dat wanneer jij weet dat de Profeet ﷺ elke Ramadān gewoon was om samen met Jibrīl de Qur'ān door te nemen, en dat tweemaal deed in het laatste jaar van zijn leven. Jibrīl ﷺ zou het reciteren en de profeet ﷺ zou luisteren, en het tegenovergestelde. Sommige geleerden zeiden dat dit het moment was waar hij hem vertelde wat de

¹³⁹ Sūrah Al-Baqarah, 185.

¹⁴⁰ Sūrah Ad-Dugān, 3.

¹⁴¹ Sūrah Al-Qadr, 1.

opheffende en de opgeheven āyāt waren. En het is mogelijk dat dit het moment was waar hij de exegese leerde. Allāh zond de beste openbaring op de beste boodschapper in de beste maand in de beste nacht, de nacht van Al-Qadr. Dat alles laat zien hoe sterk de band tussen de Qur'ān en de maand Ramadān is.

﴿شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنْزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ﴾

De maand Ramadān is het, waarin de Qur'ān werd neergezonden.¹⁴²

Een āyah en uitspraak als deze laat alleen maar zien hoe de Qur'ān in de Ramadān een deugd en een uitmuntendheid heeft, zoals geen elk andere uitmuntendheid. Dat is hoe onze vrome voorgangers het hadden begrepen en daarom lieten zij in de Ramadān alles voor de Qur'ān vallen. De meesten van hen hadden zelfs hun ḥadīṭ lessen laten vallen om zich te concentreren op het lezen van de Qur'ān. Voordat wij een glimp van die legendarische mannen in de Ramadān onthullen, laten wij eerst eens goed kijken hoe onze vrome voorgangers op een normale dag waren, En daarna zullen wij een korte blik werpen op hoe zij in de Ramadān waren.

Een keer wees Abū Bakr Ibn 'Ayyāṣ ؓ naar een kamer in zijn huis en zei tegen zijn familie: Voor zestig jaar lang las ik elke dag de Qur'ān uit in die kamer. Elke dag, voor zestig jaar lang, zou hij de Qur'ān in die kamer uitlezen. Toen hij op zijn sterfbed lag, begon zijn zus te huilen, waarop hij zei: Waarom huil je? Zie jij die hoek van het huis? Hij zei: Ik heb de Qur'ān in die hoek achttienduizend keer uitgelezen. Toen Imām Aḍ-Ḍahabī over hem sprak, zei hij: Hij las de Qur'ān elke dag uit, voor veertig jaar lang [ongeveer veertienduizend keer]. Er zijn verschillende overleveringen, afhankelijk van de verschillende omstandigheden, en zittingen waarin hij zich bevond of in sprak. Imām Aḍ-Ḍahabī gaat verder door te zeggen dat het de sunnah van de profeet ﷺ is om de Qur'ān in niet minder dan drie nachten uit te lezen. En dat het beter is om de sunnah van de profeet ﷺ te volgen. Het is echter niet de tijd om de Fiqh kwestie te bespreken van de toelaatbaarheid van het uitlezen van de Qur'ān in minder dan drie tot zeven dagen. Maar er zijn aḥadīṭ die het afraden om de Qur'ān te lezen in minder dan drie dagen, en in andere minder dan zeven dagen. De reden hiervoor is dat men het dan niet kan begrijpen, maar net zoals er sommigen van de voorgangers waren die de Qur'ān niet in minder dan drie tot zeven dagen wilde uitlezen, waren er sommigen die dat wel deden. Het is een omstreden kwestie, en het is mogelijk, voor degenen die beweren dat het onmogelijk is.

Echter, sommigen van de voorgangers, en het verbaasde mij toen ik dat las, hadden verschillende lees-stijlen van de Qur'ān. Zij hadden er bijvoorbeeld één voor het snel-lezen, zodat zij beloond worden, tien ḥasanāt per letter. Dat duurde iets minder dan drie dagen. Zij zouden het in minder dan drie dagen uitlezen, zoals jij hoort over degenen die het elke dag uitlezen. Tegelijkertijd zouden zij een voortdurende lees-stijl hebben, wat een trage recitatie was om het te overpeinzen en te analyseren. En dat

¹⁴² Sūrah Al-Baqarah, 185.

duurde soms weken, maanden en mogelijk zelfs jaren. Sommigen van hen zouden nog een derde lees-stijl hebben om de Qur'ān te reciteren en het aan hun studenten te onderwijzen, wat nog trager was dan de vorige twee. Wij willen niet in het fiqh geschil stappen, omdat wij helaas het punt hebben bereikt waar er mensen onder de gemeenschap zijn die in hun hele leven de Qur'ān niet eens één keer hebben uitgelezen. De “voortreffelijke voorlopers van de gemeenschap” zijn vandaag de dag degenen die een band hebben ontwikkeld, die de Qur'ān van Ramadān tot Ramadān afstoffen. ‘Abdur-Raḥmān Ibn Mahdī was gewoon om de Qur'ān elke twee dagen uit te lezen, wat inhield dat hij elke dag de helft van de Qur'ān zou lezen. Wij praten hier niet over tijdens de Ramadān, dit was op een normale dag. Hoe kan men het reciteren van de Qur'ān verlaten. Waarin Allāh ﷻ zei dat de profeet ﷺ zei:

﴿وَقَالَ الرَّسُولُ يَا رَبِّ إِنَّ قَوْمِي اتَّخَذُوا هَذَا الْقُرْآنَ مَهْجُورًا﴾

En de boodschapper zei: O mijn Heer, waarlijk mijn volk heeft deze Qur'ān verlaten.¹⁴³

De profeet ﷺ klaagt en getuigt tegen jou die het Boek van Allāh heeft verlaten. Zoals Ibn al-Qayyim ﷺ zei: Dit is één van de manieren waarop zij de Qur'ān hebben verlaten. Het verwaarlozen van het reciteren ervan is één van de manieren van het verlaten van de Qur'ān. Het is verschrikkelijk en hartverscheurend om zelfs maar te denken dat jij voor Allāh zal komen te staan als beklaagde met als geen ander dan de profeet ﷺ als een aanklager tegen jou, wijzend naar jou en zeggend:

﴿وَقَالَ الرَّسُولُ يَا رَبِّ إِنَّ قَوْمِي اتَّخَذُوا هَذَا الْقُرْآنَ مَهْجُورًا﴾

En de boodschapper zei: O mijn Heer, waarlijk mijn volk heeft deze Qur'ān verlaten.¹⁴⁴

Degenen die het Arabisch niet machtig zijn, en ik sta dat niet toe omdat voor de taal van de Qur'ān essentieel is voor de identiteit van een Muslim. Jij kunt daar wat over lezen in de inleiding van de Noble Qur'ān van Muḥsin Gān en Al-Hilālī en voor hen Ibn Taymiyyah ﷺ, hoe zij stelden dat de Arabische taal een identiteit is. Wij zijn tegen nationalisme, maar de Arabische taal is essentieel. Maar ook al kan jij nu nog geen Arabisch, in de tijd dat jij het probeert te leren, dien jij niet de Qur'ān in het Engels te verwaarlozen. Jij krijgt niet dezelfde beloning van tien ḥasanāt per letter, maar als Allāh het wilt zal je een soortgelijke beloning krijgen.

Wie kan genoeg krijgen van het woord van Allāh? de toespraak van Allāh? Wie kan genoeg krijgen van het medicijn dat een genezing is voor het hart, de ziel en het lichaam? De Qur'ān is een remedie tegen twijfels en verlangens. De Qur'ān is een genezing voor zorgen, angst en depressie.

¹⁴³ Sūrah Al-Furqān, 30.

¹⁴⁴ Sūrah Al-Furqān, 30.

Sommige mensen wanneer ik hen vertel om de Qur'ān te reciteren om de problemen te verhelpen, bellen zij mij de volgende dag op en zeggen zij: Ik ben nog steeds depressief, ik heb nog steeds twijfels. Ik vertel hen dan: Wanneer een arts medicatie voorschrijft, en wij hebben het over iets soortgelijks zoals die antidepressie medicatie, één van de dingen die hij zal zeggen is dat jij het gedurende drie of vier weken moet innemen om het geneesmiddel te laten inwerken en het effect te voelen. En daarna dien jij nooit meer te stoppen met het innemen ervan. De Qur'ān heeft een hechte vriendschap nodig om effect te hebben. Het heeft een consequente volhardende toewijding en recitatie nodig om het effect ervan te zien.

Eén van de supplicaties tegen zorgen, depressie en angst die de profeet ﷺ ons heeft geleerd is:

ما أصاب أحدا قط هم ولا حزن فقال اللهم إني عبدك وابن عبدك وابن أمتك ناصيتي بيدك ماض في حكمك عدل في قضاؤك أسألك بكل اسم هو لك سميت به نفسك أو علمته أحدا من خلقك أو أنزلته في كتابك أو استأثرت به في علم الغيب عندك أن تجعل القرآن ربيع قلبي ونور صدري وجلاء حزني وذهاب همي وحزنه وأبدله مكانه فرجا

Niemand van jullie wordt getroffen door angst of verdriet en zegt: O Allāh ik ben Uw dienaar, zoon van Uw dienaar, zoon van Uw dienaress, mijn voorhoofd is in Uw handen. Uw bevel is voortdurend, en Uw besluit is rechtvaardig. Ik vraag U bij elke Naam die U toebehoort, waar U zich Zelf mee heeft benoemd, of die U heeft neergezonden in Uw boek, of die U één van Uw schepselen heeft onderwezen, of die U heeft behouden in de kennis van het ongeziene bij U: Dat U de Qur'ān de lente van mijn hart en het licht van mijn borst maakt, en het tot uitgangspunt van mijn verdriet en angst maakt. Niemand verricht deze supplicatie behalve dat hij van zijn zorgen, verdriet en depressie zal worden verlost en Allāh zal het vervangen met geluk en gemak.¹⁴⁵

Şayg jouw recept werkt niet, je krijgt dat altijd te horen. Ik zeg: Oké broeder, wanneer is de laatste keer dat je Qur'ān hebt gelezen? Şayg jij vertelde mij om deze supplicatie te lezen en niet de Qur'ān? Vertel mij gewoon wanneer is de laatste keer dat je de Qur'ān hebt gelezen? Nou de laatste Ramadān, een paar jaar geleden, vele dagen geleden of ik kan me niet herinneren. Weet jij dat een essentiële zin van die supplicatie is:

أن تجعل القرآن ربيع قلبي ونور صدري وجلاء حزني وذهاب همي

Dat U de Qur'ān de lente van mijn hart en het licht van mijn borst maakt, en het tot uitgangspunt van mijn verdriet en angst maakt.

¹⁴⁵ Musnad Aḥmad 3704.

In die supplicatie vraagt jij aan Allāh om jouw zorgen, jouw problemen en jouw verdriet weg te nemen door de Qur'ān de lente van jouw hart en het licht van jouw borst te maken. Ik vraag jullie bij Allāh, hoe kan deze supplicatie werken als de Qur'ān op de kast stof zit te vangen, terwijl een deel van jouw smeekgebed is om die angst te vervangen met de blijdschap van de Qur'ān. Natuurlijk zal het dan niet werken. Dat kon ik jou ook wel vertellen. Het smeekgebed vereist de recitatie van de Qur'ān om te werken. Het is een combinatie van medicatie.

Ik ken een man in de gevangenis, bij Allāh de Almachtige, zij hadden hem voor een lange tijd in de isoleercel gestopt. De psychiater komt bij die afdeling langs om hem te controleren. Eén of twee keer per week loopt hij langs en doet zijn ronde, en zij moeten het doen, omdat dat een afdeling is waar de mensen vaak doordraaien en gek worden. Wanneer zij de cel van deze man zouden passeren, zou de psychiater aan hem vragen: Heb jij iets nodig? De man weigert dan te antwoorden en soms zou hij nee zeggen. Wanneer de psychiater langskomt, lopen de gevangenen naar dat kleine raampje, omdat het prettig is om jouw ogen te werpen op een persoon die loopt. Het is een prachtig gezicht als je dat voor jaren niet hebt gezien. Het is al prettig om alleen maar gedag te zeggen tegen een ander en iets anders dan jouw vier muren te zien. Het verbaasde de psychiater dat deze man 24/7 in zijn cel zat, op een goede dag 23/7 en tevreden en gelukkig was, hij keek niet eens naar het raam. De psychiater was verbaasd, hij vroeg: Waarom ben jij zo tevreden en gerust? Je vraagt nooit om iets. Hij vertelde de psychiater: Ik heb mijn beste vriend, en de Qur'ān lag naast hem. Hij liet hem de Qur'ān zien.

Voor iemand die begrijpt wat de Qur'ān is, wat heb je nog meer nodig? Heb jij iemand nodig om mee te praten? Wil jij liever praten met de schepping in plaats van met de Schepper? Als je wilt dat het wonderbaarlijke effect van de Qur'ān plaatsvindt, bevriend dan de Qur'ān, zodat het een middel zal zijn om alle kwalen te genezen, spiritueel en anderszins, en [een middel] om de rangen te verhogen, wat het allerbelangrijkste is. Bevriend de Qur'ān als je het wilt begrijpen. Vrienden delen nooit geheimen met elkaar, pas nadat zij goed met elkaar vertrouwd zijn geraakt, dan beginnen zij cadeaus uit te wisselen en daarna wisselen zij geheimen uit, en daarna beginnen zij elkaar op te beuren en te troosten. Begin de Qur'ān te bevriende zodat jij de wonderbaarlijke effecten en voordelen ervan kunt zien. Bij Allāh de Almachtige, er is geen vriend die je beter kunt bevriende dan de vriendschap van de Qur'ān. Als je eenzaam bent, ga naar de Qur'ān. Als je verdrietig bent, open de Qur'ān. Als je depressief bent, luister en lees de Qur'ān. Het is een geneesmiddel voor dat en meer. Als jij gelukkig bent, lees dan de Qur'ān als een manier van het bedanken van Allāh.

﴿لَيْنِ شَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ﴾

Als jullie dankbaar zijn, dan zal Ik zeker voor jullie vermeerderen.¹⁴⁶

¹⁴⁶ Sūrah Ibrāhīm, 7.

Wat wilt jij nog meer van een vriendschap die jou naar het Paradijs en Firdaws zal brengen? Reciteer en stijg, reciteer en stijg op, de lift van de Qur'ān die jou zal brengen naar jouw uiteindelijke en ultieme bestemming.

Ibn Al-Qayyim رحمته الله zei hier harde woorden over, hij zei: Eenieder die de Qur'ān niet geneest, moge Allāh hem niet genezen. En voor wie de Qur'ān niet genoeg is, moge niks voor hem genoeg zijn.

Nu is het Ramadān. Het is nog steeds niet te laat, ook al zijn er al enkele dagen verstreken. Rol jouw mouwen op, leg een eed af en begin een nieuwe vriendschap met dit vriendelijke en verlaten boek, de Qur'ān. Bij Allāh de Almachtige er is geen contact die jij beter aan jouw iPhone kunt toevoegen dan het downloaden van de tekst en audio van het woord van Allāh. Wanneer jij iemand nodig hebt om mee te praten en je kijkt naar jouw contacten, ga dan naar de Qur'ān en luister erna en reciteer het.

Az-Zuhrī رحمته الله zei: De maand Ramadān is de maand van recitatie, en het is de maand van het voeden van de armen, die twee zaken en er is geen derde aan hen.

Dit is de maand waarin As-Ṣāfi'ī رحمته الله de Qur'ān 60 keer uitlas. Wanneer de Ramadān aanbrak, werd er gezegd dat imām Aḥmad رحمته الله in de Moskee ging zitten en voortdurend de Qur'ān las. Zij zeiden: Het enige wat wij hem zien doen is buiten de wassing verrichten, terugkeren om Qur'ān te lezen en zijn gebed te verrichten. De studenten van Abū Al-Qāsim Ibn 'Asākir رحمته الله zeiden: In elke dag van zijn laatste tien dagen zou hij de Qur'ān uitlezen en dat is naast wat hij in het gebed voordraagt. Imām Mālik رحمته الله liet al zijn klassen en de ḥadīṭ klas om Qur'ān te reciteren. Qur'ān in Ramadān was iets waarmee zij dichterbij tot Allāh kwamen. Het was datgene wat zij beschouwden wat jou het dichtst bij Allāh brengt, zelfs niet het onderwijzen van ḥadīṭ. Ze koesterden en wisten wat de āyah betekende:

﴿شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنْزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ﴾

De maand Ramadān is het, waarin de Qur'ān is nedergezonden.¹⁴⁷

Vergeet niet, wij halen deze verheven voorbeelden aan, zoals wij altijd doen, maar de meesten kunnen het niet [uitvoeren]. Het is mogelijk, maar de meesten kunnen het niet doen, maar wij halen het aan zodat wanneer iemand een klein percentage verricht van wat deze mannen hebben verricht, dat hij dan, met Zijn ﷻ toestemming, tot de succesvolle zal behoren. Wij kijken altijd naar degenen die hoger staan dan ons inzake religie en wij kijken naar degenen die lager staan dan ons inzake het wereldse.

Verder, wordt ook niet te enthousiast en zeg: Bij Allāh, vannacht zal ik proberen te doen wat imām As-Ṣāfi'ī رحمته الله deed, en de Qur'ān twee keer uit te lezen. Het is niet gepast

¹⁴⁷ Sūrah Al-Baqarah, 185.

voor jou om een grote hoeveelheid te verrichten wat jou ervan zal weerhouden om verder te gaan en het af te maken. In de ḥadīṭ in Ṣaḥīḥ Al-Bugārī:

وَأَنَّ أَحَبَّ الْأَعْمَالِ أَدْوَمُهَا إِلَى اللَّهِ وَإِنْ قَلَّ

De meest geliefde daden bij Allāh zijn zij die voortduren, al zijn zij weinig.¹⁴⁸

Begin met wat je aan kan. Misschien een paar āyāt, misschien een pagina, misschien een Juz' of misschien een aantal ajzā'. Datgene waarvan jij weet dat je het kan volhouden. Niet slechts voor tijdens de Ramadān, maar ook na de Ramadān. Dan zal je na verloop van tijd merken hoe verslavend de Qur'ān is. En na verloop van tijd zal je merken dat je de dosering van de Qur'ān beetje bij beetje dient te verhogen. Profiteer van wat er nog over is van de Ramadān, het is nog niet te laat. Het is slechts een kwestie van dagen en nachten voordat zij onze namen zullen noemen en zeggen: Moge Allāh genadig met hem zijn. Wij weten niet of wij zullen leven tot de volgende Ramadān. Spring op die lift, bevriend die trouwe vriend en houdt je vast aan het touw van Allāh, de Qur'ān. Moge Allāh de Qur'ān de lente en de vreugde van jouw hart maken en een middel om jou Firdaws te geven.

¹⁴⁸ Ṣaḥīḥ Al-Bugārī, 6464.

DE KRACHT VAN DE QUR'ĀN

In de naam van Allāh, De Barmhartige, De Genadevolle. Alle lof is aan Allāh, en zegeningen en vrede zij met Zijn boodschapper, zijn familie en metgezellen, en groet hen met vele en vermeerderende vrede tot aan de dag des oordeels. Voorts:

Wij hebben het nog steeds over de relatie tussen deze gezegende maand en onze Qur'ān.

﴿شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنْزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ﴾

De maand Ramaḍān is het, waarin de Qur'ān werd neergezonden.¹⁴⁹

Wist jij dat dit boek wat de Muslimūn vandaag de dag verwaarlozen en verlaten een boek was dat de ongelovigen van Qurayş vreesden in de tijd van de profeet ﷺ? Zij vreesden het effect op hun harten en zij voelden dat het hun zou veranderen. Zij waarschuwdten ertegen uit haat jegens de profeet ﷺ en zijn boodschap, maar zij vreesden ook voor zijn effect. Zij vreesden dat het hen zou veranderen en zij vreesden dat het hen zou raken door er slechts naar te luisteren. De reden hiervoor is omdat zij welsprekende meesters van de Arabische taal waren, en wanneer de Qur'ān aan de ongelovigen van Qurayş werd voorgedragen, doordrong het hun harten. Dat was bij de ongelovigen.

Wanneer de āyāt de harten van de gelovigen doordrong, wij hebben authentieke aḥādīṭ over onze voorgangers dat sommigen flauwvielen en sommigen van hen om het leven kwamen. Al-Gatīb Al-Baḡdādī en je vindt het ook in Ḥulyah Al-Awliyā', Siyar A'lām An-Nubulā', At-Taḥḍīb Al-Kamāl en ook in At-Taqrīb: Het verhaal van 'Alī Ibn Al-Fuḍayl Ibn 'Iyād ؓ de man die een āyah hoorde, zijn vader was Al-Fuḍayl Ibn 'Iyād, de beroemde geleerde die 187 jaar na de Hijrah was overleden.

Aṭ-Ṭa'labī ؓ was een geleerde van de vierde eeuw na de Hijrah, hij stelde een heel boek samen met verhalen van hen die door de betekenis van een āyah kwamen te overlijden. Zij lazen een āyah, het raakte hen en zij vielen dood. Sommige van de verhalen in dat boek zijn overdreven, maar er staan enkele authentieke verhalen in. Wees niet verbaasd. De Qur'ān is zo sterk dat hij doodt? Wat zegt u Aḥmad? Het gaat verder dan dat, het verpulvert zelfs bergen.

﴿لَوْ أَنزَلْنَا هَذَا الْقُرْآنَ عَلَى جَبَلٍ لَّرَأَيْنَاهُ خَاشِعًا مُّتَصَدِّعًا مِّنْ خَشْيَةِ اللَّهِ﴾

Als Wij deze Qur'ān zouden neerzenden op een berg, dan zou jij deze zeker nederig zien splijten uit vrees voor Allāh.¹⁵⁰

¹⁴⁹ Sūrah Al-Baqarah, 185.

¹⁵⁰ Sūrah Al-Ḥaşr, 21.

Hoe komt het dat ik niets voel? Harten zijn harder dan stenen en bergen wanneer zij de Qur'ān niet begrijpen.

﴿ثُمَّ قَسَتْ قُلُوبُكُمْ مِّنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَهِيَ كَالْحِجَارَةِ﴾

Daarna zijn jullie harten verhard, zodat zij als stenen werden.¹⁵¹

Het is zo krachtig dat onze geliefde ﷺ hoewel hij onder de meest extreme ontberingen leefde, hij daar geen grijs haar van kreeg. Marteling van Qurayş, het overlijden van al zijn kinderen voordat hij stierf, op één na, het overlijden van zijn geliefde vrouw, het overlijden van zijn oom, metgezellen die overlijden en ongelovigen die hem bespotten en hem kwaad deden, maar hij kreeg er geen grijze haren van. Maar een aantal Suwar in de Qur'ān gaven hem grijs haar.

شَيَّبَنِي هُودٌ وَالْوَأَقَعَةُ وَالْمُرْسَلَاتُ وَعَمَّ يَتَسَاءَلُونَ وَإِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ

Hūd en Al-Wāqī'ah, Al-Mursalāt, An-Naba' en At-Takwīr bezorgde mij grijze haren.¹⁵²

Wees niet verbaasd. Dat is wat er gebeurt wanneer je de betekenis van de Qur'ān begrijpt. De Qur'ān zwiepte de tirannen van Qurayş van hun voeten toen zij het hoorden. In Ṣaḥīḥ al-Buḡārī¹⁵³, Ibn 'Abbās zei dat de profeet ﷺ neerknielde in Sūrah an-Najm en de Muslimūn knielde achter hem, de Jinn knielde achter hem en de polytheïsten knielde achter hem. Wat? De polytheïsten? De Muslimūn, oké. De Jinn, oké. Dit was na het vijfde jaar dat de profeet ﷺ openbaring ontving, terwijl de spanning tussen onze geliefde ﷺ en Qurayş aan het toenemen was en zijn hoogtepunt had bereikt. Het was de tijd toen Abū Jahl de profeet ﷺ bedreigde en zei: Als ik jou zie knielen bij de Ka'bah, dan zal ik op jouw nek stappen. Op een dag komt de profeet ﷺ naar de Ka'bah. De ongelovigen zijn daar samengekomen en de profeet ﷺ is aan het bidden, en hij verhief zijn stem in recitatie, en stel je voor hoe mooi de Qur'ān uit de gezegende stembanden van de profeet Muḥammad ﷺ klonk. Stelt je eens voor hoe machtig, waardig en nederig makend de woorden van Allāh uit de lippen van de profeet Muḥammad ﷺ vloeiden. Je gaat het internet op en je ziet een clip van een kind of een beroemde reciteur die de Qur'ān aan het reciteren is en jouw hart beeft. Je kan er niet mee stoppen en je luistert er een tweede en een derde en een vierde en een vijfde keer naar, telkens weer. Dat kind dat reciteerde of die beroemde reciteur kreeg de Qur'ān door een reeks van mannen in de loop van veertien eeuwen, dus stel je samen met mij voor hoe mooi de Qur'ān vloeide uit de eerste man waar Allāh het aan had geopenbaard. Stel je eens voor hoe mooi het was van de man die luisterde naar de Qur'ān van Jibrīl ﷺ.

¹⁵¹ Sūrah Al-Baqarah, 74.

¹⁵² Jāmi' At-Tirmidī, 3297.

¹⁵³ Ṣaḥīḥ Al-Buḡārī, 1071.

﴿وَالْتَجَمَ إِذَا هَوَىٰ ۖ مَا ضَلَّ صَاحِبُكُمْ وَمَا غَوَىٰ ۚ وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ﴾

Bij de ster, wanneer deze neervalt. Jullie metgezel dwaalt niet, noch is hij afgeweken. Noch spreekt hij uit begeerten.¹⁵⁴

Hij reciteert en reciteert en dan komt hij bij het einde:

﴿أَفَمِنْ هَذَا الْحَدِيثِ تَعْجَبُونَ ۚ وَتَضْحَكُونَ وَلَا تَبْكُونَ ۚ وَأَنْتُمْ سَامِدُونَ ۚ فَاسْجُدُوا لِلَّهِ وَاعْبُدُوا﴾

Verbazen jullie dan over dit woord? En jullie lachen en huilen niet? Terwijl jullie je vermaken in ijdelheid? Kniel neer voor Allāh en aanbid [Hem].¹⁵⁵

Hij knielde neer en de machtige Qur'ān overweldigde en veegde Qurayş van hun voeten en zij knielde neer. Zij konden hun eigen ledematen niet eens beheersen toen zij de Qur'ān hoorden. Een paar momenten van Qur'ān vernietigde het ongeloof en arrogantie in de harten van de farao's van deze Ummah. Wat is er gebeurd? Jullie zeiden net nog dat jullie op zijn nek zullen trappen als hij zou neerknielen en nu knielen jullie samen met hem? Wie had dat gedacht?

Dit was de reden waarom de mensen die hun toevlucht zochten in Abessinië terug keerden naar Makkah nadat zij dit verhaal hadden gehoord. Zij kregen te horen dat Qurayş zich had neergeknield. Wie knielt er dan een gelovige? Of zo dachten zij. De kracht van de Qur'ān veegde hen van hun voeten. Nadat zij hun hoofden ophieven begon het dominante effect van de Qur'ān te vervagen omdat zij er nu niet meer naar luisteren. De duisternis begon weer op te komen en hun hart erin te onderdompelen. Zij zeiden: Wat hebben wij in hemelsnaam gedaan? Zijn wij neergeknield met Muḥammad voor de Heer van Muḥammad?

Het was de kracht, macht en schoonheid van de Qur'ān. Waarom werden zij geraakt en wij niet? Omdat zij meesters waren in de Arabische taal. Zij waren op het hoogtepunt van welsprekendheid in de Arabische taal en toen zij de Qur'ān hoorden, wisten zij allen, zonder enige twijfel, dat het een wonder van Allāh was. En slechts een openbaring van Allāh.

Richt je naar de Qur'ān en laat het jou binnenstebuiten wassen. Laat het jou zuiveren. Laat het jou een nieuwe persoon maken. Reciteer en begrijp het. Probeer niet al te kijken naar de volgende pagina wanneer jij de pagina gaat omslaan. Probeer het te begrijpen en te overpeinzen. Jij hebt een van de beste exegese die in het Nederlands is vertaald [tafsīr Ibn Kaṭīr رحمه الله]. Ik denk dat dit de grootste prestatie is in het vertaalwerk van onze tijd.

¹⁵⁴ Sūrah An-Najm, 1-3.

¹⁵⁵ Sūrah An-Najm, 59-62.

Je hebt mensen die denken dat zij een āyah uit de Qur'ān kunnen lezen, soms zelfs in het Engels [of Nederlands] en jou hun interpretatie erover kunnen geven, of zij openen Al-Bugārī in het Engels, of zelfs in het Arabisch, en zij willen jou een ḥadīṭ uitleggen. Jij kan met de tien meest welbespraakte mensen van onze tijd komen en elk van hen zou een andere afzonderlijke betekenis van een āyah kunnen geven. Wij hechten geen waarde aan wat die tien zouden kunnen zeggen, wij kijken naar de geleerden zoals Ibn Kaṭīr رحمهم الله en kijken naar wat zij zeiden. Het kan ons niet schelen hoe iemand een ḥadīṭ interpreteert, wij openen zo iets als Fath Al-Bārī, de uitleg van Ṣaḥīḥ Al-Bugārī, en de uitleg van An-Nawawī رحمهم الله over Ṣaḥīḥ Muslim en kijken wat zij zeiden. Mensen denken dat zij Ṣaḥīḥ Muslim kunnen openen zonder de uitleg van An-Nawawī of soortgelijke boeken te hebben gelezen, en aan jou een ḥadīṭ te vermelden die misschien is geabrogeerd.

De profeet ﷺ spande zich in om de beloning voor het reciteren van de Qur'ān te benadrukken. Wij weten al dat de daad minimaal tienvoudig voor elke letter is, maar kijk hoe de Profeet ﷺ zich inspande om het te benadrukken. Hij ﷺ zei:

مَنْ قَرَأَ حَرْفًا مِنْ كِتَابِ اللَّهِ فَلَهُ بِهِ حَسَنَةٌ وَالْحَسَنَةُ بِعَشْرِ أَمْثَالِهَا لَا أَقُولُ الْم حَرْفٌ وَلَكِنْ أَلِفٌ حَرْفٌ وَلَا مٌ حَرْفٌ وَمِيمٌ حَرْفٌ

Wie een letter uit het boek van Allāh leest, voor hem zal er een beloning zijn, en de beloning is tienvoudig. Ik zeg niet: Alif Lām Mīm is één letter, maar Alif is één letter, Lām is één letter en Mīm is één letter.¹⁵⁶

D.w.z. alle drie zijn niet samen één letter, voor elke letter krijg je tien beloningen en voor die drie krijg jij er dertig. Kijk hoe hij zich inspande om jou het te laten zien en uit te leggen.

Ik heb de beloning van iemand die de Qur'ān van kaft tot kaft heeft uitgelezen berekend, die begint met al-Fātiḥah op de eerste pagina en eindigt met pagina 604 in de versie van vijftien regels [per p.]. Wanneer jij de Qur'ān van al-Fātiḥah tot An-Nās reciteert, krijg je ongeveer 33 miljoen en 200 duizend beloningen. Heb je dat gehoord? Dat is op een normale dag, maar neem het een stap verder, het is veel meer waard dan dat in de maand Ramadān. 33 miljoen en 200 duizend daden, op een normale dag, en 33 miljoen en 200 duizend zonden die je weg vaagt.

Iemand zou kunnen zeggen: Ṣayg, Ik ken geen Qur'ān, wat kan ik doen? Ik kan het niet uitlezen in de Ramadān, wat kan ik doen? Er is geen āyah of ḥadīṭ die het aanbeveelt om de Qur'ān van kaft tot kaft te lezen.

Ja, Jibrīl عليه السلام nam samen met de profeet ﷺ de gehele Qur'ān tijdens de maand Ramadān door en de voorgangers raadden ook aan om de hele Qur'ān te lezen, maar lees

¹⁵⁶ Jāmi' At-Tirmidhī, 2910.

tenminste een deel van de Qur'ān, dat is wat belangrijk is. Hoe lees ik? Tellen de korte Suwar mee? Maken zij dan geen deel uit van de Qur'ān? Wie kent de korte Suwar niet? Wie kent al-Fātiḥah niet? Lees ze steeds opnieuw. Wie kent Sūrah Al-Iglāṣ niet? In een authentieke ḥadīṭ, Kaṭṭūm Ibn Al-Hadm رضي الله عنه hield zoveel van Sūrah Al-Iglāṣ, en hij las het zo vaak dat Allāh ﷻ Zijn boodschapper ﷺ vertelde om hem te informeren dat Allāh van hem houdt. In jouw auto, zittend, staand, liggend of op jouw werk, reciteer het en Allāh zal van jou houden voor het liefhebben ervan.

Nummer één: Allāh houdt van jou.

Nummer twee: Als je deze Sūrah reciteert krijg je de beloning alsof je één derde van de Qur'ān hebt gereciteerd. Lees het drie keer en je krijgt de beloning alsof je de hele Qur'ān hebt gelezen.

Nummer drie: Sūrah Al-Iglāṣ bestaat uit 47 letters, dus als je dat met tien vermenigvuldigd dan krijg je 470 beloningen op een normale dag, en op dagen zoals deze zijn het meervoudige beloningen. Allāh houdt van jou, je ontvangt de beloning van één derde van de Qur'ān en je krijgt meer dan 470 beloningen en nog meer tijdens Ramadān.

Wees niet verbaasd. Nu begin jij de eigenschap van Al-Karīm [De Edelmoedige] te begrijpen. Het kan één daad zijn die jouw schaal op de dag des oordeels zal doen kantelen.

﴿وَنَضْعُ الْمَوَازِينَ الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيَامَةِ فَلَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا ۖ وَإِنْ كَانَ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ أَتَيْنَا بِهَا ۚ وَكَفَىٰ بِبَنِي حَاسِبِينَ﴾

En Wij zullen de weegschalen van rechtvaardigheid klaarzetten voor de dag der opstanding. Geen ziel zal dan onrecht worden aangedaan. En als er iets is ter grootte van een mosterdzaadje, dan zullen Wij het naar voren brengen. En Wij volstaan als Berekenaars.¹⁵⁷

Een daad gelijk aan een mosterdzaadje is een daad die zo klein is dat geen schaal in dit universum het zou kunnen wegen. De miljoenen dollar schalen uit de high-tech labo's kunnen dat kleine mosterdzaadje niet wegen, ongeacht hoe gevoelig hun schalen zijn, maar Allāh, wanneer Hij de balansen en schalen op de dag des oordeels zal opzetten, zal het wegen. Hij zal het brengen en het mee laten tellen.

﴿فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ ۖ وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ﴾

Wie goed doet ter grootte van een mosterdzaadje, zal het zien. En wie slecht doet ter grootte van een mosterdzaadje, zal het zien.¹⁵⁸

Maar het gaat niet slechts om de factor van de daad, laat dat even links liggen. Het reciteren van de Qur'ān en het nooit verlaten ervan is een middel om voorspraak van

¹⁵⁷ Sūrah Al-Anbiyā', 27.

¹⁵⁸ Sūrah Al-Zalzalah, 7-8.

de Qur'ān te verkrijgen, bovenop de daden waar wij het over hebben. Iemand leest de Qur'ān in dit leven, en zijn zonden wegen uiteindelijk zwaarder dan zijn [goede] daden, maar de Qur'ān komt tot de redding. De Qur'ān spreekt? Ja, het zal jou te hulp komen. Degene die jou in dit leven heeft doen spreken, laat ledematen spreken in het leven erna. Degene die mensen in dit leven op hun voeten heeft laten lopen, laat anderen op de dag des oordeels op hun gezichten lopen.

﴿وَنَحْشُرُهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ﴾

En Wij zullen hen op de dag der opstanding op hun gezichten verzamelen.¹⁵⁹

اقْرَءُوا الْقُرْآنَ فَإِنَّهُ يَأْتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ شَفِيعًا لِأَصْحَابِهِ

In Ṣaḥīḥ Muslim: Reciteer de Qur'ān, want op de dag des oordeels zal het komen als een bemiddelaar voor degenen die het reciteerden.¹⁶⁰

Degenen die in een dag des oordeels verstopping zitten, de verstopping der verstoppingen. Jouw moeder en vader kunnen jou er niet uit krijgen, maar het vasten en de Qur'ān schieten jou te hulp. Dit is voor zondaren zoals wij, zondaren die hun best doen om te reciteren, maar op de dag des oordeels hun zonden zwaarder wegen dan hun daden. In Musnad Aḥmad, at-Tabarānī en al-Ḥākim, in een authentieke ḥadīṭ zei de profeet ﷺ:

الصَّيَامُ وَالْقُرْآنُ يَشْفَعَانِ لِلْعَبْدِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَقُولُ الصَّيَامُ: أَيْ رَبِّ مَنَعْتُهُ الطَّعَامَ وَالشَّهَوَاتِ بِالنَّهَارِ فَشَفِّعْنِي فِيهِ وَيَقُولُ الْقُرْآنُ: مَنَعْتُهُ النَّوْمَ بِاللَّيْلِ فَشَفِّعْنِي فِيهِ قَالَ: فَيُشَفِّعَانِ

Het vasten en de Qur'ān zullen voor de dienaar bemiddelen op de dag der opstanding. Het vasten zal zeggen: O Heer, ik weerhield hem van voedsel en verlangens gedurende de dag dus accepteer mijn voorspraak voor hem. En de Qur'ān zal zeggen: Ik weerhield hem van slaap tijdens de nacht dus accepteer mij voorspraak voor hem. Hij ﷺ zei: Zij zullen toestemming krijgen om te bemiddelen.¹⁶¹

In Muslim, verhaald Abū Umāmah dat de profeet ﷺ zei:

اقْرَءُوا الزَّهْرَاوَيْنِ الْبَقْرَةَ وَسُورَةَ آلِ عِمْرَانَ فَإِنَّهُمَا تَأْتِيَانِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ كَأَنَّهُمَا غَمَامَتَانِ أَوْ كَأَنَّهُمَا غَيَّائَتَانِ أَوْ كَأَنَّهُمَا فِرْقَانِ مِنْ طَيْرٍ صَوَافٍ مُتَحَاجَّانِ عَنْ أَصْحَابِهِمَا

¹⁵⁹ Sūrah Al-Isrā', 97.

¹⁶⁰ Ṣaḥīḥ Muslim, 804 a.

¹⁶¹ Musnad Aḥmad, 6589.

Lees de twee stralende, al-Baqarah en Āl ‘Imrān, want zij zullen op de dag des oordeels komen als twee wolken, of als twee schaduwen, of als twee kudde vogels smekend voor hun metgezellen.¹⁶²

En in een andere overlevering naast die van Muslim: als hemelbedden met licht smekend voor hun metgezellen. Hoe kun je de Qur’ān na dit nog verlaten?

﴿وَمَنْ أَعْرَضَ عَنْ ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَعْمَى﴾

En wie zich afwendt van Mijn vermaning, waarlijk voor hem is er een benauwd leven. En Wij zullen hem op de dag der opstanding blind verzamelen.¹⁶³

Elk type afwenden van de Qur’ān valt onder deze āyah, hetzij afwenden in het toepassen of het afwenden in het reciteren ervan. Weet jij wat ḍanka Betekent? Abū Sa‘īd al-Gudrī, ‘Abdullāh Ibn Mas‘ūd en Abū Hurayrah رضي الله عنه zeiden dat de ḍanka in deze āyah betekent: Het graf zal voor hem worden bekneld. Sommige geleerden zeiden verder dat het ook een stressvol leven vol problemen, angst en depressie betekent.

Vergeet niet om naar de Qur’ān te luisteren. Er zit immense beloning en voordeel in, misschien niet zo veel als voor het lezen, maar er zit zeker een grote beloning en voordeel in het luisteren erna. Moge Allāh mijn vader een lang leven vol daden geven, Bij Allāh van kleins af aan tot de dag van vandaag is het uitzonderlijk en zeldzaam dat hij niet naar de Qur’ān luistert. Van die reusachtige recorders van de jaren '70 tot de vinylplaten, de acht track tapes, de gewone bandrecorders, de cd's en nu op zijn iPad. Wanneer hij niet luistert naar de Qur’ān of het niet onderwijst, dan is hij als een vis uit het water. Moge Allāh jullie harten, graven en huizen laten stralen met de helderheid van de Qur’ān en toelaten om het voor jullie te laten getuigen en een bemiddelaar te zijn.

¹⁶² Ṣaḥīḥ Muslim, 804 a.

¹⁶³ Sūrah Tā Hā, 124.

GEEF AAN DE ARME, DE WEES EN DE GEVANGENE

In de naam van Allāh, De Barmhartige, De Genadevolle. Alle lof is aan Allāh, en zegeningen en vrede zij met Zijn boodschapper, zijn familie en metgezellen, en groet hen met vele en vermeerderende vrede tot aan de dag des oordeels. Voorts:

In Ṣaḥīḥ al-Bugārī en Muslim staat vermeld dat Ibn ‘Abbās zei:

كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَجْوَدَ النَّاسِ بِالْخَيْرِ وَكَانَ أَجْوَدَ مَا يَكُونُ فِي شَهْرِ رَمَضَانَ إِنَّ جِبْرِيلَ عَلَيْهِ السَّلَامُ كَانَ يَلْقَاهُ فِي كُلِّ سَنَةٍ فِي رَمَضَانَ حَتَّى يَنْسَلِخَ فَيَعْرِضُ عَلَيْهِ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْقُرْآنَ فَإِذَا لَقِيَهُ جِبْرِيلُ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَجْوَدَ بِالْخَيْرِ مِنَ الرِّيحِ الْمُرْسَلَةِ

De profeet was de meest gulle persoon, en hij was de meest genereuze in Ramadān. Jibrīl zou hem ieder jaar ontmoeten tijdens de Ramadan, totdat [de maand] om was, en de boodschapper van Allāh reciteerde voor hem de Qur’ān, en wanneer Jibrīl hem ontmoette, dan was de boodschapper van Allāh genereuzer dan de vrij wapperende wind.¹⁶⁴

Waarom vergeleek Ibn ‘Abbās de vrijgevigheid van de profeet met de vrij wapperende wind?

1. Om je te laten zien hoe snel hij was, hij haastte zich om liefdadigheid te geven met de snelheid van de wind.
2. het is ook om je te laten zien dat hij geen onderscheid maakte. De wind raakt iedereen en zo was de liefdadigheid van de profeet het raakte iedereen.

Aṣ-Ṣāfi’ī zei: Ik wil dat men gul is tijdens de Ramadān, om zo in de voetsporen van de profeet te treden, omdat vele zich bezighouden met aanbidding en de liefdadigheid verwaarlozen.

In de vorige lezingen hadden wij vermeld hoe de Salaf zeiden dat de Qur’ān en liefdadigheid in de Ramadān geen derde kennen, d.w.z. dat zij geen gelijke hebben. Wanneer je met Allāh te maken hebt, dan gaat het niet om veel geven, het gaat om het geven, ook al is het niet veel. Eén dollar kan meer dan een miljoen waard zijn. De ḥadīṭ in Sunan An-Nasā’ī:

سَبَقَ دِرْهَمٌ مِائَةَ أَلْفٍ دِرْهَمٍ

Eén Dirham overtrof honderdduizend Dirham.¹⁶⁵

¹⁶⁴ Ṣaḥīḥ Muslim, 2308 a.

¹⁶⁵ Sunan An-Nasā’ī, 2527.

Eén dollar kan jou meer beloning opleveren dan een vijf miljoen dollar. Als jij slechts twee dollar hebt en één dollar weggeeft, dan heb jij de helft van jouw bezit gegeven. Voor een miljonair om dezelfde beloning te krijgen die jij hebt gekregen, moet hij miljoenen uitgeven om de helft van zijn bezit te hebben gegeven.

Wanneer jij liefdadigheid geeft, onthoud dan dat je nederig dient te zijn. Jij moet je vereert voelen dat jij mocht geven. Jij zou je overweldigt moeten voelen dat Allāh jou gaf, en dat jij gaf omwille voor de zaak van Allāh, en jij zou je extatisch moeten voelen dat iemand het heeft aanvaard. Wat ik zeg is dat je eigenlijk alleen maar jezelf een dienst bewijst.

﴿وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ فَلِأَنْفُسِكُمْ ۚ وَمَا تُنْفِقُونَ إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ اللَّهِ ۚ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ يُوَفَّ إِلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تُظْلَمُونَ﴾

En wat jullie ook aan goeds uitgeven, het is voor julliezelf. En jullie geven slechts uit, strevend naar het Gezicht van Allāh. En wat jullie ook aan goeds uitgeven, jullie zullen ervoor worden beloond, en er zal jullie geen onrecht worden aangedaan.¹⁶⁶

Als de arme bedelaar het niet van jou krijgt, dan zal Allāh hem [alsnog] voorzien. Voel je vereerd dat Allāh jou heeft geëerd door jou toe te staan om hem te geven. Wat ik zeg is: Geef en zeg dankjewel tegen degene aan wie jij gaf en zeg alle lof is aan Allāh tegen Allāh ﷻ. Jij doet niemand anders dan jouzelf een gunst. Onthoud ook, onderschat geen enkele goede daad.

Ibn ‘Umar ؓ was gewoon om suiker bij zich te dragen, wat vandaag de dag mogelijk zou worden geïnterpreteerd als zijnde snoep. Zij zouden zeggen: Waarom zou je dit in een liefdadigheid geven? Hij zei: Omdat ik ervan hou, en Allāh ﷻ zei:

﴿لَنْ تَنَالُوا الْبِرَّ حَتَّى تُنْفِقُوا مِمَّا تُحِبُّونَ ۚ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ﴾

Jullie zullen het goede niet bereiken, totdat jullie uitgeven van datgene wat jullie liefhebben. En wat jullie ook van iets uitgeven, waarlijk Allāh is hiervan op de hoogte.¹⁶⁷

Een keer gaf ‘Umar ؓ een druif. Zij zeiden: Een druif? Dat lest de dorst niet noch vult het de buik. Hij zei:

﴿فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ﴾

Wie goed doet ter grootte van een mosterdzaadje, zal het zien.¹⁶⁸

¹⁶⁶ Sūrah Al-Baqarah, 272.

¹⁶⁷ Sūrah Āl ‘Imrān, 92.

¹⁶⁸ Sūrah Al-Zalzalah, 7.

Allāh zal op de schaal zal iets brengen met het gewicht van een mosterdzaadje, dus hij vertelde hen dat deze druif meer weegt dan een mosterdzaadje.

Wij hebben verteld over hoe Abū Ad-Daḥdāḥ de āyah las:

﴿مَنْ ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا﴾

Wie is degene die Allāh een goede lening zal geven?¹⁶⁹

Hij vroeg aan de profeet : Wilt Allāh een lening van ons? De profeet zei: Ja. Hij zei: Geef mij uw hand o profeet van Allāh, ik geef u mijn boomgaard van dadels. Dat is waar hij woonde, en het was het beste van de vele eigendommen die hij bezat. Hij vertelde zijn vrouw: Wij hebben dit aan Allāh en de profeet gegeven. Zij nam haar kinderen mee, haalde het eten uit hun mond en zakken en legde het neer.

Geef met vriendelijkheid en in verborgenheid en geef niemand het gevoel dat jij boven hen staat. Het bezit die je hebt is niet eens van jou, denk niet dat het jouw bezit is. In vele āyāt in de Qur'ān, zul jij zien dat Allāh deze rijkdom aan zichzelf toeschrijft, maar dan zijn er een aantal āyāt waar Hij de rijkdom aan ons toeschrijft. Er is geen conflict, het is de rijkdom van Allāh, maar het is van jou om ermee te worden getest. Daarom is het van jou, om ermee getest te worden en niets anders.

Wees niet materialistisch en zeg: Ik ben arm. Doe dat nooit, want jij bent een lopende miljonair, ook al heb jij geen cent in jouw zak of op jouw rekening. Ik las statistieken waar zij zeiden dat een harttransplantatie meer dan een miljoen dollar kost, een niertransplantatie bijna een miljoen dollar kost en een oogtransplantatie bijna een half miljoen dollar. Jouw oor en gehoor, een miljoen. Jouw oog en gezichtsvermogen, een miljoen. Jij bent een lopende miljardair.

Vele jaren geleden kende ik een man, hij was een multimiljonair en hij kreeg een ongeluk. Wanneer hij de badkamer gebruikte, hadden zij zo'n plastic zakje [stoma] aan zijn zij waar de ontlasting naar toe zou gaan en hij moet het leegmaken. Hij moet naar de badkamer gaan en die stoma leegmaken. Zij hebben vele operaties uitgevoerd, maar zij waren allemaal onsuccesvol. Hij zei: Bij Allāh, als ik al mijn miljoenen, met nog miljoenen erbij geleend, kon geven om dit te verhelpen, dan zou ik het doen. Wat probeert hij te doen? Hij is bereid om miljoenen uit te geven en nog miljoenen erbij te lenen, weet je waarom? Zodat hij op het toilet kan zitten. Kijk niet naar jouw bankrekening om het niveau van jouw rijkdom te bepalen, maar kijk in de spiegel, jij bent een lopende miljardair. Bij Allāh, jij bent meer dan een multimiljonair met slechts: Er is geen aanbedene dan Allāh in jouw hart.

Wees gul. In deze maand, wees genereus met de rijkdom die Allāh jou gaf. In Jāmi' at-Tirmidī heeft de profeet een eed afgelegd. Hij zei:

¹⁶⁹ Sūrah Al-Baqarah, 245.

ما نقص مال عبد من صدقة

Bij Allāh, het bezit wordt niet verminderd door liefdadigheid.¹⁷⁰

In Jāmi' at-Tirmidī zwoor hij een eed, en in Ṣaḥīḥ Muslim staat hetzelfde zonder de eed. Jouw bezit zal nooit minder worden wanneer jij het uitgeeft in liefdadigheid. Geloof jij jouw profeet Muḥammad ﷺ wanneer hij spreekt? Hij zei: Bij Allāh, het bezit wordt niet verminderd door liefdadigheid. Als jij twijfels hebt, dit is dan waar jouw geloof in Muḥammad ﷺ op de proef wordt gesteld. De reiniging die jij verkrijgt uit de liefdadigheid die jij geeft is toereikend als terugkeer.

﴿خُذْ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِمْ بِهَا وَصَلِّ عَلَيْهِمْ﴾

Neem van hun bezittingen een liefdadigheid om hen daarmee te reinigen en te zuiveren, en verricht smeekbeden voor hen.¹⁷¹

Jouw liefdadigheid is een reiniging voor jouw bezit, een reiniging voor jouw gezondheid, een reiniging voor jouw īmān en een reiniging voor jouw daden. Als jij €500 hebt en je €100 weggeeft in liefdadigheid, dan bij Allāh de Geweldige, jouw bezit is niks minder geworden. Iemand zou kunnen zeggen: Hoe kan je dat zeggen? Ik kan slechts bij Allāh zweren omdat mijn geliefde Muḥammad ﷺ ons vertelde dat het niet minder zal worden en ik vertrouw hem. Zoals wij allen hem meer vertrouwen dan dat wij ons zelf vertrouwen.

Mensen zijn geneigd om hun geld te willen zien met hun ogen, in grootboeken, rekeningen en in hun zakken. Een liefdadigheid die jij gaf is een middel waarmee Allāh jou zal redden van mogelijke gezondheidsproblemen, misschien een gewone verkoudheid die jij zou krijgen. Jij gaf die €100 oprecht voor Allāh, maar je zou waarschijnlijk een verkoudheid te pakken hebben gekregen, je zou dan medicijnen moeten kopen, vrije dagen opnemen van werk, je moet naar een dokter, los van de pijn die je ervaart.

﴿وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِّنْ شَيْءٍ فَهُوَ يُخْلِفُهُ﴾

En wat jullie ook uitgeven, Hij zal het vergoeden.¹⁷²

Allāh beloofde jou dat wanneer jij betaalt, jij gecompenseerd zal worden, Allāh zei het. Jij gaf €100 in liefdadigheid, bij Allāh jouw geld is niet minder geworden. Het was misschien een verkeersboete die je zou hebben gekregen, en in plaats van een verkeersboete waar je erover zou piekeren, ging het naar zo'n goed doel. Misschien zou jouw zoon of jouw vrouw ziek worden, misschien zou er een tragedie of ramp

¹⁷⁰ Jāmi' At-tirmidī, 2325.

¹⁷¹ Sūrah At-Tawbah, 103.

¹⁷² Sūrah Saba', 39.

gebeuren, moge Allāh jullie beschermen en jullie behoeden voor dat alles. Jouw intentie was zo oprecht in die €100 voor Allāh, dat Hij jou heeft behoed van ernstige ontberingen. En wees gerust dat wanneer de profeet ﷺ een eed heeft gezworen dat jouw vermogen niet zal verminderen, het ook niet zal verminderen. Wanneer Allāh ﷻ beloofd dat Hij jou zal compenseren, kan je maar beter geloven dat Hij jou zal compenseren. Wanneer de Edelmoedige belooft om te compenseren, weet dan dat Hij jou zal compenseren omdat hij Al-Karīm is.

En van onder de beste liefdadigheid in deze gezegende dragen, en waar ik jullie aandacht op wil vestigen, is de liefdadigheid aan die verwaarloosde gezinnen die een familielid in de gevangenis hebben zitten. Wij hebben een epidemie, vele broeders gaan naar de gevangenis en de zusters en gezinnen die zij achterlaten worden verwaarloosd door deze ummah. Een paar dagen geleden heeft een zuster mij gebeld en haar naam is Umm Salīm, velen van jullie kennen haar. Zij is een munaqabah bekeerling met twee kinderen, en één van haar kinderen heeft speciale constante toezicht en aandacht nodig. Haar man ging naar de gevangenis en tot op de dag van vandaag, bij Allāh, ik weet nog steeds niet precies waarom hij in de gevangenis zit. Het maakt voor mij eigenlijk helemaal niets uit, wij hebben een Muslim zuster die een bekeerling is zonder dak boven haar hoofd en zonder eten voor haar kinderen. Zoals jullie weten, heb ik de broeders gebeld om twee keer voor haar in te zamelen en de broeders en zusters waren zeer gul in het beantwoorden, vooral onze broeders en zusters op Twitter. Moge Allāh ﷻ hen belonen, ik zal dat nooit vergeten.

In de loop van de afgelopen maanden probeerde zij naar haar lokale moskee te gaan om iets te krijgen om haar te helpen. De bestuurders daar vertelden haar dat zij haar niet gaan helpen. Zij bleef contact met hen opnemen en zij gaven haar een officieel antwoord: Wij gaan jou niet helpen. Tot slot zei zij: Laat mij met de imām praten. Zij sprak een paar dagen geleden met de imām en zei: Waar ben je bang voor? Voor de media of de FBI? Hij zei: De media kan ons niets schelen, maar het is de FBI. Zij zei: Vraag het aan de FBI, als zij zeggen dat het een probleem is, dan leg ik mij erbij neer. Als zij zeggen dat het illegaal is, weiger mij dan. De imām hing op in haar gezicht. ik vraag dat Allah De Almachtige, De Verdraagzame, om degenen die de Muslimīn in de steek laten, zoals deze in zulke moeilijkheden, in de steek te laten wanneer zij zo wanhopige de hulp van Allah nodig hebben.

Wij spreken over de tirannen in onze landen, maar wij hebben individuen hier die met een ijzeren vuist over onze moskeeën regeren, waar Mubārak, ‘Abdullāh en Kaddafi gecombineerd niet konden doen wat zij doen. Deze ummah moet haar opvoeding en denken nieuw leven inblazen, hun denken nieuw leven inblazen in overeenstemming met Tawḥīd. De algehele manier van denken dient veranderd te worden, die gootachtige-manier van denken dient vervangen te worden door de Tawḥīd manier van denken.

Als deze vrouw teruggaat naar haar familie of teruggaat naar haar kerk, dan zal zij een huis en eten krijgen, dat garandeer ik jou. De Jehova getuigen zullen haar dat en nog

meer geven, maar deze belabberde ummah heeft haar verlaten en laten zitten. Dus als zij een Christen wordt of wat dan ook, wie zal er dan verantwoordelijk zijn bij Allāh? Wie is er verantwoordelijk voor dat zij en haar kinderen hongerlijden? Dit is slechts een voorbeeld en ik vermeld het alleen omdat ik net te horen heb gekregen dat zij een paar dagen geleden met de Imām heeft gesproken, maar er zijn vele precieze voorbeelden die ik kan geven van moskeeën waar dit gebeurt.

Dit zijn zusters wiens echtgenoten in de gevangenis zitten, en of jij het nou eens bent met hun echtgenoten of niet, dat is niet eens het probleem. Dat is niet waar wij het over hebben, dit heeft te maken met families die in de steek worden gelaten, zij zijn wanhopig in nood.

Zij vertelde hem ga het vragen, als zij jou vertellen dat het illegaal is, dan kan ik dat accepteren en dat is dan een goed genoeg antwoord voor mij. Zij vertelde hem: Ik wil niet dat de moskee in de problemen komt. Ik wil dat niemand in de problemen komt, maar als zij zeggen dat het geen probleem is, help mij dan. De angst in het hart over zulke zaken is van de duivel en hun duivelse gedachtegang. De duivels zijn geketend, dus is het hun duivelse gedachtegang.

﴿إِنَّمَا ذَٰلِكُمُ الشَّيْطَانُ يُخَوِّفُ أَوْلِيَآءَهُ﴾

Het is slechts de duivel die zijn helpers angst inboezemt.¹⁷³

De duivel boezemt deze soort angst in bij zijn helpers. De duivels zijn getekend, maar er zijn andere duivels die jammer genoeg rondlopen en moskeeën besturen.

Van onder de beste manieren om zakāh [te geven] in deze Ramadān is om te zoeken naar een familie die weduwe geworden is van een echtgenoot die in de gevangenis zit, zij is als een weduwe. Probeer het zelf te doen in jouw gemeenschap en in jouw omgeving, rechtstreeks tussen jou en die familie. Het geeft zo een goed gevoel wanneer jij er heen gaat en hun de zakāh zelf geeft. Ga naar hen toe, geef hen de liefdadigheid en zeg tegen hen: Dit is voor het eten. Als jij bang bent, zeg hen dan: Dit is voor het eten en de huur. Bij Allāh, je zal het effect van die liefdadigheid merken in jouw leven, alvorens jij het zal zien in het hiernamaals.

Waarom heb ik dit gespecificeerd? Zoals altijd, ik roep op tot bewustwording van onpopulaire en verwaarloosde zaken. Het is een verplichting, ik moet het doen. Zo ook, zoals deze zaak, Ibn Taymiyyah رحمته الله zei: De beste van alle verplichtingen is om de vrijlating van de gevangenen te bewerkstelligen. Inzake liefdadigheid, zeg ik dat vandaag de dag, van onder de beste vormen van liefdadigheid behoort om jouw zakāh aan zulke families en gevangenen te geven. Laat mij de gevangenen daaraan toevoegen, wat bedoel ik daarmee? De meeste hebben nooit in de gevangenis gezeten, alle lof behoort aan Allāh, en met de wil van Allāh zullen jullie er ook nooit heengaan.

¹⁷³ Sūrah Āl ‘Imrān, 175.

Denk niet dat je niks kan uitgeven in de gevangenis. Zij kunnen dingen kopen en zij kunnen de benodigde overleving spullen halen zoals soep en tonijn, omdat op ten duur is het eten daar niet eetbaar. Jij zou het niet eten en niemand kan het eten. En of jij het nou eens bent met hen of niet, nogmaals dat heeft er niks mee te maken. Wij dienen de gevangenen te voeden. De profeet ﷺ beval dat degenen die kwamen om hen te vermoorden en uit te roeien het beste eten kregen. De metgezellen gaven hen het beste eten van wat zij hadden, het was beter dan wat zij zelf aten.

Ik heb vele ontmoet die in de gevangenis zaten vanwege drugs, moord en andere misdaden, en zij keerden zich tot de Islām. Nadat ik zag hoe goed zij waren, vroeg ik hen: Hoe is jullie īmān tot zo'n hoog niveau gekomen? Zij zeiden: Şayg wij hebben fouten gemaakt, wij hebben dit leven verloren en zullen waarschijnlijk hier sterven, dus wij willen van hier naar Firdaws gaan. Bij Allāh, één van hen wees en hij zei: Ik wil van hier naar Firdaws gaan.

Jij kan naar jouw koelkast lopen, naar jouw lokale supermarkt of het benzinestation om een klein tussendoortje te halen en weer teruggaan, maar jouw broeders achter vier muren slapen met een lege maag.

﴿وَيُطْعَمُونَ عَلَىٰ حُبِّهِ مِسْكِينًا وَيَتِيمًا وَأَسِيرًا﴾

En zij geven voedsel, ondanks hun liefde hiervoor, aan de behoeftige, de wees en de gevangene.¹⁷⁴

Zij geven voedsel, ondanks hun behoefte en liefde ervoor, om de liefde van Allāh te verkrijgen. Zij geven het aan de arme, de wezen en de gevangenen. Allāh specificeerde het in de Qur'ān. Dit werd geopenbaard in Makkah in tijde dat er geen gevangenen waren, Muslimīn waren geen gevangen. Sommige geleerden zeiden dat dit gaat over de niet-Muslim gevangenen. Als Allāh ons verteld om er zeker van te zijn dat de niet-Muslim gevangenen, die kwamen om ons te vermoorden en uit te roeien, goed gevoed zijn, stel je dan voor hoe [noodzakelijk] het is om de gelovigen [te helpen] die in gevangenschap worden gehouden door de ongelovigen.

Zonder tussenpersoon, zoek een lijst op van gevangenen en geef hen elk vijf, tien of twintig dollar. Dat is misschien hier niet zo bijzonder, maar achter de [gevangenis]muren wel. Bij Allāh, wij zouden het niet accepteren dat een ongelovige, die ons heeft bestreden en ons probeerde te vermoorden, hongerig zal slapen. Zou jij dat dan wel accepteren voor degene die zegt: Ik getuig dat er geen aanbedene is dan Allāh en dat Muḥammad de boodschapper van Allāh is!?

De schoonheid hiervan is de heimelijkheid ervan. Toen ik in Al-Madīnah studeerde, was er een student die één van mijn beste vrienden was. Zijn familie was niet héél rijk maar zij stuurde hem wel iedere maand een bepaald bedrag, waarop wij samen naar

¹⁷⁴ Sūrah Al-Insān, 8.

de supermarkt gingen. Daar bij de lokale supermarkt, was er een vertrouwensfactor. Je koopt daar de hele maand door, zij noteren het in een notitieboekje, en aan het einde van de maand dan betaal je het bedrag. Deze vriend van mij was gewoon om het geld wat zijn familie aan hem gaf opzij te leggen en het niet aan zichzelf uit te geven. Hij zou naar de lokale supermarkt gaan, en vragen: Is er iemand die moeite heeft met betalen en geven zij jou geen uitstel? Hij zei: Een keer was er een weduwe en zij had een paar kinderen. Waarop hij het geld pakte en het afbetaalde. Zij had waarschijnlijk al een paar maanden niet betaald. Niemand wist ervan, hij vertelde de eigenaar om het aan niemand te vertellen, en haar gewoon te vertellen dat het bedrag is afbetaald. Enige tijd later kwamen wij terug en hij [de eigenaar] zei: De weduwe was gekomen om te betalen, en ik vertelde haar dat het al afbetaald was. Zij stond daar huilend en huilend smeekbeden te verrichten voor degene die het had afbetaald. In Ṣaḥīḥ Muslim:

أَنَّ رَجُلًا تَصَدَّقَ بِنَاقَةٍ مَخْطُومَةٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَيَأْتِيَنَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ بِسَبْعِمِائَةِ نَاقَةٍ مَخْطُومَةٍ

Een man gaf een beteugelde kameel als liefdadigheid. De profeet ﷺ zei: Hiervoor zal Jij 700 beteugelde kamelen op de dag der opstanding krijgen.¹⁷⁵

D.w.z. zij zijn rijklaar. 700 kamelen in het paradijs, klaar voor jou om te berijden en te genieten van het landschap van het paradijs.

Wanneer jij gierig bent in liefdadigheid, dan ben jij slechts gierig richting jouzelf. Je hebt alleen jezelf ermee. Kijk naar de āyah:

﴿وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ فَلَا نَفْسِكُمْ﴾

En wat jullie ook aan goeds uitgeven, het is voor julliezelf.¹⁷⁶

Dus wanneer jij achterhoudt en gierig bent richting andere, dan ben jij slechts gierig richting jouzelf, omdat Allah zei:

﴿فَلَا نَفْسِكُمْ﴾

het is voor julliezelf.¹⁷⁷

In Ṣaḥīḥ Al-Bugārī:

قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ السَّاعِي عَلَى الْأَرْزَمَةِ وَالْمُسْكِينِ كَالْمُجَاهِدِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ الْقَائِمِ اللَّيْلَ الصَّائِمِ النَّهَارَ

¹⁷⁵ Ṣaḥīḥ Muslim, 1892 a.

¹⁷⁶ Sūrah Al-Baqarah, 272.

¹⁷⁷ Sūrah Al-Baqarah, 272.

De profeet ﷺ zei: Wie zorgt voor een weduwe of een wees is zoals een Mujāhid [strijdend] op het pad van Allāh, of zoals degene die de gehele nacht bid en de gehele dag vast.¹⁷⁸

Wat is het verschil tussen een weduwe en een vrouw waarvan haar man in de gevangenis zit? Allāh vergaf een prostitué omdat zij een hond te drinken gaf, dus stel je voor [wat jij krijgt] wanneer jij een hongerige gevangene of een hongerige familie voedt of hen onderdak geeft.

¹⁷⁸ Ṣaḥīḥ Al-Bugārī, 5353.

ZOETHEID IN HET VASTEN

In de naam van Allāh, De Barmhartige, De Genadevolle. Alle lof is aan Allāh, en zegeningen en vrede zij met Zijn boodschapper, zijn familie en metgezellen, en groet hen met vele en vermeerderende vrede tot aan de dag des oordeels. Voorts:

Nadat de helft van de Ramadān is gepasseerd, verliezen sommige de smaak en het plezier van het vasten. Sommige hebben het al reeds verloren, sommige hebben het nooit geproefd, en dan zijn er nog enkelingen die het hebben en het zullen blijven houden tot aan het einde van de Ramadān. Moge Allāh ons laten behoren tot die enkelingen. Er zijn verschillende soorten van vasten, en het soort vasten die wij willen is het vasten dat gepaard gaat met plezier, wij willen niet zomaar vasten. Wij willen plezier beleven wanneer wij aan het vasten zijn, wij willen de koelte van de ogen proeven in het vasten, en wij willen extatisch zijn tijdens het vasten. Kijk naar de āyah in de Qur'ān:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾

O jullie die geloven, het vasten is jullie voorgeschreven, zoals het voorgeschreven was aan degenen vóór jullie, opdat jullie godvrezend zullen zijn.¹⁷⁹

O jullie die geloven, het vasten is jullie voorgeschreven. Waarom? Om godsvrees te bewerkstelligen. Je zal nergens in de āyah een direct bevel vinden dat jij plezier en de koelte van de ogen in het vasten moet ervaren. Je ziet dat niet terug in de āyah. Waarom? De meerderheid van de ummah zal wellicht geen plezier beleven in het vasten of in het gebed, maar het zijn de uitzonderlijke enkelingen die het wel beleven. Wij willen behoren tot die enkelingen die het wel beleven.

Wanneer Allāh ﷻ spreekt over het gebed, dan vermeld Hij het doel van het gebed:

﴿إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ﴾

Waarlijk, het gebed houdt af van de verdorvenheid en het slechte.¹⁸⁰

Het doel van het gebed is om weg te blijven van faḥṣā', wat de grote zonden zijn, en munkar, wat ongeloof en polytheïsme [ṣirk] inhoudt. De profeet ﷺ zei dat het gebed de koelte van zijn ogen, en het ultieme genot voor hem was.

¹⁷⁹ Sūrah Al-Baqarah, 183.

¹⁸⁰ Sūrah Al-'Ankabūt, 45.

وَجُعِلَتْ قُرَّةُ عَيْنِي فِي الصَّلَاةِ

De koelte voor mijn ogen is voor mij in het gebed geplaatst.¹⁸¹

Wat ik probeer te zeggen is dat Allāh vermeld in de Qur'ān dat het doel van het vasten godsvrees is, en het doel van het gebed het weerhouden van zonden en ongeloof is. Dat zijn doelen en kenmerken die iedereen, op den duur, in die aanbiddingen dient te bewerkstelligen. Iedereen dient godsvrees te verkrijgen en weg te blijven van de grote zonden en ongeloof. Dat is voor iedereen, maar er is een nog hoger niveau dan dat, voor de uitzonderlijke. Er is een innerlijk hoger niveau dan dat, het heeft diepgaande betekenissen en doelen, en het is voor de ultimate uitzonderlijke.

Het is zoals jouw geloof in zijn geheel, jouw geloof in zijn geheel heeft niveaus. Je begint met Islām [onderwerping], daarboven staat īmān [overtuiging], en de derde categorie boven al de andere is iḥsān [volmaaktheid]. Het hoge niveau in het vasten is wanneer jij geniet en plezier ervaart tijdens het vasten. Het verkrijgen van de koelte van de ogen in het vasten. Alleen de uitzonderlijke personen verkrijgen dit en het is een gevoel wat alleen bewerkstelligd wordt wanneer men vast terwijl hij voelt dat Allāh naar hem kijkt.

أَنْ تَعْبُدَ اللَّهَ كَأَنَّكَ تَرَاهُ

Dat jij Allāh aanbidt alsof jij Hem kan zien.¹⁸²

Iḥsān is om Allāh te aanbidden alsof jij Hem kan zien.

De profeet ﷺ gaat naar Aṭ-Ṭā'if, een berg zo moeilijk te beklimmen, dat sommige metgezellen overleden tijdens het beklimmen ervan. Nadat hij de top had bereikt [en hen had uitgenodigd tot de Islām], bekogelde zij hem met stenen totdat hij weer helemaal beneden in de vallei was. Hij bloedde ﷺ, hij was moe en in diepe pijn, maar kijk naar zijn geweldige en verbazingwekkende woorden:

إِنْ لَمْ يَكُنْ بِكَ عَلَى غَضَبٍ فَلَا أَبَالِي

[O Allāh] zolang U niet boos op mij bent, dan vind ik het niet erg.¹⁸³

Zolang U niet boos op mij bent, feitelijk, wat hij zegt is als ijskoud water die de dorst lest van iemand die erg veel dorst heeft. Verheven bent U, o Allāh, zulke prachtige, welbespraakte helderheid van de helderheid van de openbaring.

¹⁸¹ Sunan An-Nasā'ī, 3940.

¹⁸² Ṣaḥīḥ Al-Bugārī, 4777.

¹⁸³ As-Sīrah An-Nabawīyyah [Ibn Hiṣām], blz. 421.

Iemand zal zeggen: Wil jij zeggen dat wij plezier kunnen ervaren terwijl wij honger hebben? Als het omwille van Allāh is, dan zonder twijfel wel. Sommige zoeken vreugde in eten en alleen maar in eten, en zij houden ervan. Dat is een eigenschap waarover Allāh zei dat de ongelovigen die gemeen hebben met het vee.

﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا يَتَمَتَّعُونَ وَيَأْكُلُونَ كَمَا تَأْكُلُ الْأَنْعَامُ﴾

En de ongelovigen genieten en eten zoals het vee eet.¹⁸⁴

Hun leven draait om eten, dat is alles waar het om gaat. Maar voor een gelovige, zijn er tijden waar het hebben van honger beter voelt dan wanneer jij jouw honger stilt. Alleen sommige mensen kunnen dit begrijpen. Het genot, vreugde, plezier, sensatie en smaak van het vasten komt wanneer jij weet dat jij Allāh aan het dienen bent. Kijk naar de ḥadīṭ:

الصَّوْمُ لِي وَأَنَا أُجْزَى بِهِ يَدْعُ شَهْوَتَهُ وَأَكَلَهُ وَشَرَبَهُ مِنْ أَجْلِ

Het vasten is voor Mij, en Ik zal hem ervoor belonen. [Een persoon] geeft zijn seksuele lust, zijn eten en drinken op voor Mij.¹⁸⁵

Er zijn talloze aḥadīṭ Qudsiyyah waarin Allāh benadrukt dat het vasten voor Hem is, zij verlaten het voor Hem. Je dient te beseffen dat jij dit doet voor Allāh. Om ervan te kunnen genieten, dien je te beseffen dat jij dit doet voor Allāh. Dat is de betekenis van “uit geloof, en zoekend naar zijn beloning”, van de ḥadīṭ waar wij in onze eerste lezing over spraken. Niet slechts het vasten, maar zelfs de slagen van de zweep en de stenen die de huid doorboorde in de hete zon van Makkah, zoals wat er met Bilāl رضي الله عنه gebeurde, worden plezierig wanneer je weet dat het omwille van Allāh is.

Laat mij jullie dit voorbeeld geven, wat het duidelijk zal maken voor degenen die nog jong zijn, en dit voorbeeld is genoeg om het onderwerp van deze lezing in kaart te brengen. Iemand heeft een vrouw en hij gaat naar de winkel om voor haar een cadeau te kopen. Hij rent van de ene winkel naar de andere terwijl het regent, of sneeuwt of het is snikheet zoals het weer wat wij vandaag hebben. Hij probeert om het beste cadeau voor de beste prijs te krijgen, het cadeau wat het best past bij zijn vrouw. Hij pakt het in en geeft het aan haar. Natuurlijk geldt dit ook voor de zuster die een cadeau geeft aan haar man. Daarna kijkt hij hoe zij het cadeau uitpakt terwijl zij blij is, en degene die het gekocht had zit met vreugde en blijdschap, groter dan woorden kunnen omschrijven, vanwege zijn enorme liefde voor zijn echtgenoot. Zij zijn alle moeilijkheden vergeten. Welke moeilijkheden? Het winkelen en het lopen naar de winkels, soms weken, maanden of zelfs jaren ervoor moet hebben gewerkt om het te kunnen betalen. Wat liet hen, bij het zien van hun geliefde die het cadeau opent en blij wordt, al die moeilijkheden vergeten? Het is de liefde voor die persoon.

¹⁸⁴ Sūrah Muḥammad, 12.

¹⁸⁵ Ṣaḥīḥ Al-Buḡārī, 7492.

Een ander voorbeeld om het nog duidelijker te maken is dat van mijn moeder, moge Allāh ﷻ haar rang verhogen tot Firdaws, en die van al jullie moeders. Zij was gewoon om de hele dag op haar gezegende voeten te staan en te koken, vooral tijdens zulke dagen als deze, in de Ramadān. Het voorbereiden van de meest heerlijke maaltijden die je kan eten. Meestal was het voor familie, en soms was het voor honderden gasten die wij kregen. Zoals elke dag, zou zij wakker worden vóór [het aanbreken van] Al-Fajr om het nachtgebed te verrichten en daarna zou zij de hele dag in de keuken staan. Moge Allāh ﷻ haar Firdaws Al-'Alā schenken voor de pijn die zij heeft moeten doorstaan. Dan na Al-Mağrib, na uren van werk, aten wij het in minder dan 15 minuten op. Wanneer zij haar man, dochters, zoon, kleinkinderen en de gasten zag eten, werd zij overspoeld met blijdschap. Voor decennialang, hebben wij haar nog nooit één keer horen zeggen: Ik ben de hele dag bezig geweest met het klaarmaken van die maaltijd. Naarmate zij ouder werd, met de enorme rugklachten die zij had, heeft zij nog nooit gezegd: Ik sta al de hele dag op mijn voeten en ik heb pijn. Sterker nog, jij zou de blijdschap op haar gezicht zien wanneer zij ons zou aansporen om meer te eten. Zij vergat al de last van wanneer zij aan het koken was, in de eerste plaats voor de beloning, en daarna vanwege haar liefde voor ons.

Dat leidt ons naar het begrijpen van dit onderwerp, het verkrijgen van vreugde in het vasten. Wanneer jij jouw smaakpapillen en jouw maag geeft waarvoor het geschapen is, wat voedsel en water is, dan voel je blijdschap. Wanneer jij jouw hart en ziel geeft waarvoor het geschapen is, dan zal het blijdschap ervaren. Om plezier te voelen in het vasten, dien jij jouw hart en ziel tevreden te stellen. Hoe? Je begint door jezelf af te vragen: Waarom ben ik aan het vasten? Om af te vallen? Zo gaat het niet werken. Omdat ik moet vasten? Nou, met de wil van Allāh, is dat een reden waardoor Allāh jouw vasten zal accepteren, maar wij streven hoger dan dat. Als jij de vreugde van het vasten wilt, dan dien jij te weten dat jij aan het vasten bent voor Allāh. Je dient daar echt overtuigd van te zijn en stil te staan bij jouw liefde voor Hem. Je dient er echt stil bij te staan en het te laten inzinken. Zodra je weet dat Allāh wilt dat jij vast, dan zal jij verheugd zijn dat jij datgene doet wat Allāh behaagt. Als jij van iemand houdt, dan doe jij datgene waarvan zij houden en wat zij van jou verlangen, dat is het ultieme toppunt van het tonen van oprechte liefde.

Iemand zou kunnen zeggen: Wil jij zeggen dat Allāh wilt dat wij lijden? Allāh wilt dat jij gelukkig bent. Wat jij in de Ramadān verkrijgt aan godsvrees, liefde en vrees voor Allāh, aan īmān en geloof, aan controle terug over jezelf en het verslaan van jouw begeerten, dat alles is het waard voor datgene wat 'lijden tijdens de Ramadān' wordt genoemd. Omdat, eigenlijk is het in de Ramadān het slechts uitstellen van de maaltijden. Hoe kan het worden beschouwd als leed, terwijl wanneer jij de Muslimīn vraagt, dan zullen zij zeggen dat hun favoriete maand de Ramadān is. Zij zeggen altijd: De Ramadān is zo snel voorbijgegaan. Zij zeggen: Wij stellen onze maaltijden uit en wij bidden in de nacht, maar wij kunnen niet wachten tot de volgende Ramadān.

Bewerkstellig de complete tawḥīd in het vasten, de complete tawḥīd in het alles geven omwille van Allāh. Wij geven het volledig omwille van Allāh, en wij geven alles op omwille van Allāh, niet slechts ons eten en drinken, maar ook ons leven, bezit en eer. Wanneer jij dat doet, dan zal jij je gelukkig voelen, omdat jij jouw hart en ziel het voedsel hebt gegeven wat zij nodig hebben. Hoe meer je van iemand houdt, des te meer jij diegene wilt behagen, en des te meer jij zoekt naar manieren om degene van wie jij houdt te behagen. Tijdens normale omstandigheden zijn droge lippen en een knorrende maag hinderlijk, en soms zelfs pijnlijk. Maar wanneer men weet dat hij Allāh aan het dienen is, dan overspoeld dat zijn hart met vreugde, zoals dat wat de profeet ﷺ zei: Zolang U niet boos op mij bent, dan vind ik het niet erg.

De maag is leeg, maar het wordt vol wetend dat Allāh toekijkt, met die kennis liet hij zijn begeerten omwille van Hem. Iemand die van Allāh houdt zou het niet anders willen. Hij doorstaat tegenspoed, maar tegelijkertijd bekleedt hij het met een gebogen hoofd in nederigheid, vragend aan Allāh om het te accepteren, want als Allāh het accepteert, dan was die dorst en honger niets. Nogmaals, zoals de profeet ﷺ deed bij Aṭ-Ṭā'if. De lippen zijn droog, de keel is dorstig, maar het hart wordt extatisch, wetend en wachtend voor de dag dat jij Allāh ﷻ zal ontmoeten. Dat is de betekenis van de ḥadīṭ:

وَفَرَحَهُ عِنْدَ لِقَاءِ رَبِّهِ

En een moment van vreugde wanneer hij zijn Heer ontmoet.¹⁸⁶

Degene die vast zal overspoeld worden met blijdschap wanneer hij Allāh ontmoet, vanwege het vasten.

Op de dag des oordeels, zullen er mensen zijn die kletsnat in het zweet staan vanwege hun zonden, afhankelijk van de hoeveelheid van zonden. Sommige zullen verduisterde gezichten hebben.

﴿يَوْمَ تَبْيَضُّ وُجُوهٌ وَتَسْوَدُّ وُجُوهٌ﴾

De dag waarop gezichten worden verlicht en gezichten worden verduisterd.¹⁸⁷

Sommige mensen zullen lopen op hun gezichten.

﴿وَنَخْشَرُهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ عُمًى وَبُكْمًا وَصُمًّا﴾

¹⁸⁶ Sunan An-Nasā'ī, 2215.

¹⁸⁷ Sūrah Āl 'Imrān, 106.

En Wij zullen hen op de dag der opstanding op hun gezichten verzamelen, blind, stom en doof.¹⁸⁸

Sommige zullen blind zijn, ook al konden zij in het vorige leven zien.

﴿وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَعْمَى﴾

En Wij zullen hem op de dag der opstanding blind verzamelen.¹⁸⁹

Daarna komen zij die hadden gevast, zij zullen verheugd en overspoeld zijn met vreugde wanneer zij Allāh ontmoeten. Mensen zijn in verschrikking en ellende, maar degene die hadden gevast zijn aan het opscheppen en zij kunnen niet wachten om Allāh te ontmoeten, omdat de profeet ﷺ zei:

وَفَرَحُهُ عِنْدَ لِقَاءِ رَبِّهِ

En een moment van vreugde wanneer hij zijn Heer ontmoet.¹⁹⁰

Iemand die het leven van iḥsān met Allāh niet heeft geproefd, wat betekent het aanbidden van Allāh alsof jij Hem kan zien, iemand die niet zo'n leven heeft gehad zou dit kunnen horen, zijn ene hand in de andere klappen en zeggen: Jullie zijn gek. Ik begrijp het vasten en ik zal het doen omdat ik het moet doen, maar wil jij mij vertellen dat ik ervan kan genieten? Niet veel mensen kunnen dat begrijpen, omdat dorst en honger aan de ene kant staan, en vreugde en plezier aan de andere kant. Je combineert tussen twee tegenstellingen. Het is als het plaatsen van twee negatieve of twee positieve magneten tegen elkaar, zij zullen niet blijven plakken.

Vreugde in aanbidding is bijna als een wonder, niet veel mensen zullen het begrijpen en niet veel zullen het verkrijgen. Alleen zij wie Allāh heeft gezegend met het niveau van iḥsān zullen het begrijpen, doorgronden en toepassen. Maak jouw intentie, jouw doel en streven voor het juiste, voor Allāh, en voor het houden en behagen van Allāh. Jouw streven hier is jouw wapen, dus marcheer vooruit met jouw vasten en jij zal vreugde en plezier ervaren in het vasten.

Wij zullen de hoge rangen van het paradijs, met de wil van Allāh, behalen door tegenslagen in dit leven. Denk daarover na en dat zal het omzetten in plezier. Bedenk dat de tegenslagen van dit leven als middel dienen om de hoge rangen van Firdaws te verkrijgen. Wij streven voor het hoogste, en ons streven is nooit voor aardse en wereldse voordelen. Wat jij ook aan tegenslagen hebt doorstaan in dit leven, het is niets in vergelijking met wat jij zal krijgen. Het is kostbaar, het paradijs is niet goedkoop, het kost veel. De profeet ﷺ zei het:

¹⁸⁸ Sūrah Al-Isrā', 97.

¹⁸⁹ Sūrah Tā Hā, 124.

¹⁹⁰ Sunan An-Nasā'i, 2215.

أَلَا إِنَّ سِلْعَةَ اللَّهِ غَالِيَةً

Voorwaar, de handelswaar van Allāh is kostbaar.¹⁹¹

Nadat jij jouw verlangen hebt rechtgezet richting Allāh en om Allāh te behagen, zijn er nog andere factoren die jou helpen om vreugde te verkrijgen in het vasten. Bijvoorbeeld: Wanneer jouw maag aan het knorren is, en je wilt drinken en je bent achter gesloten deuren. Je bent alleen met het eten en het drinken die binnen handbereik liggen, op dagen zoals deze waar zij de hittegolf meldingen verspreiden. Dat alles ligt binnen handbereik, je bent alleen en je raakt het niet aan. Je wordt overspoeld met vreugde wetend hoe krachtig jij over jouw begeerten bent. En wetend dat je nu wat ammunitie hebt voor in jouw smeekgebed. Nu kan ik zeggen: O Allāh, ik was alleen en dorstig, niemand wist het en niemand zou mij hebben tegen gehouden. Ik had kunnen stoppen bij het restaurant, richting ṣayg Aḥmad's les en niemand zou mij hebben gezien of hebben herkend, niet mijn familie noch ṣayg Aḥmad. O Allāh, er waren tijden waar ik niet zo sterk was, en ik heb gezondigd, dus vergeef mij. Dat is ammunitie voor het smeekgebed. O Allāh, ik was alleen met water en ijs, zij lagen binnen handbereik en ik liet het omwille van U, dus schenk mij die sollicitatiegesprek, die baan, die universiteit, genezing van de ziekte of wat dan ook. Dat is ammunitie. Nadat jij jouw liefde voor Allāh hebt versterkt, nadat jij ammunitie hebt verkregen voor jou smeekgebed, zal je alleen maar meer liefde krijgen.

Mensen zullen verschrikt zijn op de dag des oordeels. De hel zal worden gesleept naar het land van het oordeel, omdat sommige mensen zullen er rechtstreeks in geworpen worden.

﴿وَجِيءَ يَوْمَئِذٍ بِجَهَنَّمَ﴾

En gebracht, op die dag, is de hel.¹⁹²

De boodschapper is aan het roepen: O Heer veiligheid, veiligheid, en daar komt de hel. In Ṣaḥīḥ Muslim, Ibn Mas'ūd رضي الله عنه zei dat de profeet ﷺ zei:

يُؤْتَى بِجَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ لَهَا سَبْعُونَ أَلْفَ زِمَامٍ مَعَ كُلِّ زِمَامٍ سَبْعُونَ أَلْفَ مَلَكٍ يُجْرُونَهَا

De hel zal gebracht worden op die dag met 70 duizend kettingen, aan elke ketting trekken 70 duizend engelen.¹⁹³

Je zal de engelen horen zeggen: 'Abdullāh, Ṣāliḥ, Jamal, jullie zijn 70 jaar verwijderd van de hel, en daarna nogmaals 70 jaar verwijderd van de hel, en daarna nogmaals 70 jaar verwijderd van de hel. Weet jij wat die 70 jaar verwijderd van de hel zijn? Dat is

¹⁹¹ Jāmi' At-Tirmidī, 2450.

¹⁹² Sūrah Al-Fajr, 23.

¹⁹³ Ṣaḥīḥ Muslim, 2842.

vanwege de normale dagen die jij had gevast, elke dag dat je vast word jij 70 jaar verwijderd van de hel. Dat is op een normale dag, en in de Ramadān is het nog meer. Andere overleveringen vernoemen, als de afstand tussen de hemel en de aarde. Dus 70 maal 30, zij zullen jou 2100 jaar verwijderen van de hel. Dat is slechts van één Ramadān, laat staan al de extra vrijwillige vasten die jij hebt verricht. Jij zal duizenden en duizenden jaren worden verwijderd van de hel. Als je hier er echt goed over nadenkt, overpeins het, de aanbidding die wij hadden vermeld die verlaten is, vertel mij, brengt dat dan geen blijdschap en vreugde in jouw hart wanneer je aan het vasten bent.

Overpeins deze zaken serieus en jouw dorst en honger zullen iets worden waar jij van geniet. Vertel mij, geeft het geen energie aan jouw hart wetend dat de mensen zich scharen bij het paradijs, zij worden geroepen om het paradijs te betreden vanaf de voortuin van het paradijs op basis van hun daden, en jij wordt geroepen om de poort van Ar-Rayyān te betreden. Ar-Rayyān betekent de poort wat verzadigd en [de behoefte] lest. Jij liet een hoop omwille van Allāh, en nu is het de tijd dat jij tevreden wordt gesteld, dat is wat Ar-Rayyān betekent. Wanneer jij zit en dat overpeinst, jij overpeinst en beeld het je in alsof het echt gebeurd, vertel mij, brengt dat dan geen blijdschap in jouw aanbidding. Wanneer jij in het paradijs bent en de mensen stoppen bij de eerste, de tweede en de derde rang, en jij gaat omhoog en omhoog, hoger en hoger vanwege jouw vasten, wanneer jij dat overpeinsd en het je inbeeldt, vertel mij, brengt dat jou dan niet blijdschap en koelte in jouw hart in het vasten.

Moge Allāh jullie belonen met het goede. Moge Allāh ﷺ jullie vasten en nachtgebeden accepteren. En moge Allāh Zijn zegeningen en vrede sturen naar onze meester Muḥammad, zijn familie en metgezellen, en alle lof is aan Allāh de Heer der werelden.

ONS SPANJE & RAMAḌĀN

In de naam van Allāh, De Barmhartige, De Genadevolle. Alle lof is aan Allāh, en zegeningen en vrede zij met Zijn profeet, zijn familie en metgezellen, en groet hen met vele en vermeerderende vrede tot aan de dag des oordeels. Voorts:

Wij hebben over vele spirituele aspecten van de RamaḌān gesproken, en wij zullen, met de wil van Allāh, daarmee doorgaan. Echter, net zoals de RamaḌān de maand van aanbidding was, was het ook de maand van één van de grootste islāmitische overwinningen en een aantal zeer belangrijke historische gebeurtenissen vonden plaats in de RamaḌān.

De overwinning van Badr, de veldslag die in de Qur'ān het criterium, het onderscheid tussen het goede en het kwade, wordt genoemd.

﴿يَوْمَ الْفُرْقَانِ يَوْمَ التَّقَى الْجُمُعَانِ﴾

De dag van het criterium, de dag dat de twee legers elkaar ontmoetten.¹⁹⁴

De veldslag waar Allāh de Islām mee eerde vond plaats in de RamaḌān.

De overwinning der overwinningen, de opening van Makkah, vond plaats in de RamaḌān.

﴿إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُبِينًا﴾

Voorwaar, Wij hebben jou een duidelijke overwinning geschonken.¹⁹⁵

De veldslag van 'Ayn Jālūt en vele andere historische gebeurtenissen vonden plaats in de RamaḌān. Eén van de grootste islāmitische overwinningen na de tijd van de profeet Muḥammad ﷺ en de metgezellen ﷺ was een grote overwinning die plaats vond in de RamaḌān, 92 jaar na de Hijrah. De grote overwinning die vele Muslimīn niet kennen, vooral de jonge opgroeiende jeugd. En vele die het wel kennen zijn er niet trots op.

Het begon in de tijd van 'Uṭmān Ibn 'Affān ؓ hij probeerde om Constantinopel te openen, maar hij was niet instaat om het te doen. At-Tabarī, Ibn Kaṭīr en Al-Ḥimyarī, [zij waren] historici zeiden dat: Nadat 'Uṭmān er niet in slaagde om Constantinopel te betreden, gaf hij advies over hoe het geopend kon worden. Hij zei: Het dient geopend te worden via het water, je kan het alleen via het water bereiken. Dat was het doel van vele Muslim leiders, en het was een eer voor hen om Constantinopel te gaan openen. 'Uṭmān Ibn 'Affān ؓ zei: Wie Spanje opent zal een deelgenoot zijn in de beloning van

¹⁹⁴ Sūrah Al-Anfāl, 41.

¹⁹⁵ Sūrah Al-Fath, 1.

degene die Constantinopel opent. Waarom zei hij dat? Omdat het de weg is naar [het openen van] Constantinopel.

Toen de Muslimīn Noord-Afrika bereikten, bij Marokko, was er daar een gouverneur genaamd Mūsā Ibn Nuṣayr . Hij was geboren in de tijd van ‘Umar Ibn Al-Gattāb en hij was één de grootste islāmitische helden. Hij wou [het islāmitische rijk] uitbreiden en er waren twee richtingen waar zij naar toe konden gaan. Zij konden de woestijn in gaan of zij konden naar Al-Andalus gaan. Zij kozen voor Al-Andalus omdat zij mensen wouden bevrijden en met mensen te maken wouden krijgen. Muslimūn bekommeren zich om mensen, niet om zand. Hij wou Al-Andalus openen, maar hij stuitte tegen vele obstakels en moeilijkheden. Ten eerste, het water, zij moesten 13 km aan water oversteken voordat zij Al-Andalus zouden bereiken, en hij en zijn leger hadden geen schepen. Zij hadden ook te maken met kruisvaarders op de eilanden achter hen. Alvorens zij bij de hoofdvijand zouden komen, waren er kleine eilandjes achter hen en hij vreesde dat zij hun van achter zouden aanvallen als zij Al-Andalus zouden bereiken. Hij had ook niet genoeg Muslim soldaten om het gigantische leger van de kruisvaarders te confronteren, en hij had ook geen enkel idee over de geografische details van Al-Andalus. Echter, hij was vastberaden en begon met het bouwen van schepen. En hij had dat geleerd van Mu‘āwiyah Ibn Abī Sufyān omdat hij naast hem woonde en hij zag hoe zij schepen bouwde. Zijn vader was ook een hechte vriend van Mu‘āwiyah Ibn Abī Sufyān . Dus hij begon schepen te bouwen 88 jaar na de Hijrah, wat ongeveer het jaar 706 was volgens de westerse kalender.

Als je kijkt naar Mūsā Ibn Nuṣayr, zijn grootste prestatie in het voorbereiden [op de overwinning] was de Muslimīn de Islām te onderwijzen, vooral de nieuwe bekeerlingen. Minacht niet het gestructureerd onderwijzen van de Islām. Dat is het pad naar de overwinning en zonder het zullen vele handelen uit emoties, wat hij ook zou kunnen hebben gedaan. Als je kijkt naar Nūr Ad-Dīn en het kaliber van Nūr Ad-Dīn, zij stoomde mannen klaar doormiddel van kennis en lezingen. Vele kennen deze mensen niet. Šalāḥ Ad-Dīn werd niet zomaar wakker op een dag, besluit een leger te vormen en de kruisvaarders te bestrijden. Er is een hoop werk achter de schermen, in het onderwijzen, verricht waar vele niet van af weten, het onderwijzen van de Islām, Qur’ān, ḥadīṭ, fiqh, ūsūl, tajwīd en de rest. Mūsā Ibn Nuṣayr richtte intensieve islāmitische studies op, wat je vandaag cursussen zou noemen, om de niet-Arabieren, de Berber Amāzīg, te onderwijzen.

Hij wilde hen onderwijzen en hij wilde dat de Islām zich volledig in hun harten nestelden. De Berbers Amāzīg zijn één van de moeilijkste mensen om mee om te gaan en nog moeilijker om te veranderen, maar door de wil van Allāh en de tactiek van het houden van lezingen, veranderden zij. Sterker nog, je ziet het effect van die verandering nog generaties later. Toen de Fransen Algerije hadden bezet voor 130 jaar, probeerde zij om hen weg te krijgen van hun religie op elk mogelijke manier. Echter, toen en na die tijd, waren zij nog standvastiger, enthousiast en loyaal aan de Islām dan dat zij vóór de bezetting waren.

Mūsā Ibn Nuṣayr onderwees de Amāzīg Islām, ‘aqīdah, tawhīd, fiqh etc. via een gestructureerd curriculum. Het was erg makkelijk voor Mūsā om een paar vurige toespraken te houden en de menigten te sturen via emoties, en zij zouden waarschijnlijk de overwinning op die manier hebben kunnen behaald. Hij kon hen inspireren en zo de overwinning behalen, maar wat gebeurt er daarna? Emoties, na verloop van tijd vervagen, verdampen en veranderen. Dus je wilt geen mannen die enkel door emoties worden gedreven, en dat is een ramp vandaag de dag. Nadat de structuur en de basis gelegd zijn, ja daarna emoties. De berbers die slechts vijf jaar geleden tegen de Islām vochten, waren nu soldaten die voorbereid waren om één van grootste veroveringen uit de Islāmitische geschiedenis te doen.

Mūsā Ibn Nuṣayr ﷺ koos een generaal, en hij was ook een held, Tāriq Ibn Ziyād ﷺ een man die 102 jaar na de Hijrah overleed. Tāriq Ibn Ziyād was niet eens een Arabier, hij was een Berber Amāzīg. Mūsā Ibn Nuṣayr plaatste hem boven andere Arabieren. Waarom? Omdat Mūsā wist dat deze Arabier en niet-Arabier kwestie nergens omgaat. Tribalisme, nationalisme, secularisme en racisme werkte niet, het is lā ilāha illā Allāh, Muḥammad Ar-Rasūl Allāh.

﴿إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاكُمْ﴾

Voorwaar, de meest eervolle van jullie is degene die het meest vreest.¹⁹⁶

Tāriq Ibn Ziyād was niet alleen een niet-Arabier, maar ook een bekeerling. Hij omarmde de Islām aan de hand van Mūsā Ibn Nuṣayr en hij werd door hem grootgebracht. Meer dan 15 jaar geleden zei ik dat helden brengen helden voort en lafaards brengen lafaards voort. Dat is de algemene regel, er zijn uitzonderingen, maar regels worden niet gebaseerd op uitzonderingen. Vandaag zie je westerse bedrogen-verraders hun soortgelijke voortbrengen, westerse bedrogen-verraders brengen westerse bedrogen-verraders voort, en dat is een epidemie. Dus helden brengen helden voort en lafaards brengen lafaards voort.

Een niet-Arabier, bekeerling en ex-slaaf, maar volgens de maatstaf van vandaag was Tāriq Ibn Ziyād ﷺ een geleerde. Hij memoriseerde de Qur’ān op een jonge leeftijd en hij leerde fiqh. Dit is specifiek vermeld over hem, ik zeg dit niet op basis van vermoedens of vanwege zijn daden, ik zeg dit op basis van wat de geschiedenis over hem zei. 92 jaar na de Hijrah in Ramadān, nam Tāriq Ibn Ziyād een leger van 12 duizend man, sommige zeggen 18 duizend maar ik geloof dat het er 12 duizend waren, zij staken de zee over en zodra zij aangekomen waren, gaf hij een lange welbespraakte toespraak, beginnend met:

¹⁹⁶ Sūrah Al-Ḥujūrāt, 13.

أَيُّهَا النَّاسُ أَيْنَ الْمَفَرُّ؟ الْبَحْرُ مِنْ وَرَائِكُمْ وَالْعَدُوُّ أَمَامَكُمْ وَلَيْسَ لَكُمْ وَاللَّهُ إِلَّا الصَّدْقُ وَالصَّبْرُ

O mensen, waar gaan jullie naartoe vluchten? De zee is achter jullie, en de vijand is voor jullie, en jullie hebben niks, bij Allāh behalve oprechtheid en geduld.

De iets recentere geschiedenisboeken vermelden dat hij de schepen had verbrand zodat niemand kon vluchten en zodat zij standvastig zouden blijven. Ik denk dat dit een overdrijving is, omdat ik de originele boeken over Al-Andalus heb gelezen en geen van de eerdere boeken vermeldde dat dit heeft plaatsgevonden. Dit is zo'n belangrijk feit, en zij vermeldde meer details dan dit, maar zij hebben dit niet vermeld, dus ga ik ervan uit dat het niet is gebeurd.

Tāriq vocht vele veldslagen en de laatste was op de 28ste van Ramadān, 92 jaar na de Hijrah. Negenduizend van zijn soldaten waren Berbers Amāzīg en de rest waren Arabieren, en drieduizend monotheïsten bewaterde genereus het kostbare land van Al-Andalus met hun bloed. Te midden [van de veldslagen], had Tāriq verdragen met hen en er was geen enkel verdrag of belofte die hij brak, zelfs niet met degenen die hij bevocht. Sterker nog, de kruisvaarders dwongen de Joden die onder hen gezag leefde om te bekeren tot het Christendom op zevenjarige leeftijd en zij namen hun bezit in beslag, dus voor de Joden was hij een held en een bevrijder. Als de onwetenden de rechtvaardigheid van de Islām zouden kennen en de wetgeving van Allāh op deze aarde, dan zouden zij de eerste zijn die ernaartoe op roepen.

Je zou nog meer verbaasd zijn over hoe de Muslimīn de Joden behandelden tijdens de ondergang, 800 jaar nadat dit land was afgenomen. Zij namen extreme maatregelen om het leven van de Joden die onder het Muslim gezag leefden te behouden, ahl Aḍ-Ḍimmah. Vergelijk dat met toen zij de macht kregen. Toen de Muslimīn naar hun landen gingen, kwamen zij om het te bevrijden van onderdrukking, omdat de Muslimīn de leiding hebben over de mensheid. Allāh heeft de Muslimīn de leiding gegeven over de mensheid.

﴿كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ﴾

Jullie zijn de beste gemeenschap die uit de mensen is voortgebracht.¹⁹⁷

Zij hebben nooit iemand gedwongen om lā ilāha illā Allāh te zeggen. Hoe zou een Muslim durven om iemand te dwingen om lā ilāha illā Allāh te zeggen, terwijl wij geloven als een principe van Islām dat zijn lā ilāha illā Allāh dan niet geaccepteerd zou worden. Wie wordt geforceerd, gedwongen of onderdrukt, zijn lā ilāha illā Allāh wordt niet geaccepteerd.

¹⁹⁷ Sūrah Āl 'Imrān, 110.

Er is geen dwang in de religie.¹⁹⁸

Er zijn daar vele bewijzen voor. Laat mij jullie vertellen wie echt andere dwingt om een andere religie te omarmen. Wanneer een land een ander land dwingt om zijn Islāmitische curriculum te veranderen, om bepaalde zaken uit het curriculum te halen in de naam van het goed met andere omgaan en voor de democratie, en zij die miljoenen besteden om interfaith, de religie van ongeloof, te verspreiden, en mensen uitnodigen om het interfaith te omarmen, zij zijn degenen die de mensen dwingen om een andere religie te omarmen.

Vele veldslagen volgden na 92 jaar na de Hijrah. In het jaar 93 en 94 na de Hijrah, deze veldslagen vonden ook plaats in Ramadān. Tāriq Ibn Ziyād en Mūsā Ibn Nuṣayr werden op een gegeven moment bevolen om te stoppen met hun vooruitgang, door de plaatsvervangende galīfah destijds, Sulaymān Ibn ‘Abdil-Malik. De galīfah destijds was Al-Walīd Ibn ‘Abdil-Malik, maar hij lag op zijn sterfbed. Sulaymān Ibn ‘Abdil-Malik wou dat zij rustiger aan gingen doen, zodat wanneer de galīfah overlijdt, de overwinning aan hem toegeschreven wordt. Mūsā Ibn Nuṣayr en Tāriq Ibn Ziyād luisterde niet naar hem en bleven vooruitgaan. Nadat Sulaymān uiteindelijk de galīfah werd, schade en onderdrukte hij Mūsā Ibn Nuṣayr en Tāriq Ibn Ziyād. Zij zeggen dat Mūsā Ibn Nuṣayr het later met hem goedmaakte, en hij nam Mūsā Ibn Nuṣayr zelfs mee op Ḥajj. Maar Tāriq Ibn Ziyād leefde een eenzaam leven na de opening [van Al-Andalus].

Hij keerde terug naar Damascus en leefde daar eenzaam en afgezonderd, weg van de spotlight, weg van politiek en weg van alles en iedereen. Wat het hart doet breken is dat hij niet alleen maar een eenzaam leven leidde, maar in sommige boeken die ik heb gelezen staat dat hij dood werd gevonden voor een Moskee, en daarvoor bedelend werd gezien. Zij lieten hem alleen. Tāriq Ibn Ziyād had het recht om de gouverneur van Al-Andalus te zijn, net zoals ‘Amr Ibn Al-‘Ās de gouverneur van Egypte was, hij opende Egypte en hij was de gouverneur daar. Tāriq had het recht om gouverneur te zijn van Al-Andalus, maar hij was een man die oprecht was met Allāh. Hij gaf niet om de spotlight, hij wende zich af en stierf alleen.

De wereld veranderde na de opening van Al-Andalus. Wij zagen mannen zoals Ibn Galdūn, Zahrāwī, Ibn Ruṣḍ, Ibn Ḥazm en andere geleerden in geografie, sterrenkunde, engineering, wiskunde, in elke wetenschap en het belangrijkste, in elke islāmitische wetenschap welke je maar kan voorstellen. Het begon in Spanje en het beïnvloedde heel Europa. Een Franse niet-Muslim schrijver schreef hierover en hij zei dat de Muslimīn de regio hebben veranderd. Hij noemde een paar voorbeelden en één daarvan die ik me kan herinneren was dat de Muslimīn een groot deel van Europa beschaafd maakte. Hij zei dat vrouwen in het noordelijke deel van Europa, zij werden

¹⁹⁸ Sūrah Al-Baqarah, 256.

ṣaḡālibah genoemd, zich in hun handen en gezichten sneden wanneer zij weduwen werden. Sommige namen het tot een uiterste en hingen henzelf op wanneer zij weduwen werden. Om hun liefde voor hun mannen te laten zien. Zij zouden de man en de vrouw verbranden en hun samen in één graf begraven. Nadat zij zagen hoe de Muslimīn hiermee omgingen, veranderden zij.

Islām kwam om te bevrijden, om de onderdrukking te verwijderen en om hen menselijk te maken. Deze Fransman schreef dat er een gebied was waar zij geen douche namen, behalve één of twee keer per jaar. Het was een ritueel of geloof, ik kan me niet herinneren wat hij zei. Nadat zij de Muslimīn de wūdū' vijf keer per dag zagen verrichten, en regelmatig een bad zagen nemen, veranderde dat hen. Zij leerde hen hoe zij zich diende te reinigen, hoe je met elkaar om moet gaan en zij leerde hen over genade. Het is verbijsterend om te lezen dat de Muslimīn destijds al straatverlichting plaatste. Het is verbijsterend dat de Muslimīn de hoofdstraten van Al-Andalus versierde met bloemen en bomen. Het bereikte zijn hoogtepunt toen 'Abdurrahmān An-Nāṣir het leiderschap bekleedde. Hij werd heel populair en machtig, en hij beïnvloedde iedereen. Sterker nog, in 1961 op de 1000ste jubileum van zijn dood, vierde de niet-Muslim zijn prestaties en verwezenlijkingen die de gehele regio hadden beïnvloed, ter ere en uit respect voor hem. Terwijl vele Muslimīn niet eens weten wie deze man was. Wat triest is, is dat het stralende nalatenschap van onze ummah is vergeten. En dat zorgt voor een verslagenmentaliteit, overgeevende lafaards.

In Qurtubah was er een bibliotheek, de grootste ter wereld, het had een half miljoen boeken, en zij hadden toen nog geen kopieermachines en printers. Als er een bibliotheek groter was dan deze, dan zou het die van Iraq zijn, die ook in de handen van de Muslimīn en onder het gezag van de Muslimīn in Baḡdād was. Het was de bibliotheek waarvan de Tartaren de boeken pakte en hen in de oceaan van Dijlah dumpsten, tot een punt dat de kleur van Dijlah veranderden. Dan was er ook nog Dār Al-Ḥikmah in Al-Qāhirah, een andere gigantische bibliotheek. Dat waren de enige drie grote destijds, maar die van Al-Qāhirah stierf in de historie.

Toen de kruisvaarders Al-Andalus betraden, was één van de eerste dingen die zij deden het verbanden van de boeken. Nadat zij Al-Andalus hadden veroverd, nam een bisschop uit zijn haat voor de Islām 80 duizend boeken naar het publieke plein van Qurtubah en verbrande ze allemaal in één dag. Daarna in 646 na de Hijrah, verbrandde zij de rest van de boeken van de Muslimīn. Waarom? Omdat zij met zekerheid wisten dat wat deze ummah omhooghaalt kennis is, en wij spreken hier hoofdzakelijk over de kennis van de ṣarī'ah en de wetenschappen van de Islām. Zolang zij die kennis bezitten, zal deze ummah sterk blijven. Zij wouden, of zij dachten dat zij de ummah weg konden houden van deze kennis en weg van zijn roots doormiddel het verbanden van hun boeken. Maar zij beseften niet dat de hoofdlijnen voor de ummah zich bevindt in onze harten, en daar zullen zij nooit bij kunnen komen. Het staat niet in inkt en op papier, maar in onze harten.

Na verloop van tijd begonnen de Muslimīn af te dwalen. Zij dwaalden af van de leer waar Allāh hen de overwinning voor gaf. Van het wedijveren over het memoriseren van de Qur'ān, Al-Bugārī en Muslim, en het wedijveren om kennis, was het nu het wedijveren om vrouwen. Van het vullen van de huizen van Allāh, en de bijeenkomsten, naar spinnenwebben op de huizen van Allāh, en clubs die opgevuld worden. Nu was er een generatie die een tekortkoming had in Tawḥīd, het houden en het haten [omwille van Allāh], fiqh en andere islāmitische wetenschappen. Wat de islāmitische ummah in Al-Andalus verdeelde in 22 koningen, net zoals de Muslim wereld vandaag de dag. Als het goed is zijn er nu ook 22 [landen], dus is het hetzelfde.

Eén van de leiders, Ibn Al-Aḥmar was een koning in Al-Andalus, en hij bracht niet-Muslim soldaten om zijn vijand te bestrijden, zijn Muslim broeder in Islām, genaamd Ibn Hūd. Op zijn beurt, gaf Ibn Hūd de niet-Muslim soldaten 30 van zijn kastelen om met hem samen te werken tegen Ibn Al-Aḥmar. De laatste koning van Spanje, Abū 'Abdillāh Aṣ-Ṣaḡīr, blokkeerde eens een Muslim leger dat op weg was naar het land van Māliqah, om de Muslimīn daar te helpen die werden belegerd door de kruisvaarders. Nadat de kruisvaarders de Muslimīn hadden verslagen, doordat hij het leger had tegen gehouden die de Muslimīn zouden helpen, veranderden zij een moskee tot een kerk. Abū 'Abdillāh Aṣ-Ṣaḡīr stuurde hen een brief waarin zij gefeliciteerd werden met de overwinning. Hij dacht zo punten te scoren bij hen. En zij beloofden hem, waardoor hij dacht dat zij hem aan de macht zouden laten. Hij dacht dat overwinning en eer op deze manier werd verkregen, en dat is de ziekte van het hart.

﴿فَتَرَى الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ يُسَارِعُونَ فِيهِمْ يَقُولُونَ نَخْشَى أَنْ تُصِيبَنَا دَائِرَةٌ﴾

En jij ziet degenen die een ziekte in hun harten hebben, zich haasten naar hen [de joden en de christenen]. Zij zeggen: Wij vrezen dat een ramp ons zal treffen [d.w.z. dat zij hen zullen aanvallen].¹⁹⁹

Hij zocht overwinning door zijn vertrouwen in de handen van de vijand te leggen, boven die van zijn broeders. Hij verkreeg een tijdelijke overwinning, maar wanneer jij eer bij andere dan Allāh zoekt, eindig je met een absolute vernedering. Vlak nadat zij hem hadden gebruikt, en zij hem lieten denken dat hij aan de macht zou blijven, keerden zij tegen hem en namen zij zijn land in. Abū 'Abdillāh Aṣ-Ṣaḡīr, de laatste koning van Spanje, gaf zijn laatste kasteel over in Ġurnātah. Hij gaf het aan de kruisvaarders, daarna liep hij huilend naar zijn moeder, en zijn moeder vertelde hem de bekende citaat:

أبكى مثل النساء ملكا لم تحافظ عليه مثل الرجال

Je huilt als een vrouw over een koninkrijk die jij niet verdedigde als een man.

¹⁹⁹ Sūrah Al-Mā'idah, 52.

Al-Andalus is bezet gebied net zoals Palestina bezet gebied is. Abū Al-Baqā' Ar-Rundī, de beroemde dichter uit Al-Andalus sprak over Al-Andalus in een lang gedicht. Hij sprak over hoe Al-Andalus was, de kennis, de schoonheid ervan en hoe de wereld erna toe kwam om daar te studeren. Hij schreef over hoe de slachtpartij van de kruisvaarders was, hoe de verraders van de ummah waren, hoe de Muslimīn elkaar in de steek lieten en hoe de mooie jonge meisjes werden verkracht door de kruisvaarders. En tot slot, op het einde van het gedicht zei hij:

لمثل هذا يذوب القلب من كمد إن كان في القلب إسلام وإيمان

Van zulke zaken smelt het hart van verdriet, als er in dat hart iets van Islām en īmān bevindt!

Dat waarmee Allāh hen de overwinning gaf 92 jaar na de Hijrah, wat het vasthouden aan het touw van Allāh [de religie] is, nadat zij het verlieten werden zij, eveneens in de maand Ramaḍān, verslagen.

En moge Allāh Zijn zegeningen en vrede sturen naar onze meester Muḥammad, zijn familie en metgezellen, en alle lof is aan Allāh de Heer der werelden.

DE LAATSTE TIEN DAGEN VAN DE RAMAḌĀN

In de naam van Allāh, De Barmhartige, De Genadevolle. Alle lof is aan Allāh, en zegeningen en vrede zij met Zijn profeet, zijn familie en metgezellen, en groet hen met vele en vermeerderende vrede tot aan de dag des oordeels. Voorts:

Het paradijs blijft zich voor ons versieren. De genade van Allāh blijft op ons neerdalen en het is van groot belang dat men wakker wordt en opstijgt. Het is van de genade van Allāh ﷺ dat Hij de beste dagen van RamaḌān de laatste tien dagen heeft gemaakt. Dit zijn de dagen waar jij van jouw lichamelijke rust pakt om jouw geestelijke behoeften te vervullen. Jij pakt van jouw lichamelijke rust om jouw geest rust te geven.

Al-Bugārī en Muslim verhalen de woorden van ‘Ā’iṣah رضي الله عنها dat tijdens de laatste tien dagen van RamaḌān, de boodschapper van Allāh ﷺ zijn vrouwen in de nacht zou wakker maken. Maakte hij hen wakker om te koken of voor zijn behoeften? Hij maakte hen wakker en daarna zou hij bezig zijn met daden van aanbidding, en zodat zij ook aanbiddingen kunnen verrichten. In een overlevering van Muslim: Hij zou zich inspannen om daden van aanbidding te verrichten tijdens de laatste tien dagen van RamaḌān, meer dan dat hij zou doen op elk andere dag gedurende het jaar. In Al-Bugārī, ‘Ā’iṣah رضي الله عنها zei:

كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا دَخَلَ الْعَشْرُ شَدَّ مِثْرَهُ وَأَحْيَا لَيْلَهُ وَأَيَّقَظَ أَهْلَهُ

Aan het begin van de laatste tien dagen van RamaḌān, was de profeet ﷺ gewoon om zijn riem strak te trekken en de hele nacht te bidden en hij was gewoon om zijn familie wakker te maken [voor het gebed].²⁰⁰

‘Het straktrekken van de riem’ duidt aan dat iemand zich klaar maakt om op te stijgen. Hij trekt zijn riem strak zodat hij kan sprinten en opstijgen. Opstijgen in wat? In aanbidding.

Een aantal andere geleerden zeiden dat het symbool staat voor dat hij geen gemeenschap meer had met zijn vrouwen. Hij benaderde hen niet in de laatste tien dagen, hij was druk in aanbidding en hij had er geen tijd voor. Dat was de mening van Sufyān Aṭ-Ṭawrī رضي الله عنه en het is de meest correcte mening omdat de andere overlevering waar zij de profeet ﷺ beschreven:

وطوى فراشه واعتزل النساء

Hij vouwde zijn matras op en bleef weg van zijn vrouwen [voor gemeenschap].²⁰¹

²⁰⁰ Ṣaḥīḥ Al-Bugārī, 2024.

²⁰¹ Aṭ-Tabarānī, Al-Mu‘jam Al-Aswat, 5783.

Wij zeggen niet dat het verboden is, maar hij was zo druk in de laatste tien dagen dat hij niet eens gemeenschap had met zijn vrouwen in die nachten.

Ibn Rajab رحمته الله zei: Hij deed wat toegestaan is met zijn vrouwen gedurende de eerste 20 nachten van de Ramaḍān. In de laatste tien nachten, zou hij zo doorzettend en geconcentreerd zijn in aanbidding dat hij niet eens gemeenschap met hen zou hebben. Als dit de profeet ﷺ is, die het meest vrezend is voor Allāh, zoals wij altijd zeggen, degene wiens voorgaande, en toekomstige fouten werden vergeven en die het meest geliefd is bij Allāh, wat zouden wij, wie niet de gerantie is gegeven dat de zonden worden vergeven, moeten doen? Wij dienen hem te imiteren en het zou onrecht zijn om hem niet te imiteren. Het is verraad tegenover jezelf om niet de profeet ﷺ in zulke zaken op de beste manier mogelijk, te imiteren. Het is verraad tegenover jezelf om niet te profiteren van zo'n seizoen. Als iemand het blijft uitstellen zonder van zulke dagen te profiteren, vertel mij dan, van welke dagen zal je dan wel gaan profiteren? Wanneer jij je in het graf begeeft en het te laat is?

Ibn Rajab Al-Ḥanbalī رحمته الله zei dat de profeet ﷺ gewoon was om in de laatste tien dagen datgene te doen wat hij gedurende het gehele jaar niet verrichtte, zoals de ḥadīṭ vermeld. Wat deed hij? Hij was gewoon om de gehele nacht te bidden, hij gedenkt Allāh en las de Qur'ān. Verricht elke vorm van aanbidding waar jij je goed bij voelt en waarvan jij voelt dat het jou dichterbij Allāh brengt. Allāh gedenken? Gedenk Allāh dan. Het reciteren van de Qur'ān? Reciteer de Qur'ān dan. Het gebed en Qur'ān? Verricht het. Veel mensen vragen: Wat is het beste om te doen? Allāh gaf ons zoveel vormen van aanbidding omdat Hij de aard van de mens kent. Sommige zaken zijn aantrekkelijk voor sommige en niet voor andere. Bijvoorbeeld de rak'āt zijn verschillend, je hebt twee, drie en vier rak'āt, sommige zijn fluisterend en andere zijn hardop. Voor sommige aanbiddingen dien je [andere] aanbiddingen te doen en andere zijn onafhankelijk. Dus wat is het beste om te doen? Het is datgene waar jij je het beste bij voelt en wat jou dichterbij Allāh brengt.

Er zijn een aantal speciale smeebeden voor de nacht van Al-Qadr, en wij zullen daar in een aparte lezing over spreken. Bovendien maak jij jouw familie wakker in deze nachten en het is een sunnah. Dat is een bijzonderheid van de laatste tien nachten. Sufyān Aṭ-Ṭawrī رحمته الله zei: Wanneer de laatste tien nachten ingaan, dient men zijn familie wakker te maken om zich bij hem aan te sluiten in het gebed of dat zij zelf kunnen bidden. Jij wordt al beloond voor het slechts doen van dat. Wat kan je nog meer doen? Je jaagt de nacht van Al-Qadr na, en wij zullen, als Allāh het wilt, daar een aparte lezing over geven.

Je verricht ook i'tikāf tijdens deze nachten.

أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَعْتَكِفُ الْعَشْرَ الْأَوَّلَ مِنْ رَمَضَانَ

De profeet ﷺ was gewoon om gedurende de laatste tien dagen van de Ramadān te verblijven [in de moskee].²⁰²

Ibn Baṭṭāl رحمه الله zei: De ḥadīṭ toont aan dat het sunnah is om tijdens de Ramadān i'tikāf te verrichten. En het kan ook buiten de Ramadān. Dit is één van de verlaten sunan en hoe meer een sunnah is verlaten, des te meer beloning je krijgt voor het herleven ervan. Zoals wij hadden gezegd over sommige verlaten aanbiddingen. Ibn Munḍir en Ṣihāb zeiden: Het is verbazingwekkend dat de Muslimīn i'tikāf hebben verlaten terwijl de profeet ﷺ i'tikāf nooit heeft verlaten, vanaf het moment dat hij naar Al-Madīnah kwam tot het moment dat Allāh zijn ziel nam. Het is ook verhaald door Abū Hurayrah en 'Ā'ishah رضي الله عنهما dat de profeet ﷺ elk jaar i'tikāf verrichtte totdat hij overleed. Hij verrichtte i'tikāf in de eerste tien dagen van Ramadān, daarna verrichtte hij i'tikāf in de volgende tien dagen van de Ramadān, en daarna verrichtte hij i'tikāf in de laatste tien dagen van Ramadān, en hij bleef het verrichten tijdens de laatste tien dagen. Dat is de sunnah van de profeet ﷺ tot zijn dood. Sterker nog, het was in de Ramadān zo belangrijk voor de profeet ﷺ dat wanneer hij het miste, hij het inhaalde in de eerste tien dagen van Ṣawwāl, de volgende maand. Het jaar dat hij ﷺ overleed, had hij ﷺ 20 dagen i'tikāf verricht. Ibn Ḥajar رحمه الله zei: Dat komt doordat hij de i'tikāf van het jaar ervoor had gemist, omdat hij op reis was, waarop hij het inhaalde in het volgende jaar. Hij was gewoon om i'tikāf te verrichten zoekend naar de nacht van Al-Qadr.

I'tikāf is om jezelf af te zonderen van alles en iedereen om te jezelf te verbinden met Allāh. Je dient jezelf te verbinden met Allāh. De meer iemand leert over Allāh en houdt en verlangt naar Allāh, de meer hij ervan houdt om afgezonderd te zijn met Allāh. Eén van de salaf die gewoon was om lange tijd zichzelf af te zonderen in zijn huis werd gevraagd: Voel jij je niet eenzaam thuis? Hij zei: Hoe kan ik mijzelf eenzaam voelen wanneer ik doorga met het herinneren van Degene die mij herinnert. Het is een contact, het is een communicatie en een verbond. Jouw relatie met Allāh heeft een directe verbintenis wat zweeft rond het hart en i'tikāf is als reiniging voor dat hart. Vasten is het weerhouden van eten, drinken en gemeenschap. I'tikāf is het weerhouden van overmatig praten en slapen, en het is het wegblijven van vrienden, familie en andere zaken die jou zelfs maar voor een beetje zouden kunnen afleiden. Jou afleiden van wat? Van de volmaakte gehoorzaamheid en verbinding aan Allāh. I'tikāf is om de gehele wereld achter je te laten zodat jij kan sprinten tot Allāh.

Vandaag de dag gaan zij naar de moskeeën om i'tikāf te verrichten terwijl zij het nut van i'tikāf te verpesten. Zij gaan om daar rond te hangen en te praten en dat vernietigd het nut van i'tikāf. Jij zondert jezelf af van jouw familie zodat jij niet met hen zal praten en geen wereldse banden hebt. Jij laat de wereldse zaken achter je, zaken die jou weerhouden om jezelf aansprakelijk te stellen en zaken die jou weghouden van Allāh.

²⁰² Ṣaḥīḥ Muslim, 1172 c.

I'tikāf is om jou van zoveel mogelijk wereldse zaken te ontdoen en te keren tot Allāh voor een bepaalde tijd op de beste van alle plekken, in de moskeeën van Allāh.

﴿فِي بُيُوتٍ أَذِنَ اللَّهُ أَنْ تُرْفَعَ وَيُذْكَرَ فِيهَا اسْمُهُ يُسَبِّحُ لَهُ فِيهَا بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ﴾

In huizen waarvoor Allāh toestemming geeft om deze verheffen en Zijn Naam daarin te gedenken. Hierin wordt Hij verheerlijkt in de ochtend en de namiddag.²⁰³

Imām Aḥmad rahimahullāh zei: Het is beter voor de gelovigen om weg te blijven van het mengen met de mensen, zelfs al is het omwille van het onderwijzen en adviseren. Blijf alleen, verbind met Allāh en zonder jezelf af. Je ziet dat degenen die in de gevangenis zitten, en vooral die in de isoleercel zitten, dat het meeste van hun tijd werd besteed in afzondering in cellen in communicatie tussen hen en Allāh. Het waarlijk communiceren met Allāh in afzondering heeft een plezier waar niks tegen op kan. Degene die houdt van een ander, houdt ervan om alleen met diegene te zijn, dat is een feit. Degene die waarlijk van Allāh houdt, heeft die tijd nodig om alleen met Allāh te zijn. Dat is hoe jij jezelf afvraagt of je echt van Allāh houdt? I'tikāf is een train sessie voor het hart om zich volledig te wijden tot Allāh. I'tikāf is het afsnijden van al het contact met de schepping, om een contact met Allāh tot stand te brengen.

Laten wij het hebben over een aantal fiqh kwesties waar ik over werd gevraagd, en zij zijn de meest voorkomende vragen over dit onderwerp.

Dient men al de tien de dagen te doen?

Hij kan er een deel van doen. Laten wij zeggen dat hij een baan heeft, hij gaat voor vijf dagen en daarna wordt hij plotseling door hen gebeld om te komen werken. Hij zal de vijf dagen aan beloning krijgen. En dan nadat hij klaar is met wat hij moest doen komt hij terug en hernieuwd hij zijn intentie voor een nieuwe i'tikāf. Het beste is om alle tien de dagen te doen, maar als iemand er een paar doet, of zelfs zo kort als vijf minuten, dan is dat acceptabel. Imām As-Ṣāfi'ī rahimahullāh zei omtrent deze zaak: Jij bent je eigen baas, het is wat jij kiest. Je kan doorgaan of stoppen wanneer jij maar wilt, er zit geen zonde in. In Fath Al-Bārī, Ibn Ḥajar rahimahullāh zei: Zolang men geen eed heeft gezworen, kan hij zijn i'tikāf stoppen en [later] voortzetten als hij wilt. Wat bij bedoelen met een eed is, als iemand zegt: O Allāh, als U mij dit schenkt dan zal ik tien dagen i'tikāf verrichten, of drie dagen i'tikāf. Als hij zo'n eed aflegt, dan wordt de eed verplicht voor hem, en dient hij het te verrichten zoals hij het gezegd had.

Wat is de minimale lengte van i'tikāf?

De Ḥanābilah zeggen dat het een gedeelte van een dag is, een gedeelte van een dag is voldoende. De Aḥnāf zeggen dat elke tijdsperiode voldoende is. De Ṣāfi'iyyah zeggen

²⁰³ Sūrah An-Nūr, 36.

de tijdspan dat men doorbrengt in de rukū'. De één, twee of drie minuten die jij doorbrengt in rukū' is voldoende als tijd voor i'tikāf. Zodra je de Moskee betreed met de intentie van i'tikāf, dat is i'tikāf. Het kunnen drie minuten zijn, één dag, twee dagen of een maand. Degenen die het beperkten waren de Mālikiyyah, die het beperkten tot één dag en nacht [24uur]. Maar het is zoals de drie a'immah aangaven, er is geen minimum en het kan elke lengte zijn die jij besteed in de moskee.

Toen ik een kind was waren wij gewoon om naar de moskee van de profeet ﷺ te gaan. Ik memoriseerde de Qur'ān en daar heb ik de Qur'ān gememoriseerd. We zouden daar elke avond verblijven, voor viereneenhalf jaar, van Al-'Aṣr tot aan Al-'Iṣā'. Ik herinner me dat we geen dag miste, behalve één keer toen de moskee overstroomde, omdat toen zorgden zij nog niet goed voor wanneer het hevig regende. Wanneer wij naar de moskee van Al-'Aṣr tot aan Al-'Iṣā' gingen zou mijn vader mij altijd tegen mij zeggen: Wanneer je de moskee betreed neem dan de intentie in jouw hart om i'tikāf te verrichten. Als jij naar de moskee gaat vanaf Al-Maḡrib tot Al-'Iṣā' en jij de intentie neemt van i'tikāf, dan krijg je de beloning ervan. Twee mensen kunnen dezelfde moskee op dezelfde tijd betreden en op dezelfde tijd verlaten, waar één van hen de beloning van i'tikāf krijgt en de ander niet. Dat komt doordat één van hen de intentie van i'tikāf had en de ander niet.

Om echter de volledige vruchten van i'tikāf te plukken, dien jij jezelf af te zonderen en je volledig te ontbinden van de wereld. Jij laat jouw mobiel en alles achter jou. Jij scheidt jezelf van de wereldse zaken, tenzij er iets belangrijks is. Het is geen probleem om te communiceren over zaken die belangrijk zijn.

Van het perspectief van fiqh is i'tikāf een sunnah. Het is een sunnah, en net zoals vele denken dat tarawīḥ slechts een sunnah is van de Ramadān, zijn tarawīḥ, qiyām en i'tikāf echter sunan die het gehele jaar verricht kunnen worden.

I'tikāf dient verricht te worden in een moskee.

Sommige zouden zeggen: Als je wilt dat ik mijzelf afzonder, dan verricht ik toch i'tikāf in mijn huis. Om het i'tikāf te laten zijn dient het verricht te worden in een moskee, dat is een voorwaarde ervan. De vrouwen van de profeet ﷺ verrichtten i'tikāf in de moskee. Als het toegestaan was om het in het huis te verrichten, dan had de profeet ﷺ hen daarheen gestuurd. Allāh zei:

﴿وَلَا تُبَاشِرُوهُنَّ وَأَنْتُمْ عَاكِفُونَ فِي الْمَسَاجِدِ﴾

En heb geen gemeenschap met hen terwijl jullie i'tikāf in de moskeeën verrichten.²⁰⁴

En Hij zei:

²⁰⁴ Sūrah Al-Baqarah, 187.

﴿أَنْ طَهَّرَا بَيْتِي لِلطَّائِفِينَ وَالْعَاكِفِينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ﴾

Dat zij Mijn huis moeten reinigen voor degenen die de tawāf en de i'tikāf verrichten.²⁰⁵

Daarnaast, de i'tikāf van de profeet ﷺ was in de moskee.

I'tikāf in een huis is niet toegestaan, zelfs niet voor een vrouw. Je kan aanbeddingen verrichten in jouw huis, maar dat is geen i'tikāf, en het wordt ook geen i'tikāf genoemd. Ibn Taymiyyah رحمه الله zei In het 15de deel van zijn Fatāwā: I'tikāf voor vrouwen is in de moskee, en zij dienen weg te blijven van het huis.

Aantal etiketten van i'tikāf.

Een aantal etiketten van i'tikāf die men dient te kennen, is dat je in de moskee dient te verblijven zonder het te verlaten, behalve het noodzakelijk is zoals het gaan naar het toilet. Het is beter om in de moskee te blijven tijdens i'tikāf dan om een begrafenistoet te volgen. Het is beter om in de moskee te verblijven dan het bezoeken van iemand die ziek is. Het is beter om in de moskee te verblijven tijdens i'tikāf dan om gemeenschap te hebben met jouw vrouw. Zie hoe deze zaken aanbevolen zijn en er zit zoveel beloning in, maar wanneer jij i'tikāf verricht, dan ben jij er beter aan toe als jij in de moskee verblijft.

Men kan de moskee verlaten voor noodzakelijke zaken zoals het gaan naar het toilet, het nemen van een douche, het halen van kleding, eten en drinken, tenzij iemand het kan brengen. Hij haalt het eten en eet het in de moskee. Ga niet eten in een restaurant of thuis, tenzij het niet mogelijk is om dat in de moskee te doen. Men mag praten met zijn familie en bezoekers, zoals de profeet ﷺ dat deed met Šafiyyah رضي الله عنها. Als jij jouw mobiel meeneemt, zorg er dan voor dat je het alleen gebruikt voor noodzakelijke zaken. Vooral de zusters, zij kunnen hem nodig hebben om in contact te blijven met hun families, maar gebruik hem alleen voor noodzakelijke zaken.

Wat doet de i'tikāf te niet?

Het worden van een afvallige, wij vragen Allāh om veiligheid, vrouwen in hun periode, geslachtsgemeenschap en het verlaten van de moskee zonder noodzaak.

﴿وَلَا تُبَاشِرُوهُنَّ وَأَنْتُمْ عَاكِفُونَ فِي الْمَسَاجِدِ﴾

En heb geen gemeenschap met hen terwijl jullie i'tikāf in de moskeeën verrichten.²⁰⁶

Wanneer dient men de moskee te betreden?

²⁰⁵ Sūrah Al-Baqarah, 125.

²⁰⁶ Sūrah Al-Baqarah, 187.

De officiële tijd om de moskee te betreden is wat imām Mālik, Anas en Sufyān zeiden: Dat jij tijdens Al-Mağrib van de 20ste dag de moskee betreed, en dat jij na Al-Mağrib van de laatste dag van de Ramaḍān de moskee verlaat.

De voorwaarde van i'tikāf.

Je dient een Muslim te zijn, het dient in een moskee te zijn en je dient de intentie te hebben van i'tikāf. Vrouwen dienen toestemming te hebben van hun man of walī om i'tikāf te verrichten, vooral de toestemming van haar man, die is belangrijker. Net zoals zij zijn toestemming nodig heeft om vrijwillig te vasten, dient zij zijn toestemming nodig te hebben om i'tikāf te verrichten, omdat beide sunnah zijn.

I'tikāf voor vrouwen

Vele zusters zeggen: Wij hebben gehoord dat er geen i'tikāf is voor vrouwen. Nee, het is ook voor de vrouwen sunnah om i'tikāf te verrichten. Het is toegestaan voor hen, er zit beloning in en als zij het kunnen verrichten dan dienen zij het te doen, zolang er geen fitnah is. Sommige moskeeën, als je hoort wat zij allemaal doen tijdens i'tikāf, ik zeg het is verboden voor hun om i'tikāf te verrichten. Allāh zei:

﴿وَأَنْتُمْ عَاكِفُونَ فِي الْمَسَاجِدِ﴾

Terwijl jullie i'tikāf in de moskeeën verrichten.²⁰⁷

Het is voor zowel mannen als vrouwen, zolang er geen fitnah is. In Ṣaḥīḥ Al-Bugārī, 'Ā'īṣah zei dat de profeet haar en Ḥafsah toestond om i'tikāf te verrichten.²⁰⁸

Er was één keer dat de profeet vele tenten in de moskee zag. Zij bouwden tenten voor de vrouwen om afgezonderd te blijven en niet om te mixen en te mengen. Hij beval om ze weg te halen, hij verbrak zijn eigen i'tikāf en hij haalde het de volgende maand in. Let erop hoe hij beval dat ze neergehaald dienden te worden en hij verbrak zijn eigen i'tikāf. Waarom deed hij dat? Er zit een reden achter. Sommige geleerden zeiden dat hij beval ze neer te halen omdat hij niet wou dat zij i'tikāf zouden verrichten, omdat hij jaloezie bespeurde. Zij wouden dichtbij hem zijn, er was sprake van jaloezie en zij waren dichtbij hem, wat het nut van i'tikāf verbreekt. Het doel van i'tikāf is juist om zover mogelijk weg te blijven van iedereen, en toen waren zij dichtbij hem, dus het zou een afleiding kunnen geweest zijn. Dat is één mening.

Andere geleerden zeiden dat het niet erom ging om hen te weerhouden van i'tikāf, maar eerder omdat er zoveel tenten in de moskee stonden dat er niet genoeg ruimte was voor de mannen om hun verplichtingen te verrichten. Wij hebben een duidelijke eenduidige authentieke ḥadīṭ waarin de profeet 'Ā'īṣah en Ḥafsah toestaat om

²⁰⁷ Sūrah Al-Baqarah, 187.

²⁰⁸ Ṣaḥīḥ Al-Bugārī 2045.

i'tikāf te verrichten, en dat is wat vaststaat. Sterker nog, wat nog doorslaggegender en duidelijker is dan dat is wat in Al-Bugārī en Muslim staat, de ḥadīṭ van 'Urwah:

أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَعْتَكِفُ الْعَشْرَ الْأَوَّلَ مِنْ رَمَضَانَ حَتَّى تَوَقَّاهُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ ثُمَّ اعْتَكَفَ أَزْوَاجُهُ مِنْ بَعْدِهِ

De profeet ﷺ was gewoon om gedurende de laatste tien dagen van de Ramadān i'tikāf te verrichten, totdat Allāh ﷻ hem terugnam, daarna verrichtten zijn vrouwen i'tikāf na hem.²⁰⁹

Dit is nadat de profeet ﷺ was overleden, dat de vrouwen van de profeet ﷺ na zijn overleiden i'tikāf verrichtten. Dit is de overweldigende mening van het merendeel van de geleerden van de wetscholen, dat een vrouw net zoals een man is in i'tikāf. Zorg ervoor dat je toestemming hebt en dat er geen fitnah is.

Profiteer van deze nachten. Herinneren jullie wat wij hadden vermeld over sommige van de salaf? Toen zij zich bevonden in hun jeugd zeiden zij: Wij zijn als paarden die zich sprinten, in aanbidding, naar de eindstreep. Zij zeiden dat in hun jeugd niet in hun laatste dagen. Nu is het de tijd om klaar te staan voor de laatste tien dagen van de Ramadān. Je dient erin te sprinten. Sprint in het gebed, sprint in lofprijzing en verheerlijking, in Qur'ān, liefdadigheid en in elke aanbidding die jou te binnen schiet volgens de Qur'ān en sunnah. Deze nachten dragen een nacht die beter is dan duizend nachten, de nacht waarin de Qur'ān werd geopenbaard. Jij neemt van jouw comfort en van jouw slaap, overwint luiheid en staat op jouw voeten in nederigheid. Stimuleer jezelf, begraaf jouw stroefheid en wedijver met de metgezellen zodat wanneer wij hen, met de wil van Allāh, zullen ontmoeten in het paradijs, zij zullen weten dat zij mannen hebben achtergelaten die zich in aanbidding begaven zoals zij dat waren, de monniken van de nachten. Laat deze laatste tien dagen niet zijn zoals de eerste 20 dagen. Jij laat de Ramadān niet zijn zoals jouw gewone dagen, en jij laat de laatste tien dagen niet zijn zoals de eerste 20 dagen, je blinkt uit in aanbidding.

Het meeste van de maand is voorbij, niemand weet of jij zal leven tot de volgende Ramadān, of dat jij je zal bevinden in een donker gat omringt met aarde aan jouw linkerkant, jouw rechterkant, van bovenaf en van onderen. Twee derden is bijna voorbij en het vertrok met bliksemsnelheid, en dat is ook hoe jouw leven voorbijgaat. Zowel de rechtschapen als de verdorvene hebben spijt van de dagen waarin zij tekort in schoten. De rechtschapene hebben spijt dat zij niet nog meer deden, en de verdorvene hebben spijt dat zij zich niet hadden gekeerd tot Allāh in deze tijden. Sprint in jouw aanbidding tot Allāh en Hij zal naar jou sprinten.

²⁰⁹ Ṣaḥīḥ Muslim, 1172 c.

DE NACHT VAN AL-QADR

In de naam van Allāh, De Barmhartige, De Genadevolle. Alle lof is aan Allāh, en zegeningen en vrede zij met Zijn profeet, zijn familie en metgezellen, en groet hen met vele en vermeerderende vrede tot aan de dag des oordeels. Wat volgt:

Gisteren heb ik de hoofdaspecten van de laatste tien nachten van Ramaḍān behandeld, en ik liet bewust de details van één van de belangrijkste zaken achterwege, wat de nacht van Al-Qadr, de lotsbestemming, is. Ik wou het apart behandelen in een lezing, omdat het iets is wat vóór het aanbreken van de [laatste] tien nachten behandeld dient te worden, omdat jij je er dient voor te bereiden.

Je had vele kansen in de Ramaḍān en dit is één van jouw laatste pogingen ervoor. Zoals wij hadden vermeld tijdens de eerste lezing.

مَنْ قَامَ لَيْلَةَ الْقَدْرِ إِيمَانًا وَاحْتِسَابًا غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ

Wie de nacht van Al-Qadr bidt uit geloof, en zoekend naar zijn beloning, zijn voorgaande zonden zullen vergeven worden.²¹⁰

Dit is de laatste poging ervoor, de nacht van Al-Qadr.

Het belang van de nacht van Al-Qadr

Een gehele sūrah met vijf āyāt werd erover geopenbaard en het is erna vernoemd, en dan als je kijkt naar het begin van sūrah Ad-Dugān heb je ongeveer vier tot zes āyāt in die sūrah die spreken over de nacht van Al-Qadr. Dus je hebt bijna elf āyāt in de Qur'ān en een gehele sūrah die spreekt over die ene nacht, de nacht van Al-Qadr.

Het is geen gewone nacht, het is de nacht waar de Qur'ān in werd geopenbaard.

﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ﴾

Voorwaar, Wij hebben het neergezonden in de nacht van Al-Qadr.²¹¹

﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةٍ مُبَارَكَةٍ﴾

Voorwaar, Wij hebben het neergezonden in een gezegende nacht.²¹²

²¹⁰ Ṣaḥīḥ Al-Buḡārī, 1901.

²¹¹ Sūrah Al-Qadr, 1.

²¹² Sūrah Ad-Dugān, 3.

Waarom werd het de nacht van Al-Qadr genoemd? Voor één van deze twee redenen, of voor beide redenen. Het keert terug naar de wortel van het woord Qadar, wat in het Arabisch, waarde en belang betekent. De nacht van Al-Qadr wordt zeer gewaardeerd, en wij zullen, als Allāh dat wilt, spreken over de waarde ervan. De tweede reden is dat Qadar komt van lotsbestemming, het betekent dat jouw lotsbestemming wordt opgeschreven in die nacht.

Iemand zal zeggen: Wacht eens even, je brengt me in de war. Het ene moment vertel jij mij dat het 50 duizend jaar vóórdát de hemel en aarde werden geschapen opgeschreven was en nu vertel jij mij dat het wordt opgeschreven in de nacht van Al-Qadr? Wat is het nou? Nou het zit zo, het was 50 duizend jaar vóór de schepping van de hemelen en de aarde opgeschreven, en nu, op deze specifieke nacht, worden de taken van dat jaar gegeven aan de engelen.

﴿فِيهَا يُفَرَّقُ كُلُّ أَمْرٍ حَكِيمٍ﴾

Daarin wordt elke wijze zaak duidelijk gemaakt.²¹³

De taken voor het gehele jaar worden gegeven aan de engelen. Die en die zal overlijden, die en die zal welvarend worden en die en die zal arm worden. De taken voor het gehele jaar, dus er is geen tijd om te slapen op de dag waarop jouw voorziening wordt opgeschreven. Jouw kwesties worden op die nacht aan de engelen gegeven om de taken uit te voeren, zowel het goede als het slechte. Dus keer tot Allāh in genade. Sommige mensen zullen wandelende lijken zijn na deze nacht.

﴿وَمَا أَدْرَاكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ﴾

En wat doet jou weten wat de nacht van Al-Qadr is?²¹⁴

Als ik iets zou kopen en jij zou komen en mij erom vragen, dan zou ik jou vertellen: Weet jij wel hoeveel dit koste? Gelijk staat het in je hoofd geregistreerd dat zeer, zeer kostbaar is en zo duur boven wat normaal en te bevatten is. Allāh vertelt jou: En wat doet jou weten wat de nacht van de lotsbestemming is? Weet jij wel wat jij zal verkrijgen uit de nacht van de lotsbestemming?

﴿لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِّنْ أَلْفِ شَهْرٍ﴾

De nacht van Al-Qadr is beter dan duizend maanden.²¹⁵

²¹³ Sūrah Ad-Dugān, 4.

²¹⁴ Sūrah Al-Qadr, 2.

²¹⁵ Sūrah Al-Qadr, 3.

Dat is jullie nacht o broeders en zusters. Als je wordt gevraagd: Wat is jouw nacht? Dan zeg je: Het is de nacht van Al-Qadr. Sommige mensen zeggen dat hun nacht de huwelijksnacht is, of de nacht van het afstuderen of de nacht dat hun kind geboren werd. Het zijn goede zaken, echter hoeveel zeggen dat hun nacht de nacht is waar de last van de zonden van hun ruggen werd opgeheven? Bij Allāh, het zou de gelukkigste nacht van jouw leven moeten zijn. De nacht waarin jij een aantal uur besteed in aanbidding aan Allāh, doch krijg je 83,3 jaar waard aan beloning. Jouw Allāhu akbar, jouw subhān Allāh en jou Al-Ḥamdu lillāh is alsof je het voor een duizend maanden zonder te stoppen hebt gezegd. Jouw recitatie en berouw is alsof je het voor 83,3 jaar zonder te stoppen hebt verricht. Jouw staan voor Hem is alsof je het voor 30 duizend dagen hebt gedaan. Weet jij wat de nacht van Al-Qadr is?

Vertel mij, bij Allāh, is hij dan niet bedrogen, die de zegeningen van deze nacht mist? Heeft hij zichzelf geen onrecht aangedaan, hij die het verkwist in ijdelheid of in verboden bijeenkomsten en zittingen? Verlaat die comfortabele slaap. Leun niet naar luiheid, vooral niet op deze nacht. Plant jouw voeten ferm voor jouw Heer in nederigheid en verkrijg die 83,3 jaar aan beloning. Het is iets wat niemand met zijn gezonde verstand zou willen missen.

﴿تَنَزَّلُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ مِنْ كُلِّ أَمْرٍ﴾

De engelen en de geest [Jibrīl ؑ] dalen daarin, met de toestemming van hun Heer, met elke zaak.²¹⁶

In een authentieke ḥadīṭ in Ṣaḥīḥ Al-Jāmi' en andere: Er dalen meer engelen neer dan dat er stenen zijn op de aarde en Jibrīl ؑ komt met hen mee. Hoe bijzonder is dat. Heb jij je dat ingebeeld? Dat verklaart de vrede van die nacht. Jibrīl, de engel die stopte met het neerdalen nadat de profeet ﷺ was overleden. Maar nu is het een zeer bijzondere gelegenheid, dus daalt hij neer. De engelen houden van de beste, vooral in aanbidding. Zij zijn aanbidders die Allāh nooit ongehoorzaam zijn.

﴿عَلَيْهَا مَلَائِكَةٌ غِلَاطٌ شِدَادٌ لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ﴾

Waarover strenge en krachtige engelen zijn, die Allāh niet ongehoorzaam zijn in wat Hij hun beveelt. En zij doen wat hun opgedragen wordt.²¹⁷

Zij hebben Al-Bayt Al-Ma'mūr daarboven om in te aanbidden. Hun nachten en dagen zijn in aanbidding, maar zij komen naar deze aarde op die nacht. Zij aanbidden op die nacht liever op aarde, vanwege de waarde en het belang van die nacht op aarde. De engelen maken de reis om naar de aarde te komen en verlaten de hemelen voor deze nacht, terwijl sommige deze kans laten lopen en een reis maken naar de duisternis van de zonden.

²¹⁶ Sūrah Al-Qadr, 4.

²¹⁷ Sūrah At-Tahrīm, 6.

﴿سَلَامٌ هِيَ حَتَّى مَطْلَعِ الْفَجْرِ﴾

Vrede is het, tot aan het aanbreken van de dageraad.²¹⁸

De tekenen van de nacht van de lotsbestemming

Vrede heerst er op die nacht en het is een teken van die nacht. Er zijn vele authentieke en niet-authentieke aḥādīṭ [hierover], vele vermelden, en wij zullen er een aantal vermelden. Een aantal van de tekenen verschijnen tijdens de nacht zelf, en andere de volgende ochtend. En wat authentiek is datgene wat imām Muslim heeft overgeleverd van Abū Hurayrah رضي الله عنه. Hij zei: Wij waren aan het praten over de nacht van Al-Qadr, en nadat de profeet ﷺ ons hoorde zei hij: Herinnert iemand van jullie de nacht toen de maan verscheen en het als een stuk van een bord was, een afnemende maan als een half bord. Dat is het eerste teken en er zijn meer aḥādīṭ.

Abū Dāwūd, At-Tayālisi, Al-Bazzār en Musnad Aḥmad leveren over van ‘Ubādah Ibn Aš-Šāmit رضي الله عنه dat hij zei dat de profeet ﷺ zei: De nacht van Al-Qadr is een heldere en stralende nacht alsof er een heldere maan was.

Kijk eens aan, let op de woordkeuze. Een heldere nacht, en let op hoe hij zei alsof er een heldere maan was. De helderheid van die nacht is licht wat Allāh erin heeft geplaatst en van de engelen die neerdalen, alsof het een heldere maan is. Het komt niet van de maan, de helderheid komt van iets anders, de engelen die stijgen en dalen, en de helderheid die Allāh erin heeft geplaatst. De ḥadīṭ gaat verder zeggend dat het een kalme rustige nacht is. Het is koud noch warm, noch zijn er vallende sterren, in die ochtend. Dat zijn een aantal tekenen van de nacht van Al-Qadr.

Sommige geleerden zeiden dat de winden rustig zouden zijn, andere zeiden dat een persoon erover kan dromen, andere zeiden dat men een bijzondere zoetheid tijdens de aanbidding en het gebed in die nacht kan ervaren. En dat zijn de meningen van een aantal rechtsgeldige geleerden. Sommige zeiden dat de honden niet zullen blaffen in die nacht, maar dat klopt totaal niet, daar is geen bewijs voor en het is niet waar.

Dat waren een aantal van de tekenen tijdens die nacht, nu wat komt erna? De volgende ochtend zal de zon wit en zonder stralen verschijnen. Volgens Ibn Ḥajar en andere, is het mogelijk om de nacht precies vast te stellen aan de hand van die tekenen. At-Tabarī en Ibn Al-‘Arabī zeiden: Iedereen ontvangt beloning, ook al konden zij de exacte nacht niet vaststellen. Je wordt beloond ook al wist je niet wanneer het was. Sommige, waaronder Ibn Ḥajar zeiden dat je een teken moet hebben gezien om de volledige beloning te verkrijgen, anders krijg je de beloning van een normale dag. Alleen degenen die het teken zagen zullen de beloning van een 1000 maanden verkrijgen volgens deze mening. Dat is de zwakkere van de twee meningen en het is een zeer

²¹⁸ Sūrah Al-Qadr. 5.

zwakke mening. Eenieder die Allāh aanbidt, en het blijkt die nacht te zijn, of hij nou de tekenen ervan zag of niet, zal met de wil van Allāh zijn volledige beloning ervan verkrijgen.

As-Subkī en andere stelden voor dat als iemand het weet, als hij het teken ziet, dat hij het dan aan niemand doorverteld, omdat het als een karāmah [een soort wonder] voor die gelovige is, en het dient geheim gehouden te worden. Waarom? Om pronkerij en jaloezie te voorkomen, zoals de āyah uit sūrah Yūsuf:

﴿قَالَ يَا بُنَيَّ لَا تَقْصُصْ رُؤْيَاكَ عَلَىٰ إِخْوَتِكَ فَيَكِيدُوا لَكَ كَيْدًا إِنَّ الشَّيْطَانَ لِلْإِنْسَانِ عَدُوٌّ مُّبِينٌ﴾

Hij zei: O mijn zoon, vertel jouw droom niet aan jouw broers, anders zullen zij een list tegen jou beramen. Waarlijk, de duivel is voor de mens een duidelijke vijand.²¹⁹

Nadat Yūsuf ﷺ een mooie droom zag, wou Ya'qūb ﷺ niet dat hij die droom doorvertelde aan hen [zijn broers]. Een andere reden is zodat het jouw tijd niet in beslag neemt. Je rent rond en vertelt het aan de mensen, ik zag die en die tekenen en ik ben zeker dat het deze nacht is, maar je dient je in plaats daarvan bezig te houden met aanbidding.

De precieze datum van de nacht van Al-Qadr is onbekend.

Nu de vraag die iedereen elk jaar stelt, wij kennen de bekende ḥadīṭ waarin de profeet ﷺ naar buiten kwam om de metgezellen te vertellen. Hij wou hen vertellen wanneer de nacht van Al-Qadr precies zal plaatsvinden, maar daarna zag hij twee personen discussiëren en vergat hij het. Hij ﷺ zei: Ik kwam jullie het vertellen maar ik ben het vergeten. Dat is de genade van Allāh en de genade van de profeet ﷺ dat wij het niet weten. Het is van de genade van Allāh dat Hij Zijn boodschapper ﷺ het liet vergeten en het ons niet had verteld. Hoe is het een genade? Ja het is een genade. Hadden wij het geweten, dan zou ik de eerste zijn die de gehele Ramadān zou verwaarlozen, wachten op die nacht, dan een beetje aanbidding verrichten en vervolgens weer terug naar bed te gaan. Maar hij zei: Het is één van de tien nachten, zodat jij veel beloning uit die tien nachten kan verkrijgen, en daarna werd het beperkt tot één van de oneven van die nachten. Stel dat het één van de 365 nachten is, dan is het alsnog waard om het te zoeken. Als hij zei dat het één van de 365 nachten was, dan was het alsnog de moeite waard om het in elk van die 365 nachten te zoeken, omdat je krijgt 30 duizend dagen waard aan beloning voor alles wat je erin verricht.

Let op dit voorbeeld: Als ik zeg dat ik een datum op een stukje papier zal schrijven, één van de dagen van 2012, ik verstop het en als jij mij dan één dollar geeft op de dag die ik had opgeschreven, dan krijg jij van mij 30 duizend dollar. Een slim persoon met minder dan het gemiddelde denkvermogen zou 365 dollar verzamelen, het opzij leggen en mij elke dag één dollar geven. Zo zal hij verzekerd zijn om deze geweldige

²¹⁹ Sūrah Yūsuf, 5.

deal niet te missen. In het ergste geval is hij een paar honderd dollar kwijt, maar wat zal hij zeker krijgen? 30 duizend dollar. Dat is de nacht van Al-Qadr, werk één nacht uit de vijf nachten en je zal 30 duizend nachten aan beloning krijgen. Allāh was genadig toen Hij het voor ons beperkte, Hij kon zeggen dat het één van de 365 nachten was, en dan was het alsnog de moeite waard om het te zoeken, maar Hij beperkte het niet slechts tot de Ramadān, Hij beperkte het voor ons tot de laatste tien nachten, en daaruit de oneven nachten, wat slechts vijf nachten zijn, volgens de meest bekende mening van de geleerden.

Dan komt er iemand die zegt: Welke van die vijf nachten is het? Dat is te hebberig worden tegenover Allāh. Werk in aanbidding. Die nacht van Al-Qadr kan de beslissende nacht zijn. Het zou iets kunnen zijn wat je erin deed wat jou zal behagen wanneer jij naakt en onbesneden voor de weegschaal op de dag des oordeels staat, de dag van verschrikking. Het zou iets kunnen zijn wat jou zal behagen wanneer jij staat voor Allāh, de Schepper van het universum, de Schepper van het paradijs en de hel. Het zou één ding kunnen zijn wat jij op die nacht deed wat jou zal behagen in dat staan.

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ إِنَّ زَلْزَلَةَ السَّاعَةِ شَيْءٌ عَظِيمٌ ۝ يَوْمَ تَرَوْنَهَا تَذْهَلُ كُلُّ مُرْضِعَةٍ عَمَّا أَرْضَعَتْ وَتَضَعُ كُلُّ ذَاتِ حَمْلٍ حَمْلَهَا وَتَرَى النَّاسَ سُكَارَىٰ وَمَا هُمْ بِسُكَارَىٰ وَلَٰكِنَّ عَذَابَ اللَّهِ شَدِيدٌ﴾

O mensen, vrees jullie Heer. Waarlijk, de beving van het uur is iets verschrikkelijks. De dag waarop jullie het zullen zien, zal iedere zogende moeder haar zuigeling verwaarlozen, en iedere zwangere zal haar vrucht verliezen. En jij zult de mensen dronken zien, hoewel zij niet dronken zijn, maar de bestraffing van Allāh is streng.²²⁰

Wees niet hebberig tegenover Allāh. Het zou die reusachtige beloning kunnen zijn die je verkrijgt op die nacht die jou het succes zal schenken waar jij op zit te wachten. Het zou die nacht kunnen zijn waardoor jij jouw boek in jouw rechterhand zal ontvangen en je zal rennen naar jouw familie, zeggend:

﴿هَٰؤُلَاءِ أَقْرَأُوا كِتَابِي﴾

Pak, en lees mijn boek.²²¹

Praktisch advies voor op de nacht van de lotsbestemming.

Laten wij nu wat praktischer worden. Je zal zeggen: Oké, je hebt me overtuigd, wat moet ik doen?

Wanneer jij de nacht van Al-Qadr najaagt, doe je alles wat wij hebben vermeld in de vorige lezingen. Je verricht het gebed, aanbidding, Qur'ān, lofprijzingen en alles wat je

²²⁰ Sūrah Al-Hajj, 1-2.

²²¹ Sūrah Al-Hāqqah, 19.

kan, maar deze nacht kent een specifieke authentieke supplicatie. Wanneer je de nacht van Al-Qadr najaagt dien je het te zeggen, en zeg het zo vaak je kan tijdens de laatste tien nachten, omdat het één van de laatste tien nachten is, nog specifiek, één van de oneven nachten.

‘Ā’iṣah, de moeder der gelovigen ﷺ zei:

يَا رَسُولَ اللَّهِ أَرَأَيْتَ إِنْ وَافَقْتُ لَيْلَةَ الْقَدْرِ مَا أَدْعُو قَالَ " تَقُولِينَ اللَّهُمَّ إِنَّكَ عَفُوٌّ تُحِبُّ الْعَفْوَ فَاعْفُ عَنِّي

O boodschapper van Allāh, Wat denk jij dat ik moet zeggen in mijn smeekgebed als ik mij bevind in de nacht van Al-Qadr? Hij zei: Zeg: O Allāh, U bent vergevengszind, U houdt van vergeven, dus vergeef mij.²²²

Vergeven, ‘afuww, het is niet ġafūr. Waarom niet ġafūr? Ġafūr en ‘afuww betekenen beide vergeven, maar waarom dan ‘afuww? Letterlijk gesproken betekent ‘afuww uitwissen en de oude Arabieren waren gewoon om te zeggen:

عفت آثار القوم

De sporen van de mensen zijn uitgewist.

Nadat de voetsporen in de woestijn verdwenen waren zouden zij dat zeggen, d.w.z. het is uitgewist. En dit helpt met het verduidelijken ervan.

Wat is het verschil tussen de twee? De geleerden hebben vele verschillen opgenoemd. Sommige zeiden vergeving van ‘afuww is voor het laten van de verplichtingen en vergeving van ġafūr is voor het verrichten van de verbodene. Dat is een mening. Het gaat dieper dan dat, sommige zeiden maġfirah van Allāh, ġafūr is het vergeven van jou, maar het staat nog steeds geschreven en je zal erover ondervraagd worden op de dag des oordeels. Je bent vergeven, maar het wordt niet uitgewist tot de dag des oordeels, daarna zal het uitgewist worden. Dit is ongeveer gebaseerd op een ḥadīṭ uit Ṣaḥīḥ Al-Buġārī waar Allāh iemand dicht tot Hem brengt, en dan zegt Hij: Herinner jij die en die zonde? En hij bekend al die zondes en daarna zegt Allāh tegen hem:

إِنِّي سَتَرْتُ عَلَيْكَ فِي الدُّنْيَا فَأَنَا أَغْفِرُهَا لَكَ الْيَوْمَ

Ik heb ze voor jou bedekt in het wereldse, en vandaag heb ik jou ervoor vergeven.²²³

Dus zij zeggen dat dit de maġfirah is, dus wat is dan de ‘afuww? Het is een hogere status dan dat en dat is waar wij voor gaan. Het is wanneer Allāh jou vergeeft en het compleet uitwist, zodat het niet eens naar voren wordt gebracht op de dag des

²²² Sunan Ibn Mājah, 3850.

²²³ Ṣaḥīḥ Al-Buġārī, 6070.

oordeels. ‘Afuww is wanneer Allāh het vergeeft, het uitwist en jou en de engelen het doet laten vergeten op de dag des oordeels zodat jij niet in verlegenheid gebracht zal worden. ‘Afuww is wanneer Hij tevreden is met jou, tevreden dat jij na de zonde, oprecht keerde in berouw.

‘Afuww komt vaak voor in de Qur’ān en vijf keer gaat het gepaard met de Almachtige. Dat Hij instaat is om te straffen, maar Hij vergeeft jou.

﴿إِنْ تُبْدُوا خَيْرًا أَوْ تُخْفُوهُ أَوْ تَعْفُوا عَنْ سُوءٍ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفْوًا قَدِيرًا﴾

Als jullie het goede tonen of verbergen, of het slechte vergeven, waarlijk, Allāh is dan Meest vergevingsgezind, Almachtig.²²⁴

‘Afuww en gāfūr komen beide voor in de Qur’ān en het is waarschijnlijk om jou te laten zien dat je maḡfirah kan kiezen en dat Allāh jou zal vergeven, maar je kan nog een stap verder gaan en je meer inzetten om de ‘afuww te verkrijgen waar alles uitgewist zal worden. Hoe je er ook na kijkt, het lijkt erop dat ‘afuww een overdreven vorm van gufrān gepaard met meer beloning is. Het is een hogere status en een hogere eer in vergeving. Op basis van mijn persoonlijke nederige observatie van wanneer ik de Qur’ān lees, valt mij op dat wanneer Allāh de echte grote zonden vergeeft, of de mensen aanspoort om te vergeven, Hij de term ‘afuww gebruikt. Bijv. nadat het volk van Mūsā het kalf hadden aanbeden:

﴿وَإِذْ وَاعَدْنَا مُوسَىٰ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَنْتُمْ ظَالِمُونَ﴾

En toen Wij met Musa veertig nachten afspraken, en jullie vervolgens het kalf na hem aannamen, en jullie waren onrechtplegers.²²⁵

Wanneer Allāh hen vergeeft zei Hij:

﴿ثُمَّ عَفَوْنَا عَنْكُمْ مِّنْ بَعْدِ ذَلِكَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾

Vervolgens vergaven Wij jullie daarna, opdat jullie dankbaar zullen zijn.²²⁶

Hij gebruikte het woord ‘afuww, en niet gāfūr. Zelfs wanneer Allāh sprak over degenen die de reciteurs van de Qur’ān bespotten in de strijd van Tabūk zei Hij:

²²⁴ Sūrah An-Nisā’, 149.

²²⁵ Sūrah Al-Baqarah, 51.

²²⁶ Sūrah Al-Baqarah, 52.

﴿لَا تَعْتَذِرُوا قَدْ كَفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ ۚ إِنَّ نَعْفَ عَنْ طَائِفَةٍ مِّنْكُمْ يُعَذِّبُ طَائِفَةٌ ۚ إِنَّهُمْ كَانُوا مُجْرِمِينَ﴾

Verontschuldig julliezelf niet. Jullie zijn ongelovig geworden, nadat jullie gelovig waren. Als Wij een groep van jullie vergeven, dan zullen Wij een groep bestraffen, omdat zij misdadigers waren.²²⁷

Hij zei:

﴿إِنَّ نَعْفَ عَنْ طَائِفَةٍ مِّنْكُمْ﴾

Als Wij een groep van jullie vergeven.

Na'fu, niet naġfir, omdat het bespotten van islāmitische handelingen, zaken of gelovigen een hele grote zonde is. Ook het vluchten van het slagveld is een andere enorme grote zonde, nadat Allāh dat vermeldde zei Hij:

﴿إِنَّ الَّذِينَ تَوَلَّوْا مِنْكُمْ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعَانِ إِنَّمَا اسْتَزَلَّهُمُ الشَّيْطَانُ بِبَعْضِ مَا كَسَبُوا ۖ وَلَقَدْ عَفَا اللَّهُ عَنْهُمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ
حَلِيمٌ﴾

Waarlijk, degenen onder jullie die zich terugtrokken op de dag waarop de twee legers elkaar troffen, het was slechts de duivel die ervoor zorgde dat zij zich terugtrokken vanwege dat wat zij verwierven. En voorzeker, Allāh heeft hen al vergeven. Voorwaar, Allāh is Meest Vergevingsgezind, Meest Verdraagzaam.²²⁸

Hij gebruikte het woord 'Afā in plaats van ġafūr, omdat dit enorme grote zonden zijn. Dus wij proberen de hogere status van de Meest Vergevingsgezinde ﷻ te bereiken.

²²⁷ Sūrah At-Tawbah, 66.

²²⁸ Sūrah Āl 'Imrān, 155.

‘AYN JĀLŪT IN RAMAḌĀN

In de naam van Allāh, De Barmhartige, De Genadevolle. Alle lof is aan Allāh, en zegeningen en vrede zij met Zijn profeet, zijn familie en metgezellen, en groet hen met vele en vermeerderende vrede tot aan de dag des oordeels. Wat volgt:

Gedurende deze maand hebben wij voornamelijk gesproken over spirituele zaken. Wij hebben een korte lezing gehouden over Spanje, en vandaag zullen wij, met de wil van Allāh, een andere historische overwinning bespreken waar Allāh deze ummah in de RamaḌān mee had gezegend.

Deze ummah dient een band te hebben met zijn eervolle begin. Dit is een ummah die niet rechtschappen zal zijn, tenzij het kennis heeft over zijn begin, het dient verbonden te zijn aan de eerdere generaties. Er zit niks goeds in een ummah die leiders heeft die de glorieuze geschiedenis besmeuren en verdraaien, zij die het doen lijken alsof het normaal is dat de Muslimīn altijd verslagen en ondergeschikt leven, en dat de Muslimīn altijd onder tirannie en onderdrukking dienen te leven. De onderwerping is aan de vijanden van Allāh, bedrogen in hun religie en te kort schietend in hun mannelijkheid.

De laatste tien dagen van RamaḌān doen denken aan aanbidding, maar tegelijkertijd doen de laatste tien dagen van de RamaḌān denken aan de nederlagen van een aantal van de meest verschrikkelijke vijanden van Allāh. De nederlaag van de Tartaren bij de slag van ‘Ayn Jālūt, de veldslag wat een einde maakte aan de transgressie van een rijk die de Muslimīn voor een lange tijd aan het afslachten was. Dat was op de 25ste dag van de RamaḌān in het jaar 658 na de Hijrah. De Mongolen kwamen uit China en hun eerste leider was Jinkīz Gān. Om jullie een beeld te geven, jullie zullen weten hoe zij waren en hoe arrogant zij waren wanneer jullie erachter komen wat de naam van hun leider, Jinkīz Gān, betekent. Het betekent de heerser van het universum, de koning der koningen, de sterkste der sterken, afhankelijk van de variaties in de vertalingen.

Hij was een persoon die hield van bloedvergieten, maar tegelijkertijd was hij instaat om mensen te verenigen. Hij maakte misbruik van de zwakke ummah, ook al bevolkte de Islāmitische ummah toen bijna de helft van de wereld. Destijds ging het van de grenzen van China Azië in, naar Afrika en Europa tot Spanje. De helft van de wereld was voor de Muslimīn, maar er heerste verdeling en problemen, zaken waar de profeet ﷺ voor had gewaarschuwd. Het gaat niet om aantal, en het gaat niet om grootte. Het gaat om het dichtbij Allāh zijn.

Er was de ‘Abbāsiyyah gilāfah, maar het was slechts een naam en geen werkelijkheid. Zij waren druk met het verkrijgen van geld en dat zij aan de macht bleven. En zij gaven niet om de ummah en zij verwaarloosden het. Dat was in Irak en als je naar beneden gaat, naar Egypte, Aṣ-Ṣām, Ḥijāz en Yemen, het stond onder de autoriteit van een aantal van de nakomelingen van Ṣalāḥ Ad-Dīn Al-Ayyūbī, maar zij waren totaal niet

zoals hun vader. Zij gaven om macht, zij verdeelde de verenigde natie die hun vader had gevestigd. De natie die opstond om de kruisvaarders in Ḥittīn te vernietigen. De kinderen en kleinkinderen van Šalāḥ Ad-Dīn vernietigden die sterke natie door hun verdeling, problemen en liefde voor leiderschap. Er waren kleine koninkrijken, die ruzie maakte en elkaar bestreden voor macht.

Om deze introductie kort te houden, zodat wij kunnen beginnen met ons onderwerp, is het voldoende om paragraaf te kennen die Ibn Al-Aṭīr schreef in zijn boek over de situatie destijds. De bekende historicus Ibn Al-Aṭīr schreef in zijn boek *Al-Kāmil fī At-Tārīḡ*, en Ibn Al-Aṭīr is één van de grootste Islāmitische historici. Toen hij erover sprak zei hij: Ik heb lang gezwegen over dit duistere tijdperk. Voor jaren lang heb ik geprobeerd er niet over te schrijven. Ik plaatste mijn been vooruit en achteruit, aarzelend om over dit tijdperk te schrijven en wat de Muslimīn moesten doorstaan. Ik wou dat mijn moeder mij nooit had gebaard, ik wou dat ik hiervoor was gestorven, ik wou dat ik vergeten en uit het zicht was. Ibn Al-Aṭīr is in kwelling, hij bezwijkt in kwelling over de wreedheden die toen hebben plaatsgevonden. Als je zou zeggen dat het valt onder de grootste afslachtingen die hebben plaatsgevonden sinds de tijd van Ādam ﷺ dan zou je waarschijnlijk gelijk hebben zonder te overdrijven. Wat er in de buurt van komt is wat Nebukadnezar II destijds banī Isrā'īl had aangericht in bayt Al-Maqdis, 563 jaar voor de komst van 'Īsā ﷺ. Het was een slachtpartij. Ibn Al-Aṭīr gaat verder en zegt dat een vrouw van de Tartaren een huis met mannen, vrouwen en kinderen zou betreden, zij zou vervolgens de mannen, vrouwen en kinderen vermoorden en geen van hen zou zichzelf verdedigen vanwege de verslagen, slavenmentaliteit. Niemand zou zichzelf verdedigen. Hij gaat verder en zegt: Het is mij verteld dat in Murāḡah, een man van de Tartaren een gebied, met 100 man zou betreden, hij zou de één na de ander vermoorden, en niemand van hen zou zijn handen heffen of proberen om zichzelf en zijn broeders te verdedigen. Zij werden arrogant zoals de 'Ād. Nadat de 'Ād arrogant werden zeiden zij: Wie is er sterker dan ons? Hūd kom hier, wie is er sterker dan ons?

﴿فَأَمَّا عَادٌ فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَقَالُوا مَنْ أَشَدُّ مِنَّا قُوَّةً﴾

En wat betreft de 'Ād, zij stelden zich onterecht hoogmoedig op, op de aarde en zeiden: Wie is sterker dan wij in kracht?²²⁹

Wij zijn de sterkste, met andere woorden, wij zijn zelfs sterker dan jouw Heer, o Hūd.

﴿أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَهُمْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ﴾

Zien zij dan niet dat Allāh, Degene die hen geschapen heeft, sterker is dan zij? En zij ontkenden Onze āyāt.²³⁰

²²⁹ Sūrah Al-Fuṣṣilat, 15.

²³⁰ Sūrah Al-Fuṣṣilat, 15.

Zijn zij Degene vergeten die hen geschapen heeft? Hij is machtiger dan hen in kracht.

﴿فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا فِي أَيَّامٍ نَحْسَاتٍ لِّنُذِيقَهُمْ عَذَابَ الْحِزْيِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَخْزَىٰ ۖ وَهُمْ لَا يُنصَرُونَ﴾

Dus stuurden Wij een krachtige wind op hen af, in dagen van slechte voortekenen, om hun de bestraffing van vernedering in het wereldse leven te laten proeven. En de bestraffing in het hiernamaals is zeker vernederender. En zij zullen niet geholpen worden.²³¹

Wat is er gebeurd? Allāh stuurde razende winden in dagen van slechte voortekenen [waarin zij geloofde] om hen te vernietigen en hun een voorproefje van schande en vernedering te laten ervaren in dit leven, en wat in het hiernamaals komt is nog erger. ‘Ād willen jullie arrogant zijn? Het is geen spelletje. Je wordt niet arrogant tegen Allāh en de gelovigen. Zij wouden competeren met Allāh ﷻ je competeert niet met Allāh. Wie is er sterker dan ons? Hoe durf je zoiets te zeggen. Oké ‘Ād, jullie willen zeggen dat jullie machtig zijn, dus hier is een beetje wind, laat ons zien hoe machtig jullie zijn. De wind gooide deze giganten de lucht in als tandenstokers en liet hen op hun hoofden naar hun ondergang vallen. Als jullie zo machtig waren, waarom hebben jullie je dan niet verdedigd? Het was maar een klein beetje wind.

Het was het hetzelfde met Namrūd. Toen hij opstond tegen Ibrāhīm ﷺ en arrogant werd en zei dat hij zorgde voor leven en dood. Allāh ontnam zijn ziel doormiddel van een kleine vlieg. Jullie beweren dat jullie allemaal zo machtig zijn, verdedig jezelf dan tegen een kleine vlieg die jouw hersenen bereikt en jou onrust tot jouw dood bezorgd. Verdedig jullie zelf! Toen zij zeiden dat de Titanic een schip was die zelfs Allāh niet kon laten zinken, heeft Allāh het laten voor hen laten zinken [tijdens de eerste vaart]. Je stelt jezelf niet arrogant op tegenover Allāh.

Toen zij zeiden dat het leger van de Tartaren nooit verslagen kon worden, stuurde Allāh een dienaar van Hem om het te verslaan en te vernietigen. Onze man hier was Sayf Ad-Dīn Qutuz ﷺ hij bekleedde het leiderschap, en binnen één jaar van zijn leiderschap, had Allāh de Tartaren verslagen via hem. In deze gezegende maand, een klein leger, wat niks was vergeleken met hun vijanden, die letterlijk in een bevliegung werd samengesteld. Het werd samengesteld in diepe duistere tijden, in tijde zoals vandaag de dag. Het was een tijd waarin de ummah was verdeeld en waarin leiders zich meer zorgen maakte om hun tronen dan om de ummah. De gilāfah was een status zonder realiteit en vol met onenigheden. Uit de diepe duisternis van die nacht waar de Muslimīn doorheen gingen, stond een man op, een gigant genaamd Malik Al-Muẓaffar Sayf Ad-Dīn Qutuz. Hij nam de macht in 657 na de Hijrah, toen de Tartaren op hun hoogtepunt van transgressie waren. Egypte stond op het spel, waar hij de leider was, zij stonden op het punt om Egypte aan te vallen. Hij nam de macht om eer en

²³¹ Sūrah Al-Fuṣṣilat, 16.

overwinning te schenken aan deze ummah. Binnen een jaar na het bekleedden van zijn leiderschap, maakte hij een einde aan één van de meest gevaarlijke legers waar de Islāmitische ummah mee te maken had.

De Tartaren stonden bekend voor hun meedogenloosheid, roekeloosheid en razendsnelle overwinningen. Zij waren snel en vlug in hun veldslagen, en meestal deden zij dat door iedereen te terroriseren. Alvorens zij een gebied hadden bereikt, had het nieuws van hun verschrikking, wat zij doen en wat zij zullen doen iedereen al angstig tot overgave gemaakt. Zij kwamen met gigantische legers, zelfs wanneer hun tegenstanders niks voor stelden. Je leest in de geschiedenis dat zij een stad betraden en het tot puin vernietigden, er was geen stad meer nadat zij er geweest waren. Zij maakte geen onderscheid tussen vrouwen, kinderen, ouderen, onderdrukten en onderdrukkers, soldaten en burgers, iedereen en alles is hetzelfde. Zij hielden zich aan geen enkele belofte en verbraken al hun verdragen.

Zij begonnen de Muslim landen binnen te vallen in Bugārah, wat vandaag de dag ligt in Oezbekistan. De Muslimīn waren zwak en zij gaven zich daar over. Zij gaven zich over, en Jinkīz Gān beloofde hen dat als zij zich overgaven, hij hen dan niet zou schaden. In het 12de volume van Al-Bidāyah wa An-Nihāyah zei Ibn Kaṭīr: Nadat hij hen had beloofd om niemand van de Muslimīn te vermoorden, als zij zich overgaven, vermoordde hij van hen een aantal dat alleen bij Allāh bekend is. Ibn Kaṭīr zei: Hij pakte de vrouwen en verkrachtte hen. Zij pakten de vrouwen en verkrachtten hen voor hun mannelijke familieleden. De slachtingen van de Tartaren gingen voor over een halve eeuw door en de Muslimīn leefde in slachtpartij na slachtpartij. Iedereen kijkt toe, het is niet mijn grond dus wat boeit het, ik heb nog steeds de macht. Sommige 'Muslim' leiders hielpen hen zelfs, zolang zij hen aan de macht lieten.

De zaak escaleerde in 654 na de Hijrah, nadat de Tartaren het land van de Romeinen hadden ingenomen. Hun leider, Hūlākū, de kleinzoon van Jinkīz Gān, had de macht en ging naar Bagdad in 656 na de Hijrah. Hij pleegde één van de grootste afslachtingen - moorden, stelen, plunderen, verkrachten en het vernietigen van de 'Abbāsiyyah gilāfah. Zij probeerde de Islāmitische beschaving te vernietigen, en zij vermoordden zelfs de galīfah Al-Musta'sim billāh, zijn familie en zijn bedienden. Hūlākū had in Irak, in minder dan 12 dagen meer dan twee miljoen Muslimīn in Bagdad vermoord. Hij had een extreme haat jegens Muslimīn, en de geur van de Islām. Hij wordt beschouwd als één van de grootste vijanden van de Islām, en het werd verergerd door zijn vrouw, zij was gewoon om hem op te stoken, omdat zij een kruisvaarder was die ook een haat had voor de Muslimīn. Toen hij Bagdad betrad, ging het hem niet om de gilāfah, de gilāfah was als een hol omhulsel, het was slechts een naam. Zijn intentie was om de ummah uit te roeien, en hij wou elke gelovige op deze aarde uitmoorden. Zij werden arrogant en strijdlustig. Zij bleven Muslim landen binnenvallen, slachtend, moordend en verkrachtend. Zij passeerden Bagdad, zij gingen langs de Eufraat, en langs Ḥalab in Syrië en zij roeiden bijna de gehele bevolking uit. Daarna gingen zij richting Damascus, en zij kwamen langs Nāblis, Bayt Al-Maqdis en Gaza. Er was geen verzet en niemand stond tegen hen op. Iedereen gedroeg zich als een lafaard, toekijkend en overgevend.

Niemand was in staat om op te staan tegen hen en eigenlijk wou niemand opstaan tegen hen. Nu bereikte zij de top van hun transgressie, en zodra dit gebeurt, maakt het niet uit of het Muslimīn zijn of niet, een individu of een natie, wanneer zij eenmaal de top van hun onderdrukking bereiken, is de ondergang onvermijdbaar en om de hoek.

Hūlākū, de leider stuurde 40 man met een brief naar onze koning, Malik Al-Muẓaffar Qutuz, hij was de leider van Egypte en Hūlākū stuurde hem een brief waarin hij hem bedreigde, maar Qutuz had een ander idee. Hij verzamelde de leiders en zij besloten om alle 40 boodschappers te vermoorden. Zij vermoordden ze alle 40 en hingen hun hoofden aan de poorten van Al-Qāhirah. Er zijn vele verschillende uitleggen waarom hij hen had vermoord, maar wij hebben er echt geen tijd voor om het erover te hebben. Door de wil van Allāh was Qutuz vastberaden om de ummah te beschermen. Hij wilde vechten, vooral omdat hij wist dat de Tartaren onderweg waren naar Egypte en er geen onder uitkomen meer aan was. Of hij en zijn volk worden gedood als schapen, of zij sterven als mannen of zij worden zegevierend.

Al-Malik Al-Muẓaffar Qutuz begon de leiders aan te sporen om te strijden, en hij verzamelde de soldaten van overal. Hij verklaarde dat het tijd is om te strijden, en hij hief de vlag van Allāh ﷻ en de profeet Muḥammad ﷺ. Hij spande zich in om zich te verenigen met de leiders van de nabijgelegen gebieden van Aṣ-Ṣām. De Islāmitische leiders naast hem, de zonen van Ṣalāḥ Ad-Dīn, hadden een zeer gespannen relatie met hem, maar hij bleef hen vertellen dat zij op korte termijn Egypte zullen gaan binnenvallen, dus laten wij onze verschillen naast ons leggen, en ons verenigen omwille van Allāh, en de Tartaren gezamenlijk bestrijden.

De relaties met de Islāmitische leiders waren zo slecht, en zijn grootste zorg was voor een man genaamd An-Nāṣir Yūsuf Al-Ayyūbī, de leider van Damascus. Hij was een afstammeling van Ṣalāḥ Ad-Dīn Al-Ayyūbī, een kleinzoon door bloed en niet door daden. Deze afstammeling zei tegen de Tartaren na hun overwinning in Bagdad: Wanneer jullie hier komen, dan zal ik jullie helpen tegen Qutuz en ik zal jullie helpen om Egypte te bemachtigen. Hij wilde gewoon aan de macht blijven. De afstammelingen van Ṣalāḥ Ad-Dīn hadden het nalatenschap en de natie vernietigd die hun vader Ṣalāḥ Ad-Dīn had opgebouwd. Zij wilde allemaal de macht hebben, en dit is alles waar zij aan dachten. Zij hadden een sterke natie, die hun vader had opgebouwd, onderling verdeeld. Een leider in Damascus, een andere leider in Ḥalab, een andere leider in Ḥamāh, en een andere leider in Ḥumṣ. Dat waren kleine stadjes! Te veel leiders en te weinig werkers, en zij waren allemaal op zoek naar macht en erfgoed voor hun kinderen.

Qutuz had hogere doelen. Het gaat niet om ons, dat wij aan de macht zijn, het gaat dieper dan dat. De eer van de ummah staat op het spel, onze vrouwen lopen risico. Sayf Ad-Dīn Qutuz wilde de ummah beschermen. An-Nāṣir Yūsuf Al-Ayyūbī, de leider van Damascus, wilde zijn troon beschermen, zoals de leiders van vandaag de dag. Mensen die naar achter leunen in een leven vol luxe, en de ummah afgeslacht en verkracht laten worden. Dus Qutuz probeerde van alles om hen het verleden achter hen te laten,

hen te overtuigen om zich te verenigen en de vijand te confronteren, die zou komen om hen te vermoorden. Qutuz was het meest bezorgd over deze man An-Nāṣir Yūsuf Al-Ayyūbī die nabij was, omdat hij vreesde, wat daadwerkelijk zou gaan gebeuren, dat hij hem zou verraden en zich zou aansluiten bij de vijand tegen hem, zodra de oorlog zou beginnen. Om je te laten zien hoe nobel Qutuz was, en hoe één man een doorslaggevende verandering teweeg kan brengen in deze ummah, Qutuz, de leider van Egypte, wist dat de nabijgelegen leider, An-Nāṣir Yūsuf Al-Ayyūbī, van leiderschap hield, dus Qutuz schreef hem een brief en zei daarin: Jij mag Egypte hebben. Ik ben de leider van Egypte, maar jij mag het hebben. Jij mag mijn land hebben, pak mijn land en laat mij gewoon een vertegenwoordiger zijn. Ik zal onder jouw gezag komen te staan, en het zal onder jouw gezag komen te staan. Laten wij ons verenigen tegen deze gemeenschappelijke vijand.

Verbazingwekkende zaken. Je zou je nooit kunnen voorstellen dat leiders vandaag de dag dat zouden doen. Vandaag de dag lukt het je niet eens om een leider van een kleine moskee te laten aftreden, iemand die niemand kent en waar niemand om geeft. Maar Qutuz gaf niet om het leiderschap, hij gaf om het beschermen van de eer van de ummah, de vrouwen van de ummah en het bloed van de ummah! An-Nāṣir Yūsuf Al-Ayyūbī was arrogant en hij wees dat aanbod af. De dagen verstreken en hij was een obstakel voor Sayf Ad-Dīn Qutuz, omdat wanneer de Tartaren eenmaal zouden komen, dan zou hij zich bij hen aansluiten. Maar wanneer jij jouw vertrouwen plaatst op Allāh, en vastberaden bent, dan zal Allāh voor jou een uitweg maken. Een korte tijd na het aanbod van Qutuz, kwamen de Tartaren naar Ḥalab en Damascus en verdreven An-Nāṣir Yūsuf Al-Ayyūbī. Hij vluchtte als een lafaard met zijn soldaten naar Palestina, en vanuit daar werd hij gedwongen om zich bij het leger van Qutuz aan te sluiten. Dat hield niet lang stand, hij was een totale mislukking dus hij splitste zich af van Qutuz, terwijl de meeste van zijn soldaten bij Sayf Ad-Dīn Qutuz wouden blijven. En kort daarna werd hij vermoord door een aantal soldaten van de Tartaren. Allāh had zich ontdaan van deze man, en niet alleen dat, nu had Qutuz zijn soldaten achter zich.

Moge Allāh jullie belonen met het goede. En moge Allāh Zijn zegeningen en vrede sturen naar onze meester Muḥammad, zijn familie en metgezellen, en alle lof is aan Allāh de Heer der werelden.

In de naam van Allāh, De Barmhartige, De Genadevolle. Alle lof is aan Allāh, en zegeningen en vrede zij met Zijn profeet, zijn familie en metgezellen, en groet hen met vele en vermeerderende vrede tot aan de dag des oordeels. Wat volgt:

Gisteren hebben wij gesproken over de introductie van één van de grootste overwinningen van de Islām, de slag van ‘Ayn Jālūt. In het Nederlands wordt het: het oog van Goliath genoemd. Wij spreken erover in deze maand omdat het heeft plaatsgevonden in deze maand, en het was één van de grootste overwinningen van deze ummah, in tijde van duisternis voor de ummah. Muslimūn dienen zulke essentiële delen van hun geschiedenis te kennen.

Wij spraken over hoe de ummah verdeeld was, en hoe elke leider zijn eigen troon probeerde te beschermen. Iedereen was alleen maar bezorgd om zichzelf, en een man nam de taak op zijn schouders, een man genaamd Sayf Ad-Dīn Qutuz. Voor ongeveer een halve eeuw was niemand instaat om op te staan tegen de transgressie van de Tartaren, die in minder dan twee weken meer dan twee miljoen Muslimīn in Bagdad hadden vermoord. Sayf Ad-Dīn Qutuz verenigden de Muslimīn, en hij begon met zijn nabijgelegen leider, de leider van Damascus en de kleinzoon van Šalāḥ Ad-Dīn Al-Ayyūbī. Hij weigerde, en in plaats te verenigen met zijn Muslim broeder, keerde hij tegen zijn broeder en bood hij de Tartaren hulp aan als zij hem aan de macht zouden laten. De dagen verstreken en de Tartaren keerden zich tegen deze man en namen zijn land in terwijl hij vluchtte. Sommige Muslimīn, of zogenaamde Muslimīn denken dat macht en eer komt van de vijanden. Zij zoeken eer bij een ander dan Allāh, wat vroeger of later altijd eindigt in vernedering en oneer. Zij gebruiken hen, maken misbruik van ze en lozen ze daarna. Niemand kon meer overgevend en behulpzaam voor de vijanden van Allāh zijn, dan de uitstekende voorbeelden die wij vandaag de dag hebben, zoals Al-Kaddafi, Mubārak en hun soortgenoten en gebroeders. Kijk waar zij nu zijn.

Allāh had Qutuz gezegd dat de kleinzoon van Šalāḥ Ad-Dīn was verdreven door de Tartaren, de vijanden bij wie hij zichzelf had aangeboden, van Damascus naar Palestina. Daarna werd hij gedwongen om zich aan te sluiten bij Qutuz, maar zoals ik al had gezegd bewees hij een totale mislukking te zijn, terwijl zijn soldaten bij Qutuz bleven en zelf hij weg ging. Nu hoefde Sayf Ad-Dīn Qutuz zich geen zorgen meer te maken over An-Nāṣir Yūsuf Al-Ayyūbī, een groot obstakel was uit de weg geruimd. Wanneer Allāh degelijke, vastberadene, oprechte en toegewijde mannen ziet, dan bereid Hij voor hen de middelen voor de overwinning voor. Kijk wat er gebeurde met zijn tegenstander.

Nu had Qutuz geld nodig, dus hij ging collecteren voor het leger, en hij geleerden aan zijn zijde. Hij koos een rechtschapen geleerde en een lichtbaken van waarheid, Al-‘Izz Ibn ‘Abdissalām رحمته الله. Al-‘Izz Ibn ‘Abdissalām steunde hem met zijn beroemde fatāwā en adviseerde, hij bracht prachtige fatāwā uit die de ummah inspireerde. Waarom denk je dat de mensen naar Al-‘Izz Ibn ‘Abdissalām luisterde? De mensen luisterde naar Al-‘Izz omdat hij een geschiedenis heeft in het uitspreken tegen zogenaamde Muslim leiders die zichzelf verenigde met de kruisvaarders. Hij was gewoon om over hen te spreken en als Al-‘Izz Ibn ‘Abdissalām vandaag zou leven, dan zouden de verslagen afkeurende Murji‘ah, de aanbidders en slaven van de leiders, hem een takfīrī en een gārijī noemen. Uit alle geleerden, ging Qutuz naar Al-‘Izz Ibn ‘Abdissalām, omdat oprechte leiders kennen oprechte geleerden.

Hij ging naar hem en zei: Wat denk jij dat wij moeten doen? Zullen wij proberen om ons te verdedigen tegen de Tartaren of moeten wij afwachten, of ons overgeven? Voor ongeveer bijna een halve eeuw durfde niemand tegen hen op te staan. Al-‘Izz Ibn ‘Abdissalām zei met een stevig en vastberaden hart: Bevecht hen en ik garandeer jou de overwinning. Bevecht hen en ik garandeer jou de overwinning, dat is alles wat hij zei. Hij stelde hen gerust, wees sterk met Allāh. Er waren veel geleerden aanwezig in

die bijeenkomst, maar Al-'Izz Ibn 'Abdissalām beklom het centrale punt, omdat dit de tijd was voor mannen om te spreken. Qutuz vertelde hem: Wij hebben geen geld. Waarop Al-'Izz zei: De regel hieromtrent is dat wanneer de vijand de landen van de Muslimīn probeert binnen te vallen, je al het bezit van bayt Al-Māl Al-Muslimīn [de staatskas] dient te gebruiken. Alles ervan gaat naar het leger, om een leger te vormen. Zij maakte letterlijk een leger uit het niets.

Wanneer er geen geld meer over is in bayt Al-Māl Al-Muslimīn, kan de leider van de ummah pakken, hij kan hen noodzakelijke belastingen opleggen. Er waren daar een aantal leiders aanwezig en sommige van hen waren rijk. Kijk wat Al-'Izz zei: Voordat jij die belastingen oplegt, de leiders dienen te beginnen met het brengen van al hun overvloedige bezit, alles wat niet essentieel en nodig was. De leiders gaven gehoor, en de één na de andere zou komen en al zijn bezit, het goud en de juwelen van zijn vrouw brengen, het neerleggen en een eed zweren: Bij Allāh, ik heb niks achtergehouden. Dit duurde voort totdat zij alles hadden gebracht. Toen dat nog niet voldoende was, legde zij 1 dīnār [ong. €150] op iedereen in Egypte op die instaat was om het te betalen.

Daarna stuurde Al-Malik Al-Muẓaffar een klein aantal soldaten om de posities van de vijand te verkennen. Zij zagen een kleine groep die hetzelfde deed, waarop de veldslagen begonnen. Dan uiteindelijk op de 25ste dag van de Ramadān, 658 na de Hijrah en precies 755 jaar geleden, botste de twee legers met volle vaart. Het leger van de Muslimīn bestond ongeveer uit 20 duizend man, en hun tegenstanders uit 200 duizend man. Sommige betwisten de aantallen, maar het lag ongeveer in die richting. Allāh hield Hūlākū, de leider destijds, bezig met een familielid die hij in de buurt van China bestreed, waarop hij zijn beste generaal genaamd Katibgā, die een romein was.

Sommige beweren dat de enigste reden dat de Muslimīn zegevierend waren was omdat de Tartaren destijds zo uitgeput waren, en de generaal die hij had gestuurd eigenlijk niet zo sterk als Hūlākū was. Zij zijn degenen die de goddelijke overwinningen niet kunnen accepteren of bevatten. Wanneer de Muslimīn de overwinning op juiste manier willen behalen, dan zal Allāh het aan hen geven. Zij zeggen dat de generaal niet zo goed was en de Tartaren waren best zwak. Maar toen ik ging kijken en las over deze generaal die hij had gestuurd, hij was één van de beste generaals en soldaten van die tijd. Sommige zeiden dat hij 60 was en andere zeiden dat hij 70 was. En hij behoorde tot degenen die strijdtactieken, niet van Hūlākū de kleinzoon, maar van de grondlegger Jinkīz Gān, die een strijdmeester was had geleerd. Jinkīz Gān was 34 jaar voor deze gebeurtenis overleden, dus voor 34 jaar lang had deze generaal Katibgā niks anders gedaan dan vechten. Hij was een meester, een pionier en een artistieke vechter en generaal. Niks kon in zijn weg staan, of zo dachten zij.

﴿إِنْ تَنْصُرُوا اللَّهَ يَنْصُرْكُمْ﴾

Als jullie Allāh helpen, dan zal Hij jullie helpen.²³²

²³² Sūrah Muḥammad, 7.

Op de 25ste dag van de Ramaḍān, begon het stof van de strijd op te waaien en het gerinkel van de zwaarden te echoën. De stemmen werden luider en luider met Allāhu akbar, de ammunitie van de gelovigen. Het werd luider en luider van de soldaten die streden op het veld, en van de toekijkende boeren die in de nabijgelegen valleien stonden. De Muslimīn mengde zich met de Tartaren en de lichamen begonnen te vallen, die van ons naar het paradijs, en die van hun naar de hel. Tijdens het begin was het een prachtige overwinning voor de Muslimīn, maar de Muslimīn aarzelde even, maar kijk naar wat rechtschapen leiders doen. Qutuz zag hen [in die staat], dus ging hij voor hen staan, deed zijn helm af en gooide hem op de grond en zei: Wā islāmāh! Wā islāmāh! Wā islāmāh! De Islām staat op het spel! En hij marcheerde zelf naar voren. Zij zagen de leider zo zonder helm de vijandelijke voorlinies diep doorboren, dus dat inspireerde de Muslimīn om hem te volgen. De generaal van de Tartaren werd gedood, het leger werd vernietigd en de Muslimīn jaagde hen weg, sommige werden gedood en andere werden gevangengenomen. Het was een prachtige overwinning, die de Tartaren naar hun ondergang bracht.

Er was een andere kleine strijd erna in Bīsān, waar de Muslimīn een dodelijke, heldhaftige strijd streden en zij de overwinning behaalden.

Dit was één van de grootste gevechten en overwinningen in de geschiedenis van de Muslimīn. Waarom? Omdat als zij niet de verspreiding van de Mongolen hadden gestopt, dan zouden zij Egypte hebben overgenomen. Als Qutuz zich niet had vermand en tegen hun in opstand was gekomen in ‘Ayn Jālūt, dan hadden zij de Muslimīn van Egypte afgeslacht. Daarna zouden zij naar andere delen van Afrika en Europa zijn getrokken, dat was hun doel. Voor bijna een halve eeuw, hadden de Muslimīn geen één enkele strijd tegen deze mensen gewonnen, en er stond haast niemand ooit tegen hen op. Waarom hadden ze nu wel gewonnen? Ik kan wel gaan praten als een filosoof en van alles roepen en doen alsof ik een geschiedenis expert ben, maar de echte reden voor de overwinning hier was het geheim wat ‘Umar رضي الله عنه eeuwen geleden schreef naar zijn generaal Sa’d Ibn Abī Waqqāṣ رضي الله عنه. Dat is de echte reden en er is geen andere reden.

Je kan veel praten en doen alsof je een filosoof bent, maar dit is de reden. Hoe je het ook bekijkt, het zou een verlies voor de Muslimīn zijn. Zij hadden een ongetraind leger en zij werden overtroffen in aantal door een enorm leger die zich al voor een halve eeuw de kunst van genocide en oorlogvoering eigen had gemaakt. Zij versloegen het leger die naties wegvaagde. Wat was het geheim uit de brief van ‘Umar? Hij was gewoon om zijn generaals te vertellen: Ik adviseer jullie, en de soldaten om Allāh ten alle tijden te vrezen. Dat was het geheim. De vrees voor Allāh is de grootste ammunitie tegen jouw vijanden. Hij vertelde hen: Vrees jouw zonden meer dan dat jij jouw vijanden vreest. Muslimūn winnen doormiddel de zonden van hun vijanden. Als wij gelijk zijn in zonden, dan zullen zij macht over ons hebben, omdat het dan kracht tegen kracht is. Zij zijn altijd krachtiger dan ons, en zij hebben meer soldaten, dus het gaat om godsvrees.

Na de slag van ‘Ayn Jālūt, was het een keerpunt in de houding van de gehele ummah. De houding van de gehele ummah veranderde. Hij bracht eer terug naar de ummah en hij bracht mannelijkheid terug naar de mannen van de ummah. Nu zag je niet langer een man toekijken hoe honderd man werd afgeslacht zonder ook maar te denken om zichzelf te verdedigen. Nu hadden zij nieuwe hoop in Allāh, omdat Hij hen in werkelijkheid heeft laten zien dat ongeacht hoe groot en machtig de vijand ook lijkt te zijn, zolang zij met Allāh zijn, is er overwinning.

﴿لَا يَغُرَّتْكَ تَقَلُّبُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي الْبِلَادِ ۖ مَتَاعٌ قَلِيلٌ ثُمَّ مَا لَهُمْ جَهَنَّمَ وَبِئْسَ الْمِهَادُ﴾

Laat niet het [omgerende] rondtrekken door het land van degenen die ongelovig zijn jou niet misleiden. Het is een korte genieting. Vervolgens is de hel hun verblijfplaats. En dat is de slechtste verblijfplaats.²³³

Muslimūn begonnen zich te realiseren dat met Allāh aan hun zijde, zij de overwinning kunnen behalen. Zij hoefde niet langer te zitten en te wachten op de Mahdi, zoals sommige zeiden, en zoals sommige vandaag de dag zeggen. Wanneer Allāh de overwinning en het goede voor iemand wenst, is er niemand die dat van hem kan ontnemen.

﴿وَإِنْ يَمْسَسْكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ ۖ وَإِنْ يَمْسَسْكَ بَخَيْرٍ فَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾

En als Allāh jou met een kwaad treft, dan kan niemand het wegnemen, behalve Hij. En als Hij jou met het goede treft, en Hij is tot alles instaat.²³⁴

﴿وَإِنْ يَمْسَسْكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ ۖ وَإِنْ يُرِدْكَ بِخَيْرٍ فَلَا رَادَّ لِفَضْلِهِ ۚ يُصِيبُ بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ ۚ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ﴾

En als Allāh jou met een kwaad treft, dan kan niemand het wegnemen, behalve Hij. En als Hij het goede voor jou wilt, dan kan niemand Zijn gunst afweren. Hij treft daarmee wie Hij wilt van Zijn dienaren. En Hij is de meest Vergevensgezinde, de meest Genadevolle.²³⁵

Na een halve eeuw waar de Muslimūn slechter werden behandeld dan dieren, en werden afgeslacht, uitgeroeid en verkracht, waarbij elke hond een stuk vlees van de ummah wou hebben. De slangen trokken vrij rond in de gebieden van de Muslimīn, maar nu na ‘Ayn Jālūt was het over en uit met de pret. De grote overwinning bracht gezag, eer en aanzien terug naar de ummah. De overwinning was zo soepel, snel en onverwachts dat het grote leger van Hūlākū na dit niet eens dacht aan het nemen van wraak. In tegenstelling tot wat zij in het verleden deden, hun wraak zou geweldig zijn.

²³³ Sūrah Āl ‘Imrān, 196-197.

²³⁴ Sūrah Al-An‘ām, 17.

²³⁵ Sūrah Yūnus, 107.

Al de historici documenteerde na dit allen een beetje verborgen woede toen zij een klein leger stuurde met een aantal soldaten om te laten zien dat ze er nog zijn, maar niks groots of benoemingswaardig. De eer van de ummah was hersteld.

Je hebt degenen vandaag de dag gezien in de landen van ‘Amr Ibn Al-‘Ās, in de landen van lā ilāha illā Allāh, die opriepen tot iets anders dan de wetgeving van Allāh, en degenen die zeiden: Laten wij erom stemmen, of ermee akkoord gaan, en zij die er over zwegen. Wij zeggen: De wetgeving van Allāh, de wetgeving van lā ilāha illā Allāh, is een fundament van de Islām, de wetgeving van Allāh. Zij zeggen: Nee, het is een stap-voor-stap proces, en wij willen niet het westen en de andere niet-islāmitische partijen boos maken. Zij wensen andere te behagen ten koste van Allāh. Wat was het resultaat? Het resultaat was vernedering en een nederlaag.

Diezelfde mensen die jij wou behagen toen jij aan de macht was en de reden waren waarom jij niet de wetgeving van Allāh wou invoeren, zijn nu met 30 miljoen tegen jou. Zij behaagde Allāh niet toen zij aan de macht waren, dus noch Allāh of de mensen waren tevreden met hen. De ummah dient de ABC van tawḥīd te begrijpen. Wat wij onze kinderen leren, dienen wij te registreren in ons geloof.

من التمس رضى الله بسخط الناس رضى الله عنه وأرضى الناس عن ومن التمس رضا الناس بسخط الله سخط الله عليه وأسخط عليه الناس

Eenieder die zoekt Allāh te behagen ten koste van de ontevredenheid van de mensen, Allāh zal tevreden met hem zijn, en met hem zullen de mensen tevreden zijn. En eenieder die zoekt de mensen te behagen ten koste van Allāh, Allāh zal ontevreden met hem zijn, en met hem zullen de mensen ontevreden zijn.²³⁶

Jij wilde de mensen behagen met deze stap-voor-stap en stemmen gedoe, dus laat hen jou dan beschermen. 30 miljoen van hen waren tegen jou. Je dient te begrijpen dat met lā ilāha illā Allāh aan jouw zijde, er niks is wat deze ummah kan verslaan. Dat is wat hij ﷺ aan een tienjarige Ibn ‘Abbās ؓ vertelde: Al zou de hele wereld zich verenigen tegen jou, dan zouden zij jou alsnog niet kunnen verslaan.

Na ‘Ayn Jālūt leefde de mensen voor de komende decennia in eer en vrede. Eigenlijk duurde het langer dan 146 jaar. Geen onderdrukking, geweld, afslachtingen, plunderingen en verkrachtingen meer. De Tartaren waren hierdoor voor 146 jaar verdoofd, totdat een leider van de Tartaren kwam, zijn naam was Taymūr Ling. Hij betrad Ḥalab en Damascus. Nadat de mensen zich hadden afgewend van Allāh, gaf Allāh hem de macht over de gelovigen, maar dat was 146 jaar na de slag van ‘Ayn Jālūt.

Na ‘Ayn Jālūt vormde Syrië en Egypte een sterk verbond en het werd beschouwd als een soort pantser en het hart van de Muslim wereld. Het was een strategisch, politiek,

²³⁶ Ibn Ḥibbān, & Jāmi‘ At-Tirmidī, 2414.

geografisch, educatief en historisch verbond. Het toonde aan dat verbondenheid van de ummah essentieel was, omdat Allāh ﷻ zei:

﴿وَلَا تَنَازَعُوا فَتَفْشَلُوا﴾

En redetwist niet met elkaar, zodat jullie niet verzwakken.²³⁷

Je word een mislukkeling wanneer je gaat redetwisten. Na ‘Ayn Jālūt, werden de nietsnut leiders ontmaskerd, vooral de kleinkinderen van de grote leider Ṣalāḥ Ad-Dīn, zij die slechts bezorgd waren om hun tronen en om aan de macht te blijven. Zij die de vijanden van Allāh gebruikte tegen hun broeders, om aan de macht te blijven. Na deze overwinning werden de neppe leiders ontmaskerd en ook zij verdwenen. Sommige van hen accepteerden het leiderschap van Qutuz en sloten zich bij hem aan, maar de meeste van hem verdwenen in de prullenbak van de geschiedenis.

Een ander voordeel was dat nadat het verbond tussen Damascus en Egypte versterkte, de Muslimīn naar kleinere gemeenten in Syrië en Palestina trokken. De kruisvaarders zijn daar al voor meer dan 166 jaar en zij veroorzaakte schaden aan de Muslimīn. Dit waren gemeenten die niet eens Nūr Ad-Dīn, ‘Imād Ad-Dīn en Ṣalāḥ Ad-Dīn hadden bereikt. Nu hadden de nakomelingen in bloed van Al-Ayyūbī de wereld gelaten, terwijl de nakomelingen in het geloof van Al-Ayyūbī het hadden overgenomen waar zij waren gestopt, en stopte deze kruisvaarders van het schaden van de Muslimīn.

Ik vertel jullie de voordelen van deze overwinning, en voor mij was het één van de meest geweldige gevolgen van deze overwinning dat de Tartaren de Islām begonnen te zien. Zij begonnen erover te lezen en het te bestuderen, en verbluffend genoeg begonnen zij de Islām in grote groepen te betreden.

Zij zagen hoe de Muslimīn waren wanneer zij aan de macht waren. Nu hadden de Muslimīn de bovenhand en zij waren makkelijk in staat om een genocide te plegen en zij konden hen verkrachten, maar er was geen sprake van verkrachting, afslachting of gevangenschap. Zij hebben hen niet eens onder de loep gelegd zoals onze vijanden doen wanneer zij de opperhand hebben. Zij stonden versteld hoe de Muslimīn hen behandelde en vergaven. Zij hadden verkrachting en genocide verwacht, maar dat is niet de Islām. Zij zagen rechtvaardigheid, veiligheid en etiquette van de Islām toen de Muslimīn de bovenhand hadden. Dat is de voornaamste reden, tezamen met het feit dat de religie van de Tartaren letterlijk een mensgemaakte religie was. Jinkīz Gān had die religie verzonnen, dus zij hadden een spirituele leegte wat gevuld werd door de Islām. Sterker nog, zes jaar vóór deze grote overwinning, had één van de neven van Hūlākū [Birkah Gān] geleerd over de Islām en het omarmd, en hij was een vooraanstaande man. Hūlākū was hierdoor gechoqueerd en bestreed hem.

²³⁷ Sūrah An-Anfāl, 46.

Tenslotte vraag ik Allāh ﷻ om het lijden van deze ummah te verzachten, en moge Hij de verraders van vandaag de dag vervangen met soortgelijke personen zoals onze geliefde leider, Sayf Ad-Dīn Qutuz ﷺ.

‘IZZAH IN RAMAḌĀN

De RamaḌān is een universiteit met vele cursussen. Het heeft een hoofdcursus en natuurlijk de essentiële cursus van aanbidding, en de spirituele aspecten. Maar er zijn ook cursussen in RamaḌān over het opvoeden van kinderen, over geduld, over het delen en het zich onderdeel voelen van de ummah, over schaamte en bescheidenheid, over het vrezen van Allāh, berouw en oprechtheid. In de RamaḌān leer je iets over elk van die cursussen, en ieder van hen zijn verscheidene lezingen waard. Echter, vandaag gaan wij er één van behandelen, en dat is: Trots, eer en glorie, wat in het Arabisch ‘izzah wordt genoemd.

De Islām is een religie van hoogheid en verhevenheid, een religie van toewijding, serieusheid en hard werken. RamaḌān is de maand van trots en eer, en het leert jou dit op verschillende vlakken en fronten. Een vastende persoon komt in aanmerking voor eer via verschillende fronten. Iemand zal zeggen: Waar heb je het over? Wat heeft de RamaḌān te maken met ‘izzah? Wanneer iemand zijn eten, drinken, lusten, en datgene wat gedurende het gehele jaar verboden is laat, dan verheft hij zichzelf boven de wereldse zaken. Hij verheft zichzelf door de lage en verachtelijke zaken te laten, of zelfs de normale zaken. Wanneer hij dat doet, dan bevrijdt hij zichzelf van gewoontes, tradities en begeerten, en dat is ‘izzah voor hemzelf. Wanneer hij de bovenhand krijgt over zijn eigen ziel, dan heeft hij het toppunt van ‘izzah bereikt, omdat er dan niks voor hem kan komen te staan.

Hij verwezenlijkt ‘izzah en eer op een andere manier wanneer hij wegblijft van onenigheid, discussiëren met andere, onwetendheid en haat tegen andere, en het schaden van andere.

فَإِذَا كَانَ يَوْمُ صَوْمِ أَحَدِكُمْ فَلَا يَرْفُثْ وَلَا يَصْخَبْ

Wanneer iemand van jullie aan het vasten is, laat hem dan geen onfatsoenlijke taal spreken, of zijn stem in woede te verheffen.²³⁸

Dat geeft jou eer en ‘izzah in het omgaan met andere. Een gelovige behaalt ‘izzah in de universiteit van RamaḌān doormiddel zijn aanbidding, vasten, de daden die hij verricht en het verlaten van datgene wat Allāh verboden heeft, dat is het diepe geheim van het verkrijgen van ‘izzah voor mens innerlijke. Dat is het verhogen van de īmān en het naderen van Ar-Raḥmān, dat is ‘izzah.

De gelovigen verkrijgen ‘izzah in deze maand wanneer zij aangemoedigd worden om uit te geven. Uitgeven? Wat heeft het uitgeven nou weer met ‘izzah te maken? U maakt de zaken ingewikkelder. Het heeft er een hoop mee te maken. Wanneer je aan het uitgeven bent, bescherm je de zwakke en de arme. Jij red hun van het bedelen, je red de

²³⁸ Ṣaḥīḥ Al-Buḡārī, 1904.

ouderen van armoede, en je red de lage van depressie. Jij verheft hen van het zijn van niets tot het hebben van ‘izzah. Islām wilt dat jij leeft in eer, waardigheid en trots op alle vlakken, en dat is waarom in de Islām de gevende hand beter is dan de ontvangende hand. Je kan hier veel voorbeelden over geven. Eer, trots en waardigheid verkrijgen jou liefde en respect. Het is alleen een kwalijke zaak wanneer men dit stelt als doel zonder de leiding van Allāh er bij te houden, dat is wanneer het van koers raakt.

De profeet ﷺ zei tegen Ibn ‘Abbās رضي الله عنه:

إِذَا سَأَلْتَ فَاسْأَلِ اللَّهَ وَإِذَا اسْتَعَنْتَ فَاسْتَعِنْ بِاللَّهِ

Als je iets wilt vragen, vraag het dan aan Allāh. En als je toevlucht zoekt, zoek het dan bij Allāh.²³⁹

Waarom? Dat is ‘izzah. In Ṣaḥīḥ Al-Bugārī, Az-Zubayr Ibn Al-‘Awwām رضي الله عنه zei:

عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: لَأَنْ يَأْخُذَ أَحَدُكُمْ حَبْلَهُ فَيَأْتِيَ بِحُزْمَةِ الْحُطْبِ عَلَى ظَهْرِهِ فَيَبِيعَهَا فَيَكْفِيَ اللَّهُ بِهَا وَجْهَهُ خَيْرٌ لَهُ مِنْ أَنْ يَسْأَلَ النَّاسَ أَعْطَوْهُ أَوْ مَنَعُوهُ

De profeet ﷺ zei: Het is beter voor een persoon om een touw te pakken, wat hout [te hakken] en het op zijn rug te dragen en het te verkopen waardoor Allāh zijn gezicht zal redden [van het vuur], dan om bij de mensen te bedelen, die wel of niet zullen geven.²⁴⁰

Doe van alles, maar vraag niks aan andere, dat is ‘izzah. Sterker nog, in Ṣaḥīḥ Muslim: Een aantal mensen kwamen naar de profeet ﷺ om hem trouw te zweren [bay‘ah], en zij gaven hem de eed op Islām, de vijf pilaren, gehoorzaamheid aan hem, en daarna zei hij: Vraag niks aan de mensen.²⁴¹ Waarom? Om eer, trots en glorie te bewerkstelligen in deze ummah.

Wahb Ibn Munabbih zei tegen een man die steeds naar de leiders ging om te bedelen: Wee jou, je blijft terugkeren naar een man die zijn deur in jouw gezicht dichtgooit, jou zijn arme kant laat zien terwijl hij zijn rijkdom verbergt. Jij laat Degene die Zijn deur dag en nacht opent, die Zijn rijkdom aan jou laat zien en jou vraagt om aan Hem te vragen. Tāwūs vertelde ‘Atā: Vraag nooit wat aan degene die zijn deur voor jou sluit, of tussenpersonen en secretarissen heeft. Ga naar Degene Wiens deuren altijd geopend zijn tot aan de dag des oordeels. Degene die jou beval te vragen en jou een antwoord heeft beloofd. Abū Hāzim, een geleerde van zijn tijd, werd gevraagd: Wat is jou bezit? Hoeveel geld heb jij? Hij zei: Mijn vertrouwen in Allāh is wat ik heb, en ik wanhoop in de mensen. De leider van zijn tijd schreef hem een brief waarin hij hem

²³⁹ Jāmi‘ At-Tirmidī, 2516.

²⁴⁰ Ṣaḥīḥ Al-Bugārī, 1471.

²⁴¹ Ṣaḥīḥ Muslim, 1043.

vertelde: Wat je ook nodig hebt aan rijkdom, schrijf naar mij en ik zal het naar jou toe sturen. Hij zei: Ik heb Degene gevraagd die mij voorziet, en wat Hij ook aan mij geeft, daar ben ik blij mee, en wat Hij ook van mij ontnemt, daar ben ik tevreden mee. Ik ben blij met datgene wat Allāh aan mij heeft gegeven, dus ik heb niks nodig van jou.

Dit is de maand van ‘izzah. Laten wij dit gevoel ervaren. Laten wij het zoeken waar het is en laten wij het proberen te verkrijgen. Laten wij die eigenschap in onszelf bewerkstelligen en het doen herleven in deze ummah. ‘Izzah is niet slechts op een persoonlijk niveau, maar het gaat verder dan dat. De ummah dient in zijn geheel een niveau van ‘izzah te hebben. Allāh eerde deze ummah, en Allāh gaf deze ummah ‘izzah in deze maand, in Badr, de veldslag van ‘izzah. De maand Ramadān is de maand waarin de grootste verovering der veroveringen plaatsvond, de verovering van Makkah vond plaats in de Ramadān.

﴿إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُبِينًا﴾

Voorwaar, Wij hebben jou een duidelijke overwinning geschonken.²⁴²

In de Ramadān, in het derde jaar na de Hijrah, hadden de Muslimīn een aanval afgeweerd van Qurayş toen zij terugsloegen na hun nederlaag bij Badr. In het vijfde jaar na de Hijrah, bereidde de profeet ﷺ in de Ramadān zich voor de slag van de loopgraven. Spanje, het verslaan van de Tartaren en vele andere historische gebeurtenissen die ‘izzah aan de ummah brachten [vonden plaats in de Ramadān].

‘Izzah, eer en trots, staan vaak vermeld in de Qur’ān:

﴿مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعِزَّةَ فَلِلَّهِ الْعِزَّةُ جَمِيعًا﴾

Wie de ‘izzah wenst, aan Allāh behoort alle ‘izzah toe.²⁴³

‘Umar رضي الله عنه vertrekt om de sleutels van bayt Al-Maqdis op te halen. Hij reist te voet van Al-Madīnah naar Jeruzalem hij reist tezamen met zijn bediende. Tijdens de dagen van ‘Umar, het was niet een Jood of Christen die onderdrukt werd, niet eens een dier. Wij zeggen niet geen Muslim, Jood of Christen, maar zelfs geen dieren. ‘Umar gaat te boven waar de 20ste eeuw over droomt. ‘Umar betegelde de weg voor de schapen zodat zij niet struikelden. ‘Umar gaat van Al-Madīnah naar Jeruzalem en rijdt om de beurt op de kameel, zijn bediende neemt een beurt, ‘Umar neemt een beurt en de kameel neemt een beurt. Ja, dat is de schoonheid van de Islām. Zelfs de kameel krijgt rust. Zij allen kregen één derde van de rit. Moge Allāh ﷻ ons soortgelijke leiders als ‘Umar geven.

²⁴² Sūrah Al-Fath, 1.

²⁴³ Sūrah Fāfir, 10.

Abū ‘Ubaydah gaat naar de buitenranden [van Jeruzalem] om zijn galīfah te groeten. Toen ‘Umar aankwam regende het. En beeld je a.u.b. deze gebeurtenis met mij in, deze gebeurtenis waar ‘Umar een kameel leidt, Het is modderig, omdat het de woestijn is, en hij strikte zijn veters om zijn schouders, aan de voor en achterkant. Ibn Kaṭīr trad in details in het beschrijven van deze gebeurtenis. Hij zei: De hete zon scheen op het kale hoofd van ‘Umar, d.w.z. hij droeg niks op zijn hoofd. Hij droeg niks op zijn hoofd of voeten, en één kant van zijn gewaad werd omschreven als zijnde compleet gescheurd, en de andere delen waren [met stoflapjes] opgeknapt.

Je kan je voorstellen hoe Abū ‘Ubaydah naar zijn leider ging, ‘Umar aan de kant nemen en hem ontmoeten. ‘Umar, je gaat de leiders van de Romeinen, de bisschoppen en de priesters, ontmoetten. Zij geven de sleutels aan jou, dit is een historisch moment o ‘Umar, wat vind je ervan om jezelf om te kleden? Dat was het moment waar ‘Umar een zucht uitblies en zei: Als iemand anders dan jij dit had gezegd, dan had ik hem tot een voorbeeld gemaakt voor de ummah van de profeet Muḥammad ﷺ. Hij zei feitelijk: Abū ‘Ubaydah, jij bent speciaal, jij hebt het land van de Muslimīn meer uitgebreid dan menig ander, en jij behoort tot de beste generaals van deze ummah. Als het iemand anders was geweest die dit had gezegd, dan had ik hem gestraft om hem tot een voorbeeld voor de hele ummah te maken. Daarna zei ‘Umar zijn gouden tweet: Wij zijn een volk die geëerd zijn door Allāh met de Islām. Als wij in iets anders dan de Islām eer zoeken, dan zullen wij vernederd door Allāh worden. Alles buiten de Islām en alles buiten de leer van de Islām.

Deze laatste citaat en delen van het verhaal werden vermeld door Ibn Al-Mubārak in Az-Zuhd, Ibn Abī Ṣaybah, Hammād, Al-Ḥākim in Al-Mustadrak, Abū Na‘īm in Al-Ḥilyah en het staat ook in de vierde deel van Al-Bidāyah wa An-Nihāyah. Het is even authentiek en correct alsof het in de siḥāḥ [Al-Bugārī & Muslim]. Sommige varianten vermelden een aantal details die anders zijn in het begin van het verhaal.

Hij vertelde ons de simpele oplossing voor de kwesties van de ummah, en hoe men ‘izzah verkrijgt. Als slechts een paar woorden die hem vertelde om zich om te kleden hem al boos maakte, omdat hij dat zag als het zoeken van trots in iets anders dan in de Islām. En hij stond op het punt om de zweep te gebruiken tegen één van de grootste generaals.

Bij Allāh de Almachtige, mijn vader liet mij het memoriseren toen ik jonger was dan vijf jaar. Veranker het in de harten van jullie kinderen, dit is hoe je ‘izzah verzekerd. Soms vraag ik mijzelf af wat ‘Umar zou doen met zijn zweep tegen de geleerden van vandaag, zij die niet trots zoeken in nieuwe kledij, maar het zoeken in nieuwe waarden en normen en ideologieën, zij die zichzelf in ieders roefdier de schoot werpen, en via hen eer en glorie zoeken.

﴿مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعِزَّةَ فَلِلَّهِ الْعِزَّةُ جَمِيعًا﴾

Wie de ‘izzah wenst, aan Allāh behoort alle ‘izzah toe.²⁴⁴

Je laat jouw trots zien in de leer van Islām, in de wetten van de Islām, je geeft niks om kritiek, en om zij die kritiek geven. Je geeft niks om de verwijten van de verwijters.

Een beroemde geleerde genaamd Al-Mahdi zat een keer in de moskee, en de galīfah bezocht toevallig de moskee. Iedereen rende naar de galīfah en deze man bleef zitten in de moskee, doen waar hij mee bezig was. Zij zeiden tegen hem: Wil je niet opstaan om de galīfah te groeten? Terwijl de galīfah luisterde zei hij: Men staat alleen op voor de Heer der werelden. Het was geen speciale groet, waar hij hem omarmde, en hij was ook geen vriend die hij lang niet had gezien, waarbij het wel toegestaan is om op te staan. Het waren gewoon mensen die om hem heen gingen staan om bij hem te slijmen en hem te bewonderen. De bewakers wouden hem pakken of slaan, hoe durf je zoiets te zeggen, maar de galīfah zei: Stop, raak hem niet aan, bij Allāh wat hij zei heeft mij kippenvel bezorgd. De ṣayg had trots en ‘izzah, en de leider had vrees voor Allāh. Degenen die de leider verheerlijken en bij hem slijmen voor geld, aanzien en andere reden hebben zichzelf verlaagd, en het ontbreekt hen aan trots en ‘izzah in deze religie.

Mālik Ibn Anas was de imām van zijn tijd en Harūn Ar-Raṣīd, de leider, vertelde hem om naar hem toe te komen om hem en zijn kinderen te onderwijzen. Er is vandaag de dag geen imām zoals Mālik, en geen leider zoals Harūn Ar-Raṣīd. Elke geleerde droomt van een kans zoals die. Omdat alles wat je hoeft te doen is te lezen in de westerse boeken hoeveel Harūn gewoon was om uit te geven aan kennis en poëzie. Imām Mālik zei: Kennis wordt gezocht, en het komt niet naar jou toe.

Toen Harūn Ar-Raṣīd het huis van imām Mālik betrad, ging hij tegen de muur zitten. Hij maakte zichzelf comfortabel. Mālik zei: Respect jouw ouderen, ik ben ouder, heb respect voor mij en ga rechtop zitten. Harūn stemde in en toonde hem respect. Daarna vertelde Harūn hem de uitspraak, hij zei: Anderen hebben zich met hun kennis bij ons verlaagd en wij hebben er niet van geprofiteerd, wij hebben ons aan uw kennis verootmoedigd en daar hebben wij van geprofiteerd. Zelfs de leiders zien wie nep is.

‘Izzah is op elk niveau. Kijk naar de leiders destijds, zelfs de onderdrukkers. In deze maand, 223 jaar na de Hijrah, Al-Mu‘taṣim in ‘Amūriyyah. Al-Mu‘taṣim ging om zich te verdedigen tegen iemand genaamd Bābik Al-Garmi en toen hij hem ging bevechten, zagen de Romeinen een zwakte die de Muslimīn hadden. Zij pakte een deel van het land van de Muslimīn, zij vielen het binnen en vermoordden de kinderen en de ouderen. Zij hadden geen genade noch medelijden met iemand en zij spaarde niemand. Zij namen over een duizend vrouwelijke Muslimāt als slavinnen, en zij slachtten hun kinderen voor hun ogen. Daarna namen zij mannelijke Muslim gevangenen, staken ijzeren

²⁴⁴ Sūrah Fātir, 10.

staven in hun ogen en sneden hun oren neuzen eraf. Toen kwam er een noodkreet van één van de Muslimīn: Wā Mu'taṣimāh! Naar Al-Mu'taṣim.

Zij riep terplekke voor hulp van Al-Mu'taṣim, en hij kwam haar ter redding.

Wat een bespotting, als je het vandaag de dag bekijkt, wat een dwaasheid. De Syriërs worden afgeslacht en het zal de geschiedenis ingaan als één van de ergste catastrofes. Het is nu al twee jaar aan de gang, maar pas nadat mufti Obama de oorlog verklaarde en openlijk zegt dat hij ze gaat helpen, komen plotseling de geleerden in Egypte en elders opduiken, iedereen wil erover praten en spreken met die grote terminologieën. Waar waren jullie twee jaar geleden? Waar waren jullie twee jaar geleden toen zij als schapen werden afgeslacht? Worden zij na twee jaar onthaald als helden nadat zij groen licht hebben gekregen? Wat een ummah met hun lage en achterlijke mentaliteit. Ik vraag Allāh ﷻ om hun ogen te openen zodat zij de zaken op de juiste manier kunnen afwegen. Omdat er is geen 'izzah. Die geleerden zijn de helden? Zij vroegen aan een Syrische man: Wat vind je van wat mufti Obama aan het doen is en wat de geleerden nu zeggen nu zij groen licht hebben gekregen, zij spreken, houden bijeenkomsten en gebruiken grote terminologieën. Hij zei: Wij hebben nooit op hen gewacht, en wij zien er hier niks van. Wij zien er niks van en zij zijn al twee jaar te laat.

Toen een vrouw riep: Wā Mu'taṣimāh! Ging hij niet zitten en denken voor twee jaar. De geschiedenis vertelt dat hij van zijn bed sprong en tegen iedereen zei: Maak jullie klaar, de geschiedenis documenteert dat hij ter plekke reageerde. Eén van de historici vermeldde dat de vrouw die wā Mu'taṣimāh riep een afstammeling van Fātimah ؓ was, d.w.z. een afstammeling van de profeet ﷺ. Toen zij wā Mu'taṣimāh riep werd zij gemarteld. Bespottend en lachend zei de koning van de Romeinen: Denk je dat Al-Mu'taṣim jou op Dalmatische paarden komt redden? Dalmatische paarden waren erg duur en een speciaal, zeldzaam ras. Al-Mu'taṣim zei tegen zijn soldaten: Breng mij elk Dalmatisch paard die jullie kunnen vinden, en zij verzamelden meer dan 4 duizend Dalmatische paarden. Hij plaatste hen aan de voorkant van het leger en toen zij 'Amūriyyah naderde zei hij: Niemand raakt die vrouw aan, ik zal degene zijn die haar zal redden. Nadat hij bij haar kwam en haar had bevrijd zei hij:

Getuig, vertel jou grootvader ؓ dat ik jou gered heb met 4 duizend Dalmatische paarden het leger leidend.

Dat zijn mannen. Daarna beval hij dat degene die haar had geslagen om geëxecuteerd te worden en daarna brandde hij 'Amūriyyah af. Dit was in de Ramadān 223 jaar na de Hijrah.

Soms is het een onderdeel van 'izzah om een woord te zeggen wat hem zijn leven zal kosten, of hem in de gevangenis zal doen belanden. Voor de Islām is dat het waard. De profeet ﷺ zei het: De beste van alle martelaren is Ḥamzah, en een man die tegen een onderdrukkende tiran het goede gebied en het slechte verbied, en door hem wordt vermoord. Het staat in Al-Mustadrak van Al-Ḥākim.

Kijk naar de ‘izzah van Sa’d Ibn Abī Waqqās ؓ, dit is wat wij willen bewerkstelligen. Zijn moeder zei tegen hem: Jij hebt een andere religie gekozen dan dat van jou vader en voorvaderen. Bij Allāh, ik zal niet eten of drinken of in de schaduw zitten totdat ik sterf of dat jij jouw religie veranderd. Ik zal sterven en daarna zal jij sterven van kwelling omdat jij mij hebt laten sterven. Hij probeerde haar te overtuigen en hij was erg gehoorzaam, een voorbeeld hoe men zijn moeder dient te gehoorzamen. Nadat hij inzag dat het niet werkte, toen kwam de ‘izzah tevoorschijn. Moeder ga zitten, we moeten praten. U weet hoeveel ik van u hou, u weet hoeveel iedereen praat over mijn liefde voor u en hoe ik u gehoorzaam. Bij Allāh, als u 100 zielen had, en de één na de ander zou sterven, en de enigste manier om u te redden was dat ik deze religie moet verlaten, dan zou ik het alsnog niet verlaten. Eet en drink en ga zitten in de schaduw.

De vrouwen [van vroeger] zetten de lat van ‘izzah voor de mannen van vandaag om te volgen. Voordat Abū Sufyān ؓ een Muslim werd, ging hij naar Al-Madīnah om met de profeet ﷺ te onderhandelen over een aantal zaken. Dus hij ging naar het huis van zijn dochter, Umm Ḥabībah ؓ, die de vrouw van de profeet Muḥammad ﷺ was. Zijn dochter rolde haastig het matras van de profeet ﷺ op, hij kon zijn ogen niet geloven. Wat is er hier aan de hand? Hij vroeg aan zijn dochter: Ben ik te goed voor dat matras, of is dat matras te goed voor mij? Hij kon zijn ogen niet geloven. Hij dacht wellicht schaamt zij zich om hem te laten zitten op zo’n matras, omdat zijn status daar te hoog voor is. Zij zei: Nee, jij bent het niet waard om op het matras van de profeet ﷺ te zitten, jij bent een onreine polytheïst. Hij zei: Je bent gek geworden. Nee zij was niet gek geworden, trots en ‘izzah in Islām.

Er is een plan, van die verraders die wij hebben, en dat is om de Muslimīn te ontdoen van trots en ‘izzah in hun religie. Sommige zien het in en andere niet. Je verricht niet slechts het gebed, je verricht het gebed en je versiert het met ‘izzah. Je draagt jouw ḥijāb, niqāb of baard met ‘izzah. Je onderwijst de Islām met ‘izzah, vooral wij hier in het westen. Laat jullie trots in deze religie zien, omdat als jullie dat niet doen, dan zal Allāh jullie vervangen met hen die wel trots in hun religie tonen.

Iemand zou kunnen zeggen: Kom op ṣayg, de ummah is momenteel zwak en het is nu anders. Je kan alsnog jouw ‘izzah tonen, en laat mij jullie een aantal voorbeelden geven. Iemand zou kunnen zeggen: Dat was in tijde van de gilāfah toen de Muslimīn gerespecteerd werden, maar je kan zwak zijn en alsnog jouw ‘izzah tonen. Je kan een gevangene zijn en alsnog jouw ‘izzah tonen. Je kan onder marteling en dwang staan, en alsnog jouw ‘izzah tonen.

Iedereen kent het verhaal van Bilāl ؓ. Wat dan over Gubayb Ibn ‘Adī ؓ toen zij hem gevangen namen en zij op het punt stonden om hem te kruisigen. Hij zei: Laat mij eerst twee rak'ah bidden. Hij stond op en bad twee rak'ah. Zelfs in die twee rak'ah liet hij hen ‘izzah zien. Hij bad en maakte ze kort, zodat zij niet zouden denken dat hij bang was voor de dood. Zij vroegen aan hem: Zou jij nu niet liever thuis met jouw vrouw en kinderen zijn, en dat Muḥammad ﷺ hier in jouw plaats was? Hij zei: Ik ben liever waar

ik nu ben, dan dat Muḥammad ﷺ een kleine doorn in zijn vinger zou krijgen. ‘Izzah! Waar was je liever Gubayb, leg het a.u.b. uit. Gubayb, o Gubayb leg deze verslagen overgeevende ummah uit waar je liever zou zijn! Leg het ons uit! Waar zou je liever willen zijn? Hij wordt liever gekruisigd, hij zou liever willen dat zijn lichaam in stukken wordt gescheurd dan dat de profeet een kleine doorn in zijn vinger zou krijgen. Daarna begonnen zij zijn gezegende lichaam te doorboren met speren en pijlen, zoals hij zei:

Tegen Allāh klaag ik over mijn
eenzaamheid en ontberingen.

Van de federaties die zich verblijden met
mijn dood.

O Bezitter van de troon, schenk mij
geduld om te doorstaan wat zij mij
aandoen.

Het doorboren van mijn vlees en het
scheuren van mijn ledematen.

Dit alles is omwille van De God

en als Hij wilt zal Hij mijn gescheurde
ledematen zegenen.

Zij gaven mij de keus van ongeloof

maar ik verkies liever de dood boven
dat.

De gedachte alleen al laat mijn ogen
tranen

niet door de pijn die zij mij aanrichten.

Ik ben niet bang voor de dood, ik zal toch
een keer sterven

maar ik beef uit vrees voor de laaiende
vlammen van de hel.

Hij huilt uit vrees voor Allāh, terwijl hij sterft en in stukken wordt gescheurd omwille van Allāh! Wat kunnen wij zeggen? Er is geen macht noch kracht buiten Allāh. Voorwaar tot Allāh behoren wij, en tot Allāh keren wij terug. Kijk naar de ‘izzah!

Zolang ik sterf als een Muslim, heb ik
nergens spijt van

want mijn dood zal omwille van Allāh
zijn.

Ik zal mijn vijanden geen nederigheid of
bescheidenheid tonen

voorwaar tot Allāh zal ik terugkeren.

Ultieme, welbespraakte betekenissen van ‘izzah. ‘izzah is om geen compromissen te sluiten, zelfs niet in zwakke momenten. Abū Bakr ﷺ was op zijn zwakst toen het gehele Arabische-schiereiland zich tegen hem keerde, maar hij stond standvastig. Hij was één man en hij zei: Als jullie mij niet helpen, dan zal ik zelf naar hen toe gaan.

Kijk naar Ibn Mas'ūd رضي الله عنه in tijde zoals die van ons, tijde waar de mensen angstig en bang waren. Het was een zwak moment voor de ummah en Eén van de zwakste momenten tijdens het leven van de profeet ﷺ. Hij zei: Ik ga naar hen toe om de Qur'ān voor te dragen. Zij zeiden: zij zullen jou gaan slaan. Hij zei: Allāh zal mij beschermen. Wat liet hem dit doen? Was het verplicht? Nee het was trots en 'izzah. Hij ging na hen toe en begon te reciteren:

«الرَّحْمَنُ ۝ عَلَّمَ الْقُرْآنَ»

De Barmhartige. Hij onderwees de Qur'ān.²⁴⁵

De mensen zeiden: Wat is er aan de hand met Ibn Umm Ma'bad رضي الله عنه? Hij staat bij de Ka'bah te roepen. Zij gaan naar hem toe en slaan hem. Hij verheft zijn stem, waarna zij hem weer slaan. Hij bloed en valt bewusteloos. Zijn metgezellen maakte hem wakker. Hij zei: Ik wil terug gaan en het nogmaals doen, zij stopte hem en weigerde hem te laten gaan. Waarom deed hij dat? Er is geen verplichting in de Qur'ān, er is geen verordening en het is geen sunnah. Hij deed het vanwege zijn 'izzah en om zijn 'izzah te laten zien.

Toen Gālid Hiraql bereikte, waren zij verbaasd van de trots en de opmars van de Muslimīn. Hiraql vroeg zijn mensen: Wat is er hier aan de hand? Zijn zij met meer? Hun zeiden: Nee. Zijn hun wapens beter? Nee. Hij zei: Wat is er dan aan de hand? Een oude man zei: Laat mij spreken. Hij sprak en zei: Dit zijn mensen die niet drinken, en wij drinken. 'Izzah! Dit zijn mensen die geen overspel plegen, en wij plegen overspel. 'Izzah! Dit zijn mensen die bidden tijdens de nachten, en wij bidden niet tijdens de nachten. Dit zijn mensen die overdag vasten, en wij vasten niet overdag. Hiraql zei: Dat is inderdaad de manier waarop de overwinning wordt behaald.

'Izzah is niet het beangstigen en terroriseren van mensen. Nee, 'izzah is aanzien en status. Wij dienen dat te doen herleven in onze harten. In 1876 volgens de westerse kalender, Sultan 'Abdul-Ḥamīd II, dit was een jonge 34 jarige man die kon krijgen wat hij maar wilde. Zij boden hem al het goud en rijkdom aan wat hij maar wilde, inruil voor een klein deel van Palestina. Hij had problemen in de Balkan, problemen met de Russen en hij werd onderdruk gezet van alle kanten, maar hij zei tegen Dr. Hertz: Probeer het niet, ik zal niet de lengte van een handspan van Palestina afstaan. Het is niet in het bezit van mij, het is van de islāmitische ummah, de ummah die dat land heeft bewaterd met hun bloed. Bewaar je miljoenen, de enigste manier waarop je het zal krijgen is als de gilāfah zou vallen, dan kan je het gratis pakken. Zolang ik leef, zou ik liever willen dat een mes mijn lichaam stuk voor stuk uit elkaar scheurt, dan een handspan van het land van de Muslimīn weg te geven. Zij probeerde hem meerdere malen te vermoorden vanwege die woorden. Bij Allāh, dat een mes mij levend in stukken scheurt is makkelijker voor mij [te verdragen], dan om een handspan van Palestina af te staan. 'Izzah!

²⁴⁵ Sūrah Ar-Rahmān, 1-2.

﴿وَلِلَّهِ الْعِزَّةُ وَلِرَسُولِهِ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَلَكِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَا يَعْلَمُونَ﴾

Maar alle ‘izzah behoort toe aan Allāh, de boodschapper en de gelovigen, maar de hypocrieten weten [het] niet.²⁴⁶

Toon jouw trots. Ik zeg niet: Verricht niet de verbodene, [maar ik zeg] verricht niet de verbodene en toon jouw trots daarin. Verricht de verordeningen en zet jouw trots erin. Verricht de sunnah en heb er trots in. Verricht het verplichte met trots erin. Heb trots wanneer je wordt gevraagd over de Islām. Wanneer je wordt gevraagd over de leer van de Islām, wees niet verlegen en beschaamd. Wanneer het tijd is voor het gebed, spring ernaartoe waar je ook bent. Het is niet illegaal [volgens de kuffār], spring ernaartoe met trots, waardigheid en eer. Leer jouw heldere geschiedenis, zodat jij deze geschiedenis met trots kan verdedigen wanneer zij erover spreken. Toon jouw trots in de wetten van de Islām, de wetten van de Schepper. Toon hen hoe goed zij zijn en hoe waardeloos hun wetten zijn, en hoe het heeft gebleken dat zij hebben gefaald, terwijl de wetten van lā ilāha illā Allāh, Muḥammad rasūl Allāh de wetten van de Schepper, en de enigste wetten geschikt voor de mensheid zijn. Toon jouw trots daarin.

Moge Allāh jullie belonen met het goede. En moge Allāh Zijn zegeningen en vrede sturen naar onze meester Muḥammad, zijn familie en metgezellen, en alle lof is aan Allāh de Heer der werelden.

²⁴⁶ Sūrah Al-Munāfiqūn, 8.

HET VASTEN VAN DE TONG

In de naam van Allāh, De Barmhartige, De Genadevolle. Alle lof is aan Allāh, en zegeningen en vrede zij met Zijn profeet, zijn familie en metgezellen, en groet hen met vele en vermeerderende vrede tot aan de dag des oordeels. Wat volgt:

Eén van de cursussen die je krijgt van het vasten is niet slechts het onthouden van de verlangens van de maag en de geslachtsdelen die wij allemaal kennen, maar je dient ook te werken aan andere verbodene, vooral zaken die te maken hebben met de tong. Eén van de grootste cursussen in de universiteit van de Ramadān is om jezelf te trainen om af te zien van liegen, onderdrukken, roddelen en al die tong kwalen, en wij zullen deze kwestie behandelen. De profeet ﷺ zei:

ليس الصيام من الأكل والشرب إنما الصيام من اللغو والرفث

Het vasten is niet slechts het onthouden van eten en drinken, integendeel het vasten is het onthouden van ijdel en vulgair taalgebruik.²⁴⁷

Dit valt allemaal onder het vasten. Jullie kennen allemaal de ḥadīṭ: Als iemand jou uitscheld, of jou op een ongepaste, dwaze manier behandelt, dan zeg je:

إني صائم

Ik ben aan het vasten.

Laat mij een bijzaak vermelden over deze kwestie. De ḥadīṭ in Al-Bugārī vermeld het twee keer in de zin:

إني صائم إني صائم

Ik ben aan het vasten, ik ben aan het vasten.²⁴⁸

De meeste mensen, wanneer zij het zeggen dan hoor je:

اللهم إني صائم

O Allāh, ik ben aan het vasten. Zij veranderen het tot een smeekbede, wat geen onderdeel is van de ḥadīṭ. Het is beter om het te houden bij de juiste bewoording van de ḥadīṭ, wat is:

²⁴⁷ Al-Mustadrak.

²⁴⁸ Ṣaḥīḥ Al-Bugārī, 1894.

إِنِّي صَائِمٌ

Ik ben aan het vasten.

Er zijn nog andere aḥādīṭ omtrent deze kwestie:

مَنْ لَمْ يَدَعْ قَوْلَ الزُّورِ وَالْعَمَلَ بِهِ فَلَيْسَ لِلَّهِ حَاجَةٌ فِي أَنْ يَدَعَ طَعَامَهُ وَشَرَابَهُ

Wie de valse woorden en het handelen erna niet laat, dan is het voor Allāh niet nodig dat hij zijn eten en drinken laat.²⁴⁹

In een andere ḥadīṭ in Sunan An-Nasā'ī, Ibn Mājah en Al-Ḥākim, de profeet ﷺ zei:

رَبِّ صَائِمٍ لَيْسَ لَهُ مِنْ صِيَامِهِ إِلَّا الْجُوعُ

Het kan zijn dat de vastende persoon niks van zijn vasten overhoud, behalve honger.²⁵⁰

In een andere overlevering die alleen vermeld staat in Ibn Mājah: Het kan zijn dat de vastende persoon niks van zijn vasten overhoud, behalve honger en dorst.

Er zijn mensen die van hun vasten alleen honger en dorst overhouden.

Al deze aḥādīṭ, en er zijn nog vele andere. Iemand zal zeggen: Oké je hebt al deze aḥādīṭ vermeld, dus als ik iemand uitscheld, roddel of lieg dan heb ik mijn vasten teniet gemaakt, dus dan kan ik net zo goed gaan eten en drinken. Sommige denken dat het zo is, en sommige doen het ook echt. Wat wij zeggen en altijd benadrukken is dat wij deze aḥādīṭ niet uitleggen volgens ons eigen begrip. Maar wij begrijpen het zoals zij bedoeld zijn. De geleerden hebben hier zelfs over gesproken, de Ḥanābilah, de Ṣāfi'iyyah en iedereen van de salaf waarover ik heb gelezen zeiden hetzelfde, behalve de Ẓāhiriyyah. De Ẓāhiriyyah zijn degenen die de tekst uitermate letterlijk interpreteren. Zij zijn te letterlijk in hun begrip. Dus zij zeiden: Wat men teniet doet is niet het vasten, maar de beloning, d.w.z. hij verliest de beloning als hij iets van die zaken verricht. Afhankelijk wat hij verricht, verkrijgt hij zonden, en daar bovenop, hij verkrijgt niet alleen zondes, maar hij verliest de beloning van zijn aanbidding, in mate van wat hij deed. Imām Aḥmad Ibn Ḥanbal رحمه الله zei: Als roddel en achterklap het vasten zouden verbreken, dan zou niemand van ons hebben gevast.

Kwaadsprekerij, achterklap en roddel zijn allen verboden gedurende het gehele jaar, dus waarom wordt het in de Ramadān benadrukt wanneer men aan het vasten is? Omdat je dan iets doet wat tegen het doel ingaat van de aanbidding die je aan het

²⁴⁹ Ṣaḥīḥ Al-Bugārī, 1903.

²⁵⁰ Sunan Ibn Mājah, 1690.

verrichten bent. Je bent in staat van een reine aanbidding, en je probeert jezelf te reinigen, dus dan verricht je iets wat dat doel teniet doet. Het is omdat, zoals wij altijd zeggen, in de Ramadān worden de goede daden meervoudig beloond, maar dat komt met een prijs, want de zonden worden ook meervoudig bestraft. Op een normale dag, verkrijg je zonden voor geroddel en achterklap. Tijdens de Ramadān, gaat het verder dan dat, je verkrijgt meer zonden ervoor vanwege de heiligheid van de dagen. Niet alleen dat, de beloning voor dat harde werk wat je hebt verricht wordt ontnomen, het staan [in de nacht], de gebeden en de aanbiddingen. Begrijp je nu waarom?

Iemand zegt: Ik heb gelogen en mijn vasten verpest, ik zal er geen beloning van krijgen, dus dan kan ik net zo goed gaan eten en drinken. Wat er gebeurd is dat je de zonden krijgt van datgene wat je ook hebt gedaan, je hebt de beloning van de aanbidding verloren, en nu wil je daar bovenop nog een enorme grote zonde begaan van het teniet doen van je daadwerkelijke vasten? Het doel van deze aḥādīṭ is om jouw aandacht te trekken, om jou te vertellen dat jij een hoop daden en een hoop hard werk zal verliezen als jij doorgaat met deze soort zonden. Je hebt veel op het spel staan, en dit is een trainingskamp om mij en jou recht te trekken voor het rest van het jaar, en de rest van ons leven.

Sommige van de salaf zeiden: Het makkelijkste van het vasten is het laten van het eten en het drinken. Bij Allāh, het is waar. De schoonheid van het vasten is dat het een aanbidding is dat de gehele dag voortduurt, vanaf de dageraad tot zonsondergang. Het is een voortdurende aanbidding, d.w.z. je wordt beloond zelfs tijdens het slapen. Dat is zo, totdat je roddelt over iemand, dan stopt de aanbidding, d.w.z. de beloning stopt. Jābir zei: Als je vast, laat jouw gehoor ook vasten, laat jouw tong vasten van het liegen, laat jouw ledematen vasten, schaad niet jouw burens, alles dient te vasten.

In de aḥādīṭ die wij hebben vermeld, onware spraak omvat alle soorten spraak. Het omvat liegen, roddelen, lasteren, beledigen, uitschelden, valse getuigenissen, het beschuldigen van de gelovigen en zelfs het schreeuwen is iets wat niet gedaan dient te worden in de Ramadān.

Elk van die onderwerpen is iets waar meerdere lezingen aan besteed dienen te worden. De tong is een kleine spier, maar wel heel erg gevaarlijk. Dat is waarom de profeet ﷺ ons vertelde dat één van de voornaamste redenen wat de mensen de hel doet binnentreden de tong is. De tong is een killer, een verwoester en een vernietiger. Het kan één woord zijn die je zegt wat jou de toorn van Allāh doet verkrijgen en jou 70 jaar in de hel doet laten belanden. Moge Allāh jullie daarvoor behoeden. En het kan die spier zijn die je gebruikt om één woord uit te spreken die jou zal laten behoren tot de meest succesvolle.

‘Umar رضي الله عنه zei ik kwam Abū Bakr tegen terwijl hij zijn tong vast hield. Hij hield zijn tong vast en hij zei: Dit heeft mij vernietigd, mijn tong heeft mij vernietigd. Waar heb je het over o Abū Bakr? Jouw tong heeft jou vernietigd? Hoe heeft jouw tong jou vernietigd? De tong die niks anders deed dan al zijn energie te steken in het ondersteunen van de

profeet Muḥammad ﷺ. Jij Abū Bakr zegt dat jouw tong jou vernietigd heeft terwijl jij geroepen zal worden vanaf elk van de acht poorten van het paradijs? De man waar de profeet ﷺ na glimlachte in zijn leiderschap van het gebed, op de ochtend waarin hij ﷺ overleed. De beste man na de profeten, Moge Allāh tevreden met hem zijn. Maar zij waren gewoon om henzelf op een hoog niveau aansprakelijk te stellen.

Denk niet dat de laster en het geroddel slechts via de tong en lippen plaatsvindt. Het kan ook via een knipoog of een gebaar plaatsvinden, en het is alleen maar erger geworden via Twitter, Facebook en internet fora. Tellen die ook mee? Ja, die tellen ook mee. Iemand zou kunnen zeggen: Maar ik was verstoep achter het scherm en niemand wist wie ik was.

﴿أَلَمْ يَعْلَم بِأَنَّ اللَّهَ يَرَى﴾

Weet hij dan niet dat Allāh ziet?²⁵¹

Heb jij de Qur'ān niet gelezen? Weet hij dan niet dat Allāh ziet?

﴿يَوْمَئِذٍ تُعْرَضُونَ لَا تَخْفَى مِنْكُمْ خَافِيَةٌ﴾

Op die dag zullen jullie voorgeleid worden, geen geheim zal van jullie verborgen blijven.²⁵²

Op die dag zal jij ontmaskerd worden, geen geheimen. Nu kan jij het geheim houden, maar geen geheim zal verborgen blijven op die dag.

﴿سُكَّتْ شَهَادَتُهُمْ وَيُسْأَلُونَ﴾

Hun getuigenis zal genoteerd worden en zij zullen ondervraagd worden.²⁵³

Er is geen verschil tussen de tong en het gebaar en Twitter, Facebook. Je zal ter verantwoording worden geroepen voor al die zaken.

Ramadān kwam om deze bewustwording en vrees voor Allāh te laten opkomen in onze harten. Ja, er zijn nog maar een paar dagen over van de Ramadān, maar het is nooit te laat. Probeer dit vanaf nu tot aan het einde van de Ramadān. Elke nacht voordat je gaat slapen, verricht controle over de daden van jouw tong van die dag. Als je hebt gelogen, belachelijk hebt gemaakt, gelasterd, vervloekt, kleinerende woorden hebt gezegd of betrokken was in achterklap, zet dan vijf euro of 20 euro opzij, wat je ook kan doen, voor elke keer dat je een fout maakte. Na een week, of aan het einde van

²⁵¹ Sūrah Al-'Alaq, 14.

²⁵² Sūrah Al-Hāqqah, 18.

²⁵³ Sūrah Az-Zugruf, 19.

de Ramaḍān zal je zien dat jij jouw tong schoon hebt gewassen. Als je vanaf nu met deze methode doorgaat tot het einde van de Ramaḍān, dan zal jij met de wil van Allāh, voor de rest van jouw leven ermee doorgaan. Je zal een verschil in jezelf zien.

Wij verwachten niet dat je als een engel wordt, maar dat wanneer je struikelt, je opspringt met berouw en voortzet op het rechte pad. Ramaḍān is om godsbesef, bewustwording van Allāh en vroomheid in jou te planten, dat is taqwā. Een sterk imānisch immuunsysteem zodat jij Allāh vreest in elk woord dat je uitspreekt, dat is taqwā. Ik wil dat jij je inbeeld dat iemand weet dat zijn werkgever geheime camera's heeft geplaatst, of zoals vele mensen weten dat de overheid hun auto's, telefoons en huizen aftapt, en zij hebben camera's in hun huizen. Een hoop mensen weten dat, dus zij letten op elk woord die zij uitspreken. Vergeet hij ooit dat hij afgetapt wordt, of dat zijn werkgever een verborgen camera heeft geplaatst? Hij vergeet het nooit en hij is altijd op zijn hoede, het zit in zijn onbewuste. Hoe kunnen wij dan de raqīb 'Atīd vergeten?

﴿مَا يَلْفُظُ مِنْ قَوْلٍ إِلَّا لَدَيْهِ رَقِيبٌ عَتِيدٌ﴾

Hij spreekt geen woord uit zonder dat er aan zijn zijde een waarnemer is, gereed [om te schrijven].²⁵⁴

Zeg niet zoals sommige mensen zeggen: Wanneer ik over hem heb gesproken, lucht dat op. Nee, het binnenhouden van wat je ook wilt zeggen is beter dan het hebben staan in jouw boek voor Allāh op de dag des oordeels. Muslimūn hebben een andere manier van denken.

Ibn Mas'ūd رضي الله عنه zei: Ik ken niks anders wat een lange gevangenisstraf waard is dan mijn tong. Dat is het enigste wat het waard is om naar de gevangenis voor te gaan. Tijdens het vredesverdrag van Al-Ḥudaybiyyah, zei 'Umar een aantal woorden waarvan hij zelf achtte dat zij te ver gingen. Hij probeerde de profeet ﷺ te overtuigen om zijn gedachte te veranderen zodat zij Qurayṣ konden bestrijden. Maar de profeet ﷺ was destijds niet bevolen om hen te bestrijden. 'Umar zei iets omdat hij wou de gedachte van de profeet ﷺ veranderen, en de achterliggende gedachte van het zeggen van wat hij zei was omdat hij wou sterven omwille van Allāh. Hij achtte het ongepast, en jaren later naarmate hij ouder werd, zei hij: Nadat ik zoveel daden uit berouw heb verricht vraag ik Allāh nog steeds om mij te vergeven voor datgene wat ik zei.

Jouw tong kan de doorslaggevende factor zijn in het bepalen van jouw ultieme eindbestemming. Moge Allāh jullie beschermen van de hel. De profeet ﷺ zei:

²⁵⁴ Sūrah Qāf, 18.

مَنْ تَوَكَّلَ لِي مَا بَيْنَ رِجْلَيْهِ وَمَا بَيْنَ لَحْيَيْهِ تَوَكَّلْتُ لَهُ بِالْجَنَّةِ

Wie mij [de kuisheid] kan garanderen van wat tussen zijn benen en van wat tussen zijn kaken is, ik garandeer hem het paradijs.²⁵⁵

Als je kijkt naar de huwelijksproblemen, problemen tussen bloedbroeders, problemen tussen Muslimīn en broeders van de gemeenschap, moord en vele andere problemen, dan speelt de tong er een grote rol in. Als je jezelf afvraagt waarom jouw īmān zwak is, één van de eerste dingen waarmee je dient te beginnen is met het controleren van jouw tong. De grootste bron van het versterken van jouw īmān is doormiddel van jouw tong.

De profeet ﷺ leerde ons om het goede te zeggen of te zwijgen. Dat is geen maatstaf van ḥarām of ḥalāl, maar een maatstaf daarboven. Wij kijken niet ḥarām of ḥalāl, wij kijken is het goed, dan zeg ik het, als het neutraal is dan hou ik het voor mijzelf. Spreek alleen het goede. De profeet ﷺ verwees naar sommige van de tong ziektes als mūbiqāt. Weet jij wat mūbiqāt betekent? Het betekent verdoemers en vernietigers. Hij plaatste sommige ziektes van de tong in dezelfde categorie van mūbiqāt als rente, zwarte magie, moorden en het beschuldigen van [kuis] vrouwen in hun eer.

In Ṣu‘ab Al-Īmān van Al-Bayhaqī:

De profeet ﷺ zei na het zien van de Ka‘bah:

مَرْحَبًا بِكَ مِنْ بَيْتِ مَا أَعْظَمَكَ وَأَعْظَمَ حُرْمَتَكَ وَلِلْمُؤْمِنِ أَعْظَمُ حُرْمَةً عِنْدَ اللَّهِ مِنْكَ

Welkom o huis, Wat is er groter dan jij, en wiens eer is meer heilig dan die van jou, maar de eer van de Muslimīn is bij Allāh heiliger dan die van jou.

Daarna zei hij: Allāh heeft het bloed, de eer en het bezit van de gelovigen verboden verklaart [om te schenden].

Laat mij aan degenen die lange lasterende tongen hebben vertellen wat deze ḥadīth betekent, op een basale manier die zij waarschijnlijk nog nooit eerder hebben gehoord. Zou iemand de Ka‘bah vervloeken? Iedereen beschouwd het als heilig en geen Muslim zal het in zijn hoofd halen om de Ka‘bah te vervloeken. Zou iemand een moker pakken en proberen om de Ka‘bah te slopen? Of een hamer en beitel te pakken en de Ka‘bah neer te halen en het af te breken? Dat is iets wat zelfs de meeste van de grote zondaren zich niet kunnen voorstellen. Wat zou je doen als iemand de Ka‘bah vervloekt of het probeert te slopen? Oké, het spreken over de eer van een gelovige is een grotere zonde dan het spreken over de Ka‘bah, of het vervloeken van de Ka‘bah. Het neerhalen van de Ka‘bah, steen voor steen is een kleinere zonde dan het vermoorden van een

²⁵⁵ Ṣaḥīḥ Al-Bugārī, 6807.

gelovige. De eer en onschendbaarheid van een Muslim is groot in de Ogen van Allāh en in die van de rechtschapen gelovigen.

Denkt iemand echt dat wanneer hij voor Allāh op de dag des oordeels zal staan en gevraagd zal worden: Waarom zei jij dit over jouw broeder? Je hebt dan de mogelijkheid om jezelf te verdedigen. Waarom zei je dit over jouw zuster? Waarom zei je dit over deze vrome mensen? De broeder die in de gevangenis zat en die mensen die de ummah verdedigen, waarom zei je dat over hen? Je krijgt de mogelijkheid om te reageren. O Allāh, ik las het op Google? Ik vraag jullie bij Allāh, zal dat genoeg zijn voor Allāh? Dat is niet eens genoeg bij de grootste onderdrukkende mensgemaakte rechtbanken van vandaag de dag, om te staan in de rechtbank van de kenner van het ongeziene, de Rechter en de Rechtvaardige. Ik las het op een forum of op twitter, dus verspreide ik het verder? Is dat een verdediging die jij voor Allāh kan presenteren?

Al-Fudayl Ibn 'Iyād ؓ zei: Ik ken een aantal vrienden die van vrijdag tot vrijdag stil zouden blijven, d.w.z. zij zouden niks zeggen met uitzondering van wat Qur'ān, lofprijzingen en aanbidding. Zij beschermden hun tongen. Abū Na'īm en Ibn Abī Ad-Dunyā verhaalde dat Ibn 'Abbās ؓ sprak tegen zijn tong en zei: Zeg het goede en je zal slagen, doe je dat niet dan zal je er spijt van krijgen. Ibn 'Abbās was zijn tong aan het waarschuwen en zichzelf aan het herinneren dat het een gevaarlijke spier is. Hij zei: Het heeft mij bereikt dat er geen gevaarlijkere vijand is voor iemand dan zijn eigen tong op de dag des oordeels.

Laat jouw voorbeeld de profeet Muḥammad ﷺ zijn. Anas Ibn Mālik ؓ zei dat hij hem voor 10 jaar had gediend en hij heeft nooit 'uff' tegen hem gezegd. Dat is hoe je echt iemand leert kennen, wanneer je met diegene leeft en omgaat. Anas zei zelfs dat hij soms niet deed wat de profeet ﷺ hem vroeg om te doen. Hij heeft nooit 'uff' tegen hem gezegd, tegen hem geschreeuwd of hem uitgescholden.

Ontwikkel de gewoonte om te overpeinzen over datgene wat je wilt zeggen alvorens je het zegt. Al-Ḥasan Al-Basrī zei: Degene die zijn tong niet in bedwang houdt, kent zijn religie niet. Wat je ook wilt zeggen, zij zijn jouw gevangenen. Je hebt hen als jouw gevangenen, en jij hebt de controle over hen. Voel je prettig dat zij jouw gevangenen zijn. Zodra je hen vrijlaat, ben jij hun gevangene. Je bent een gevangene van hen geworden en je dient de gevolgen van hen te accepteren in dit leven en voor Allāh.

Je zal vele vinden die bereid zijn om alcohol, overspel, rente en andere zonden te laten, maar zij zijn niet in staat om hun tong in bedwang te houden. Op het gezag van Sa'īd Al-Gudrī, dat de profeet ﷺ zei:

إِذَا أَصْبَحَ ابْنُ آدَمَ فَإِنَّ الْأَعْضَاءَ كُلَّهَا تُكْفِّرُ اللِّسَانَ فَتَقُولُ اتَّقِ اللَّهَ فِينَا فَإِنَّمَا نَحْنُ بِكَ فَإِنْ اسْتَقَمَّتْ اسْتَقَمَّتْ وَإِنْ
اعْوَجَجَتْ اعْوَجَجَتْ

Wanneer de zoon van Ādam opstaat, berispten alle ledematen de tong, en zeggen: Vrees Allāh omtrent ons, want wij zijn slechts een onderdeel van jou. Als jij rechtschapen bent dan zijn wij rechtschapen, en wanneer jij verdorven bent dan zijn wij verdorven.²⁵⁶

Zij zullen gefrituurd worden vanwege de tong. Het is verbazingwekkend om te zien dat vele nooit de grote zonden naderen, maar wel dag en nacht hun tongen loslaten op de gelovigen. Mensen waarvan wanneer je naar hun kijkt je zegt: Allāhumma bārik, de miswāk in de mond, de lange baard, de bescheiden ḥijāb, in en uit de Moskee, ‘Umrah en Ḥajj. Al dat harde werk en zij doneren het aan mensen door wat zij doen met hun tongen.

At-Tabarānī, in Al-Awsat, levert een ḥadīṭ over van Barā’ Ibn ‘Āzib رضي الله عنه:

الرَّبَّ ثَلَاثَةً وَسَبْعُونَ أَبَا أَيْسَرَهَا : مِثْلُ أَنْ يَنْكِحَ الرَّجُلُ أُمَّهُ وَإِنَّ أَرْبَى الرَّبِّ : عَرَضُ الرَّجُلِ الْمُسْلِمِ

Rente bestaat uit 73 gradaties, de laagste ervan is als een man die gemeenschap heeft met zijn moeder en de hoogste is als het vernederen van een Muslim.²⁵⁷

In Al-Mustadrak van Al-Ḥākim, hij zei dat het overeenkomt met Al-Bugārī en Muslim. Ik weet dat sommige geleerden zeiden dat het een zwakke ḥadīṭ is, maar ik geloof dat het authentiek is. Rente bestaat uit 73, en in een andere overlevering uit 72 gradaties, de laagste ervan in zonde staat gelijk aan degene die gemeenschap heeft met zijn moeder. A.u.b. luister. Rente bestaat uit 73 of 72 gradaties, de laagste ervan staat gelijk in zonde aan degene die gemeenschap heeft met zijn moeder, en de ergste vorm van rente is als het vernederen van een Muslim. Wat bedoeld u, o profeet van Allāh ﷺ? Het betekent dat het hebben van gemeenschap met je moeder een kleinere zonde is dan het vernederen van een Muslim. Rente is een kleinere zonde dan het vernederen van een Muslim. Een les voor hen die zichzelf weerleggers noemen, de modernisten die de influisteringen van de duivels hebben, en voor de massa's van de ummah die hier onwetend over zijn.

Wees voorzichtig met jouw tong, omdat de meeste bestraffingen in de hel vanwege het zijn. Wees voorzichtig met jouw tong, omdat de meeste bestraffingen in jouw graf vanwege het zijn. Bij Allāh, jij wilt die bestraffing niet in het graf. Soms wanneer je iemand vertelt om te stoppen met roddelen over die zuster of die broeder zeggen zij: Ja maar, broer het is waar. Het staat op het internet, vraag haar ex-fiancé, vraag het aan de lokale imām, of vraag het aan de gemeenschap. Laten wij, omwille van de discussie, ervan uitgaan dat wat jij zegt waar is. Dat betwisten wij niet, dat is juist waar het om gaat! Dat is ġibah [roddelen], en het gaat jou niks aan dat je erover praat. Het is een grote zonde wanneer het waar is. Als het niet waar is, dan wordt het buhtān [laster]

²⁵⁶ Jāmi‘ At-Tirmidī, 2407.

²⁵⁷ Al-Mustadrak, 43/2.

genoemd en dat is een andere ziekte van de tong. Zoals ik al zei, aan elk van deze ziektes kan je lezingen toewijden.

Sommige zitten en roddelen over hun broeders, en vullen hun magen met het vlees van hun broeders.

﴿أَيُّجِبُ أَحَدُكُمْ أَنْ يَأْكُلَ لَحْمَ أَخِيهِ مَيْتًا﴾

Zou iemand van jullie ervan houden om het vlees van zijn dode broeder te eten?²⁵⁸

Na een flink feestmaal van het vlees van de Muslimīn te hebben genuttigd, gaat men na de moskee en verricht het gebed of gaat op 'Umrah, en daarna denkt hij of zij dat zij zullen slapen in hun graf als de bruid of bruidegom.

Nadat de profeet ﷺ een graf passeerde zei hij: Een man in dat graf wordt bestraft, en hij wordt bestraft vanwege iets wat zijn tong zei. Sommige proberen het goed te praten en zeggen: Ja maar ik zal het ook in zijn gezicht zeggen. Als jij het in zijn gezicht zegt, dan ben je van de ene zonde naar de andere overgegaan. Je bent van roddel overgestapt naar het schaden van jouw broeder! Als je iets in zijn gezicht wilt zeggen, vertel het hem met wijsheid en zachtaardigheid en adviseer hem, wees als een spiegel voor jouw broeder, doe dat dan. Dat behoort tot het gebieden van goede en het verbieden van het slechte, en wij willen juist dat je dat doet. Vertel hem: Dit is fout broer, dit kan je niet doen. Probeer hem te begeleiden en te helpen, of vertel het aan degenen naar wie hij luistert.

Laten wij ervan uitgaan dat een broeder ontucht of overspel heeft gepleegd, wie ben jij om erover te praten of het door te vertellen? Wie ben jij om hem daarmee te confronteren? Tenzij het is om advies te geven. Ben jij de galīfah? Als er een galīfah is dan kan je naar hem toe gaan zodat hij hem kan bestraffen. Zo niet, dan was dat het, je zegt er niks over. Als je de zaak bij de galīfah wilt voorleggen, ga je gang, en als je hem wilt adviseren, ga je gang. Men dient hem of op een vriendelijke en oprechte manier te adviseren, of de deksel erop te gooien. Zodra wij een galīfah hebben, dan kan je het aan de galīfah vertellen en dan zal hij doen wat hij moet doen.

Eén van de redenen waarom het schaden van een Muslim met de tong zo'n grote zaak is, komt vanwege het feit dat het één van de meest pijnlijke zaken is voor de Muslimīn. Het maakt vele depressief en verdrietig voor dagen en weken, en soms zelfs voor de rest van hun leven. Vandaag wil ik het niet alleen hebben over degene die roddelen, liegen en lasteren, maar ik wil dat jij je verblijd voelt als jij aan de ontvangende kant staat. Grinnik wanneer je hoort dat iemand over jou praat. Lach en wees vrolijk. Kan jij je voorstellen hoeveel gratis beloning jij ontvangt van de persoon die jou heeft gelasterd, en hoeveel zonden jij op hem zal plaatsen. Daden waar jij nooit voor hebt gewerkt en die jij nooit had verwacht. Dat is waarom de profeet ﷺ hen geruïneerd noemde, omdat zij vele daden hebben, maar het aan jou zullen gaan geven. Zij zullen

²⁵⁸ Sūrah Al-Hujūrāt, 12.

niet het niet alleen aan jou geven, maar jouw zonden zullen bij hen opgestapeld worden. Herinneren jullie tijdens de tawḥīd lessen dat wij spraken over de Qantarāh. Na alle obstakels en na de širāt, vlak voordat jij jouw voet in de voortuin van het paradijs plaatst, zullen degenen die geschillen onder elkaar hebben een omleiding maken. Zij dienen naar de Qantarāh te gaan om hun geschillen te effenen voordat zij het paradijs mogen betreden. Bij sommige worden hun daden verlaagd en bij andere worden zij verhoogd.

Toen iemand klaagde bij Al-Fuḍayl Ibn 'Iyād en zei: Iemand spreekt slecht over mij. Hij zei: Hij giet het goede over jou, hij giet het goede over jou. Hoe vaak hebben wij over dit onderwerp gesproken in preken en lessen, en iemand komt en zegt: Bij Allāh, ṣayg dit moest ik even horen. Het kwelt de gelovigen en daarom is het zo'n grote zonde. Vanaf nu, als jij aan de ontvangende kant staat, wees verheugd. Als er over jou gesproken wordt, wees dan niet depressief en verdrietig. Je weet die nacht van Al-Qadr waar die persoon de gehele nacht wakker in bleef, jij zal die nacht van Al-Qadr van hem krijgen. 'Abdurrahmān Ibn Mahdi zei zo'n verbazingwekkende uitspraak, hij zei: Was het niet dat ik haatte dat Allāh niet wordt gehoorzaamt op deze aarde, dan zou ik willen dat de mensen over mij zouden praten, over mij roddelen en mij lasteren. Wat is er beter dan het verkrijgen van daden waar jij nooit op had gerekend wanneer jij voor Allāh staat? Jouw eigen moeder zou jou die daden niet eens geven. Ik herinner mij nog steeds de sfeer in 1994 toen ik het voor het eerst las in het derde deel van Fayḍ Al-Qaḍīr van Mannāwī. Ik herinner mij nog steeds het jaar en de sfeer en ik zal het nooit vergeten, omdat het blijdschap naar mijn hart bracht.

Al-Ḥasan Al-Basrī hoorde iemand over hem praten, waarop hij naar de markt ging en wat dadels kocht. Al-Ḥasan Al-Basrī waarom? Iemand praat over jou, hij roddelt en lastert jou, dus waarom geef je hem dadels? De man vroeg hem deze vraag. Hij zei: Jij gaf mij jouw daden, dus ik geef jou er iets voor terug. Ik wil daar nog aan toevoegen en zeggen dat Al-Ḥasan Al-Basrī hem moest vertellen dat wat hij hem had gegeven niks is in vergelijking met wat hij had gekregen. Sommige mensen houden ervan om hun Ramaḍān, hun nacht van Al-Qadr of hun Ḥajj weg te geven.

Luister naar dit verhaal. Een broer en zus gingen op Ḥajj, en de broer liet zijn vrouw achter. Een broer en zus gingen op Ḥajj, en de broer liet zijn vrouw achter. Zij wou thuisblijven omdat zij veel kinderen had, dus zij bleef met hen thuis achter. Tijdens de Ḥajj, liepen de broer en zus ergens en de broer zei: Laat mij gauw dit cadeau voor mijn vrouw kopen. De zus had haast en zij zei één simpel woord over zijn vrouw. Zij hadden niet eens een slechte band met elkaar, zij hadden een goede band maar het waren gewoon een aantal woorden die zij losliet. In haar land zag de vrouw een droom, degene die niet op Ḥajj was gegaan. Zij zag een droom waarin haar schoonzus de Ḥajj aan haar als cadeau gaf.

Zij belde de ṣayg: Ṣayg ik had een rare droom waarin mijn schoonzus haar Ḥajj aan mij gaf. Hij zei: Zij moet wat gezegd hebben, een roddel of laster, en haar Ḥajj is een beloning voor jou, dat is wat je uiteindelijk zal krijgen. Toen haar schoonzus

terugkwam, vertelde zij haar de droom. Zij hadden een goede band met elkaar en de schoonzus gaf het toe, bood haar excuses aan en vroeg haar om vergeving. Zij hadden een goede band, maar slechts één woord en zij gaf haar daar de gehele Ḥajj voor! Stel je voor in het geval van zinnen, artikelen, constante pesterijen en jarenlange ruzies. Stel je voor hoeveel beloning zij zullen verliezen.

Bij Allāh, slecht spreken over de Muslimīn, dat is geen kinderspel. Het kunnen tientallen jaren aan beloning zijn om te compenseren voor een aantal woorden die jij zei over een Muslim. Een aantal verbale woorden, maar het kan een levensduur waard aan daden nodig hebben om ze te compenseren. Iemand kan zeggen: Kom op nou Aḥmad, je bent aan het overdrijven, baseer je dit nou op dromen? Ik zeg: Ik baseer dit niet op dromen, maar bekijk het vanuit het oogpunt van de schade die je aanricht aan de Muslimīn, en bekijk het vanuit het oogpunt deze ḥadīṭ. Toen de profeet ﷺ op het punt stond om met Ṣāfiyyah رضي الله عنها te trouwen, zei ‘Ā’iṣah رضي الله عنها dat zij klein is. In een andere overlevering zei ze niet dat zij klein was maar gebaarde ze het. Een simpel handgebaar en één woord om te zeggen dat ze klein is, meer dan dat was het niet. Wat zei de profeet ﷺ tegen haar? De profeet ﷺ zei tegen haar: Jij hebt een woord gezegd, wat de zee zou veranderen als het er in vermengt zou worden. Denk je wel eens na over deze aḥādīṭ wanneer jij ze leest? In Sunan Abī Dāwūd:

لَقَدْ قُلْتُ كَلِمَةً لَوْ مُرِجَتْ بِمَاءِ الْبَحْرِ لَمُرِجَتْهُ

Jij hebt een woord gezegd, wat de zee zou veranderen als het er in vermengt zou worden.²⁵⁹

‘Ā’iṣah رضي الله عنها plaats dat gebaar of woord in de grote oceaan en het zal de kleur van de grote oceaan veranderen. Wat het betekent is dat het jou de grote oceaan waard aan daden kan kosten om te compenseren voor dat ene woord.

Na het horen van dit, zal je dan niet alles heroverwegen wat je wilt gaan zeggen? Overpeins en denk erover na voordat je het zegt. En jij mijn broeder en zuster aan de ontvangende kant, wees verheugd met de bergen en oceanen aan daden die jij zal krijgen, die jouw moeder, vader en kind niet eens aan jou zouden geven. Jij krijgt het van de persoon die over jou roddelde en jou lasterde.

Je ziet degenen die samenkomen na tarawīḥ en zij brengen de ene Muslim na de andere, over hen roddelend en lasterend. Zij beginnen met de imām en de personen die naast hun stonden. Zij zitten en lachen en beginnen dan over politiek en lasteren mannen wiens zielen zich nu mogelijk bevinden in groene vogels [van het paradijs], of op weg zijn naar de groene vogels. Wat gebeurt er met al hun daden? Die tarawīḥ en dat staan [in de nacht], zij gaven dat als cadeau weg aan de mensen. Niet slechts die ene nacht, maar mogelijk voor jaren, zullen zij het als cadeau weg gaan geven aan iemand.

²⁵⁹ Sunan Abī Dāwūd, 4875.

Toen zij aan ‘Ā’īṣah ﷺ vertelden dat er mensen zijn die slecht spreken over Abū Bakr en ‘Umar ﷺ zei zij: Allāh ﷻ heeft hun daden afgesneden. Hun daden stopten met het overlijden en dit is één van de manieren waarmee Allāh hun daden wilt verlengen. ‘Abdullāh Ibn Al-Mubārak ﷺ zei: Als ik over iemand zou roddelen of lasteren, dan zou het niemand anders zijn dan mijn vader en moeder, omdat ik niemand anders ken die de beloning meer waard is dan mijn moeder en vader.

In achterklap, roddel en zulke zaken, wordt er of over jou gesproken, of jij bent de spreker, of jij bent aan het luisteren. Als er over jou wordt gesproken, wij zeiden geniet van de beloning en wees niet meer verdrietig. Vanaf vandaag, wanneer er iemand over jou roddelt, wees dan niet bedroefd. Denk aan de gratis Ḥajj die je krijgt, denk aan de gratis Ramadān die je krijgt, en denk aan de oceanen en bergen aan daden die jouw kant opkomen. Denk aan die daden die jou zullen doen belanden in Al-Firdaws en jij hebt er niet eens voor hoeven werken. Wat betreft degenen die roddelen, wij hebben al reeds de aḥādīṭ vermeld die hierover waarschuwen. Nu heb je nog degene die luistert, en dat is waar ik naartoe wou. Zij die luisteren, dienen zo snel mogelijk weg te gaan of die persoon te adviseren om stil te zijn. Als zij stoppen, dan kan je met hen blijven zitten. Als hij niet stopt, dan ga je weg. Jij, als luisteraar, bent een deel ervan [van het geroddel], en jij zal een deelgenoot van hem zijn, omdat Allāh zei over soortgelijke zaken:

﴿وَقَدْ نَزَّلَ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ أَنْ إِذَا سَمِعْتُمْ آيَاتِ اللَّهِ يُكْفَرُ بِهَا وَيُسْتَهْزَأُ بِهَا فَلَا تَقْعُدُوا مَعَهُمْ حَتَّىٰ يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ ۚ إِنَّكُمْ إِذَا مَثَلْتُمْ ۙ إِنَّ اللَّهَ جَامِعُ الْمُنَافِقِينَ وَالْكَافِرِينَ فِي جَهَنَّمَ جَمِيعًا﴾

En voorzeker, Hij heeft in Zijn boek aan jullie neergezonden, dat wanneer jullie horen dat de āyāt van Allāh verloochend en bespot worden, jullie niet met hen moeten blijven zitten, totdat zij op een ander onderwerp overgaan. Voorwaar, [als jullie blijven zitten] dan zullen jullie net als hen zijn. Waarlijk, Allāh zal de hypocrieten en de ongelovigen allen in de hel verzamelen.²⁶⁰

Als jij naar hen luistert, dan ben je een deelgenoot van hen. Sta boven dat alles en verdedig de eer van jouw broeder of zuster. Bescherm de eer van een Muslim en Allāh zal jouw gezicht beschermen op de dag des oordeels. Jazeker!

مَنْ رَدَّ عَنْ عَرَضٍ أَخِيهِ رَدَّ اللَّهُ عَنْ وَجْهِهِ النَّارَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ

Wie de eer van zijn broeder beschermd, Allāh zal zijn gezicht op de dag der opstanding tegen het vuur beschermen.²⁶¹

²⁶⁰ Sūrah An-Nisā', 140.

²⁶¹ Jāmi' At-Tirmidī, 1931.

Als jij je bevindt in een zitting en zij beginnen te roddelen en te lasteren, als jij dan de eer van jouw broeder verdedigt, dan zal Allāh jouw gezicht beschermen van de hel.

Wees zoals Abū Ayyūb رضي الله عنه de stopper van geruchten. Allāh openbaarde Qur'ān over hem en zijn vrouw, voor de houding die zij namen om een laster te stoppen die de ummah had getroffen. 'Ā'īṣah رضي الله عنها wordt beschuldigd omtrent haar kuisheid, onze moeder, en de definitie van eer. Muḥammad Ibn Ishāq رحمته الله zei: Toen de mensen begonnen te spreken over de eer van 'Ā'īṣah رضي الله عنها bereikte het Abū Ayyūb, zijn naam was Gālid Ibn Zayd Al-Anṣārī رحمته الله. Kijk naar de discussie die zij hadden. Hij vertelde zijn vrouw, Umm Ayyūb: Als jij alleen met die man in de woestijn was, zoals 'Ā'īṣah dat was, zou jij dan wat hebben gedaan? Zij zei: Nee zeker niet. Hij zei: 'Ā'īṣah is beter dan jij, zij zou zeker niks gedaan hebben. Einde discussie en zij stopten de laster. Zij zei niet van: Maar 'Ā'īṣah is jonger en knapper. Of: Ik geloof het niet, maar er is een mogelijkheid... Nee klaar, 'Ā'īṣah zou het nooit hebben gedaan. Allāh openbaarde ter ere van Abū Ayyūb en zijn vrouw رضي الله عنهما:

﴿لَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ ظَنَّ الْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بِأَنفُسِهِمْ خَيْرًا وَقَالُوا هَذَا إِفْكٌ مُّبِينٌ﴾

Toen jullie het hoorden, hadden de gelovige mannen en vrouwen maar het goede gedacht over zichzelf, en gezegd: Dit is een duidelijke leugen.²⁶²

Elke keer wanneer je een gerucht of laster over jouw Muslim broeder of zuster hoort, met niks om dat te beamen, vertel hen dan: Je bent een leugenaar. Dit is een overduidelijke leugen dus hou je mond. Je kan het op een goede manier zeggen en zo een gerucht stoppen. Stop het en vertel het niet door. De āyah vermeld twee zaken, 1: Heb goede vermoedens, en 2: Ga een stap verder en zeg dit is een pure leugen. Alleen omdat er iets is gezegd, geeft dat jou niet het recht om het door te vertellen. Wees degene die het gerucht stopt. Als jij een luisteraar bent, stop dan degenen die roddelen, lasteren en de Muslimīn schaden. Zie jij ooit iemand in zijn eentje roddelen en lasteren? Als ik, jij en al de broeders en zusters niet luisteren, dan zal hij niet in zijn eentje in zijn kamer gaan roddelen en lasteren.

En weet dat degene die jou het nieuws brengt over wat er gezegd wordt over andere, en wat er gebeurd met andere. Hij is een nammām en een qattāt. Denk niet dat degene die namīmāh verrichten, jou veiligstellen. Jij kan er misschien van genieten wanneer hij over andere praat, maar het is slechts een kwestie van tijd voordat hij zich keert en over jou praat bij andere. De boodschapper van Allāh ﷺ zei:

لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ قَتَاتٌ

De qattāt [roddelaar, lasteraar, degene die valse verhalen verspreid] zal het paradijs niet betreden.²⁶³

²⁶² Sūrah An-Nūr, 12.

²⁶³ Ṣaḥīḥ Al-Buḡārī, 6056.

Degene die als eerste over jou sprak, schoot losse flodders en hij miste jou. Aangezien jij er niks over had gehoord en het jouw hart niet had geraakt, en je krijgt de beloning. Degene die jou vertelt wat er over jou is gezegd is als een persoon die het geweer van die persoon pakt en hem helpt met het richten zodat het jouw hart zal doorboren. De één is slechter dan de ander. Yaḥyā Ibn Kaṭīr رحمہ اللہ zei: Degenen die geruchten en de woorden van andere, en roddelen en lasteren, wat zij binnen een paar momenten verrichten is kwaadaardiger dan wat zwarte magiërs in jaren verrichten.

Imām Aḥmad رحمہ اللہ bezocht een man die ziek was. Hij vroeg aan de man die ziek was: Heeft de dokter jou al nagekeken? De man zei: Ja. Hij was al een tijdje ziek dus imām Aḥmad vroeg aan hem: Wie heeft jou nagekeken dan? De zieke persoon noemde welke dokter en imām Aḥmad zei: Probeer deze andere dokter. Ter plekke zei imām Aḥmad: Ik zoek de vergeving van Allāh de Almachtige, ik heb zojuist geroddeld. Alleen omdat hij de ene dokter prefereerde boven de andere, vanwege de hoge standaard waar hij zijn tong verantwoordelijk voor houdt, zag hij het als het praten over de andere dokter. Elke keer wanneer je slecht wilt spreken over een Muslim, denk dan aan jouw eigen fouten. Mensen zijn tot aan hun hoofden overspoeld met fouten, maar alsnog willen zij praten over anderen. Verplaats jezelf in de schoenen van die andere persoon, en denk eraan hoe hij zich zou voelen wanneer jij slecht over hem zou spreken.

Ten slotte, sommige zeggen: Ik wil berouw tonen, en ik wil niet dat die persoon mijn daden pakt.

1: Bied hen jou excuses aan. Als je weet dat zij openhartig zullen zijn, en het zullen accepteren en het niet voor meer problemen zal zorgen. Ga naar hen toe en bied je excuses bij hen aan. Maar als je denkt dat het hierdoor erger wordt, ga dan niet naar hen toe, omdat het hele doel juist is om moeilijkheden en problemen te elimineren onder de Muslimīn. Als je denkt dat het voor meer problemen zal zorgen, verricht dan smeekbeden voor hem, spreek goed over hem in bepaalde zittingen en geef liefdadigheid uit in zijn naam. Dat is het beste om te doen. Als jij je bevindt in een zitting waarin jij slecht over hem sprak, ga dan in een soortgelijke zitting proberen om goed over hem te praten, of verricht een smeekbede voor hem. Dat is nummer 1 en op die manier heb jij hem zijn recht teruggegeven. Nu dien je nog het recht van Allāh op te lossen, wat drie zaken zijn. Je zegt: Ik zoek de vergeving van Allāh [of iets soortgelijks], je neemt de intentie om het niet meer te verrichten en hebt spijt van het verleden. Met de wil van Allāh zal je vergeven worden, en train jezelf zodat jij het niet meer zal doen.

Moge Allāh jullie belonen met het goede. En moge Allāh Zijn zegeningen en vrede sturen naar onze meester Muḥammad, zijn familie en metgezellen.

VAARWEL RAMADAN: EXCUSEER EN VERGEEF

In de naam van Allāh, De Barmhartige, De Genadevolle. Alle lof is aan Allāh, en zegeningen en vrede zij met Zijn boodschapper, zijn familie en metgezellen, en groet hen met vele en vermeerderende vrede tot aan de dag des oordeels. Wat volgt:

De dagen zijn gepasseerd en zij zijn sneller gepasseerd dan dat iemand had verwacht. Het is alsof wij hier pas gisteren waren samengekomen om te praten over hoe men zijn begeerten ketend op de dag dat de duivel getekend werd. En vandaag is dit de afscheidslezing. Zo is de Ramadān, en zo zijn de dagen van het leven. Zij passeren en wat je eraan overhoud zijn of jouw daden voor jou, of jouw zonden tegen jou. Glorie en felicitaties voor degenen van wie de Ramadān hen met een schoon wit boek heeft achtergelaten. Eén dat hem trots zal maken wanneer hij voor Allāh ﷻ staat. Felicitaties voor hen wiens tranen rijkelijk vloeiden over hun wangen uit nederigheid en eerbied, genieten van de speciale band tussen hen en Allāh ﷻ. Gezegend zijn hen die zichzelf hebben gereinigd middels daden, zij die hun zielen hebben geërd en verheven met toenadering tot Allāh, dat is de manier om jouw ziel te eren en te genezen.

Hoe bevoorrecht is hij die de Ramadān verlaat met een nieuwe relatie met Allāh, vernieuwde eden, ferme beloften, een schone lei en nieuwe voornemens. Zij, de andere, hebben waardeloze nieuwjaars voornemens, waar zij zich nooit aan houden, en wij hebben eerbare Ramadān voornemens voor Allāh. Ons voornemen is om goed te blijven en weg te blijven van zonden. En als wij struikelen, dat wij dan weer opspringen met berouw. Terwijl de klok tikt is de Ramadān bijna weggeglipt. Maar onze belofte is om niet de qiyām en de šiyām weg te laten slippen. Ons voornemen is dat wat de Ramadān in ons heeft ingeprent, dat het een onderdeel van ons zal worden voor de rest van het jaar tot aan de volgende Ramadān, en daarna voor de rest van ons leven.

Wij hebben Godsvrees verkregen uit de Ramadān, besef dat Allāh waakzaam over ons is, en dat zal voor de rest van het jaar voortduren. De Ramadān is weg, maar nederigheid richting Allāh, recitatie van de Qur'ān, supplicaties tot Allāh en het smeken bij Allāh zal blijven. Je hebt jouw manieren veranderd, je hebt zoveel zonden verlaten en van nog meer berouw getoond. Allāh redde jou uit de diepe duisternis van de zonden en nu loop je als een schoon en puur persoon, als Allāh het wilt, zo schoon en puur als de dag dat jouw moeder van jou bevallen was. Laat jezelf niet weet verdrinken in de riolering van de zonden.

In de laatste paar uur van de Ramadān, geef alles wat je hebt. Er is geen tijd om te rusten. Als gelovigen, komt onze rust alleen wanneer beide van onze voeten het paradijs hebben betreden, en dat is wanneer wij zullen rusten. Je kan een trage start of wat tekortkomingen in de begin dagen van de Ramadān hebben gehad, maar de zaken worden gewogen op basis van hoe zij eindigen, dus laat de Ramadān eindigen met het

beste wat je hebt. Terwijl je dat doet, dien je jezelf ook voor te bereiden op wat er komt na de Ramadān. Laat het jou niet verrassen. Net zoals wij ons vóór de Ramadān hadden voorbereid op de Ramadān, zo bereiden wij ons ook voor tijdens de laatste momenten van de Ramadān voor wat er komen zal na de Ramadān.

Wat komt er na de Ramadān? De duivel heeft gerust en in kwelling toegekeken. Hij zag jouw gebed, jouw aanbiddingen, hij ziet de schone mantel van īmān die jij draagt en hij wil jou weer de goot inslepen. Hij is vastgehouden in bitterheid en kwelling. Hij kijkt naar al de daden en al het berouw, maar hij kan er niks aan doen. Laat hem jou niet dat verbond met Allāh verbreken. Verbreek niet jouw belofte en eed aan Allāh. Jouw daden in de Ramadān is als het meest schitterende landhuis die ook maar gebouwd kon worden. Jij hebt het steen voor steen, laag voor laag gebouwd, elke seconde van de Ramadān. Je hebt geleden om het te bouwen, de honger, de dorst, de slapeloosheid, het overmeesteren van de begeerten en het worstelen met jouw ziel, de zelfneiging. Jouw daden hebben zich opgehoopt tijdens de Ramadān zoals de miljarden die een man ophoopt tijdens het harde werken gedurende zijn leven.

Wat zouden jullie zeggen als iemand van jullie zo hard had gewerkt voor een speciaal project en het duurde weken, of zelfs maanden [om het af te maken]. Hij sloeg het op als een PowerPoint bestand en dan zomaar uit het niets, vlak voordat hij het zou gaan inleveren bij zijn professor, formatteerde hij zijn harde schijf? Iedereen zal zeggen dat hij krankzinnig is, net zoals degene die de miljoenen verbrand die hij had opgehoopt gedurende zijn leven middels hard werken. Dat is het voorbeeld van degene die terugkeert naar zijn oude gewoontes na de Ramadān.

﴿وَلَا تَكُونُوا كَالَّتِي نَقَضَتْ غَزْلَهَا مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ أَنْكَاثًا تَتَّخِذُونَ أَيْمَانَكُمْ دَخَلًا بَيْنَكُمْ﴾

En wees niet zoals zij die haar garen losmaakte, nadat deze stevig waren gesponnen, door jullie eden als misleiding tussen jullie te gebruiken.²⁶⁴

Jurayj, As-Suddī en Ibn Kaṭīr zeiden: Dit was die krankzinnige vrouw uit Makkah, zoals wij elk jaar aanhalen. Sommige vernoemden zelfs haar naam, Raytah Bint ‘Amr Ibn Ka‘b. En andere zeiden dat de āyah slechts spreekt over een schending van het verbond of belofte. Die krankzinnige vrouw van Makkah zou een mooi kleed, mantel, hoed of wat dan ook breien, en wanneer zij klaar was met breien dan zou zij aan de twee touwtjes trekken, waardoor het prachtige werk wat zij had gemaakt teruggebracht werd tot slechts een hoopje touwtjes. Wat doe jij krankzinnige vrouw? Knoop die touwtjes vast en ga verder en maak er nog één. Zij doet het keer op keer overnieuw. Iedereen kijkt naar haar en zegt dat ze krankzinnig is, net zoals degene met dat PowerPoint project waar zijn carrière afhankelijk van was, maar vlak voordat hij het zou gaan inleveren, formatteerde hij zijn harde schijf. Degene die zijn daden verwoest na de Ramadan is nog krankzinniger dan dat.

²⁶⁴ Sūrah An-Nahl, 92.

Wees niet zoals die gekke vrouw die het draad die zij had gesponnen ongedaan maakte, nadat het goed en stevig was geworden. Zij maakt het af, en daarna trekt zij de touwtjes uit elkaar. Wees niet zoals de man die een hoge toren had gebouwd na jaren en jaren [van bouwen], en zodra het klaar was en hij op het punt stond om erin te trekken, plaatste hij er een dynamiet in en blies hij het op. Wees geen Ramadānī! Wees een īmānī, iḥsānī, rabbānī! Dat is precies datgene waar wij naar streven. Ramadān en de dagen vergaan, maar de Heer van de Ramadān en de dagen vergaat nooit!

Heb je ooit iemand gezien die verschrikkelijk stinkt, jij kijkt naar hem en je ziet hij is ongekamd, rommelig, slordig en vies. Je kijkt naar hem en je kan zijn stank niet verdragen. En dan neemt hij opeens een douche, kamt zijn haar en doet wat cologne op, en dan direct na zijn make-over, loopt hij naar een berg van afval en neemt hij er een duik in. Dat is degene wie Allāh heeft gereinigd van zonden en direct na de Ramadān loopt hij naar een berg van zonden. Heb je ooit een zwakke man of vrouw gezien die geel en bleek eruit zag, vanwege een bepaalde ziekte die zij hadden opgelopen. Hij stond op het punt om te sterven en hij ging naar het ziekenhuis voor die ziekte. Zij behandelen hem, zij geven hem medicijnen of wat dan ook, en hij komt terug als een sterk en gezond persoon, vrij van zijn ziekte. Wat als hij uit het ziekenhuis loopt en direct terug gaat naar het doen van datgene wat volgens de dokter de oorzaak was van de ziekte die hij had? Jij bent een gezond persoon met de īmānische therapie van de Ramadān, dus laat de ziekte van zonden jou niet na de Ramadān misselijk en zwak maken. Laat de duivel niet zijn eed en belofte over de mensheid vervullen. Hij zei:

﴿لَئِنْ أَخَّرْتَنِ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَأَحْتَنِكَنَّ ذُرِّيَّتَهُ إِلَّا قَلِيلًا﴾

Als U mij uitstel verleent tot aan de dag der opstanding, dan zal ik zijn nageslacht zeker doen misleiden, op slechts enkele na.²⁶⁵

Ik zal hen zeker grijpen en misleiden, net zoals hoe men een hond leidt, dat is wat Aḥtanikann betekent. Hij wil ons leiden, op dezelfde wijze hoe men de hond aan de ketting legt en hem leidt.

Daarna zei Allāh:

﴿وَلَقَدْ صَدَّقَ عَلَيْهِمْ إِبْلِيسُ ظَنَّهُ فَاتَّبَعُوهُ إِلَّا فَرِيقًا مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾

En voorzeker, de gedachte van Iblīs, over hen werd waarheid. En zij volgden hem, behalve een groep van de gelovigen.²⁶⁶

De duivel heeft zijn belofte vervult.

²⁶⁵ Sūrah Al-Isrā', 62.

²⁶⁶ Sūrah Saba', 20.

﴿إِلَّا فَرِيقًا مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾

behalve een groep van de gelovigen.

Behoor tot die uitzonderingen. Vanaf nu, dien je te plannen voor wat er komt na de 'īd, anders zal de duivel superior over jou zijn. Na de Ramadān, stel een hoeveelheid van de Qur'ān vast om elke dag te lezen. Vanaf nu dien jij de intentie te hebben, dat wat er ook gebeurt, je het geen enkele dag zal missen. Hou nachtelijke privé momenten met Allāh, het maakt niet uit hoe kort zij duren. Miss het nooit, wat er ook gebeurt. Vast een aantal dagen van de maand, wat er ook gebeurt. Twee of drie dagen per maand, en dan zal je merken dat je meer nodig hebt. Je zal vooruitgang boeken, maar begin met een klein beetje wat je niet zal verlaten, ongeacht wat voor dagen je doorstaat.

In deze dagen, verricht het eerbare en de edele daad van het vragen aan Allāh om het te accepteren.

﴿وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مَا آتَوْا وَقُلُوبُهُمْ وَجِلَةٌ أَنَّهُمْ إِلَىٰ رَبِّهِمْ رَاجِعُونَ﴾

En degenen die geven wat zij afdragen, terwijl hun harten sidderen, omdat zij tot hun Heer zullen terugkeren.²⁶⁷

'Ā'īṣah vroeg aan de profeet : Zijn dat degene die alcohol drinken en stelen? Luister naar het onverwachte antwoord van de profeet Muḥammad . Hij zei: Dat zijn niet de zondaren, dat zijn degenen die bidden, vasten en liefdadigheid geven, en vervolgens vrezen dat het niet geaccepteerd zal worden. Sommige van de salaf bleven Allāh smeken om hun Ramadān te accepteren voor zes maanden lang. Dat je het hebt gedaan wilt niet gelijk betekenen dat het geaccepteerd wordt.

Ibrāhīm verhieft de pilaren van de Ka'bah, volgens het bevel van Allāh. Een hele bijzondere boodschapper, een zeer edele taak, een direct bevel van zijn Heer, een boodschapper over wie niemand kan twijfelen aan zijn oprechtheid, maar alsnog zei hij:

﴿رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا ۖ إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾

Onze Heer, accepteer van ons. Waarlijk U bent de Alhorende, de Alwetende.²⁶⁸

Voel je niet hoog dat je een aanbidding voor Allāh hebt verricht. Beeld je in dat je wanhopig was en 1000 dollar had geleend van iemand. En vervolgens ging je het terug betalen. Je was laat en het was niet genoeg, geef je dan die 1000 dollar terug met arrogantie? Hier pak jouw 1000 dollar en maak dat je weg komt? Of geef je die 1000

²⁶⁷ Sūrah Al-Mu'minūn, 60.

²⁶⁸ Sūrah Al-Baqarah, 127.

dollar terug met nederigheid, hopen dat hij niet boos op jou is omdat hij jou een gunst moest verlenen? De zegeningen van Allāh over jou zijn talrijk, en er is niks wat jij op deze aarde kan doen om Hem terug te betalen voor wat Hij jou heeft gegeven, dus wordt niet arrogant met jouw daden. Vraag Allāh om jouw daden te accepteren en wees nederig. Allāh geeft en geeft, en ongeacht wat je ook doet, je zal het nooit kunnen terugbetalen. En het maakt niet uit hoe goed jij het hebt geperfectioneerd, en ongeacht hoeveel jij ervan hebt verricht, Allāh gaf jou veel meer dan dat jij je kan realiseren.

﴿وَإِنْ تَعُدُّوا نِعْمَةَ اللَّهِ لَا تُحْصُوهَا﴾

En als jullie de gunst van Allāh zouden tellen, dan zouden jullie deze niet kunnen opsommen.²⁶⁹

Over een paar uur, zal de grote ceremonie van je leven worden gehouden en het certificaat van de Ramadān zal uitgereikt worden. Blijf werken en vragen aan Allāh dat jouw nek zal behoren tot die nekken die bevrijd zijn van de hel, en dat jij gered zal zijn van de hel. Moge Allāh ons en jullie ervan redden. Terwijl jij jezelf voorbereid op deze overgang, is er nog een andere kwestie waar aan gewerkt dient te worden naarmate de Ramadān wegglipt. Waar wij het tot zover over hebben gehad is ten eerste, je blijft werken tot het laatste moment van de Ramadān, en natuurlijk zoals wij al gezegd hadden aan het begin, het laatste moment van de Ramadān is Al-Mağrib. Onze dagen beginnen en eindigen met Al-Mağrib. Dus als zij bijv. zeggen dat morgen de laatste dag van de Ramadān is, dan eindigt het met Al-Mağrib. Jij werkt tot dat laatste moment. 2: Je vraagt aan Allāh om het te accepteren. 3: Je werkt aan de overgang. 4: en het laatste punt waar ik het over wil hebben is: Hou in je gedachte om je hart te spoelen en te reinigen.

Een onderdeel van de universiteit van de Ramadān is om het te verlaten met een puur hart, maar waarom is dat belangrijker in de Ramadān? Wij hebben over deze kwestie gesproken met betrekking tot aanbidding, en nu spreek ik erover met betrekking tot andere broeders en zusters van jou. Je dient een schoon hart te hebben tegenover de Muslimīn. Waarom is dat tijdens de Ramadān nog belangrijker? Luister naar de ḥadīṭ. Abū Hurayrah رضي الله عنه zei dat de profeet ﷺ zei:

تُعْرَضُ الْأَعْمَالُ فِي كُلِّ يَوْمٍ خَمِيسٍ وَاثْنَيْنِ فَيَغْفِرُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ لِكُلِّ امْرِئٍ لَا يُشْرِكُ بِاللَّهِ شَيْئًا

De daden worden elke donderdag en maandag gepresenteerd. En Allāh ﷻ vergeeft dan op die dag iedereen die geen gelijke aan Hem heeft toegeschreven.

إِلَّا امْرَأً كَانَتْ بَيْنَهُ وَبَيْنَ أَخِيهِ شَحْنَاءُ فَيُقَالُ ارْكُوا هَذَيْنِ حَتَّى يَصْطَلِحَا ارْكُوا هَذَيْنِ حَتَّى يَصْطَلِحَا

²⁶⁹ Sūrah An-Nahl, 18.

Behalve een man waar tussen hem en zijn broeder een geschil is. Waarop Hij zegt: Laat hen totdat zij het met elkaar goed hebben gemaakt, laat hen totdat zij het goed hebben gemaakt.²⁷⁰

Al die daden waarmee jij wou opstijgen tot de hemelen, Verzoen en herstel de relatie die jij verbrak met andere. Waarom is het zo belangrijk in deze dagen? Als jij wilt dat het harde werk wat jij hebt verricht opstijgt tot de hemelen, verzoen en herstel dan nu jouw relaties die jij hebt verbroken. Doe het nu voordat de Ramadān eindigt. Iemand kan zeggen: Het was niet mijn schuld, hij begon het en hij deed het. Daar gaat het hier niet om, wij oordelen niet over wiens fout het is. Wij zeggen verzoen met jouw broeders en zusters als jij wilt dat jouw daden opstijgen. Hij zou kunnen zeggen: Ik kan niet met hem omgaan. Of een zuster zou kunnen zeggen: Ik kan niet met haar omgaan. Wij hebben het niet erover dat je bij hen moet gaan logeren, of hen uit te nodigen voor een feest, of voor koffie en een diner. Als jij dat kan, doe dat dan en het is een goede zaak. Het minimale wat je dient te doen om niet te vallen onder hen over wie Allāh zegt om hun daden opzij te zetten, is As-Salām 'Alaykum. Dat is het minimale. Je dient dit met jouw broeder te hebben. En je dient dit te met jouw zuster te hebben. D.w.z. broeders met broeders, en zusters met zusters. Je dient vrede zij met jou te zeggen om het verlaten van jouw broeder op te heffen. Doe het vóór 'īd met een telefoontje of een berichtje, of in de Moskee. Wees degenen die ermee begint, want hij is de beste van de twee.

Dat was de eerste kwestie omtrent het in de steek laten van jouw Muslim broeder. Zeg: Vrede zij met jou! En verbreek het ermee. Een andere kwestie is dat de meeste nu meer met andere Muslimīn en familieleden omgaan in deze maand dan tijdens gewone dagen. Met Iftār, tarawīḥ en in de Moskee. Zij houden gezamenlijk iftār met familieleden en er is meer contact. Dus er is een grotere kans dat er onenigheden kunnen ontstaan, daarom is het ook van essentieel belang om jouw hart te reinigen aan het einde van de Ramadān. Een aantal broeders van buiten de staten kwamen mij een aantal dagen geleden bezoeken. Zij zeiden wij willen na tarawīḥ nog even langs komen, dus nadat ik terugkwam, zat ik te wachten en te wachten en zij kwamen erg laat. Ik zei: Waar waren jullie? Zij zeiden: na Al-'Iṣā' pakte iemand de microfoon en begon met het beledigen van een groep in de Moskee en toen begon de woordenwisseling heen en weer te gaan, en de tarawīḥ werd hierdoor uitgesteld. Nu naderen de laatste momenten, dus bewerkstellig harten zonder kwade intenties, iets wat ontbreekt in deze ummah. Waar zijn zij die gaan slapen, zoals onze salaf dat deden, zonder enige nare gevoelens richting hun broeders te koesteren. Hij kan gelijk hebben of hij kan fout zitten, maar daar gaat het niet om. Het gaat om het reinigen van het hart.

﴿وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ﴾

²⁷⁰ Ṣaḥīḥ Muslim, 2565 c.

En degenen die na hen kwamen, zeggen: Onze Heer, vergeef ons en onze broeders die ons voorgingen in het geloof. En plaats geen wrok in onze harten tegen degenen die geloven. Onze Heer, waarlijk, U bent Meest Zachtaardig, Meest Genadevol.²⁷¹

Kijk hoe prachtig dat is. Allāh prees hun omdat zij de smeekbede hadden gemaakt.

﴿لَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ آمَنُوا﴾

plaats geen wrok in onze harten tegen degenen die geloven.

In het 13de deel van Al-Bidāyah wa An-Nihāyah van Ibn Kaṭīr: Sufyān Ibn Ḥussayn zei: ik zei wat slechts over een broeder in de aanwezigheid van Iyyās Ibn Mu'āwiyah. Iyyās was een wijze geleerde en een man die Allāh vreesde. Sufyān zei: Iyyās keek mij recht in mijn ogen aan en zei: Heb jij de Romeinen bevochten? Zij waren destijds één van de vijanden van de Islām die de Muslimīn aan het vermoorden waren. Sufyān zei: Nee. Iyyās zei: Heb jij het volk van Sind? Sufyān zei: Nee. Iyyās zei: Heb jij de Hindoes of de Turken bevochten? Iyyās zei: De vijanden van de Islām zijn veilig van jou, maar de Muslimīn niet? Sufyān zei: Ik had daarna nooit meer gesproken over de Muslimīn.

Er zijn sommige van wie hun broeders hun botox glimlachen zien, hun achterklap en kwaad. Terwijl zij hun oprechte glimlachen reserveren voor hun vrienden van de tegenpartij, de vijanden van tawḥīd, aan de tafels van interfaith. Zij zijn bereid om iemands afgoderij over het hoofd te zien, en stellen het verplicht om een dialoog met hem aan te gaan, maar als jij durft om het standpunt in te nemen dat het stemmen verboden is, dan zullen zij jou tot een verschoppeling maken, leugens en roddels over jou verspreiden, en proberen om jou achter het behang te plakken. Eenheid met de gravenaanbidders, daar is niks mis mee. Dialoog met de mensen van de drie-eenheid, dat is een individuele verplichting. Het verbroederen van de šī'ah, o dat staat boven aan de lijst en het is verplicht. Maar als je ooit durft te spreken over oorzaken [van de problemen] van de ummah, met iemand spreekt die spreekt over de oorzaken van de ummah, of van hem leert, wee jou dan. Als jij spreekt over de zwakke, of die gevangen genomen zijn, of die zijn vermoord of zij die niemand hebben die voor hen spreekt, wee jou dan. Zacht en papperig zijn zij met de vijanden van Allāh, en als slagtanen en grommen voor de gelovigen van lā ilāha illā Allāh. Dat is hun kenmerk, het tegenovergestelde van:

﴿أَذِلَّةٌ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَعِزَّةٌ عَلَى الْكَافِرِينَ﴾

Genadig tegen de gelovigen en hardvochtig tegen de ongelovigen.²⁷²

²⁷¹ Sūrah Al-Ḥaṣr, 10.

²⁷² Sūrah Al-Mā'idah, 54.

Sufyān Ibn Ḥussayn zei: ik ben nooit terug gevallen naar het schaden of het koesteren van negatieve gevoelens tegen de Muslimīn na dat. Je hebt een hoop tekortkomingen, reinig jouw hart. Leer hoe jij jouw broeders dient te behandelen van de man wiens manieren gereinigd zijn door Allāh, van boven de 7 hemelen. At-Tirmidī leverde deze ḥadīṡ over en zei dat de keten goed is, en Al-Bayhaqī leverde het ook met een andere keten over. Zij vertelde de profeet ﷺ: De [stam] Ṭaqīf schieten pijlen op ons, de pijlen van Taqīf verbanden ons! Deze mensen waren geen vijanden, maar zij schoten pijlen op de metgezellen. Verricht een smeekbede tegen hun o profeet van Allāh! De profeet ﷺ zei:

اللَّهُمَّ اهْدِ ثَقِيفًا

O Allāh leid de Ṭaqīf.²⁷³

Een andere stam die vijandigheid koesterde tegen de profeet ﷺ was de Daws. At-Ṭufayl Ibn ‘Amr Ad-Dawsī, hij omarmde de Islām en gaat terug om de boodschap te verkondigen aan de Daws. Zij maakte het hem moeilijk, maar een aantal van zijn familieleden werden Muslim en van onder hen die Muslim werden was Abū Hurayrah رضي الله عنه. Hij keerde terug om de profeet ﷺ te bezoeken, en hij vertelde hem hoe zijn stam was. At-Ṭufayl zei: Zij weigeren om te geloven en zij maken mij het moeilijk, verricht een smeekbede tegen hen o profeet van Allāh. De profeet ﷺ hief zijn handen. Abū Hurayrah zat daar en zei toen de profeet ﷺ zijn handen hief: De dagen van Ad-Daws zijn voorbij. Het is klaar voor Daws, Allāh zal hen verdoemen en vernietigen. Maar de genade voor de mensheid hief zijn handen en zei:

اللَّهُمَّ اهْدِ دَوْسًا وَأْتِ بِهِمْ

O Allāh, leid Ad-Daws en breng hen tot mij.²⁷⁴

﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ﴾

En Wij hebben jou slechts gestuurd als genade voor de werelden.²⁷⁵

Ik zeg dit omdat ik hoop dat de Muslimīn elkaar kunnen behandelen met de leiding, vriendelijkheid en wijsheid van hoe de profeet ﷺ bepaalde vijanden van hem behandelden. Zij lieten hem bloeden, zij bekogelden hem met stenen, en zij wouden de Qurayş vertellen dat hij achter hun rug om de boodschap wou verspreiden aan de nabijgelegen dorpen van At-Ṭā’if. Toen hij ‘Ā’iṣah vertelde over deze dag zei hij dat dit de zwaarste dag van zijn da’wah was. Later voor zijn overleiden, vroeg zij hem: Wat was de moeilijkste dag? Het was die ene, de dag van At-Ṭā’if. Van de 23 jaar, was dit de

²⁷³ Jāmi‘ At-Tirmidī, 3942.

²⁷⁴ Ṣaḥīḥ Al-Bugārī, 4392.

²⁷⁵ Sūrah Al-Anbiyā’, 107.

moeilijkste dag, en jullie weten dat de profeet ﷺ een hoop zware dagen heeft meegemaakt.

Binnen momenten, nu had hij de bovenhand. Zijn zweet was nog niet opgedroogd, noch was het bloeden gestopt. Nu had hij de bovenhand, en niet zomaar de bovenhand, maar de engel Jibrīl en de engel van de bergen. Eén woord zou de berg van At-Tā'if tot brokken hebben verpulverd, die groot genoeg zouden zijn om de ongelovigen van Makkah te vernietigen, nadat het de mensen van At-Tā'if had opgeslokt en het tot een les voor de wereld had gemaakt, sol nooit meer met Muḥammad ﷺ! Maar wat waren zijn woorden? Nee, misschien zal Allāh uit hun nageslacht mensen voortbrengen die Allāh zullen aanbidden.

Een diep inzicht. Realiseren jullie de inzicht van die woorden? Luister naar een stukje van die wijsheid. Van de meest beruchte vijanden van Allāh en degenen die de meeste schade tegen de profeet ﷺ hadden aangericht, van hen kwam uit hun nageslacht zij die leiderschap aan de Islām gaven en de grootste helden van de Islām waren. Toen zij de liefde bedreven met hun vrouwen, de profeet bespote en samenspannen om meer te doen, denkend dat zij de bovenhand hadden, maakte zij in realiteit kinderen die op een dag de overwinning zullen brengen aan de Islām.

De man die de profeet ﷺ de farao van deze ummah noemde, uit zijn nageslacht kwam 'Ikrimah Ibn Abī Jahl ﷺ. 'Ikrimah de zoon van Abū Jahl, die geschiedenis schreef in zijn gevechten tezamen met Abū Bakr ﷺ tegen de afvalligen, en ook in de veldslag van Al-Yarmūk. Al-Walīd Ibn Al-Muḡīrah, de man die Allāh bedreigde in de Qur'ān toen Hij zei:

﴿ذَرْنِي وَمَنْ خَلَقْتُ وَحِيدًا ۖ وَجَعَلْتُ لَهُ مَالًا مَمْدُودًا ۖ وَبَنِينَ شُهُودًا ۖ وَمَهَدْتُ لَهُ تَمَهِيدًا ۖ ثُمَّ يَطْمَعُ أَنْ أَزِيدَ ۖ كَلَّا إِنَّهُ كَانَ لِآيَاتِنَا عَنِيدًا ۖ سَأَرْهُقُهُ صُعُودًا﴾

Laat Mij achter met degene die Ik eenzaam heb geschapen. En Ik heb hem bezit in overvloed geschonken. En kinderen die met hem zijn. En Ik maakte het leven gemakkelijk voor hem. Vervolgens verlangt hij dat Ik meer zal geven. Nee! Waarlijk, hij verzette zich tegen Onze āyāt. Ik zal hem een moeizame bestraffing opleggen.²⁷⁶

De man die de Qurayş verzamelde om gezamenlijk te liegen, toen er vele leugens tegen de profeet werden verspreid. Hij verwekte Sayfullāh Al-Maslūl, het getrokken zwaard van Allāh, Gālīd Ibn Al-Walīd ﷺ. Van Abū Lahab kwam 'Utbah en Mu'tib ﷺ, de mannen die gelovigen werden na de verovering van Makkah en een grote strijd streden in de veldslag van Ḥunayn.

Nu is het tijd voor die vuilhartige mensen om hun harten te wassen van alle kwalijke gevoelens tegen hun broeders en zusters, voordat de Ramadān voorbij is.

²⁷⁶ Sūrah Al-Muddatṭir, 11-17.

Kwaadaardige en verdorven harten die soms wel vijandigheid koesteren voor 15, 20 of 25 jaar. En ook al was het niet voor zo lang, en zelfs al gebeurde het pas een paar dagen geleden in de Ramadān in de Moskee, het maakt niet uit, reinig dat hart.

Wanneer een persoon een ander vermoord, in de Islamitische wet gaat hij naar de galīfah. De galīfah verwijst het door naar een rechter en hij komt voor bij de rechter. Elk direct familielid die de pubertijd heeft bereikt kan de moordenaar vergeven. Hij kan in zijn totaliteit vergeven worden of zij kunnen tot een overeenkomst komen en hem vergeven voor een afkoopsom. Dit is één van de weinige kwesties waar, zelfs als het de rechter al heeft bereikt, zij het alsnog kunnen schikken, in tegenstelling tot andere kwesties. Kijk naar de woorden wanneer Allāh erover spreekt in de Qur'ān. Wanneer Hij erover spreekt, zei Hij:

﴿فَمَنْ عُفِيَ لَهُ مِنْ أَخِيهِ شَيْءٌ فَاتَّبَاعْ بِالْمَعْرُوفِ وَأَدَاءٍ إِلَيْهِ بِإِحْسَانٍ﴾

Maar als hij wordt vergeven door zijn broeder, laat het vervolgen dan op redelijke wijze geschieden en de betaling met goedheid gebeuren.²⁷⁷

De persoon heeft zojuist iemand vermoord, maar Allāh verwees niet naar hem als een moordenaar, maar als een broeder. Hij heeft zojuist vermoord, maar hij is alsnog zijn broeder. Hij is alsnog een Muslim en het verbond van lā ilāha illā Allāh is nog steeds daar. Allāh zei: zijn broeder in een kwestie van moord! Er zijn mannen die hun leven, bezit, eer en familie omwille van Allāh geven, en er zijn hen die hun leven geven omwille van achterklap, jaloezie haat, en kwaadaardige gevoelens koesteren. Dat spreekt taqwā tegen, dat betekent dat je geen taqwā hebt bewerkstelligd in de Ramadān.

Ibn 'Asākir zei: Vrees het vlees van de geleerden, d.w.z. roddel niet over hen, praat niet over hen en laster hen niet. Vrees het vlees van de geleerden, omdat het is giftig, en het lot van degene die hen vernedert is zeer kort. Ik pas het aan en zeg: Het vlees van elke gelovige is giftig en het lot van zij die het schenden is zeer kort. Bij Allāh de Almachtige, ik kan vele voorbeelden geven, maar wij hebben geen tijd, voorbeelden van hen met kwaadaardige harten richting de Muslimīn, en binnen jaren werden zij afvallig. Overduidelijke afvalligen, d.w.z. zij zeiden het, sommige zeiden dat zij hindoe waren geworden. Dat vieze hart leid tot grotere zaken. Reinig die abces en pus uit het hart.

Zij brachten een man die dronk naar de profeet . Zij brachten hem en gaven hem zweepslagen, Zij brengen hem en sloegen hem, en hij dronk telkens weer en weer. Een metgezel werd het zat en zei: Moge Allāh jou vernederen! De profeet zei:

لَا تَقُولُوا هَكَذَا لَا تُعِينُوا عَلَيْهِ الشَّيْطَانَ

²⁷⁷ Sūrah Al-Baqarah, 178.

Zeg dat niet! Help de duivel niet tegen jouw broeder.²⁷⁸

Hij is een gelovige, en hij is een Muslim. Ja, hij pleegde de zonde van het drinken, maar dat doet niet af van het feit dat hij een gelovige is in *lā ilāha illā Allāh*, en ik kleineer die zonde niet. Hij pleegde een zonde, maar hij kan een lading van daden hebben, wat generaties zoals wij niet kunnen doen. Het kan zijn dat Allāh slechts één van zijn zonden heeft ontbloot, maar alsnog genoeg daden heeft waar jij en ik niks van af weten. Het kan zijn dat de persoon die kwaadaardige gevoelens koestert genoeg geheimen verbergt, maar Allāh heeft hen nog niet onmaskert, dat is waarom hij zo bitter is. Wanneer je eenmaal de arrogantie en het gevoel dat je boven iedereen staat kwijt bent, dan wordt het makkelijker om jezelf te verbeteren.

Bakr Ibn ‘Abdillāh رضي الله عنه zei: Als jij een man ziet die zich bezig houdt met de fouten van andere terwijl hij zijn eigen fouten vergeet, weet dan dat Allāh tegen hem heeft gepland. Dat is een teken dat Allāh tegen hem heeft gepland.

﴿يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ ۖ إِلَّا مَنْ أَتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ﴾

De dag waarop bezit, noch kinderen kunnen baten. Behalve degene die tot Allāh komt met een zuiver hart.²⁷⁹

Iemand zal zeggen: Oké, is dit een vervolg van de lezing van het vasten van de tong? Nee, dat is het niet, het is een totaal ander onderwerp. Het vasten van de tong gaat om het uitkijken wat je zegt, maar nu spreken wij over het reinigen van het hart. Niet het reinigen van het hart in aanbidding, omdat daar hebben wij al over gesproken, maar het reinigen van jouw hart richting jullie broeders, om jullie harten te reinigen richting jullie broeders. Iedereen kent Ibn Taymiyyah. Wat voor soort vijanden had Ibn Taymiyyah? Zijn vijanden waren vijanden die waren verzonken in diepe, ingrijpende innovaties. De geleerden en leiders spande zich samen tegen hem vanwege principes die hij had in Islāmitische kwesties, in geloofsleer en tawhīd. Iedereen weet hoe Ibn Taymiyyah was. Hij was nooit getrouwd, waardoor hij nooit onenigheden kon hebben met aangetrouwde familieleden. Hij had geen geld, alles wat hij had was het shirt op zijn rug, waardoor hij geen materialistische onenigheden met iemand kon hebben. Hij sliep meestal in de Moskee, waardoor hij geen onenigheden met zijn huisbaas kon hebben. Zijn geschillen met andere waren geschillen in geloofsleer. Hij had geen baan, waardoor hij nooit problemen met een werkgever kon hebben.

Herinner jij je uit De universiteit van Yūsuf lezing, wij hadden vermeld dat sommige geleerden Ibn Taymiyyah in de gevangenis hadden gegooid, en terwijl hij in de gevangenis zat, werden de rollen omgedraaid. De leider die zij hadden werd afgezet,

²⁷⁸ Ṣaḥīḥ Al-Bugārī, 6777.

²⁷⁹ Sūrah Aṣ-Ṣu‘arā’, 88-89.

en de nieuwe leider die zij hadden, haatte die geleerden en de vorige leider, bracht Ibn Taymiyyah uit de gevangenis en eerde hem. Hij plaatste die geleerden die hem in de gevangenis hadden gegooid, in de gevangenis en hij liet Ibn Taymiyyah vrij. Hij wou één woord van Ibn Taymiyyah. Hij haatte hen al, maar hij wou één woord om het doden van hen te rechtvaardigen. Eén woord en ik doe het. Hij wou het doen omdat hij hen haatte en zij steunden de vorige leider. Ibn Taymiyyah zei: Nee, dit zijn geleerden, en als zij weg zijn dan zal er veel kwaad heersen. In zijn boek over Ibn Taymiyyah, zei Aḥmad Farīd: Nadat Ibn Maglūf werd vrijgelaten, één van de grootste Mālikī geleerde van zijn tijd, zei hij: Ik heb nooit een man zo grootmoedig als Ibn Taymiyyah gezien. Wij hadden de leider tegen Ibn Taymiyyah gekeerd om hem op te sluiten, en toen hij de bovenhand kreeg om ons te vermoorden en te onthoofden met één woord, spaarde hij onze levens, verdedigen en prees hij ons.

Voor de vijfde keer in mijn leven las ik een zeer belangrijk boek, die ik jullie allemaal aanraad om te lezen. Ik weet niet of het vertaald is of niet. Ik las het niet eens uit voor de vijfde keer voor de Ramadān, ik stopte voor de Ramadān en ik was in het midden van het tweede deel. Het is een boek genaamd Madārij As-Sālikīn, geschreven door Ibn Al-Qayyim رحمه الله, de student van Ibn Taymiyyah. Hij zei: ik heb nooit iemand gezien als Ibn Taymiyyah, hij heeft een smeekgebed verricht tegen zijn vijanden. Ibn Al-Qayyim zei: Ik ging naar hem toe om hem het goede nieuws dat één van zijn grootste vijanden was overleden. Ibn Al-Qayyim was zo opgetogen om zijn ṣayg te vertellen dat zijn vijand was overleden, maar nadat Ibn Al-Qayyim naar binnenliep en hem vertelde dat die en die was overleden, zei hij: Voorwaar tot Allāh behoren wij en tot Allāh keren wij terug, er zit geen goed nieuws in het overlijden van een Muslim. Ibn Al-Qayyim zei dat hij terplekke opstond en naar het huis van de familie van de overleden persoon ging om hen te condoleren. Hij ging naar de kinderen van die persoon en vertelde hen: Ik ben zoals jullie vader. Jullie hebben jullie vader verloren maar nu ben ik als jullie vader. Als jullie iets nodig hebben, laat mij het dan weten. Zij werden zo vrolijk en zij eerde en hielden zoveel van Ibn Taymiyyah. Ibn Al-Qayyim zei dat zij zoveel van hem hielden en eerden vanwege zijn pure hart. Kijk naar zijn vergeving, en Ibn Al-Qayyim noemde deze persoon de grootste vijand van Ibn Taymiyyah.

Ramadān is aan het wegglippen. Laten wij vergeven en vergeten. Eén van de studenten van Ibn Taymiyyah zei: Ik zou willen dat ik naar mijn vrienden was, zoals Ibn Taymiyyah naar zijn vijanden was. Ik zou willen dat ik de kwaliteiten had, die hij had, met mijn vrienden zoals hij ze had met zijn vijanden. Wij zijn een nieuwe bladzijde begonnen met Allāh, laten wij nu een nieuwe bladzijde beginnen met de Muslimīn.

‘Alī Ibn Al-Ḥussayn, de kleinzoon van ‘Alī Ibn Abī Tālib رحمه الله had een bediende, en zij ging een vaas met water voor hen halen om de wassing te verrichten. Zij liet de vaas op zijn hoofd vallen terwijl zij hem probeerde te helpen en hij raakte gewond. Ter plekke zei zij:

﴿وَالكَاطِمِينَ الْغَيْظَ﴾

En die hun woede inhouden

Hij zei: Ik onderdruk mijn woede. Hij was aan het bloeden en dit was een bediende, maar zij wist tegen wij zij sprak. Daarna zei zij:

﴿وَالْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ﴾

En de mensen vergeven.

Hij zei: Ik vergeef jou. Ik onderdruk mijn woede en ik vergeef jou. Zij maakte de āyah af:

﴿وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ﴾

En Allāh houdt van de weldoeners.²⁸⁰

Hij zei: Je bent vrij, omwille van Allāh. Kijk naar die manieren en dat puur witte hart.

Ik zal concluderen met deze āyah die jullie allemaal kennen, het werd geopenbaard over Abū Bakr Aṣ-Ṣiddīq رضي الله عنه. Stel je voor dat erover de eer van jouw moeder, dochter of zus wordt gesproken, en zij wordt vernederd. Moge Allāh jullie en jullie familieleden beschermen. Jouw bloed kookt, maar stel je nu voor dat het iemand is die jij voor jaren lang hebt ondersteund en nu spreekt hij over een direct familielid. Dat was Mistah Ibn Uṭāṭah, een man die Abū Bakr elke maand een vast bedrag gaf. Hij was erg arm en hij stond op de lijst van Abū Bakr. Hij was gewoon om hem elke maand liefdadigheid te geven. Zijn levensonderhoud en overleving was afhankelijk, na Allāh natuurlijk, van Abū Bakr Aṣ-Ṣiddīq. Toen sommige mensen ‘Ā’iṣah gingen beschuldigen, sprook hij slecht over haar, waarop Abū Bakr hem afsneed, en zijn maandelijks bedrag stopte. Dagen later, nadat de zaken rustiger werden en Allāh āyāt openbaarde waarin de onschuld van ‘Ā’iṣah werd verklaard.

Daarna kwam de āyah die specifiek over Abū Bakr sprak:

﴿وَلَا يَأْتَلِ أُولُو الْفَضْلِ مِنْكُمْ وَالسَّعَةِ أَنْ يُؤْتُوا أُولَى الْقُرْبَىٰ وَالْمَسَاكِينَ وَالْمُهَاجِرِينَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ۚ وَلْيَعْفُوا وَلْيَصْفَحُوا ۚ أَلَا تُحِبُّونَ أَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَكُمْ ۚ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾

En laat de bezitters van gunst en rijkdom onder jullie niet zweren om niet aan de verwanten, de behoeftigen en de emigranten op de weg van Allāh uit te geven. En laat

²⁸⁰ Sūrah Āl ‘Imrān, 134.

hen vergeven en het over het hoofd zien. Houden jullie er niet van dat Allāh jullie vergeeft? En Allāh is Meest Vergevensgezind, Mees Genadevol.²⁸¹

Dit is waarmee ik afsluit. Als jullie willen dat Allāh jullie vergeeft, verleen gratie en vergeef. Sluit zo af in de Ramadān, dat is hoe jij jouw Ramadān wilt afsluiten.

Abū Bakr zei:

Bij Allāh, wij houden ervan, onze Heer!

Daarna ging hij naar de man en begon hij hem weer geld te geven, een man die sprak over zijn eer. Moge Allāh jullie vasten en aanbiddingen accepteren, en moge jullie, met de wil van Allāh nog vele Ramadān moge meemaken. En moge wij op dezelfde manier zoals wij hier voor Zijn aangezicht zijn samengekomen, worden verenigd, met de wil van Allāh in de Firdaws Al-'Alā.

²⁸¹ Sūrah An-Nūr, 22.